

ਭੂਪਤ-ਨਾਮਾ
(ਜਨਮ ਸਾਖੀ)

ਭੂਪਤ ਨਾਮਾ (ਜਨਮ ਸਾਖੀ)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariELibrary@gmail.com

ਪਰਮਯੋਗ ਮਾਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ

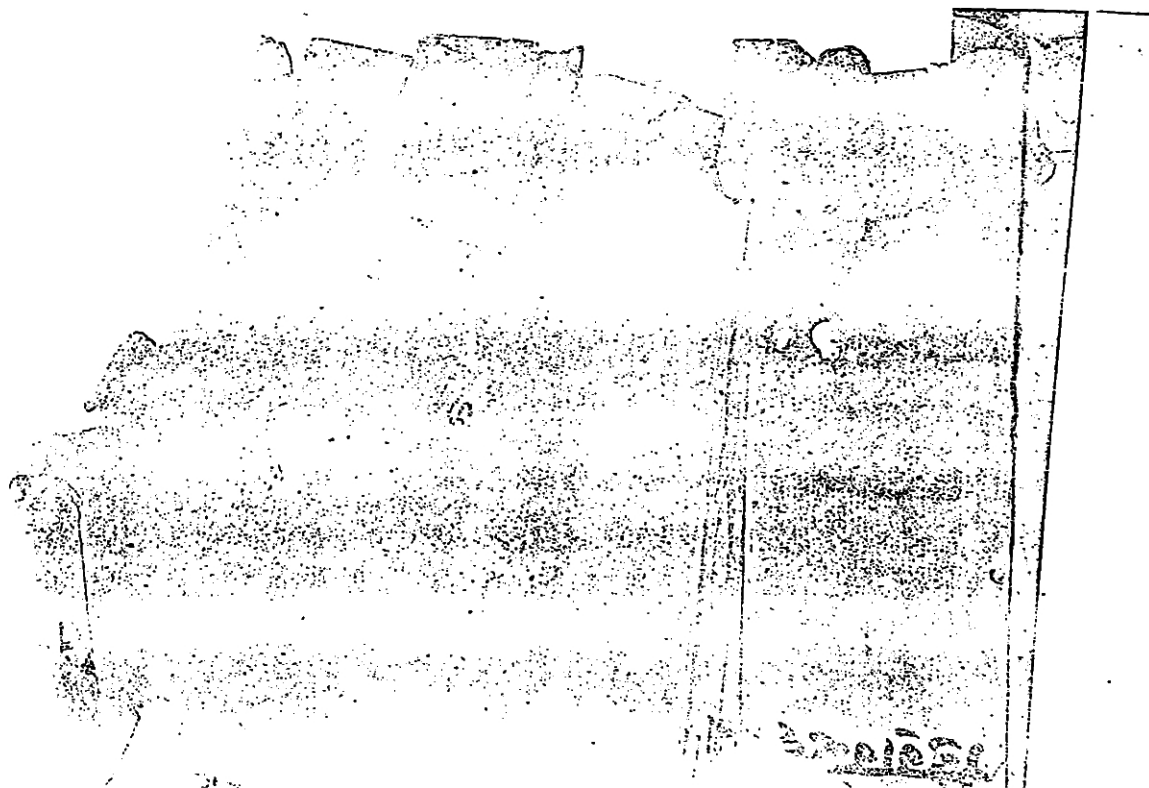
ਸ਼ਰਧਾ ਮਹਿਤ ਭਗਤਿਤ

ਦੁਲੈ:-

ਸ਼ਰਧਾ ਭਗਤਿਤ ਸਿੰਘ

ਸੁੰਦਰਗੁਰੂ

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼

ਸਾਖੀ ੯੧॥ ੩੩੩੩੩॥

॥ ਅੰਗਲਬਾ

॥ ਅੰਗਲਬਾ

ਬਾਨਾਨਕਗੁਰੂਅੰਗਦਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸ। ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੂਅਰ

ਜਨਗਰਿਗੋਬਿੰਦਗੁਨਰਾਜ। ੧॥ ਗੁਰੂਗਰਿਗਦਿਗਰਿਕ੍ਰਿਸਨ

ਜੀਗੁਰਤੇਗਬਾਦਰਪੀਰ। ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਅਰਮਿਰਾਤ

ਰਕਨਕਉਰੁਠੀਰ। ੨॥ ਸਾਹਿਬਸਿੰਘਪਦਸਰਨਗੁਰਿਲਿ

ਖੈਲਿਖਾਰੀਗਿੰਬ। ਗੁਰਅਨਰਬਦੇਕਲਨਰਾਮਕੰਦਰਸੁਖ

ਪੀਥ। ੩॥ ਰਗਗਿਗੁਰਦਸਦੈਗੁਰੂਕਰੋਉਕਉਕੋਵਾਕ।

ਗੁਰਗੁਨਮਲਪਖੀਲੇਖੋਜਿਉਗੁਰਕੀਨੇਦੁਕ। ੪॥ ਸਲ

ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਸਾਲ ਦੁਇ ਸਾਲ ਨਿਰਮਲੀ ਰਲਤਾ ਸਾਲ ਪੰਥਗਾਤਿ
 ਸਾਲ ਅਤ ਸਾਲ ਵੀਰਿ ਮਤ ਜੁਗਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ ਕਰਿ ਚਿਉ
 ਰਬਖ ਸਿਖ ਪੰਥ ਪਵਿਰਤੇ ਜਾਹਿ ॥ ਸਬ ਸੰਗਾਤਿ ਪੁਛੈ ਚਿਉ
 ਲਿਖਿ ਅਲਿਖਾਰੀ ਅਹਿ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂ ਬਖਸਿਓ ਵਾਕ ਸੁਧਾ
 ਬੁਢੇ ਮੁਖਰੀ ਛਾਇ ॥ ਨਪੀਨੀ ਅਤਿ ਪਾਰਬੀ ਸੁਖ ਮੈ ਧਰੀ ਬਨ
 ਏ ॥ ੭ ॥ ਨਿਕਸੀ ਸਿਖ ਸਬੁ ਗਹਿਤੁ ਸਾਹਬ ਸਿਖ ਮਾਲਾ ਗੁ
 ਰਗਤ ਸਾਲ ਮੈ ਪਰੀ ਹਿਤੁ ਸਿਖ ਨ ਕਰੈ ਨਿਗਲਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ
 ਜੂਰਮ ਬਰਾਬਿ ਪਾਖ ਜੋ ਨ ਕਰਿ ਚਿਏਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਂਡਾ ਸ
 ਮਵ ਕਰਿ ਪੁਛੀ ਕਰਨੀ ਕੇਹੁ ॥ ੯ ॥ ਜਿਉ ਚਿਉ ਧਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ

②

ਪੁਛੇ ਬਿਸਨਦੀ ਚੰਪੀ ਬਾਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿਖਿ ਤਰਾਂਮ ਦਸਦੀ ॥
ਚੰਸੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਉ ਕਹੀ ਤਿਉ ਹੀ ਲਿਖੀ ਸਿਖਾਵੇ ਲੋਕ ਨਸਾ
ਖੀ ਅਰੰਭੁ ॥

॥ ੧ ॥ ਚੰਸਤਿ ਨਾਮ ਸਾਖੀ ਲੁਲੀ ਪਵਦਵਾਲਾ ॥ ਸੀਗੁ
ਬੂਜਨ ਮਤੀ ਰਥ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਬੁਢੇ ਸਹਿਬਰਾਂ ਮੋਰ ਜੀ ਕੇ
ਚੜ੍ਹਦਵਾ ਕਜ ਬਾਮਤ ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਲਿਖ ਜਥੇ ॥ ਸੀਗੁ ਰੂਪਾਹਿ ਬਜੀ
ਲਿਖਾਇ ਦਿਤੀ ॥ ॥ ਸਿਮਤਾਵਿਦ੍ਰਮ ਰੂਪ ਭੀ ਸਤਰਾਂ ਸਤਨੇ
ਏਕਾ ਅਹਿ ਬਿਸਾਖੀ ਵਰਗੁ ਰਮਲ ਕੀਵੁ ਭੀ ਅਭੇਕਾ ॥ ਸਹਿਬ
ਦਾਸ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਿਖ ਨ ਕਰਿ ਚਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਏਹ ਲਿਖੀ ਗੁਰੂ

ਤਸਾਖੀਲਿਖੇਅਨੇਕਾ। ੩। ੬। ਲਭਕਕਹਿਨੇਸਮੇਲਿਖਤਮਾਂ
 ਏਜੇਭਾਸਿਧੇਵਸੇਜੁਨਿਕਦਗੁਰਾਬਿਨਦੇਖੇਦੁਖਗੋਤਾ। ੩।
 ਗੁਰਗਾਂਸੀਗੁਰਬਖਸਸਿੰਘਪੁਬਕਰੀਤੁਮਆਜਾ। ਢਾਰਢਾਰ
 ਫੁਨਿਢਾਰਢਾਰਪਾਂਢਪਾਂਢਤੁਮਕਾਜਾ। ੪। ਢਾਰਬੇਢਅਰੁਅ
 ਰਬਢਾਰਢਾਰਜੁਗਨਕੀਰੀਤਾ। ਢਾਰਸੀਤਾਂਨੀਪਾਂਢਪਦਪਾਂਢ
 ਵਰਨਪੁਨਮੀਤਾ। ੫। ਜਾਦਜੂਦਜਟਤਲੇਕੋਉਪਰਘਮੰਗੂਖੁਬਾ।
 ਵੀਚਿਭੁਵਾਂਨੀਚਿਢੁਵਾਸਬਾਸਿਖਨਕੇਦੂਬਾ। ੬। ਕਿਉਕਾਂ
 ਬੇਗੁਰਜੀਕਹਿਅਨਾਮਇਸਨਾਂਪਭਾਤਿ। ਪਾਤੁਖਾਇਕੇਨਾ
 ਵੀਵੇਕਰੀਬਾਜਕੀਵਾਤਿ। ੭। ਏਕਬੇਰਸਬਖਾਲਸੇਕੀਨੀਬਾ

ਤੁਯਗਾ ਮੁਗਲਪਠਾਣ ਤੇਜਬਰੂਹਕਮਕਰਬਰੂਸੁਗਾ ॥ ੮ ॥
 ਤਾਂਬਲਨਪੁਆਇਕਬੇਰਨਮਨੇਮਬਾਪਿਅਮੈਰਿਸਾਨਕਰ
 ਗਾਪਯਾਵਪਗਈ। ਤਾਂਕਾਲਕਾਭੈਦੂਰਗਾਇਆਪਲ
 ਕਜਗਾਂਨਦਿਲਬਭੀਤੀਨਿਪੁਈ। ਏਵਕਰਨਕਗਦਾਨਨਮਤੁ
 ਲਗਾਇਆ। ਤ੍ਰਿਸਟੇਗਏ। ਏਵਤ੍ਰਿਅਕੀਰਿਸਕਰਨਲ
 ਗੋ। ਤਾਂਮੁਰਬੁਧਾਪਾਮਜਾਇਪੁਕਾਰੇ। ਕੀਸਬਮਿਸਟਕੇਕ
 ਰਤਾਮਸਤੁਵਿਗਪਲਤੇਰੀਅਗਿਅਮਾਨਕਰਅਪੇਅ
 ਪੇਨਕਾਕਲਗੇਅਗੇ। ਤੇਰੀਰਮਪੁਈਸੇਵਾਕੀਬਖਸਤੁ
 ਲੋਗਸਾਨੁਮਾਨਕੇਬਾਲਿਲਗੇਦੇਦੇ। ਅੰਨਦੇਲਾਗੇਮਿਭੀਦੁ

੨

ਰਹੁਆ। ਨਮੋਤੁਪਅਰੀਤ੍ਰਿਅ। ਲੋਗਮਰਦੇਤੁਰਹਿਗਏ।
ਵੇਵਾਂਕਾਉਹਿਜਾਂਦਾਰਹਿਆ। ਤਾਂਬ੍ਰਮਾਬੋਲਿਆਨੇਤੁਐ
ਸੀਐ। ਕਰਤੀਅਕਰਤੀਐ। ਕਰੇਗਾਓਸੇਯੀ। ਤੁਮਜਾਵੇਆ
ਪਦਿਆਂਬਾਂਦਾਨੁ। ਤਾਂਬ੍ਰਮਾਕੇਬਲਤੁਮੁਰਗਏਪਦਾਂਮਕ
ਰਕੈ। ਤਾਂਜਮਕਾਨੇਮਪੁਰਾਹੁਆ। ਸਿਸ੍ਰੇਖੀਵਪਗਈ।
ਕਾਰੀਨਉਕਵਾਂਗੁਲਤੀਕੁਗਵੰਲਦੀਆਹੀ। ਰੂਪੀਕ੍ਰੋਪ
ਕਰਰਦਕਾਪਿਆਨਕਰਿਆ। ਲਗੇਤੁਮਮੋਏ। ਤਾਂਅ
ਗਨਮਾਂਵਕਈਜਲੋ। ਜਲਤੁਬਾਵੇ। ਪਦਨਉਗਏਕੈਰਿ
ਗਾਇਮਾਰੇ। ਫੁਰਤਿਛੁਪਨਾ। ਲੋਗੋਬਲੇਸੇਕੁਗੋ। ਜਾਂਦੇ

ਜਾਂ ਦੇ ਦੂਰ ਜਲ ਲਗੀ ਪਬਕਾ ਸਰਕੀ ਪਾਸ ਭਾਇ ਉਨਕੀ ४
 ਸੀਤਾਂ ਉਤ੍ਰਿਯੰਦ ਪੀ। ਪਾਂਝੁ ਵਾਂਕੇ ਰਾਜ ਮਾਧੁਰ ਬਬੀਤ ਮਰੇ।
 ਕੁਛ ਰਹਿ ਗਏ ਨੇਤ ਕੇ ਮਾਰੇ। ਬਿਨੈ ਰਹਿ ਗਏ। ਫਿਰ ਬਰਦਾ ਕੇ
 ਕੁਦਮਿਟ ਗਏ ਕੇ ਆਪ ਮੈ ਸਾਕ ਕਰਨੇ ਲਗੇ। ਏਕ ਮੇ ਕੋਰੇ
 ਏ। ਓਮ ਬਾਇ ਕਾਰਾ ਜਾਮੇ ਮਨ ਮਰ ਫੁਲਾ ਏ। ਕਦਿ ਨ ਬਾਗ
 ਮਹਿ ਗਏ ਆਗ ਰਾਜਾ ਨੈ ਰਿਨਾ ਲੋਕਾਂ ਕੀ ਆਂ ਲੁਗਾਈ ਆ
 ਕੁਰਮਾਈ ਆਂ। ਪਰ ਮੈ ਲੋਗਾਇ ਆ। ਗਨਿ ਨਾਤ ਕਰਾਰ ਕੀ
 ਤਾਹ ਮਮਰਾਂਗੀ ਆਂ। ਓਨਾ ਨੂਸ਼ਾਹੀ ਦੋਲੇ ਕੁਦਿਤਾ ਤੇਸੀ
 ਤਾਂ ਨਉ ਪਾਈ। ਗਵਿਦਿ ਆਪ ਰਪਾਠ ਕਕੀ ਬੇਟੀ ਬਿਪੇਟ ਲਖਾਂ

ਨਾਮੁ ਧਰਮੁ ਲੀਖਾ ਧਰਮੁ ਲੀਖਿ ਤੇ ਮੁਗਲ ਮੁਗਲ ਬੇਗਾ ਮੇਖਰਾਂ ਕੇ ਸਿ
 ਖਾਵਤ ਕੀ ਬੇਟੀ ਤੇ ਮੇਖਰਾਂ ਮੇਖਰਾਂ ਮਜਾਦੀ ਪਾਸ ਤੇ ਬੇਟਾ ਜਨਮਿ
 ਆਪਾ ਆਇਆ ਭੇਰਾਂ ਗੋਤਾ ਬਿਲੀ ਮੈ ਬੇਟੀ ਮਜਾਦਰਾਇ ਕੀ
 ਤੇ। ਮੁਲਕ ਰਸਰੀ ਮੈ ਆਇਆ ਕਿਉ ਜੇਉ ਮਰਾਜੇ ਦਾਸ
 ਜਾਦਾਸ ਦਾਦੀ ਕਾ ਬੇਟਾ ਬਾ। ਦੇਸ ਤੇ ਨਿਕਾਲ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਅ
 ਪਣੇ ਪਤਨੀ ਬੇਟੀ ਮੁਲਕ ਪਹੁਤਾਇਆ। ਰਿਦਾਇ ਸਰਫੁ ਜਾਂ
 ਟੀਲੋ ਕਰੀ ਬਿਛਰੀ ਜਾਇ ਕਰਨੇ ਲਾਗਾ। ਜਾਬਤਾ ਦਿਨ
 ਬੀਤੇ ਬੋਲਿਆ ਮੈਸਾ ਪਰਿਗਾ ਆਵੈਗਾ। ਮਜਾਦਰੇ ਮੇਖਰੇ ਪੜੇ
 ਤੇਰੀ ਸਿਤਾਂ ਨੇ ਕਰਖਨਗੇ। ਦੇਸ ਜਾਂਦਾ ਪੁਛੇ। ਤੂੰ ਤੀਨੇ ਤਮਾਨ।

॥ बाली साकरा ॥ अपुष्ट पाप जंदर गेगा ॥ कुटी सिधे नम
 के जमते बाए मे ॥ बज न कुमि पंडु दानै भागे ॥ उम अम
 ते काल को पि आता ॥ उर म पु ॥ अकाल पुर धते उर
 के ट क ब्रज म भये म ॥ उमे मे द क म भ म भ र भ र मे ध ॥
 तां पुष्टि ॥ मि धां जी म छे पा ड म ॥ उर गे गा धी रि तां
 ॥ तां ब्रज न गे दि ॥ अति न का ॥ अम दे ध क वि ब्रज उत प र म
 बुमिल र गे गो ॥ उत प र ग म न गी ॥ उम अम ज के म ब्रम
 र गि गो ॥ धाल मा जी म ब्रम र गि गो ॥ प र मे उ न क र क म
 न लै क र ग उ जी ल ले ॥ धा र र म न धी ली म ब्र द ग ग

५

ਤੇਰੁਆਗੁਰੂਜੀਰਖਲੈਦਾਬਨਤੋਪਬਤਾਤੇਇਹਅਵਾਜਸੁ
 ਦੀ।ਭਰਕਰਨੀਲੇਪੇਰੇਉਪਰਦੁਰਗਏ।ਸਿਕਰਕੇਪਰ
 ਰਦੇ।ਤਾਰਾਜਾਬਲੀਆਦੰਦਾ।ਆਲਮਦੰਦਲੈਕਰਕੇ
 ਸਿਪਾਹਆਇਪਹੁਤੇ।ਅਤੇਬਹਾਦਰੀਦਿਖਾਵਦੇਕੇਰੀਕ
 ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੀਲਾਵਗਾਇਆਪੂਰਬਨ।ਸਿਖਥੇਨੇਸਸਕਾਵ
 ਲੇ।ਪਹਾਨੀਏਆਇਪਹੁਤੇ।ਸਿਖਲਗੇਜੁਪਕਰਨੇਲਜਾਈ
 ਬਹੁਤਕਰੀ।ਪੀਛੇਦੇਖਿਆਗੁਰੂਜੀਛੋਰੁਕਰਗੁਲਾਕਰਗ
 ਏ।ਗੁਰੂਜੀਕੇਪੀਛੇਸਿਖਭਾਗੇ।ਸੋਗਜਿਆਨੈਬਹੁਤੇਸਿ
 ਖਮਾਰੇ।ਭੁਗਸਿਖਦੇਨਕੇਜਾਇਪਕਾਰੇ।ਸਤੇਪਾਤਸਾਹਰੀਖ

ਲੇਵੇ ਤੇਰਾ ਬਿਦਧੈ ਬਨਾ ਬਿਨਾ ਮੇਰੁ ਲਾਗੀ ਮੇਰੁ ਭਾਗੁ
 ਬਚਨੇ ਗਇਆ ਜਿਦ ਕਪੁਕਾਰੇ ਪਾਲ ਮਾਗੁ ਰਕੀ ਬਾਦੀ
 ਠਾ ਆਪੇ ਬਨ ਆਪੇ ਮਿੰ ਪਾ ਬਿਰਦ ਬਿਗਰੀ ਗਠਾ ਭਾਂ ਪਿਛੋਤੀ
 ਰਪੀ ਜਲ ਲਾਏ ਭਾਂ ਚਉ ਟੇਰੇ ਟੇਜਾ ਗੀ ਦੀ ਸੈ ਲਗਾਨੁ ਪਰੇ
 ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰੋ ਦੇ ਕੇ ਬੂਟੇ ਪਾਲ ਖੰਨੇ ਦੇ ਪੈਤ ਮਾਸਾ ਪਾਲ ਸੇ
 ਜੀ ਨੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਲ ਪਾਇ ਕੇ ਮਾਰ ਭੁਯਾਇ ਦਿਤੋ ਭਾਂ ਮੇ
 ਰੀ ਬਿਆਠਾ ਤਾਂ ਸਕਰ ਬੇਲੇ ਕਿਸਨ ਚੁਪ ਚੁਪ ਨੂਰੀ ਖਰੇ ਆਪ
 ਚਲੇ ਗਏ ਥੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਭਈ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਿ ਪਨੁ ਬੀਰ ਖਰੇ ਪ
 ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੇ ਗਾਨ ਬੁਰਨਾ ਬੁਰਾ ਭਾਂ ਮੇਰੇ ਹਿ ਦਿਤਾ ਬਚਨ

੬

ਹੋਇਆ ਲਾਇਕੇ ਖਾਲਸਾ ਬੀਆਵਲਾ ਹੋਇਤ ਨੀ ਬੇਰਖਾ
 ਲਸਾ ਆਇਆ ਆਮਰਸੀ ਠੇ ਜਾਂ ਸਬਦ ਲੀਆ ਗਈਆ
 ਆਗੂ ਜੀ ਠਿਕਰ ਕਰਿ ਪਾਈ ਨਜਰ ਦਿਤੀ ਆਬਰਨੁ ਆਪਾ
 ਨੀਏ ਜੀਏ ਭਾਂਖਾਲ ਸੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਆਪਾ ਨੀ ਬੇਨਤਰਸ
 ਭੁਖਾ ਜਾ ਆਗੂ ਜੀ ਪਸ ਬੇਲੇਤੀ ਨ ਬੇਰਖਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਰਾਜ ਕ
 ਅਰੁ ਮਾਨ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨੇਤਰੁ ਦਾਨ ਜੀ ਮੰਨ ਦੇ ਭੁਲੀ ਨਿਬਾਹੀ
 ਪੁਰਖ ਨੈ ਕੀਨੇਤੀ ਜ ਲੋਗਾ ਜਿਨ ਮਿਥ ਜੀ ਗੋਈ ਤਿਸੈ ਮਿਟੈ ਭੁਖਾ
 ਰਾਹਗਾ ਖਾਲਸਾ ਭਾਂਖੁ ਜੀ ਹੋਇਆ ਏਹ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪੁਰੀ
 ਫੀਆ ਜਿਪ ਨੈ ਜੁਪ ਕੀ ਬਾਤੁ ਦੁਇ ਦਿਤੀ ਪਗਲੀ ਸ

ਥਾ
 ਆ
 ਆ
 ਆ
 ਕ
 ਆ
 ਆ
 ਆ

ਥੀ ਬਿਲੋਦਾਗੁਰੂਜੀ॥੧॥ ॥ ਦੂਜੀ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ੭
 ਜਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੂਜੀ ਰਮਿਲਾ ਸੀਤਾ ਪਰਮ ਸਨੇਕ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕੇ ਜਨੁ ਗਇਦਾ ਨਵਿਲ ਸਬਦਿ ਦਾਨ ਪੂਰਨ ਥਾ ਤਾਂ ਅਪਨੇ ਅਪ
 ਨੇ ਪੰਥ ਕੀ ਕਬਾ ਚਲੀ ਮਦਨ ਦਾ ਸਬੈ ਰਾਗੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ
 ਖਾਤਿ ਸਾਗ ਕਨ੍ਹੇ ਕਾ ਕਨ੍ਹਾ ਪਸਾਇ ਮੇਰੇ ਭੋਗ ਗੁਮਾਨ ਦੇਵੀ ਕ
 ਪਸਾਇ ਨਾਨਕ ਬਾਬੇ ਕਿਉ ਲੀਤਾ ਬੁਢੇ ਅਗੇਤੁ ਪਿਆਰ
 ਲਗਾ ਆਗਾ ਬਲਗੁ ਆਇ ਕ ਬੇਰ ਸਾਂਟੀ ਦਾ ਸਬੈ ਰਾਗੀ
 ਬੀਪਾਇ ਆਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਮਾਧਿ ਬਜੀ ਕਪਾਣੀ ਏਕ ਬੈ
 ਰਿਸਮ ਉਝਾਪੰਗੁ ਗਏ ਪਾਸੀ ਉਦਾਸੀ ਬੀ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮਿ

ਨੂਪ ਬਤੁ ਪਰਗਏ। ਤੁਹਾਂ ਸਿਪਨਾ ਬਾਇ ਬੈਠੇ ਆਏ ਸਿਪੋਆ
 ਦੇਸਾ ਤਾਗੁ ਬੁਝੀ ਬੋਲੇ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਰਮਤਿ ਕਰਤਾ ਰਸਿਧੋ।
 ਤਾਂ ਸਬ ਪੁਕਾਰੇਨਾ ਨਕਤ ਪਾਉਂਦਾ ਰਾਏ ਦੇ ਸਿਧੋ ਕੀ। ਭ੍ਰਿਗੁ ਰੇਕਾ ਪਸ
 ਵਖਵੇਵੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਦਾਨੇ ਨੂਤਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਬੈਠਾਇ ਕੇ ਚਲੇ ਬ
 ਨਕੇ ਸਿਧਾਨੁ ਨਿਵਤਾ ਭ੍ਰਿਗੁ ਰੇਕਾ ਕਹਿਕਿ ਬੈਠੇ ਕਰਤਾ ਰਾਏ ਦੇ ਗਾ
 ਦੂਰਨ ਦੀਰੀਗਾ ਕੇਤਦ ਚਲੇ ਜਾਤੇ ਬੇ ਆਰੇਏ ਕਸਿਪ ਆਇ ਆਰੇਤੁ
 ਵੇਗਾਇਆ ਏਕ ਸਿਧ ਕਾ ਰੂਪ ਦੂਰਦ ਜਲ ਵੇਗਾਇਆ ਏਕ ਮ
 ਹਾਂ ਦੇਵ ਸਿਪ ਬਿਭੂਤ ਦੇ ਗਇਆ ਬਾਤੇ ਫਲ ਦਾਖ ਮਿਲਾਂ ਫਰ
 ਜੀਲੇ ਮਿਲੇ। ਫੇਰ ਅੰਤ ਰਧ ਮਾਨੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੁਨ ਕਰ ਅਏ

॥ ਬਾਲੇਨੁ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਲਕਾ ਬਿਠਾਇ ਦਿਤਾ ॥ ਜਾਬਾਬਾਜੀ
 ਗਏ ਤਾ ਸਿਧਾ ਬਿਠਾ ਰਿ ॥ ਅਸੀ ਕੀਏ ਮੂਲ ਲੇ ਦੇ ਤਪਾਗਾਇ ॥ ਐ
 ਗਾ ॥ ਅਸੀ ਬੀ ਬਿਪਗੇਇ ਬੈਠੀ ॥ ਅਸ ਬਿਪਾ ਬਿਪ ਬਰੇਨਿ
 ਨਾ ਕੇਵਾਂਤ ਬੀਨੀ ॥ ਐ ਮੈਗੇਇ ਬੈਠੇ ॥ ਤਾਂ ਬੇਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਸਿਪੇਲੇ
 ਵੇ ॥ ਲਗੇ ਦੇਵਨਾ ॥ ਤਾਂ ਸਿਪ ਸਿਬੂਗੇ ਬੈਠੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਰਿਪਦ
 ਧਾਈ ॥ ਸਰੂਨਾਨੁ ਪੁਰਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ॥ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਸਿਪ ਬੇਲੇ ॥ ਤਪਾ
 ਜੀ ਪੈਨ ਪੈਨਾ ॥ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਮ ਭੀ ਅਭਵੇ ॥ ਤੁਹਾਨੁ ਬੀਖਾਇ
 ਆਭਾਗੀਏ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਇ ਕੇ ਬੇਲੇ ॥ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਪੇਨੀ
 ਪਾਵਨ ਕਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੁਪਨ ਪ੍ਰਬਤ ਸਬਾ ਬਿਪਗੇਇ ਦੇ ਮਾ

੮

ਅਹਿਲਾਹ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਸਿਪ ਬੇਲੇ ਵਹਿ ਵਹਿ ਤਪਾਜੀ ॥ ਖੰਡੁ ਏ
 ਬੀ ਬਿਸਨ ਮੈਦਾ ਦੀ ਆਮ ਗੰਦੇ ਵਾ ॥ ਜਲ ਪੀ ਬੁਝਾ ਦੀ ਆਥਾ
 ਲਾ ਦੀ ਨਾ ਰਿਖ ਸੇਵਾ ॥ ਕੁਪਨਾ ਪਨਾ ਪਨਾ ਕਾ ਦੀ ਆਉ ਵਾ ਨੀ ਗਾ ॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਰਖ ਕਾ ਅਪਣੀ ਸਾਮਰੀ ਟੁਠੀ ਰਾਗਿ ॥ ਕੋਰੀਖ ਮਾਸ ਹਏ
 ਵਰੁ ਕਤ ਮਰਾ ਮਗ ਪਸਾਇ ॥ ਕਲ ਮੈ ਏਵੈ ਪੀਤ ਪਾਉ ਪ੍ਰੰਪਾ
 ਪਨਾ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪੀਛੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ॥ ਸਿਪੋ ਸੇਠ ਵਾਲਾ ਕਨ
 ਰਤਾ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਖਿਧੇ ਵਾਲਾ ਵੇਵੀ ਦਾ ॥ ਮਰਛਾਂ ਮੇਵਾ ਚਰੰਜੀ
 ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਰੇ ਗਲ ਗੇਗਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤਾ ਵਲੀ ਕਾ ਪਟ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੂਨ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ॥ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ ਦੂਜੀ ॥ ੩ ॥ ਸਾਖੀ ਤੀਜੀ ਚਲੀ

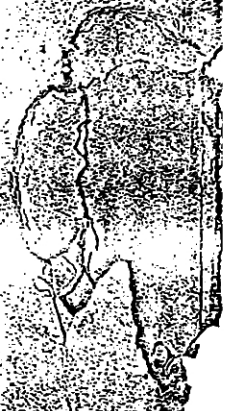
॥ ਏਕ ਬੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਬੇਰ ਸਨਨੁ ਮੀਗਤ ਬੁਝਤ ਏਕ ਠੀ ਆਗੁਈ
 ਥੀ। ਮੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਵਰਸਨ ਕੀ ਮਾਂ। ਮਾਕਰਤੋ। ਤੁਯੇ ਵਰਸਨ ਦੀ
 ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਲ ਸਾਥ ਪੁਸਾ ਕੀ ਪਹਰੇ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਮਾਨ ਕੁਵੇਰਾ ਜਾ
 ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤੁਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਡ ਨਾਨਕੁ ਆ। ਸਿਖ ਸਿਖ ਦੀ ਆਂ ਕੋਈ
 ਜਾਨ ਨਹੀ ਦੇਦਾ। ਬਰਨ ਤੇ ਸਬ ਮੀਗਤ ਰੋਕ ਰਖੀ। ਤੁਸ ਬਸਿਖਾਂ
 ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਭਿਦਾ ਸੁਪੁਈ। ਤਿਨ ਦਿਨੇ ਰੁਮੀਗਤ ਰੋਕ ਰਖੀ। ਤੁਸੀ
 ਬਾਤਿਕਾ ਲੀਧੁਈ। ਏਕ ਸਿਖ ਬੇਮਾਲ ਦੇ ਕੇ। ਜੂਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰ
 ਤਨਹੇ ਵਾਸੀ। ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਓਸ ਮੇਸਿਖਾਂ ਨੁਕਮ ਪਛੁਕ
 ਬੁਝਤ ਬਾ। ਸੇਏ ਕਾ ਬਿਓਤ ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਰੋਕ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾ

੬

ਪ੍ਰਪੰਚਰਚਿਆ ਏਕਮੁਰਦੇਰੀਤਰਸਿਖਪਾਇਆ ਸਿਨੀਮਾ
 ਛਾਕੀਰਤਨਕਰਤੇਜਾਵੈ। ਸਬਦਪਨ੍ਨਦੇਜਾਵੈ। ਸੇਵਕਕੀਰਿ
 ਨ੍ਨਕਨਿਬਯੀਪੀਤਾ। ਇਹਤੁਕਪਨ੍ਨਦੇਜਾਵੈ। ਗੁਰੂਜੀਯਗੰਥੈ
 ਥੇ। ਚਿੰਤਾਪੇਸੋਇਕਰਨਿਕਸੋ। ਤਾਂਪੁਛੁਦਾਕੀਤੁ। ਇਹ
 ਸੇਰਸੀਗਤਿਕੇਦਿਓਰੇਲਕਾਕਿਉਹੋਵਾਹੈ। ਤੁਹੰਸਿਖਾਨਾਇਕੇ
 ਪਾਇਆ। ਏਰਿਪੁਨ੍ਨਕਰਿਅਇਕਗਾ। ਕੀਸਦੇਪਾਤੁਸਗਸਿ
 ਖਪੁਕਮਸਤੁਗਾਇਆਹੈ। ਤਾਂਬਰਨਪੁਆ। ਫੀਗਲੇਅਵੈ
 ਤਾਂਬਰਨਮਾਨਕੇ। ਸਿਖਬੁਲਾਇਲੇਅਏ। ਚਿੰਤਾਗੁਰੂਜੀਕੇਨ
 ਕਰਸਮਲਗੀਮਤਕਉਤਾਰਕੈ। ਸਬਦਗਾਵੈਲਗੇਪ੍ਰੇਮ

१०
 ਸਾਥ ਆਤਮ ਲੇਜਾਵੇ ਰੇਣਾ ਸਬ ਮਿਖ ਮਿਖਣੀ ਆਕਾ
 ਬਿਦਨੁ ਆਤਮ ਪਤੀ ਆਤਮ ਬੀਤੀ ਆਤਮ ਆਤਮ ਆਤਮ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰਣਾ ਸੀਏ ਮਿਖਨੁ ਬਤਨ ਕੀਤਾ ਗੁਣੀ ਮਿਖ ਮਿ
 ਖੀਦੁ ਰੋਗੇ ਰੁਖ ਬਤਨ ਪਤੀਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਰ ਕੀ ਕਿਸੇ ਮਿਖਨੁ
 ਰੋਗੇ ਰੁਖ ਆਕੇ ਕੀਰਤਨਾ ਕਿ ਆਕੇ ਗਾਪੇ ਮਕਰੇ ਦੁਲਾ
 ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਰੇਦਤ ਹੀ ਦੁਖ ਹੈ ਗੁਰੇ ਦੁਖੇ ਮੁਖੇ ਰੇਦਤ
 ਰਾਮ ਕੀ ਨਾਰੀ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਜੋਰੀ ਦੁਖ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀਰਕ ਪਤ ਪੁਰ
 ਰਚਿਤਾਰੀ ਨਾਵੈ ਦਾਦ ਮੇਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖੈ ਬਾਨਰ ਜੀ ਗਲ ਬਾਸ
 ਬਨਾਰੀ ਪੀਤ ਪਤੀਤ ਕੀਲੇ ਸਾਥਿਨਾ ਮਿਖ ਪੰਡਤ ਗਾਇਕਾ

ਵਡਾਰੀ॥੧॥ ਤੁਮਰਾ ਮੀਏ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਕੀਜਦੇਖ
 ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਸਿਖਾਂ ਕਾ ਉਪਰੇ ਦੁਪੈ॥ ਗੁ
 ਰਦੇ ਵਕਾਫ਼ ਰਸਨ ਕੀ ਰਤਨ ਏਹ ਸਿਖ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਸਿਖ ਸੰ
 ਗਤ ਸਬ ਉਪਰੈ ਗੇ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੇ ਆ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਗਾਗਰ ਮੁ
 ਖ ਜਗਜੀਤ॥ ਮੈਯਾ॥ ਸੁਰਜ ਦਰਸਨ ਲੋਗ ਕਰੈ ਸ
 ਬ ਪਾਪ ਨਾਸਦਨੇ ਕਰ ਜਾਵੈ॥ ਪੰਨੀ ਉਦੇ ਵਨੀ ਜਗਤੀ
 ਤਰੁਣੇ ਤਤੀ ਰਬ ਪ੍ਰੇਤਿ ਬੁਲਾਵੈ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਤਾਰਾ ਕੇ ਪਦ
 ਸੁਰੇਸਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਨਿਛੁਟ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਲੋਕ ਲਕੀਭ ਕੀਲ
 ਜ ਕੁਰੇ ਜਾਗੇ ਇਪਤੀ ਤਤੁ ਉਨ ਉਤਰਾਵੈ॥ ੨॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੈ ਦੇਖਦਾ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਰੁਪਲਾ ਹੀ ਅਗਿ ਕੀਲੋ ਠੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਬਲਦੀ ਬਹੁਤੀ ਏਸੀ ਮਿਤ ਕਕੀ ਅਰਬੀ ਹੋਠ ਦੇ ॥ ਤਾਂ ਬਰ
 ਮਾਨ ਕੇ ਅਰਦਾਸੀ ਆਗਾਇਆ ਤਿਧੀ ਕਰੀ ॥ ਅਗ
 ਕੀ ਮੁਆਠੀ ਹੋਠ ਵਿਤੀ ਕਖ ਬਲਾਏ ॥ ਤਾਂ ਮੇਕ ਸਾਬਜਲ
 ਲਾਗਾ ॥ ਅਰਬੀ ਵਾਲਾ ਸਿਖਵੁ ਸਾਲਾਖ ਠਲੁ ਤਾਨ ਕੇ ਨਰ ॥
 ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਗਾ ਬਿਜਮੈ ਹੋਗਾ ॥ ਜਿਏ ਹੁਕਮਾ ਕਿ ਆਵਰ
 ॥ ਤਬ ਏਹ ਕੀਰਤਨੀ ਏ ਮਿਤ ਕਕੇ ਪਰਵਾਲੇ ਸਮਿਧੇ
 ਏ ॥ ਅਖੀ ਆਵਿਰਲਾਜ ਆਈ ॥ ਤਾਂ ਬਰਨ ਹੋਇਆ
 ਤੁਾਈ ਇਹ ਸਿਖ ਸਬਦ ਤੁਹਾ ਫੂਪੇ ਮਕਰ ਕੇ ॥ ਸਦ ਦੇ ਹੀ ਸੁਰ -

ਗਗਾਇਆ ਤਾ ਸਿਖਮ ਬਾਟੇ ਕਿਆ ਮਤੇ ਬੋਲੇ। ਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾ
 ਹਤੁ ਮਾਰੀ ਤੁਮ ਜਾਣੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ। ਸੁਣ ਸਿਖੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
 ਹਜ਼ੂਰ ਜੇ ਤੁਸਕਾ ਕਪਟ ਲਜਾਣਾ। ਪੁਰਾ ਕਰ ਜਾਣੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀ
 ਪ੍ਰਰਜਾ ਇਕੋ ਢਰ ਢਾ ਕਰ ਦੇ ਜੁ ਜੈ ਸੇ ਸਬ ਲੋਗ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤਾਂ ਤੁਸਕਾ ਸਿਦਕ ਜਾਣਾ। ਰਹਿਣਾ ਸਿਖੀ ਕਾ। ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਵ
 ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਬਲ ਨਹਿ ਇਆ। ਦਿਛੁ ਨੇ ਕੇ ਮੇਲੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
 ੪। ਸਲਾਹਿ। ਬਖਸਲਾਹਾ ਬਖਸਲੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ।
 ੩। ਬੁਲਨਾਹੁ। ਸਿਗਤਿ ਨ ਬਲਨ ਕੀ ਤਾਪੁ ਸੀ ਕਰੀ ਜਾਣੇ ਕ
 ਜੁ ਮਕੀਆ। ਜਾਪੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ। ਬਿਲਪੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥

ਏਕ ਬੇਰਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੇ ਸਿਗਤ ਦਰਸਨ ਰਹਤੇ ਬੇਇਪਤ ਨਹੀਂ।
 ਤਾਏਕ ਸਿਖ ਸਿਖ ਦੀ ਆਗੇ ਆਇ ਕੈ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ
 ਨਤੀਕਰੀ। ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਏਕ ਬੇਟਾ ਜੀ।
 ਤਿਥਾਗ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਭੁਲੇ ਸਿਖ ਵੀ ਬੈਠੀ ਪਿਛੇ ਲਗੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਮੇਰੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਧਾ ਦੁਖ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਂਦੇ
 ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਰੇ ਤੇਲੇ ਸਪਦੇ ਸਜਾਇ ਕੇ ਦੁਕੀ ਰਹੇ ਜਾਂ
 ਗਾ। ਤਾਂ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ਬੁਲਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਖ ਜਾਇ ਕੈ ਬੇਟੇ ਨੂੰ
 ਆਇਲਿਆ ਆਇਆ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਖ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹਰਜੋਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਹਜ਼ੂਰ ਪਲਾਇ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਲਾਗਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ। ਭਾ

੧੨

ਈ ਤੇਰੇ ਮਾਇਬਾ ਮਕਾਦੇ ਪੈਨ ਸਾਭਾ ਬੇਟਾ ਮੁਕਤ ਤੇ ਨਿਅਰਾ ਹੋਇ
 ਅਪੈ। ਅਸੀ ਪੁਛ ਦੇਹਾ ਤੈਨੂੰ ਬੈਰਾਗ ਕਿਉ ਕਰਹੋਇ ਅਪੈ। ਅ
 ਤੇ ਬੁਝਿਖ ਕਿਸਦਾ ਪੈ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਅਪੈ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ
 ਰਚਾ ਕਿਅਪੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਉਮਰ ਤੇਰੀ ਠਾਰਾ ਵਰਖਾਈ ਜਾਵੇ
 ਜਾਦੀ ਪੈ। ਜਿਨਾਉ ਗਭਰੇ ਪੈਨ। ਤੇ ਬੁਝੇ ਹੋਗਏ ਪੈਨ। ਉਨਾਨ
 ਰਾਗ ਤਾਂ ਪੈਨਾ ਹੀ। ਤੇਰੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਭਾਗ ਪੈਨ। ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕਾ
 ਮੰਗਵਾਇਅਪੈ। ਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਬੋਲਿਅਸਿਖ ਕਾਲੇ ਭਾਗ
 ਜੋਤ ਕੇ। ਭੁਭੁਜੀ ਸਭੇ ਪਾਤਸਾਹਿ ਉਹ ਸਦੇ ਪੈ। ਭੁਭਿਜਾ
 ਜੀਵਹਾਂ ਹਮ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਪਾਰ ਉਤਰੇਗੇ। ਅਜਾਣ ਕਿ

ਸਤਗੁਰਾਦੁਬੁਝਕੈਪਛਦੇਯੋ। ਨਾਉਨੀਦੁਸਿਖਹੈਮੇਗਾਨਸਿਖ ॥ ੧੩ ॥
 ਗੁਰੂਕਾਯੋਗਬਿਗਰਗੁਰੂਕੀਬਾਣੀਦਿਓਪਗਟਿਆਯੋ। ਕਿਮ ०
 ਪਦਕਿਮਬਾਲਗੁਰਸਰਣੀਜਾਂਜਾਇਗਾ। ਮੁਕਤਹੋਇਤਤ
 ਯਲਨਾਉਚਨਲਕਾਰਾਉਯੋ। ਜੀਸਭੇਪਾਤਸਾਧੁਪਨੈਪਨਾਇ
 ॥ ਬਾਣੀਗੁਰੂਕੀਤਾਂਮੈਪਨਿਲਾਬਾਣੀਕਿਠਕੀਤੀ। ਪੇਮ
 ਜਾਪਨਨਕਾ। ਤਾਂਮੈਨੀਦੁਸਿਖੀਤੁਕਾਭਿਭਾਰਭੈਮਾਹਿਰ
 ਰਖੀ। ਇਹਕੁਟਿਬਜੇਤੁੰਦੇਖਦਾਹੈਸੋਭਲੈਨਾਗੇਤੋਰਨਾਲੇ।
 ਥੇਤੇਰੇਭਲੇਨਾਗੀਤਿਸਨਾਲਿਕਿਉਭਿਤਲਾਈਐ। ਏਸ
 ਨੂਇਤੇਗਤਿਮੈਭਿਤਰਖਲਲਗਾ। ਤਾਂਮੈਸਾਹੋਇਆਯੋਗਮ

ਨਰਿਦਾਸੋਇਕੋਇਆ ॥ ਜਗਤਤੁਛਦੀਖਦੇਲਾਗਾ ॥ ਜੈਸੇਪੁ
 ਏਕਾਬਦਲੋਇਕੇਜਾਂਦਾਹੈ ॥ ਤੁਮੈਜਾਇਆਜੋਕੁਛਕਸਰੇ
 ਗਈਹੈ ॥ ਮੈਨੁਖਾਲਪੀਦਿਸਿਲਾਬੋਲਦਾਬਿਸਰਗਈਸਬ
 ਤਾ ॥ ਸਰਦਤੁਮਾਰੀਯਾ ॥ ਤੁਹਾਭੇਸਬਦਕਾਗੁਲਏਹੋਇਆਹੈ ॥
 ਬਸੁਲਕੇਸਿਖਤੇਹੁਰੂਜੀਬੋਲੇ ॥ ਕੁਈਸਿਖਤੁਸੀਕੁਰਮ
 ਕਰੇ ॥ ਤੁਹਾਭੇਬੋਲੇਨੂਕੁਛਤੁਪੇਤਰਗਕਈਨਹੀ ॥ ਏਸਦੇਰ
 ਜਾਗੈਨਾ ॥ ਤੁਸੀਏਸਦੇਖਾਨੇਮਤਪਰੇ ॥ ਤੁਹਾਨੁਹਰਬੇਟਾਬਖ
 ਆ ॥ ਆਪੇਹੀਗੁਰੂਕੇਸਮਝਾਇਲੇਵੈਗੇ ॥ ਐਸੇਹੀਨੁਤੁਸ
 ਕਰਪਰਜਾਵੇ ॥ ਏਸਦੀਸਿਖਦੀਭੀਰਜੀਰਹੇਗੀ ॥ ਆਪੇਹੀ

ਕੁਟੀਬੀਗੋਰੈਗਾ। ਤੁਮਿਖਮਿਖਦੀਖਸੀਓਕਰਮਬਾਟੇਕਰ
 ਰਿਖਰਨਗਏ। ਚਿਹਮਿਖਦਾਪੁਤ੍ਰਨਿਤਗੁਰੂਕੇਜਨੂਰਬੈਠਗਏ
 ਬਜੇਨਕੇ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਓਈਏਬੀ। ਬਿਲਾਟਾਗਗੁ। ੪॥
 ਏਕਬੇਰਚਮਿਖਕੇਬੇਟੇਨੁਨਿਦਮਿਖਨੁਬੁਲਾਇਕੇਬੇਲੇ।
 ਈਨੀਗਗਗੁਨੀਬੁਭਿਟੇਤੈਨੁਕਰਦੇਏਨਤੁਪੀਤਕਰਸੁਦ
 ਆਗੇਤੇਰੀਇਛਿਅਓਦੈਸੇਕਰੀ। ਪਪਿਲਾਸਾਖੀਨਿਬਿਤੀ
 ਏਕਤਪਸੀਬਨਮੈਗਤਿਤਾਬਾ। ਤੁਪਕਰਤਾਬਾ। ਸੀਤੋਖ
 ਰਬਾ। ਕੁਟੀਆਮੀਦਬੈਠਗਏ। ਪਸੀਨਗਰਬਾ। ਨਗਰ
 ਕੇਲੇਕਕੇਈਨਗਰੀਜਾਦੇਅਵੇ। ਬਿਨਾਅਬਦਾਬਤਤਾਮੁਦ

੧੪

ਦਵਾਕਸੁਦਾਵਾਦਾਦਾਅਪਾਦਪਦੀਸਾਗਜੇਦੇਦੇਸੇਈਦਈ
 ਕਾਦੀਆਜਾਨਕੈਕੁਗਤੈ। ਜੋਗਪਾਦਅਪਾਨਕਾਸਾਧੈ। ਤੁਮੰਧ
 ਅਪਾਦਦਵਾਦਸੁਭੇਦਕਾਸਮਤ੍ਵਕੈਏਕਚਿਤ੍ਰੋਗਾਇਆਸੀ
 ਪਸੀਕਾਨਉਸਤੁਨਗਰਜ਼ੁਲਾਕਹੇਯੈ। ਏਕਬਾਰਸਾਤਿਦਿਨ
 ਤੇਸੇਤਪਸੀਨੁਅਗਰਨਾਪਹੁਇਆ। ਸੁਦਨੀਗਰਤਾਂਤਪਸੀ
 ਵਿਚਾਰਿਅਨ। ਜੋਮੇਰੇਉਪਕਰਤਾਰਕਪਹੇਗਾ। ਜੁਗਾਥਾ
 ਦੀਏਪੈਨਸੇਉਦਿਮਨੀਕਰਣਾ। ਅਪਦੇਉਦਰਪਮਾਣੁ
 ਆਠਾਗੀਦਾਯੋ। ਤਾਂਤੇਅਬਏਯਕਰੀਏ। ਜੋਗਰਵੀਚ
 ਕੇਦਰਸਨਾਤਿਛਿਅਕਰੀਏ। ਦੇਵਤਾਭੀਬੈਠੇਨੁਦੇਦੇਦੁਪ

ੴ ਦੇਹੇ ਨਗੇ ॥ ਐਸੇ ਬਿਰਾਗੇ ਦੇਹ ਦੇ ਕੀਤੀ ਭਾਗੀ ਕਰੀ ॥ ੧੫
 ਟੀਕੇ ਵਾਝੇ ਬਾਝਾ ਮਾਝਾ ਲੇਲੀ ਆ ॥ ਜੇਗੁ ਮਧੀ ਕੇਖ
 ॥ ਬਾਲੇ ਬਿਨਾ ਜਾਣਨੀ ॥ ਪਛਾਣੁ ਪਤਨੀ ॥ ਗੁਰਸੀ
 ॥ ਨਿਰਾਦਰੀ ਕਾ ਦੇਖਨੀ ॥ ਸਾਪਨ ਬਹੁ ਪਾਪੇ ਤੇ ॥ ਏਹੇ
 ॥ ਲੇਖਿ ਛਿ ਭਾਗੀ ਕਰੀ ॥ ਬਾਣੀ ਬਦਲਣਾ ॥ ਜਾਬਾ
 ॥ ਸਕਤ ਦੁਪਭਿ ਛਿ ਭਾਝੇ ॥ ਨੈਸੀ ਕੈਸੀ ਦੇਹੇ ਮੈਲੀ ॥
 ॥ ਟਿਕਾਣੀ ਛਿ ਪਿਨਾ ॥ ਅਤੇ ਪਕੀਨੀ ਲੈਲੀ ॥ ਜਾਇਕੋ ॥ ਬਾਲ
 ॥ ਕੁਤੀ ਵੀ ਕਾਧ ਲਗਾਇ ॥ ਜੇਨੀ ਪਕੀਨੀ ਸੇਕਿ ਸੇਕੀ
 ॥ ਪਾਇਲੈ ਦੇਹੇ ॥ ਸੇਸਿ ਸਾਪਨੀ ॥ ਹੋਰਗਾ ॥ ਜਾ ਕੀਰਤਿ

ਨਜਾਨੀਏਗੁਰਮੰਤ੍ਰਤਪਿਰੀਤਾ ਤਾਕਾਉਜਨਪਾਇਕੈਦਿਛੁਨੇ
 ਰਿਕੀਪੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈਨੀਗਰਾਐਸੀਉਤਿਬਿਚਾਰਕੈਤਪ
 ਸੀਗਾਇਆਬਜਾਰਾ ਨਗਰਬੀਢਇਕਸਾਹਘਰਬਰੁਜ
 ਕਾਸਾਰਾ ਲੋਗੋਕੀਉਤਿਜੋਧੀ ॥ ਸਭਨਾਨੁਪਕਰਕੈਬਠਾਇ
 ਬਠਾਇਕਰਜਵਾਵੈ ॥ ਤਪਸੀਭੁਜਿਐਕੈਖਨੋਰਹਿਅ
 ॥ ਏਸਨੂਕਿਸੇਭੁਜਿਨਾਬੈਠਾਇਆਨਉਜਨਵੀਆਆਪ
 ਦੁਪਦੁਕਰਕਿਨਾਰੇਖਲਹੋਰਹਿਆ ॥ ਜਾਂਗਤਿਹੋਗਈ ॥ ਤੁ
 ਲੋਗਸਬਲੇਗਏ ॥ ਤਪਸੀਅਪਦੀਕਦੀਆਮੰਦਆ
 ਇਬੈਠਾ ॥ ਜਾਂਅਪੀਗਤਿਹੋਈਤੁੰਦੇਦਤਾਕੇਦੂਤਦੇਇਮਸ

ਲਾਗਥੈ ਜਲਦੀ ਅੰਗਤ ਪਸੀਨੁ ਆਇ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਏਤੁ १੬
 ਪਸੀਉ ਠਹਮਦੇ ਵਤਾ ਕੇ ਭੇਜੇ ਆਏ ਹਾਂ ਜੋ ਮਗਰਾ ਕਰੀ
 ਆਗਿ ਆਏ ਹੋ। ਜੋ ਉਸ ਨਗਰ ਵਾਲੇ ਸਾਹਕਾ ਪਰਜਾ ਲਾਇ
 ਅਵੇ। ਜੋ ਸੇਰ ਤਪਸੀ ਬੁਝਾ ਸਾਂਝੁ ਪਾਰੀਤਾਹੀ ਮੁਨੁ ਆਇ
 ਆਪੋ। ਬਾਏ ਕਾਭੀ ਆਵਰਨ ਕੀਆ। ਓਹ ਬੁਝਾ ਪਾਪੀਐ।
 ਤਾਤੇਹੀ ਸਾਹਇ ਤਾ ਕਰਾਹੇ। ਆਗੇ ਹੋਇ ਫਲ ਪਰਫਲਾਇ
 ਧਾਇ। ਤਾਂ ਤਪਸੀ ਉਠ ਕਰ। ਲਿਓ ਲੀਆ। ਮੇਰੇ ਕਉ ਭੀਏ
 ਕਮ ਸਾਲ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਨਾਇ ਕਮ ਸਾਲ ਦੇਈ। ਲੇਕਰਿ ਉਨਾ
 ਜਲਾਵੇ ਲਾਗਾ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਹੋ ਤਾਂ ਤਪਸੀ ਬੋਲਿ ਆਓਸ

ੴ ਸਤੁ ਕਾ ਮੇਰੇ ਸਾਥੈ ਰਵਾ ॥ ਐਸੀ ਅਨੀਤਾ ॥ ਜਾਂ ਅੰਤਰ
 ਜਾਂ ਮੀ ਵਿਸਨ ਪੇਰਣਾ ਤਾਂ ਵੇਦਾ ਉਸਦੇ ਕਿ ਮਾਵਸ ਪੈ ॥ ਸਬ ਨ
 ਗਤ ਦਾ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਕੈ ਕਰਣਾ ਕਰਾਵਣਾ ॥ ਆਪ ਨਗਨ ਨਾਥੈ
 ਹਮ ਸਬ ਵਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਅਧੀਨ ॥ ਹਮਾਰੀ ਬੀਦਨਾ ਹੋ
 ਐਸੀ ਟੋਰਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਅ ॥ ਨੀਗਰਾਏ ਹੁਣ
 ਕਹੀ ਪੈਸ ਮਾਣੁ ਗੁਰ ਮੁਖਾ ॥ ਕਿ ਮਾਵਿ ਭਾਗ ਜਿ ਤਾਂ ਜਾ ਆਪਣੁ
 ਲਾਇਆ ॥ ਸੁਣੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਤੁਪ ਸੀਤਿ ॥ ਆਗੀ ਪੈਦਾ ਪੈਤਾਂ ਐਸ
 ਹੋਈ ॥ ਜੋ ਕਿ ਸੇਕਾ ਅਵਗੁਣ ਨਾਉ ਤਵੀ ॥ ਸੁਣੁ ਕਰ ਭਰ
 ਵੇਵਦੂ ਤਮ ਬਾਟੇ ਕਕੈ ਵਿਦਾ ॥ ਹੋ ਕਰਿ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਆਗੈ ਕਹਿ

११
 ਆਨੁ ਚਤੁਪਸੀ ਸਚੇ ਪਰਚੇ ਵਿਰਪਰਿਆਰੇ। ਤੁਮਹਾਰਾ
 ਕੀਆਗਿਆਪਾਇ ਕੇ ਵਿਵਾਨ ਭੁਜਕ ਰਿਚਨ੍ਹਾਇ ਕਰਿਅਪ
 ਨੇਲੋਕਕਉ ਮੇਗਵਾਇ ਲੀਤਾ। ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ। ਬਿਲਾ
 ਫਾਗੁ ਰੁਝੀ। ੫। ਨਕਨ ਬਖਸ਼ ਮਹਾ ਕਿਰਤਿ ਪਕੇਵੇਇ। ਜਗ
 ਦਾ ਦਾਤਾ ਖਾਣਾ ਨਾਨਕ ਸਦੁਏ। ਭੁਲਾ ਮੈਂ ਗੁਰ ਮਰਜਾਇ
 ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪ ਲਿਖਣਾ ਗਾ ਆਪ। ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਤਿ
 ਪਾਖੀ ਦੇ ਸਤੁ ਪਦਿਗਿਆਇ ਆਪ। ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾਗੁ
 ਜੀ ਫਿਰ ਬਲਨਕਰਿਆ। ਜੇਗਾ ਸਬੀ ਹੋਈ ਤਾ ਮੇਜਾ ਹੋਣਾ।
 ਬਨ ਮੈ ਬਿਛ ਬਾਗਾ ਫੀਛਾ ਵੇਵਾ ਲਾਖਨਾ ਸੀ। ਉਸਉਪਰ

ਕਪੋਤਕਪੋਤਨੀ ਬਾਲ ਬਡੇ ਵਾਲੇ ਆ ਜਲ ਬੀਪਕਰ ਰਹੇ ਹੋਏ
 ਕਬੇਰੰਤ ਨੀਲਗੀ ਸੋਏ ਕਪੁਰਖ ਨੀਲੀ ਗਬਜਾਨ ਵਰਮਾਰੇ
 ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਬਨਜੀ ਗਲ ਭੁਝਿਯਾ ਭੁਝਿਯਾ ਪਾਲੀ ਗੀਮਾ
 ਰਿਆਮੀ ਗਆਂ ਪੀਕਾਮੀ ਤਕਰਕੇ ਕਬਦ ਚਿਮਬਿਛੁ ਤਲੇ
 ਇਥੈ ਠਾਗ ਰਤਿ ਪੈ ਗਈ ਗਰਹਿ ਭੁਲ ਗਈਆ ਬੋਲ ਸਕੇ
 ਹੀ ਭੁਖਾਇ ਦਾਸ ਭੁਝੇ ਕਮਾਰਿ ਆਸੁ ਨਿਹੇ ਇਥੈ ਠਾਗ ਕਪੋ
 ਕੁਟੀ ਬੀ ਕਪੋਤੀ ਨਕਪਲ ਲਗਾ ਜਲੁ ਸੁਖ ਦਾਇਦੀ ਗਮਾਰਿ
 ਸਥੀ ਜਨਾ ਵਰਗੇ ਕੇਏ ਗਮਨੁ ਆਉ ਆਗਤਿ ਗਮਰੇ ਪਾ
 ਇਥੈ ਠਾਗੇ ਗਰਸੀ ਦਾਪਰ ਮਯੋ ਆਏ ਕੀਖ ਬਰਖਾਦ

ਬਿਸਰਾਂ ਕੀਖ ਬਰਲੇਣੀ ਸੋਗ ਪੰਛੀਗਾਂ ਰਮਾਂ ਰੋਗ ਬਤੋਯੋਨ
 ਤੀ। ਬਿਪਾਤਾਏ ਚੁਲ੍ਹਣੀਯੋ। ਤਾਂ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦਾਇਨੀ ਏਦੀਖ ਬ
 ਰਖਾਣਕਾ ਕਰਿਆ ਚੁਗੀਏ। ਪਹਲੇ ਸੀਤ ਤੇ ਬਚਾਈਏ। ਓ
 ਦਮ ਅਗੇਲ ਪਖੀ ਜਿਉ ਪਖੇ ਮਾਧਿਏ। ਜਿਉ ਟੋਰੇ ਉਦਮ ਕੀ
 ਏ ਬੈਠੇ ਦਾਤਾ ਕਉਣ। ਏਤੀ ਕਹਿਕਿ ਬਿਉਝਿ ਆਸੇ ਏਕ
 ਗਾਂ ਉਥਾਤੁ ਗਾਂ ਜਾਲੀ ਬਕਰੀ ਤੇ ਚੁਕੀ ਠਉਝ ਆਜਿ ਪਖੈ ਬੀ। ਤੁ
 ਗਾਂ ਜਾਇ ਕੋਇ ਕਬਰੀ ਕੀ ਸੋਗਾਣੁ ਆਗਵਾਲੀ ਲੈ ਕਰਉ ਝਿ
 ਲਾ। ਅਪਣੇ ਆਲਣੇ ਪਾਸ ਤੇ ਉਸ ਪਾਰ ਪੀਕੋ ਅਗਾਂਜੀ ਸਿ
 ਕਾਇਤੀ। ਅਤੇ ਸੁਕੇ ਕਖ ਆਲਣੇ ਏ ਅੰਦ ਤੇ ਭੀ ਸੁਦਾਇਤੋ

੧੮

॥ ਏਖ ਕਰਓ ਜਮਾਦੁਖ ਸੀ ਹੋਇਆ ॥ ਬਾਲੀਆ ਗਿਨੀਤ ਦੂਰ ਕੀ
 ਤਾ ॥ ਲਕੜੀਆਂ ਉਗਾਬਹੁਤ ਬੀ ॥ ਫੁਲਪਤੀ ਉਗਾਬਹੁਤ ਮ
 ਚੁਗਇਆ ॥ ਪਰਤੁਖਾਬੀ ਬਾਤਾਂ ਕਪੋਤ ਕਹਿਦੇ ਹੋ ਕਪੋਤੀ ਨਾਏ
 ਪਰਕੀ ਸਰਦਾਰ ਬਾਲ ਬਚੇ ਨੁਪਾਲ ਰਖੀ ॥ ਮੈਇਸਮਾਨੁ ਦਾਏ
 ਨਾਅਗਰ ਅਪਦਾ ਸਰੀਰ ਦੇਦਾਏ ॥ ਤੁੰਨਾਰੀ ਬੋਲੀ ਇਧਰੁ
 ਮਰੇ ਕਾਮੇ ਰਾਏ ॥ ਤੁੰਮਰਦੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਪੀਛੇ ਤੇ ਕਛ ਨਹੀਂ ਦੇ ਕਾ
 ਨਾਰੀ ਨਰਕ ਸਰੀਰ ਹੋ ਬਿਨਾ ਪੁਰਖ ਕਹਿ ਕਾਮਾ ॥ ਸਤੁ ਗਤ ਦਾਤਾ ਪੁ
 ਰਖ ਹੈ ਅਵਰਨ ਦਾਤਾਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਪੁਰਖ ਕਹਿਆ ਨਾਰੀ ਬਿਧੀ
 ਗਿਹਇ ਉਬਨਾ ਜੈ ਸੀਰੇ ਹੀਟੁਆਰਾ ॥ ਪੁਰਖ ਬਾਹਰ ਕਾ ਸੁਰੇ ਅੰ

ਘਰ ਕੇਖ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ਸੁਲੁ ਨੀਗਰਾਤਾਂਇਤੁ ਨੀਕਰਿ ਕੇਅਗਿਬਲ
 ਵੀਦਿਓ ਕਪੋਤੀਗਿਨੀ ॥ ਗਿਰਦੀਗਿਰੁਤੁਗਈ ॥ ਓਹਮਸਗਰੀ
 ਬਾਬਨਾਇਕੇਖਾਇਗਾਇਆ ॥ ਤਾਂਕਬੂਫੁਦਿਓਰਿਅਗਾਇਮ
 ਪਤੀਨਸੇਰਕੇਖਾਵੇਵੇਵਾਲਾਭੁਖਾਰੀਗਿਅਗਾਆਪਾਖਾਲ
 ਗਇਰਕੁਪਾਰੇਜੁਅਗਾ ॥ ਵਾਤਾਮੈਸਾਨਰਕਜਾਇਕੇਵੇਵੇ
 ਵਿਗਾ ॥ ਤੁਇਤੋਮੈਮੋਹਕੇਤਿਆਗਕਰਅਗਾਤਿਆਵਗਿਨ
 ਜੁਗ ॥ ਦਿਸਪਾਰਪੀਨੁਹੇਸਅਗਈ ॥ ਵਾਆਆਈ ॥ ਪੀਨਇ
 ਵੀਪੀਕੁਗਤਵਾਲੇਸਗੀਰਯੋ ॥ ਮੇਰੀਪਾਲਦਾਸਤੇਮਗੇਮੈਪ
 ਨਾਨੁਬਰੁਪਾਪਚੁਆ ॥ ਹੁਲਸਗੀਰਭਾਵੇਜਾਵੇ ॥ ਮੈਭੀਮਨੁਖਦੇਹ

੧੬

ਜਾਂ ਤੁਪਕਰੇਗਾ। ਕਹਿਕਹਿਪੇਮਉਮਰਿਆ। ਰੁਦਨਕਰਨੈਲਾ
ਗਾ। ਇਤਨੇਮੈਮਹਾਰਾਜਕੀਆਗਿਆਪਾਇਕੇਬਿਬਾਲਲੈਕਰ
ਬੈਠਿਠਕੇਗਲਆਇ। ਮਹਾਰਾਜਕਹਿਆਮੇਰੇਲੋਕਨੂਸਬਕੁਟਿ
ਬਪੰਖੀਆਦਾਅਤੇਪਾਰਧੀਨੁਭੀਲੇਆਇ। ਸਕੁਨਾਨੁਭਨਾ
ਰਲੇਗਏ। ਸੁਖਭੋਗਦੇਲਾਗੇ। ਭਾਈਲਨਕੇਏਏਇਰਸੇ
ਪੈਨ। ਤੁਝਨੁਪਛਦੇਗੇ। ਕੇਨਾਪਸਿਦਅਭਿਆਨੀਤ
ਖੁਆਰੇਦੇਕੇਭੇਖਬਪੁਤੇਰੇਸਾਪਭੀਗਿਯਸੀਭੀਯੋ। ਭਾਈ
ਰੁਕੇਦਿਵਾਨਦਿਖਸਕੁਕਪੁਕਿਆਤੁਮੰਨੇਗਾ। ਕਬੀਰਕਾ
ਨਪੈਗਾਯੋ। ਜੁਗਾਦਪੁਦਾਸਦਾਰਕਬੀਰਭੁਗਤਪੈਗਾਯੋ। ਪਰੇ

ਬੁਭਿਸਿਪਕਰਿਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਰਜੋਗਤੀਸਿਪਕਰਦਿਖਾ
 ਇਆ ॥ ਏਹਾ ॥ ਜੈਸੀਲਾਗੀਪੇਰੁਤੇਤੈਸੀਨਿਬਯੋਰਨਾ ॥
 ਜੀਗਕਿਸਕਾਬਾਪਰਾਪੁਜੇਨਰਤਨਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣ ਕਰਸਿਖਬੇ
 ਲਿਆ ॥ ਗੁਰੂਜੀਬਲਨਮਾਨਿਆਪਕਾ ॥ ਮੈਸਿਖਤੁਗੁਰੂ
 ॥ ਗੁਰਸੁਖੀਮੇਰੇਪਸੇਬਲਾਏਗਾ ॥ ਪਰਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁਤਵਿ
 ਰਕਤਯੋ ॥ ਸਿਖਲਯੋ ॥ ਅੰਗਕਛੁਬਲਾਏਗੀਮੈਸਿਖਾਈਟ
 ਲਕਰਾਂਗਾ ॥ ਗੁਰੂਜੀਸਕਰਬੈਲੋ ॥ ਗੁਰੂਕੇਜੂਰਕੀਟਲ
 ਟਰਿਆਕਰਿ ॥ ਤੇਰਾਭਾਰਗੁਰੂਕੇਦੰਡਲੈਨਹੀ ॥ ਭਾਈਪਿਛ
 ॥ ਲੋਜਨਮਤੀਸਾਰੇਘੋਨੇਕੀਖਬਰਲੇਵਈ ॥ ਤੇਰਾਨਾਉਮੰਦੂਰਾ ॥

॥ ਤੇਤੂੰ ਠੇਹੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਜੀ ॥ ਏਨਾ ਘਾਹਿ ਬਹੁਤ ਪਾਇ ਦਿਤਾ
 ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਨਿਕਸ ਗਇਆ ॥ ਜਾਹਿ ਦੂਰਿ ਵੀਆ ਤੈ
 ਬੋਧ ਕੀ ਕਹਿ ਨਿਬੈਗਾ ॥ ਸੋਐ ਸੀਸੁ ਲਕਰ ਤੂੰ ਬੋਲ ਕਰਿ ਰੇ
 ਕੇਪੁ ਕਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਰੀਬ ਮਾਰਿਆ ॥ ਮਾਰੇ ਮਨ ਵਿਚ
 ਫਜਾ ਆਈ ॥ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਪਾਇ ਤਾ ਕਰਹਿ ਰੇ
 ਉਸ ਦੇਹ ਵਿਚ ਅਸੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਨੇਤ ਕਰ ਕਲਿ ਜੁਗ ਪਿ
 ਛੁਲੇ ਵਿਚ ਦੇਹ ਕਰ ਪਰਮ ਕੀਰਖ ਲਵਾਸ ਤੇ ਉਤਰੇ ਬੋ ॥ ਤਾਂ
 ਰੂਪ ਮੀਤ ਪਕਰ ਪਾਈ ਥੀ ॥ ਰਹੁ ਤੇਰੇ ਕੁਟਿਬ ਕੀ ਕੁਲੀ ਗੁਰੂ
 ਬਾਪੇਗਾ ॥ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਸ੍ਰੀ ਹੋਇ ਕੇ ਸਿਖਟ ਹਲ ਕਰਨ ਲਾਗਾ ॥ ३ ॥

॥ ਸਬੀਪੁਰੀਏਈ ॥ ਬੇਲਾਤਾਈਵਾਰਗੁਰੂਜੀ ॥ ੬ ॥ ਏਕਬੇਰ
 ਗੁਰੂਜੀਬਰਖਾਰਿਤਬੀਭਾਵੇਮਹੀਨਾਬਾ ॥ ਅਨੰਦਪੁਰਕੇਬੀਭ
 ਗੁਰੂਜੀਕਾਮੰਦਰਬਾ ॥ ਏਕਰਾਤਗੁਰੂਜੀਮੰਦਰਉਪਰਗਤਿਨ
 ਸੈਨਵਾਸਤੇਫੜੇਥੇ ॥ ਏਕਸਿਖਬਾਲਹੋਗਸਿੰਘਗੁਰੂਜੀਕਾ
 ਬੁਲਾਵਾਬਾ ॥ ਏਕਮਾਜਨਬਾ ॥ ਕਰਜਲੈਦਵਾਲਾ ॥ ਮਾਲ
 ਸਿੰਘਪਰਤੇਗਰੀਬਹੋਗਇਆਬਾ ॥ ਸੁਤਾਵਕਾਬੀਲਜਾਵ
 ਨਬਾ ॥ ਉਸਕੇਰੁ ॥ ਈਏਲਹੋਗਸਿੰਘਦੇਲੇਥੇ ॥ ਨਿਤਮੰਗਜ
 ਦੇਵੇ ॥ ਚਿਤਖਤਮੈਨਰਖੇ ॥ ਆਲਾਟੇਲਾਕਰਛੇਥੇ ॥ ਏਕਰਾਤ
 ਨੂਤਿਗੋਇਕੇਸਿਖਦੀਦੇਕਹਿਆਲਹੋਗਸਿੰਘਦੇਪਰਗ

ਇਆਗਾ ਕਰਬੁ ਤਗਲਾਦਾ ਦੁਗਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਰਜੀ
ਬੋਲਿਆ ਹਸ ਕੇ ਚਿਦੇ ਦੁਖਾਵਟਨਾ ਸਿਖ ਸਿਖ ਦਾਖਾਇ ਕੈਇ
ਤਾਂ ਕਰਹੈ ਦੁਗਾਇ ਕਤੁ ਕਬੇਲੀ ਫਿਰ ਬੋਲਿਆ ਖਾਲਾ ਪੀਠ
ਹਸਦੁ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਤੁ ਗਤਾਇ ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ ॥ ਫਿਰ ਤੀਜੀ
ਬੋਲਿਆ ਜੈ ਸਾਜਿ ਸਕਾਲੇ ਪੈ ਤੈ ਸੀ ਬਿਪ ਬਲ ਆਇ ॥
ਮੁਲ ਕਰ ਲਾਹਣੀ ਕਯਾ ਤੂੰ ਜੇਰਨ ਕਰਾ ਦਰਗਹਿ ਨਸਜ
ਈ ਆਵੁ ਠੇ ਅਮਲ ਜਿਨਾ ਗਾ ਜਮੁ ਆਮੰਗੇ ਮਾਰੀ ਏਹੋ ਇਹੋ
ਪਛਤਾਨਾ ਤਾਂ ਕਰਜੀ ਬੋਲਿਆ ਲੇਖ ਕੋਇਨ ਪੁਛਈ
ਗੁਰਬਖਸਿਦਾ ਏਹੁ ਤੁਕ ਮੁਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਲ ਉਪਨੇਤ੍ਰ ਪਰ

ਥਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿ ਤਾਰਿ ਆ। ਜਿ ਪਸਾ ਬੁਧ ਕਾ ਕਰ ਰਹਿ ਆਏ
 ॥ ਅਤੇ ਭਾਰ ਇਸੇ ਗੁਰੂ ਕਿ ਆਗੇ ਆਗਾ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹਾਇ ਤੀਭੇ
 ਅਮਲ ਕੀ ਆਖੇ ਆ। ਸਾਨੂੰ ਬੋਲੇ ਨੇ ਦੇ। ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਜੀ ਸਾ
 ਬੋਲ ਸੁਣਾਇ ਆ। ਪਹਿਲਾ ਉਕਾ ਖਾਵੈ ਖਾਇ ਨੇ ਦੇ। ਕਛੁ
 ਰਹੀਏ ਬੀ ਪਰ ਜੂਰਾ। ਦੂਜਾ ਉਕਾ ਜੋ ਸਾ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾ ਗੁਰ
 ਭਗਤਾਇ। ਤੀਜਾ ਉਕਾ ਚਕ ਪਰਾਇ ਆ। ਨਾਨਕਾ ਓਸ ਸੁਰ
 ਤਿਸ ਗਾਇ। ਗੁਰ ਪੀਰ ਗੰਭਾਂ ਤਾਂ ਭਰੇ। ਮਿਰਦਾਰ ਨ ਖਾਇ। ਸੁ
 ਦ ਕਰ ਸਿਖ ਦ ਬਗਾਇ ਆ। ਸਦੇ ਹੋ ਉਠ ਕੇ ਸਿਖ ਨੂਰੁ ਪਈਏ
 ਕਰ ਜਰੇ ਦੇ ਕਹਿ। ਏਹਿ ਗੁਰੂ ਰੇ ਜੂਰਾਇ ਆ। ਮਥਾ ਦੇ ਕਰ

ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਤੇ ਵਿਛੁ ਤਿਆਸਿ ਲੋਭੀ ਕਾਮਕੁਯਾ ਬਖਸੈ ਗੁਰਬ
 ਖਸਿਦ ਮੇਲ ਲੈ ਛਾਹੁ ਗਾਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਕਰ ਬੋਲੇ ਗੁਰਕੀਇ
 ਹਮ ਅਗਿਆਸੀ ਬੇਦ ਪਰਮ ਕੀਰੀਤਾ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਸਪਤਮੀ ਅਠ
 ਵੀ ਸਿਖੀ ਢੀਤ ॥ ੧ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ਬੋਲ ਪਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਕਤ ਨਾਮ ਸਤੁ ਸਿਖਾ ਉਪਦੇਸਾ ਜੋ ਨ ਕਰੇ
 ਗੁਰ ਉਕਤ ਬੇਮੁਖ ਛੁਠਾ ਕੇਸ ॥ ੧ ॥ ਕਰ ਜਨ ਲੇਵੇ ਕਿਸੀ ਕਾਲੇ ਵਿਛੁ
 ਵੇਵੇ ਕਾਵਾ ਪੁਸੀ ਕਰੇ ਪਰ ਸਿਖ ਦੀ ਕੁਲਾਇ ਖਾਵੈ ਰਵਾ ॥ ੨ ॥ ਛੁਰ
 ਨ ਬੋਲੇ ਛੁਠਾ ਨ ਛੁਠਾ ਨ ਕਰੇ ਪੀਤਾ ਸਭ ਕਮਾਵੈ ਸਭ ਸੰਗਤ
 ਸਭੀ ਪਾਲੇ ਰੀਤ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਵਾਪਰੀ ਸਭ ਸੁਰਮਾ ਸਭ ਪੰਡਤ ਸਿਖ

ਸਦੀਖੇਤੀ ਸਬਸਚੇਰੇਗਪਬੁਧਾ॥੪॥ਸਿਖੋਇਜੁਠਾਨਗਿਖ ० ੨੩
 ਵੈ॥ਸਿਖੋਇਪਨਤੇਛਿਟਕਾਵੈ॥੫॥ਸਿਖਪਸਾਦਵੰਡੁਕਰ
 ਖਾਇ॥ਨਾਗੇਕੇਸਭੁਗਨਸੁਪਤਾਇ॥੬॥ਖਾਵੈਗੁਰਕਾਨਾਮ
 ਜਪਪੜਲੈਪਸਾਇ॥ਨਗਨਨਦੇਖੇਨਾਇਕਾਨਾਰੀਰੂਪਨਯਾ
 ਇ॥੭॥ਪਾਪਰਖਰਕੈਛੁਵੈਨਗਿਨੀਚਜਾਤਿਤੇਲੂਗਾਕੁਸਿ
 ਆਮਾਸਨਖਾਈਏਪਾਲਿਆਖਾਇਨਸੁਗਾ॥੮॥ਮਦਕੋਛੁਰੂ
 ਚਿਤਗਤਿਚੀਦੇਪੀਛੇਅੰਤ੍ਰਿ॥ਅਲਤਿਅਗੇਤੇਮ੍ਰਿਤਕਾਕ
 ਰਿਪਦਪਾਣੀਰਿਛੁ॥੯॥ਸੀਤਨਾਇਯਾਮਰਹਿਚਤਿਖਾਇ
 ਕਰਵੰਡੁ॥ਕੋਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜਮੁਆਕਰੇਨਦੰਡੁ॥੧੦

ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਤੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸਿਖ ਲੋਭੀ ਕਾਮ ਕੁਹਾ ਬਖਸੈ ਗੁਰਬ
 ਖਸਿੰਦ ਮੇਲ ਲੈ ਛਾਡੁ ਰੁਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਕਰ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਕੀ ਇ
 ਹ ਅਗਿਆਨੀ ਬੇਦ ਪਰਮ ਕੀਰੀਤਾ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਸਪਤਮੀ ਅਠ
 ਵੀ ਸਿਖੀ ਢੀਤ ॥ ੧ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਲੁਦਾ ਹ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮੁਕਤ ਨਾਮ ਸਤੁ ਸਿਖਾ ਉਪਦੇਸਾ ਜੋ ਨ ਕਰੇ
 ਗੁਰ ਉਕਤ ਬੇ ਮੁਖ ਛੁਠਾ ਕੁਏਸਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰ ਜਨ ਲੇਵੇ ਕਿਸੀ ਕਾਲੇ ਏਤ
 ਦੇਵੇ ਕੁਵਾ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਪਰ ਸਿਖ ਲੀਤੁ ਲਾਇ ਪਾਵੈ ਰਵਾ ॥ ੨ ॥ ਛੁਠ
 ਨ ਬੋਲੇ ਛੁਠ ਨ ਚੁਣੇ ਛੁਠ ਨ ਕਰੇ ਪੀਤਾ ਸਭ ਕਮਾਵੈ ਸਭ ਸੰਗਤ
 ਸਲੀਪ ਲੈ ਰੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਵਾਪਾਰੀ ਸਭ ਜੁਰਮਾ ਸਭ ਪੰਡਤ ਸਿਖ

ਅਰਦਾਸੀ ਦੇਇ। ੧੬। ਪਸਾਦਿ ਅਰਦਾਸੀ ਬਾਂਟਿ ਦੇਇਸ ੨੪
 ਕੁਰੇਸਮਤਾ ਬਾਟਿ। ਜੋ ਪਸਾਦਿ ਮੈ ਈਰਖਾ ਕਰਤ ਤੇਨੇ ਸਾਦਾ।
 ੧੭। ਲੋਕੁ ਕਰੇ ਪਸਾਦ ਮੈ ਜਮਕੀਖਾਵੈ ਮਾਰਿ। ਸੋ ਪਸਾਦਿਗਾ
 ਲੋਤਿ ਸੀਰੰਗ ਦੇਖ ਪਨੁਖ ਆਗ। ੧੮। ਖਾਇ ਕੁਗਤੁ ਜਾਂਸ ਮੈ
 ਸਿਖ ਉਠੇ ਨ ਛੁਡੇ ਬਾਟਿ। ਜੋ ਛੁਡੇ ਫਿਰਖਾਇ ਖਾਇ ਨਿਜੁ ਖੀ
 ਪਨੀਗੁਰਪਾਗਿ। ੧੯। ਤੁਰਕ ਤੁਰਕ ਦੀਤੇ ਬਚੈ ਤੁਰਕ ਨ ਕਰ
 ਪੈ ਸਿਖ। ਢਾਹ ਬਰਨ ਗੁਰਗੁਇ ਜੋ ਖਾਇ ਖਵਾਵੈ ਕੁਖ। ੨੦
 ਕੁਖ ਨ ਕੀਬਾ ਦੀਤ ਜੋ ਤਜੈ ਸੀਤਲਾ ਕੁਗ। ਕਲਮਾ ਕਾ ਅੰਨ
 ਦੂਰ ਪਰ ਤੁਰਕ ਨ ਜਾਵੈ ਰੋਗ। ੨੧। ਠਹੁ ਅਗ ਬਿਪ ਸਿਖ ਕੁਖ

ਖੰਡਨਾਗੀਯੋਇ। ਮੁਸੈਭੁਲਾਵੈਗਰਬਿਨਬਿਸਮਸਿਖਨਕੋਇ
੨੨। ਕਰੈਕਨਾਹਿਭਾਵਲੀਸੁਖਪਵਿਤਤਥਾਇ। ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਰਦਾਸਕਰਿਨਾਰਾਉਜਨਅਯਿ। ੨੩। ਜਿਤ
ਕਾਰਜਗੁਰਭਾਵਪਿਤੋਇਭਾਵਨੀਪੁਰਿ। ਈਹਾਂਸਿਦਕਸ
ਬਤਭਾਇਆਆਗੇਸੁਖਭੁਰਪੁਰ। ੨੪। ਆਪਾਮਜੇਛੇਇ
ਸਿਖਸੇਤਨਖਾਯੀਮੁਨਾ। ਜਮਪੁਰਵਾਸਾਪਾਇਗੋਕਰੇਮਲੇਛੁਹਿ
੨੫। ਬਿਨਾਅਨੰਦਬਿਵਾਹਿਤੇਭੁਗਤੇਪਰਕੀਜੋਇ। ਸੁਖ
ਸਿਖਾਂਗੁਰਕਪਿਥਕੇਮੇਰਾਸਿਖਨਸੋਇ। ੨੬। ਸਾਂਝਸਵੇਰੇਸੋਇ
ਨਹਿਜੂਠਅਸੁਚਰਪਿਦੁਰ। ਗੁਰੁਨਿਕਟਯੋਸਿਖਪੈਦੇਦੁਨਰੋ

੨੫
 ੨੧)। ਗੁਰਮਿਖ ਪੁਲੇ ਕੇ ਸਨਾਹਿ ਦੈ ਜੂਨ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਸਦੇ
 ਪਗੁਰੂ ਕਾ ਏਹਿ ਕੇਖਾਇਕ ਮਾਈ ਸੇਜਾ ॥ ੨੮ ॥ ਘਾਤ ਨ ਕਰੇ ਪਾਤਰ
 ਠਹਿਸਨਾ ਨ ਕਰੇ ਗੁਰਵਾਕਾ ॥ ਪਤ੍ਰ ਬਾਣੀ ਮਥਾਇ ਕੈ ਗੁਰੂ ਸਿਖਾ
 ਸੇਸਾਕ ॥ ੨੯ ॥ ਏਹਿ ਗੋਤ੍ਰ ਕੀ ਆਤਮਾ ਨ ਕਰਾਵ ਕਮਾਨ ਸੇ
 ਏਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਤ ਤੀਸਤਿ ਗੁਰੂ ਦੇਵੈ ਦਾਨ ॥ ੩੦ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਮੂਏ
 ਜੀ ਸਿਖ ਕੇ ਬਾਂਧ ਕੇ ਤਿਤੋਰੇ ਵਤਨਾਹਿ ਕੜਾਹ ਕਰਾਵੈ ॥ ਆਲੇਪ
 ਨ ਸੇਕਤ ਜੈ ਸਿਖ ਪੀਟੇ ਨਾਹਿ ਸੁਖ ਬਦ ਪੜਾਵੈ ॥ ਸੀਤ ਸੰਬੁਗਾ ਬਿ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਇਸੁ ਆਇਸੁ ਭੇਟ ਬੜਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਕੀਰੀਤ ਕੇ ਤਿਅ
 ਕਰੇ ਨਾਹਿ ਆਕੇ ਮਾਨਸੁ ਸਿਖ ਸੜਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ਸਿ

ਕੇਸਰੀਪਾਹਿਲਦੇਇਉਤਾਰਸੇਵੇਮੁਖਜਾਨ। ਬੇਟੇਕੋਬੰਧਕੇ
 ਛਾਪਮੁੰਡਾਵਤਜਮਦਖਰੋਗਕੇਪੇਤਪਛਾਨੇ। ਸਾਕਤਜੈਤਿ
 ਤਖਾਂਤਜੈਜੈਪਾਲਗਿਤੁਗਿਸੇਪਾਪੀਰੀਮਾਨੇ। ਗੋਦਿਦਮਿਖ
 ਨਿਸੰਗਕਯੋਇਯਦੇਮੁਖਤਿਆਗਕੇਪਾਪਨਸਾਨੇ॥ ੨੨॥ ਤੁਰ
 ਕਪਾਰਮੀਜੋਪਜੇਜੀਵਨਲੀਏਸਿਖਾ। ਤੁਰਕਮੀਤਬਿਸਾਯਕਰ
 ਗੁਰਤੇਸਦਾਵੇਮੁਖਾ॥ ੨੩॥ ਦਿਵਾਨਮੈਸੁਤਜਨਮਮੈਮਰਨਤ
 ਨਖਾਯਬਖਸਾਇ। ਸਿਸਿਖਗੁਰਕਾਜਾਨੀਏਮੇਲੇਅੰਨਤਖਾਏ
 ੨੪॥ ਸਿਲਾਨਪੁਜੇਪਾਹਿਲੀਸਿਲਾਨਪਾਲੀਪੀਉ। ਬੁਨਆ
 ਸਮਕੀਰੀਤੁਤੇਬਰੇਮੈਸਿਖਨਸੀਉ॥ ੨੫॥ ਬਹੁਤਾਰਕਮਸੀ

ਸਾਰਕਾਪਤੀਪਤਾਮਾਏਵ। ਗੁਰਗਿਆਨਨਮਾਨੀਏਸੇਸਿ ੨੬
 ਖਮੋਰੇਸੇਵਾ। ੨੬। ਜੇਗੁਰਕੇਪਰਜਾਇਆਬਡਾਕਹੈਜਿ
 ਬੇਦਾ। ਤਪਜਪਦਾਨੀਕੁਭੁਪਦਿਪਦੇਇਨਇਨਕੇਖੇਦਾ। ੨੭
 ੭। ਰੇਵੈਭੇਦੀਭੇਦਬਿਰੇਵੈਪਾਪੀਲੋਗਾ। ਵੇਖਖਗੁਰਫਿਟ
 ਕਾਰਿਆਰੇਵੈਦੀਰਘਰੇਗਾ। ੨੮। ਮੇਰੇਪਰਜੇਆਯਾਗੁਰੂ
 ਸਬਦਸੇਗੇਤਾ। ਗੁਰਸਿਖਾਸੁਦਪਾਰੀਏਗਦੀਗੇਸੁਭੇਤ
 ੨੯। ਮੈਬਖਸੇਗਾਪਾਰਕਰਉਸਪਦਵਾਤਾਆਪਾਨਸੰਕਰ
 ਦਤਨਰਾਮਨੁਜਗੋਰਖਮਗਮਦਮਾਪਾ। ੪੦। ਬਰਸੈਬਰਸਾ
 ਪਰਪਰਖੇਤੀਪੁਬਬਨਾਇ। ਗੁਰਸਨਮੁਖਸਬਪਰਮਠਲੀ

ਨੇਗੁਰਾਠੁਰਮਾਇ॥੪੧॥ਮੁਕਤਨਾਮਾਪਤੈਜਨਤੀਰਥਮੁਕਤਸ
 ਰਨਾਇ॥ਬੁਰੇਕਰਮਤੇਛੂਟਕਰਗੁਰਾਪਰਮਰਕਰਜਾਇ॥੪੨
 ਬੈਠਬਤਾਲੀਠਲਸਦੈਸੁਦਾਸਿਖਦੀਨੋਤੋਇ॥ਦੁਗਦੀਛੋਰਿਤ
 ਜੂਨਕੋਜਿਉਸਮੀਰਬਖਸੇਇ॥੪੩॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਅਗਨਿ
 ਲਤਾਈਨੀਗਗਾਬਿਗਾਸਾਰਧਿਸਿਖਕੀਰਾਦੀਸਿਸਾਰੀਅੰ
 ਕੀਸੁਨਦੀਮੰਨਦੀਨਹੀ॥ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥ਬੋਲਪਦਾਰ
 ਗੁਰੂਜੀ॥੮॥ਏਕਬੇਰਗੁਰੂਜੀਪਰਾਤੁਓਠਕੇਬੈਠੇਥੇ॥ਤਾਇ
 ਕਸਿਖਲੋਗਾਹੀਏਮਭਾਨਿਅਹੋਇਅਨਾਹੀਆਭਾਗਤਾਹੀ
 ਸਜਾਵਾ॥ਬੋਲੇਗੁਰੂਜੀਸਿਖਾਸੁਖਹੋ॥ਮਥਾਏਕਕੈਸਿਖਬੋਲਿ

ਅਗਾਜੀਸਢੇਪਾਤਿਸਾਹਮੈਵੁਨਜਾਰਸਿਖਗਾਂ ਅਚਰਜਦੇਖ ੨੭
 ਅਇਆਗਾਂ ਏਕਮੋਮੀਨੈਸਿਖਦੀਵਸਕਰਛੋਰੀਯੋ। ਐਸ
 ਮੰਤ੍ਰਕੋਈਪਤ੍ਰਿਅਪੈਸੁ। ਨੂਰਸੇਈਬਾਤਬੋਲਵੀਯੋ। ਕਹੀ
 ਯੈਮੈਸਿਖਦੀਨਹੀਰਹਿਦੀ। ਅਸੀਸੁਖਾਂਸੁਖਰਹੇਗਾਂ। ਗੁਰੂਜੀਬੈ
 ਲੋ। ਪੀਰੀਮੁਰੀਦੀਸਿਖਯੋਗਾਂ। ਸੀਰਦੀਖਾਂਦੋਹੇਗਾਂ। ਤੁੰਸਿਖ
 ਨਬੋਨਤੀਕੀ। ਗੁਰੂਜੀਬਖਸੀਏ। ਮੇਰੀਭੁਟਜੀਯੈਗੀ।
 ਤੇਗੁਰੂਜੀਮੇਰੀਭੁਟਅਰਮੈਅਇਸਿਦਕੀਯੋ। ਅਤੇਨਾਨਕ ੦
 ਵਕਸਿਖਗਾਂ ਬਦਨਹੋਇਅਮੁਕਤਸਗਇਸਨਾਨਕਰਾਵੇ।
 ਕੁਰਹਿਤਵੁਹੋਵੈਗੀ। ਮੁਕਤਨਵਾਸੁਣਵੈਰਾਖੀਪਾਲਾਜ

ਪੁਜੀਸੁਣਵੇ। ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ ਸਾਇ। ਆਠ ਅਖਰ ਲਿਖਕੈ।
 ਚੰਦੇ ਆਇਤ ਵਾਰਗਲ ਮੈ ਅਬ ਵਾਸਿਰ ਬੈਨੇ। ਸੁਰਤ ਟਿਕਾਣੇ
 ਹੀ ਆਵੈਗੀ। ਭੁਤ ਕੀ ਸਾਇ। ਆਨ ਸਜਾਵੈਗੀ। ਸਿਖੀ ਸਾਬਤ
 ਰਖਣੀ। ਰੁਾਈ ਰੰਗ ਦੀ ਹੀ ਰੁਲੀਯੋ। ਰੁਪ ਕਛੁ ਭਲਾ ਨਾਹੀ। ਰੁ
 ਰੂ। ਸਿਦਕ ਸਿਖੀ ਪਿਆਰੀਯੋ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਕਛੁ ਭੇਟ ਪੈ ਕੇ ਲੋਭੀ
 ਨਹੀ। ਜੋ ਪਨ ਕੇ ਲੋਭੁ ਤੇ ਕੁਰਾਤੀ ਨੇ ਬਖਸੇਗਾ ਸੋ ਸਿਖ ਗੁਰਾਂ ਕ
 ਭੇਰੇਯੋ। ਚਿਸਟੀ ਸਿਖੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਯੁਰਨ ਪਵੈਗੀ। ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਤਾਂ
 ਸਿਖ ਪਰੇਗਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਬਲ ਨ ਤੇ ਜਿਉ ਕੀ ਤਾਤਿ ਵੈ ਬਲਗ
 ਣੀ। ਏਕ ਬੇਚ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸਦੇ ਪਰਗਏ ਖੇਜੁ ਮਨੁ ਖੇਨੇ। ਤੁਹਿ

३८
 ਖਦੀਮ ਬਾਅਨ ਦੇ ਕਿਅਾ ਬੋਲ ਕੇ ਜੁਲਾਇ ਅਗਾਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੇ ਵਸ ਕਰ ਛੁਰੀ ਸਾਪਾਛਿਤਾ ਵਸੀ ਗੰਗਾ ਬਲਨ
 ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਦੀ ਏ ਅੰਗ ਸੰਗ ਬਗੈਰ ਪਾਪ ਨਹੀ ਲਗਾਣਾ ਟੁਰ
 ਮੰਮਿਆ ਦਾ ਵਿਸਾਹ ਨ ਕਰੀਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਤ ਰੇਈ ਮ
 ਖੀ ਮਨ ਦਾ ਪੁਛੁਲ ਲਗੇ ਸਿਖ ਦੀ ਏ ਸਿਟਕ ਆਪਣਾ ਜੁਲ
 ਇਹ ਤਾਂ ਬੋਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਗੰਗਾ ਅਪ
 ਟੇਰੀ ਦਾ ਸਕਰਨੀ ਗੰਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਨੀ ਗੰਗਾ ਮੇਰੀ
 ਦਾ ਮਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮੀ ਜੀਓ ਬਖਸ਼ ਲੈਣਾ ਸਦੇ ਸਿਖ
 ਸਿਖ ਦੀ ਦਾ ਸਕਰਨੀ ਗੰਗਾ ਅਤੇ ਭੇਟ ਦੇ ਏ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਰੇ

ਅਗਰੂਜੀਖਜੀਕੀਤੀ॥ ਅਤੇਬਰਨਕੀਤੀ॥ ਜਿਖਦੀਏ
 ਤੇਰਾਬੇਦਾਹੋਵੇਗਾ॥ ਅਤੇਸਤੁਵੇਜਨਮਗਰੂਜੀਕਾਜਿਖਜੀ
 ਗਤਿਸਿਖਕੀਮਹਲਬਸਕੇਉਪਰੈਗੀ॥ ਸਾਖੀਨਾਵੀ
 ਪੁਰੀਹੋਈ॥ ਬੋਲੈਵਾਹਿਗਰੂਜੀ॥ ੬॥ ਏਕਬੇਰਗਰੂਕੇ
 ਹਜ਼ੂਰਗੀ॥ ਅਨੈਕੀਤਨਕੀਤੀ॥ ਅਤੇਬੋਰਾਜਕਾਰਿਗੇ
 ਪੀਓਦਵੀਵਾਰਗਾਵੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਕਰਖਾਲਸਾਖੂਸੀਹੋਇਖ ॥
 ॥ ਸਵੇਰਕਾਸਮਾਥਾ॥ ਸਬਦਸਾਜਕੀਠਪ੍ਰੇਮਏਕਹੋਗਏ॥
 ਏਕਾਂਗੀਸਿਖਬਾਗਰੂਜੀਕੀਬਾਣੀਬਿਨਪਤੀਤਨਹੀਬਕ
 ਰਵਾ॥ ਸੋਉਠਕੇਤੁਲਕੇਦਿਵਨਦਿਬਅਗਏਕੇਬੋਲਿਅ॥

॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਰਾਗੀ ਬਿਸਿ ਦੁਕੀ ਹੋ
 ਏ ਪੈਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਛਡ ਕੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਦਾ ਝਗੜਾ ਅਰੰਭ
 ਬੈਠੇ ਪੈਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖ ਕੀ
 ਬਾਣੀ ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲ ਬੂਟੇ ਬਾਣੀ ਛਡ ਕੇ ॥ ਕੀਰਤਨ
 ਵੇਲੇ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਹਿ ਆ ॥ ਤਾਂ ਬਦਨ ਹੋਇਆ ॥ ਭਾਈ ਸਾਂਈ
 ਲੋਕ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨਹੀ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਭਗ
 ਤ ਸਬਨਾਂ ਮੇਂ ਬੈਰਾਗ ਸਾਸਨ ਮਸਖਾਲ ਦੇ ਪੈਨਾ ॥ ਕਰਤਾਰਨਾਮੁ
 ਤੇ ਸਿਖਾ ਸਿਖੀ ਦੂਰ ਹੋ ॥ ਪੰਨਗੋਪੀ ਚੰਦ ਜਿਨ ਦੋਦਾ ਸੈ ਗਲੀ ਅਤੇ
 ਰਾਜ ਕਾ ਮੋਹਿਤਿ ਦੁਕੀ ਨਿਆਈ ਤੇ ਤਸੁ ਦਿਆ ॥ ਤਪਕ ਰਿਸਿ ਪ

ੀਇਆ।ਗੋਰਖਨਾਥਕੇਚਰਦੀਲਗਭਿਪਰੰ।।ਤੁਜੀਸਤੁਸਿ
 ਖਜੂਰਬੈਠਦੇ।ਅਤੇਮਨਪਰਕੀਆਂਕਾਂਦੀਆਕਸੇਗਦੀਆਂ
 ਕੁਰਗਤਦੀਆਂਦਿਭਸਿਖਦੀਆਵੇਂਗਾ।ਕੁਛਗੁਰੂਕੇਪਰੋ
 ਬਲਗੇਤਾਪਰਜਾਈਏਲੈਕਰ।ਤੁਜੀਕੀਕਰਗੇਪੀਦੇਵਦੀਰੀਸਕ
 ਰਵੇਂਗੇ।ਗੁਰੂਸਬਕਾਸਾਂਦੂਯੋ।ਵੈਰਾਗਵਾਲਿਆਂਦਾ।ਜਿਸਬਾ
 ਦੀਨਲਿਵਿਗਾਅਤੇਸਾਂਤਗਿਆਨਪਾਪਭੋਵੈ।ਸੇਬਾਦੀਗੁਰੂ
 ਕੀਬਾਦੀਸਮਾਨੈ।ਬੇਦਕਵਾਕੁਭੀਬਿਅਰਥਤਿਆਗਣਾ।
 ਦੇਵਤਾਂਕੀਬਾਦੀਭੀਬਿਅਰਥਛੋਡੀਯੋ।ਸਾਰਵਾਲਵਾਕਬਾ
 ਲਕਕਮੰਨਣਾ।ਸਾਖੀਦਸਵੀਪੁਰੀਯੋਈ। ਬੇਲਹੁਵਾਗਿਗੁਰੂ

ਜੀ॥ ੧੦॥ ਏਕਬੇਰਗੁਰੂਜੀਕੋਅਗਾਤੀਦਿਵਾਨਵੀਚਸਿਖਸਬ ੨੦
 ਵਕੀਭਾਵਦੀਵਾਲਾਬੋਲਿਆਗੁਰੂਜੀਸਭੇਪਾਤਸਾਮੇਰੀਫ
 ਰਿਆਦੇਹੇ॥ ਰਾਗੀਆਂਸਿਖਾਂਕੀ॥ ਜੀਪਾਤਸਾਪਭਾਤਿਮੈਸੁਖ
 ਮਨੀਪਤ੍ਰਵਾਸਾਂਇਕਅਸਟਪਦੀਰਹਦੀਸੀ॥ ਮੈਕਹਿਰਹਿਆਰੁ
 ਗਪਾਇਲੇਵਾਂਤਾਂਤੁਮੀਪਿਛੋਕੀਰਤਲਕਰਣ॥ ਮੇਰੇਕਹਦਿਆਰੀ
 ਸਬਦਲਗੇਪਤਨਾ॥ ਮੈਨੂੰਭੁਗਪਾਵਦਦਿਤਾ॥ ਤੁਮੈਕਹਿਆਰ
 ਜੂਰਫਹਿਅਕਰਕੈਤਨਖਾਏਕਰਾਂਗਾ॥ ਸਭੇਪਾਤਸਾਮੇਰੀ
 ਆਇਕਰਣ॥ ਤਾਗੁਰੂਜੀਸਕਰਬੋਲੇ॥ ਗੁਈਨਿਖਾਤਿਨਾਗਰੀ
 ਆਨੁਤਨਖਾਹਨਾਹਿ॥ ਹਰਜਸੁਸੁਨਤੇਬਾਤਲਾਵੈ॥ ਵਰਤਨਖ

ਜੀਆਬਰਾਕਾਵੈ॥ ਕੁਈਸਿਖਾਤੁਸੰਗਤਿਨੁਬੀਦਾਛਕਾਵਦਾਸ
 ॥ ਅਤੇਗਾਲਗੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਛਕਾਵਦਾ॥ ਇਨਾਨੁਗੁਰੂਕੀਖਸੀ
 ਰੁਈ॥ ਕਲਜੁਗਕੀਰਤਨਾਮਅਪਾਰ॥ ਕੁਈਜੇਕੋਈਗੁਰੂਕੀਭੁ
 ਵਨੀਕਰਕੇਸਬਦਕੀਰਤਨਪੜੈਗਾ॥ ਸੋਸੇਸਾਰਤੇਮੁਕਤਹੋਵੈਗਾ॥
 ਗੁਰੂਨਾਲਿਬਦਆਵੇਗੀ॥ ਬਿਪਤਤੁਏਗੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੰਗਤਸੋਧਿ
 ਸਢੈਤਰੈਗੁਰਕੀਸਰਦੀਆਇ॥ ਈਹੰਗੁਗਤਅਗੇਮੁਕਤਮਾਰਗ
 ਕੁਦਬਤਾਇ॥ ੧॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈਯਾਰਦੀ॥ ੧੧॥ ਬੋਲੋਵਾਹਿ
 ਗੁਰੂਜੀ॥ ॥ ਏਕਦਿਨਇਕਸਿਖਭਿਕਾਰਪੜਦਾਸੀਉਨਤੁਕਪੜੀ
 ॥ ਕਰਤੇਕੀਮਿਤੁਕਰਤਾਜਾਏਕੇਜਾਏਗੁਰਸੂਗਾ॥ ਗੁਰੂਕੇਮੁਲਕਰ

ਬੇਲੇ ਏਸ ਸਿਖ ਨੂ ਮਾਰੇ ਲਾਠੀ ਤੇ ਪਕੜ ਲਿਆਵੇ ॥ ਤਾਂ ਪਕੜਿਆ २੧
 ਲਿਆ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਲੇ ਦੂਰ ਬੈਠਾਇ ਛੱਡੇ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾ ਅਰਥਾਸ
 ਕੀਤੀ ॥ ਜੀਸ ਦੇ ਪਾਤਕ ਜਾਗੇ ਏਸ ਸਿਖ ਨੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਉ ਮਰਵਾ
 ਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਓ ਮੇਰੀ ਬਾਲੀ ਦੀ ਇਕ ਤੁਕ ਬੀ ਪੜੇਗਾ
 ਸੁਓ ਪਰੇਗਾ ॥ ਏਸ ਸਿਖ ਚੰਕਾਰ ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਖਾਈ ॥ ਤਾਂ ਉਧ
 ਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦੇਗਾ ॥ ਤਾਂ ਸਕਰ ਬੇਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲੀ ਪਿਛਕੇ ਨਹੀ ਪੜੀ ॥
 ਬੁਲਾਵੇ ਸਿਖ ਨੂ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਓ ਸਿਖ ਪੜਾ ਸਿ
 ਖ ਲਗਾ ਪੜਾ ॥ ਤਾਂ ਤੁਕ ਤਿਵੈ ਪੜੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੁਕ ਇਉ
 ਪੜਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੂ ਸੁਰਾ ॥ ਭਾਈ ਇਸ

ਕਾਅਰਥਾ। ਕਰਤੇ ਕੀ ਵਰ੍ਹਿ ਆਈ ਕਰਤਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਅਥ
 ਵਾਗੁਰੂ ਬੀਜੁ ਰਮੇ ਸੁਦੇ ਤੇ ਦੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹਿਰਜੀ ਅਸੀਸਾਰੀ
 ਸੁਦ ਸੁਦ ਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਨਹੀ ਤਾਂ ਅੰਧੇ ਰੋਜਾਂ ਦਾ। ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨ
 ਜਾਣਦੇ। ਏਨ ਸਿਖੇ ਕੇ ਕੇ ਅਖਰ ਨੂੰ ਇਕ ਲਗ ਪਤੀ। ਉਸ ਕਾਅ
 ਰਥਾ। ਕਰਤੇ ਕੀ ਵਰ੍ਹਿ ਆਈ ਕਰਤਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ। ਗੁਰੂ ਸੂਰੇ ਰਿਅ
 ਜਾਣਦੇ। ਏਨ ਅਨਰਥ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਰਦ ਰਿਉ ਜਾਣ
 ਹੈ। ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਸੁਪ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਗਾਏ ਨਿਯਮ ਹੋਇ ਗਾ। ਜੇ ਕੁਸੁ
 ਧੋ ਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੁਪ ਕਰ ਪੜ੍ਹਦੀ। ਵਿਗਨੀ ਵਸਤ ਤਾਂ ਪਰ ਕੀ ਸਵਾਰ
 ਲੈਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਨਹੀ ਸੁਪ ਕਰ ਪੜ੍ਹਦਾ। ਤਾਂ ਭਾਵਨਾ ਬਿਗਨ

ਇਹੀਕੀਏਏਨਾ। ਤੁਕਪਨੀਅਕਾਲਉਸਤਤਿਕੀ। ਭਾਵਨਾ ੨੩
 ਬਿਗਿਨਜਕਜਾਰੇਈਮਰਤਏ। ਭਾਈਸਿਖੀਪੰਜਤਰਾਦੀਏ।
 ਏਕਪਿਏਦੀਸਿਖੀ। ਅਤੇਦੂਜੀਏਖਾਏਖੀਦੀਸਿਖੀ। ਤੀਜੀ
 ਹਿਰਮੀਸਿਖੀ। ਚੌਥੀਸਿਦਕੀਸਿਖੀ। ਪੰਜਵੀਭਾਵਦੀਸਿਖੀ।
 ਪਿਏਦੀਇਹਲੋਕਕਏਨਹੀਨਿਗਰਾਭਾਈਛਾਚੇਰਲਨਦੀ। ਏਖਾਏ
 ਖੀਸਿਖੀਇਹਸਿਖਏਇਆਕੇਈ। ਉਸਦੇਪਰਪਦਾਰਥਬਹੁ
 ਤਏਗੀਇਆਪਨਪਤ੍ਰਦੁਪਪਤ੍ਰਆਦਿਗਏਖਕੇਛਾਹਵਾਲਏਰ
 ਬੀਲੋਕੁਕਰਪਦਾਰਥਾਂਦੇਸਿਖਏਗਇਆਪਦਾਰਥਾਦੀਲੋਕੁ
 ਰਹੀ। ਗੁਰੂਨਾਲਸਬਦਦਾਪਰਛਾਨਲਗਾ। ਤੀਜੀਹਿਰਮੀਬਹੁ

ਤੇਜੋਕਰੰਦਸੋਕਰਣਾ ਅਪਨੀਸੋਈ ਅਤੇਰਤਨਸਿਖੀਨਸਿਗਤ
 ਵਿਚਬੈਠਾ ਪਾਪਿਲਗੁਰੂਕੀਦਾਂਤਭੇਦਜਾਇਆ ਸਤਗੁਰਪੁਰ
 ਣਜਿਨਲਾਗਤਿਨਕੀਪੁਰੀਆਸਾ ਨਾਨਕਜਪੀਏਨਾਅਨਿਤਸਿਮ
 ਰੇਸਾਜਿਗਿਗਸਿ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਏਈਬਾਰਦੀ ੧੨॥ ਬੋਲੇ
 ਹਿਗੁਰੂਜੀ॥ ॥ਤਾਂਪੀਛੇਪਾਛੇਆਸੰਗਤਿਗੁਰੂਕੀਜੀਪਤਸਾ
 ਜਾਪਾਪਿਲਦਾਭੇਦਗੁਣਕੀਏ॥ਗੁਰੂਜੀਬੋਲੈਕੇਖਾਤਸੁਦਾ
 ਇਆ॥ਕੁਈਇਕਮੰਤ੍ਰਯੋ॥ਦੂਜਾਜੰਤ੍ਰਯੋ॥ਤੀਜਾਤੰਤ੍ਰਯੋ॥ਮੰਤ੍ਰ
 ਸਤਨਾਮ॥ਜੰਤ੍ਰਵਾਗਿਗੁਰੂਅਖਰਕਾਜੇਜਾ॥ਤੰਤ੍ਰਜਲਮਿਸ੍ਰਾਨਲੇ
 ਰਸਮੜਾ॥ਜਲਬਰਨਦੀਆਸੀਮਿਸ੍ਰਾਨਇੰਦ੍ਰਨੈਦੀਆਲੋਗ

ਜਮੈਦੀਆ ਤਾਂਸਾਂਤਕੀ ਅਵਧੋਵੈ ॥ ਸਿਖਨੁਰੇਗਣਭਾਰਿ ॥ ੨੨ ॥
 ਮਿਸ੍ਰਾਂਨਤੇ ॥ ਸਸਕੀਤਾਤਾਂਜੁਪਮਾਤੁਤੇਜਸੁਰਮਾਹਿਵੈਗਾ ॥ ਫ
 ਰਨਾਕੀਪਾਹਲਤੇਸੇਵਾਕੀਪੀਤੋਦੀਖੀ ॥ ਸੋਗੁਰੁਕੀਇਛਿਆਨੁ
 ਧਕੀਜੀ ॥ ਤਬਖੰਡੁਪਾਰਪਹਿਲਛਾਪਾ ॥ ਦੇਵੀਕਾਪਿਆਨਾਪੇ
 ਮਕੋਨਿਬਾਣੁਖੈਯੋਦਸ ॥ ੧੦ ॥ ਆਨੰਦਜੀਜਾਂਤਿਹੋਇਆਨਾਜੁਪ
 ਪਉੜੀਮੇਖੋਤ ॥ ਢਾਰਪਢਾਰਥਪਹਿਲਤੇਹੋਵੈਗੇ ॥ ਪਹਿਲਾਦੇ
 ਨੋਬਿਨਾਜੈਸੇਤਿਰੀਆਕੇਸਾ ॥ ਸੁਦੇਰੁਣੀਸਿਖੇਮਾਤਾਮਾਰੀ
 ਗੁਜਰੀਬੀਪੁਛਿਆਜੀ ॥ ਤਾਂਸਿਖਾਂਪੁਛਿਆ ॥ ਗੁਰੁਜੀਦੇਵੀ
 ਕੀਸਿਕਤਾ ॥ ਅਥਵਾਗੁਰੁਕੀਸਕਤਾ ॥ ਬਲਨਹੋਇਆਪਸਾਦਿ

ਖਸੀਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜਗਦਾ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਰਬ
 ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਪਛਾਣੇ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਸਦਾ ਹੀ। ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਸੀਰ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਰਵਿਚਏ ਕਤਾ ਹੈ। ਕੁਲ ਕਰਤੇ ਦਰੁਮਨ ਹੀ ਕਰਦਾ
 । ਗੁਰੂ ਕੇ ਏਕ ਜਾਪਾ ਪਿਰਿ ਆਸੀ। ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤਪ ਕਰਦੇ ਵਾ
 ਸਤੇ ਬਿੰਦਾ ਦਲ ਅਰਦ ਕੇ ਮਾਂਝੇ। ਉਸ ਮਨੀ ਤੇ ਦਿਖਿ ਪਾਭਲ
 ਉਮਾਂ ਉਗਾਂ ਤਪ ਕਰਨੇ ਗਈ ਥੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਕਰੇ ਦੇਵਤੇ ਉਸ ਤਿ
 ਕਰ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਏਤਦਾ ਨਵ ਅਜੀਤ ਤਿਲੋਕੀ ਕਾਰਾ ਜਲੇਲੀ
 ਆਥਾ। ਬਹੁਤ ਬਰਸ ਜੁਪ ਭੁਵਾਂਤੀ ਕੀਆ। ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੇ ਮਾ
 ਰਦੇ ਕਾਜ ਤਨ ਕੀਆ ਪਰ ਅਸੁਰ ਰਕਤ ਤੇ ਵਧੇ ਜਾਵੇ। ਨਾਵੇ

ਕਉਪਰਿਸੋਬਿੰਦੀਕੀਗਿਣਤੀਕਰੀਰਖੀਸ੍ਰਗੰਨੈ॥੨੪॥
 ਕਤਤੇਜਨਮੇਤੇਮਾਰੇ॥ਤਬਰਕਤਕਾਪਾਦੀਪਮਾਂਪਲੇਹੁਈ
 ਬੀ॥ਸਿਨ੍ਹਸੂਨਹੁਈ॥ਜੈਸੇਪਥਰਮੈਰਧੇਯੈਨ॥ਤਾਂਦੇਵੀਅੰਤ
 ਪਿਆਨੇਇਕੋਬਿੰਦਾਫਲਪਰਮੂਰਤਬਲਗਈ॥ਅਸਰਲਗੇ
 ਤੋਪਦਾ॥ਤਬਉਗਤਪਸੀਪਾਸਜਾਇਕੈਰੂਥੇਲਥੇਲਦੇਤੋਥੇਲ
 ਲਗੇਕਰਦਾ॥ਗਇਗਇਨਾਰੀਕੋਲੈਗਾਇਆ॥ਤਾਂਤਪਸੀ
 ਬੋਲਿਆ॥ਅਰੇਬਕਬਾਦਮਤਕਰੇ॥ਸਕਤਸਦਾਹੀਪੁਰਨੈ
 ॥ਸੁਰਕਰਮਤਵਾਲੇਉਤੁਰਮਨਮੁਖ॥ਮਾਰਿਮਾਰਿਕਰਿਤਪਸੀਸੁ
 ਮੰਤ੍ਰੋਮਾਰਨਦੇਨੇ॥ਤਾਂਤਪਸੀਦਿਲਾਰਿਆ॥ਮੇਰਾਮੇਰੇਦੇਲੇਦ ॥

ਧਰਮਨੀਜੁਪਣਾ। ਹਮਬ੍ਰਮਣਬ੍ਰਮਪਾਯਲਗਾ। ਤਾਂਮਿਗਸੇਰ
 ਕੀਛਾਲਾਥੀ। ਉਕਾਰੀਸੇਅਤੇਤੇਜਿਪ੍ਰੰਜਪੁਰਖਨਿਕਸਕੇਜੁਪ
 ਕੀਤਾ। ਏਸਲਖਪੰਜਾਜਾਰਬਰਸਾ। ਤਾਂਏਵੀਉਠੀਮੁਰਤਿਤੇ
 ਕੁਹਕਰਅਸੂਰਖਪਾਇ। ਉਸਪੁਰਖਨੁਕਹਿਆਹੇਤਪਸੀਕੇਤਪ
 ਤੁਪਮੇਰੀਸਾਗਇਤਾਕਰੀਯੋ। ਮੈਭੀਏਕਥੇਰਤੁਮਾਰੀਬੁਲਾਈ
 ਆਵਾਂਗੀ। ਮਾਂਗਵਰਪਸੇਨਪੁਈਗਾ। ਤੇਰਾਬਪਏਹੀਰੋਦਸ੍ਰਦ
 ਮਨਨਾਮਤੇਰਾਪੂਆ। ਏਹਸਭਮੀਗਤਤੇਰੀਪੁਈਤੂੰਮੇਰਾਹੀਸਰੂਪ
 ਰਖੀ। ਤਾਂਪੁਰਖਬੋਲਿਆ। ਨਾਂਮਸਿਪਕੇਸਖੁਲੋ। ਕਟਿਤਾਰੇ
 ਬਿਨਾਸਸਤ੍ਰਕਾਤੇਜਾਅਰਜੇਰਲੁਨਾਅਰਬਰਨਪਦਵੀਭੋਗਮੇ

੨੫
 ਖਮਿਲੈ॥ ਅਸੁਰਜੁਧਾ॥ ਤਾਦੇਵੀਬੋਲੀਏਬੇਜੁਗਕਾਪਹਿਲਾਪ
 ਰਿਗੇਵੈਗਾ॥ ਤਬਰੁਦਰਸੀਕਰਨਾਮੇਇਉਤਰੇਗਾ॥ ਬਿਸਫ
 ਭਾਨੁਜਾਇਉਤਰੇਗਾ॥ ਤਮੈਰੀਤੁਮਾਰੀਬੁਲਾਈਤੁਮਾਰੇਬੀ
 ਰਸਬਦਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਆਵਾਂਗੀ॥ ਏਕਮੇਰਾਵਸਤੁਪਵਿਰਤਅੰ०
 ਖਮੈਜਨਕੁਟੰਬਕਾਮੇਰਜੀਕਰਣਾ॥ ਐਸੇਕਹਿਦੇਪੇਮਕਹਿਲ
 ਗਿਯਾਦੇਨਾ॥ ਖੁਸੀਹੋਈ॥ ਏਕਚੂੜੀਏਕਪਰਾਂਦਾਏਕਕਰਦਦਈ
 ॥ ਤਾਬੋਲੀਸਿੰਘਕੀਖਾਲਤੇਖਾਲਸਾਤੇਜਸਿੰਘਕਾਅਗਾੜੀ॥
 ਪਿਛੇਪਛੁਤਾਵਾਉਨਮਾਦਵਸਤੁਕਾਇਯਤੇਰੇਪੰਥਕੀਦੇਵਾਗੀ॥
 ਕਸੂਦੇਗਕਾ॥ ਕਹਿਕਹਿਗਈ॥ ਚਿਤ੍ਰਪੁਰਖੁਤਪਸੀਪਿਤ੍ਰਪਾਸ

ਅਇਆ॥ ਤਾਂਤੁਪਸੀਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਮੈਤੇਗਾਪਿਤਾਹੀਰਹਾਂਗਾ॥
 ਬਾਲਕਹੋਦੇਕਾਤੇਗਯੁਪਨਾਦੇਪਾਗਾ॥ ਦੇਵੀਕਾਵਰਿਜੋਤੈਪਾਇ
 ਅਰੈਮੇਰੀਭਖਿਆਕਬਿਲਈਜਾਵੇਤਪਕਰਾਗੋਦਾਵਰੀਕੇਤ
 ਟਪਗਾਗੋਭੀਕੀਨਿਆਈਮੇਰੇਤੇਉਪਜਾਯੋ॥ ਤੇਗਨਾਉਮੈਗੋਬਿ
 ਵਰੀਖਆ॥ ਸਿਖਕੀਪਦਵੀਦੇਵੀਦੇਛੋੜੀਯੋ॥ ਤਾਂਪਦਮ
 ਭੂਤਕਰਕੈਪੁਰਖਗਾਇਆਨਦੀਪਰਤਪਅਰੀਉਆਸਮਾਪਲ
 ਗਾਈ॥ ਐਸੀਮਾਇਆਭਈਸਮਾਪਹੀਰਹੀ॥ ਕੁਤਿਰਤੇਕਲਾ
 ਸੁਪਨੇਤਰਾਂਨਿਕਸਜਨਮੀ॥ ਭੁਗਦਮਾਤਾਤੇਗਬਹਾਦਰਪੂਰ
 ਮਸਮਾਧੀਦਿਤਪਸੀਗੁਆਮਾਤਾਪਿਤਾਹੁਏ॥ ਬਾਲਕਹੀਥੇਤਾਂ

ਤਿਆਗਦੇ ਸੁਰਪੁਰਗਏ। ਚਿਰਪੁਰਖ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨ ਮੈ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਿੰਘ ਗੁਆਗੇ। ਗਲ ਸਭ ਤਪਸੀ ਕੇ ਗੁਣੇ ਬੇਸੇ ਖਾਲ ਸਾਸੰਗ
 ਤੁਹਈ। ਵੇਦੀ ਕੀ ਸਕਤ ਦੁਰਕੀ ਬੀਸੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਕਤ ਤਪ
 ਕੀ ਬੀ। ਸੋਬਿ ਪੀਪਛਲੀ ਮੈ ਸੀ ਗੀ ਬੀ। ਕੁਈ ਬਿਨੁ ਬੋਲਿਅ
 ਕੁਈ ਲਿਖਾਰੀ। ਅਲਿਖ ਇਹ ਦਾ ਕੁਰੂ ਕਾ ਮੁਦ ਕੇ ਕਰਿਅ
 । ਅਗਮ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਕਥ ਕਾਣੀ ਏਹੋ ਕਹਿ ਕੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠਦ
 ਲੋ। ਮਾਲ ਉਪਰ ਕੁਨੇ। ਤਮੈ ਪਿਛਾ ਨੀ ਗਇਅ। ਤਾਂ ਪੁਸੀ ਹੋ ਬੋ
 ਲੇ ਬੁਢਿਆ ਬੁਢਾ ਹੋਵੀ। ਤੇਰਾ ਘਰ ਪਾਠ ਜਾਗੂ ਉਗਰਿ। ਜਾਗੂ
 ਪਰ ਪਾਰ ਤੇਰਾ ਉਗਰ। ਤੀਨ ਬੇਰ ਕਹਿਅ ਤੇਰੇ ਪਿਆ। ਫੂਲ

੨੬

ਕਟਾਰੀਕਰਦਬਖਸੀ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈਤੇਰਦੀ॥੧੫॥ ਬੇ
ਲੋਵਾਗੁਰੂਜੀ॥ ॥ਏਕਬੇਰਗੁਰੂਜੀਦਰੀਆਉਕੇਕਲੇ
ਬੈਠੇਬੇ॥ਸਿਖਬੀਬੇ॥ਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਨਹੀਏਕਲਵਰੀਦਾਰਸੁਨ
ਕਸਿਪਾਸਾਨੇਨੇ॥ਕੁਲਾਕੀਦਰਤਾਇਆਸੰਗਤਿਨੁਪਥਰਲ
ਲਾਏ॥ਅਤੇਕਲਲਗੇਨਸੇਇਆਨਾਜਗੀਆਨਾਕਛੁਕ
ਰੀਪਕਾਰਾਬੁਢੇਨਰਨਾਰੀਜੁਦਤਦਾਬੈਅਸਰਕੁਵਾਗਾਤਾਂ
ਸੰਗਤਤੇਕੁਚਾਗਈਖੀ॥ਏਰੀਦਾਰਨਾਭਰਿਆਤੀਨਪਰਗਇਸੀ
ਤੁਰਾਪੁਈ॥ਸੰਪਾਸਮੈਰੋਸਕਰਿਸਮਾਲਬੈਲੇ॥ਤੁਰੰਸਿਰਦੀਸੁ
ਨਾਕਸਿਪਾਬੈਨਤੀਕਰੀ॥ਜੀਬਦਨਕਰੀਏਏਪਰਿਸਤੁਰਾਂ

ਤੁੰਦਾਯੋ। ਤਨੁਮਨੁਪਨ ਅਰਪੇਤਿ ਸੈਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਗ। ਸੋਤੋਗੁਰੁਪ
 ਇਆਪਰਜੀਹਮ ਵਦਜਾਰੇਯੋ। ਕਛੁਤੁਕਕਾ ਅਰਥਜਾਹਰ
 ਤੇਵੈ। ਬਰਨਹੋਇਆ ਕੁਈ ਸੰਗਤਿ ਦੀਕਾ ਵਨਾਦੂਰੇਯੋਗਈਯੋ।
 ਵੇਮੁਖਸੰਗਤਸਿਖਾਂਦੇਪਰੇਰਜਨਮੇਗੀ। ਜਾਦੁਖਪਦੁਚੇਗਾ।
 ਤੁੰਜਾਨਦੁਗੇਗੁਰੁਸਤਿਕਹਿਆਬਾ। ਕੁਈਦੇਵੀਕਾਜੁਪਦੁਅ
 ਬਾ। ਕੁਰਾਗਕੇਅਸੁਗੰਯਾਇਕਹਿਆ। ਕੁਰਾਗਵੇਮੰਡੀਬਾਗੁਰੁ
 ਅਸੁਗੰਕਾ। ਉਨਕਹਿਆਕੂਰੇਨਪੀਤਪਕਰਗੰਯਰਪਿਦਿਖਾਂ
 ਵਾਂਗਾ। ਤਾਂਤਪਕੇਤਿਆਗਕਰਦਿਆਦੁਆਪਰਜੁਗਬੀਤਿ
 ਅਗ। ਤਾਂਅਸੁਰਤੁਰਜਸੰਗਿਆਪੁਏ। ਲੁਗੇਧਰਮਕਰਦੁ।

੨੭

ਜਗਾਇਕਾ ਤੁੰਦੇਵਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਸ ਜਾਇਕੈ ਵਿਸਨ ਕੇ ਪੁਕਾ ਤੇ
 ਰਖਲੇਵੇ। ਅਸੁਰਾਂ ਕਾ ਸੁਰੁ ਕਰਮ ਛੁਰਾਵੇ। ਤਾਂ ਵਿਸਨ ਨੈ ਦੇਵ
 ਤੇ ਦਿਦਾ ਕੀ ਤੇਖਾ ਕਰੀ। ਤੁੰ ਪੀਛੇ ਬੈਧਾ ਅਵਤਾਰੇ ਏਅਪ
 ਵਿਸ਼ਨੁ ਰਤ ਦੇਵ ਤੇ ਬਾਹਰਾ ਤੇ ਪਬੇਦ ਜਗ ਕਰਮ ਨਿਦਾ ਕਰਤੇ
 ਜਾਇਕੈ ਦਰਸਾਈਆ। ਬਲ ਨਰਮ ਲੀਕ ਮੋਹਨੀ ਕਰ ਬਸ ਕਰ
 ਲੀਆ। ਸਬ ਪਰਮ ਛੁਰਾਇ ਦਿਖਾਇਆ। ਪਰਮ ਕਾ ਜੋਰੁ
 ਰਹੇਆ। ਤਾਂ ਦੇਵ ਤੇ ਦੇਖ ਕਰ ਲਗੇ ਮਾਰਨ। ਭਾਗ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲ
 ਗੁਰੁ ਤਿਰੀਆ ਦੇ ਸਜਾਇ ਛੁਪਿਆ। ਚਿਨ੍ਤਾਨੁ ਪੁਰਖ ਦੁਰਲਭ
 ਬਾਤੁੰਦੇ ਇਹ ਲੀਆਂ ਪੀਸੈ ਭੁਗਾਰਤੁ ਲੀਆਂ ਤੁੰ ਪੀਛੇ ਭਲਿ

ਅੰਗਚਿਨਾਪੂਛਿਆ ਕੈਸੇ ਪਲੈਗੇ ॥ ਬਾਲਕ ਕਾਨਾਉ ਅਤੁ ਦੇਸ ਅ
 ਪਣਾ ਦਿਖਾਈਏ ॥ ਬੋਲਿਆ ਰਿਖਈ ਸਰਤੇਈ ਸਾਹਿਗ ॥ ਮੁਸੇ
 ਏਕਾ ਬੀਜ ਮੁਸਾਹਿਗ ॥ ਇਨਾ ਕੇਸ ਬਸ ਕਤਦਈ ॥ ਅਤੇ ਮ
 ਰਾ ਦੇਸ ਮਨੁ ਕਾਹੇ ॥ ਉਸ ਦੇਸ ਇਨਾ ਕੀ ਸਿਤਾਨ ਪਾਉਏਗੀ ਪੁਰਖ ਅ
 ਰਬ ਲਾਭੈਗੇ ॥ ਫਿਰ ਕਰ ਆਏ ਬੇਤਾਂ ਫਿਰੀ ਫਰਾਸੀ ਸਕਾ
 ਵੈਗੇ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਏਦਵੀ ॥ ੧੪ ॥ ਬੋਲੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ॥ ਕਲਜੁਗ ਬੀਤੇ ਪੰਜਾਗ ॥ ਤਾਲਗ ਸੀਖ ਆਕੀ ਸਵਾ
 ਰਾ ਬੇਦ ਕਾ ਸਿਖਨ ਸਮਝਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪੰਥੀ ਖਰਨ ਨਹਿ ਜਾਉ ॥
 ਅਚਟਾ ਸੀ ਚੁਨ ਬਾਤ ਬਿਸਲਾ ॥ ਪਾਟਲ ਨਗਰ ਜੀਤੇ ਭੂਨ ਸਾਗ ॥

੨੮

॥ ਮੋਨ ਫਿਰੀ ॥ ਪੁਕੇਰੁ ਰੰਗੁ ॥ ਮਿਲੈ ਪਰਸ ਪਰਉਰੇ ॥ ਨਿਰਿ ॥ ਮੇਰੇ
 ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਭਏ ਤੇਈ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਬਲ ਸਬਲ ਤੇਈ ॥ ਕਿਛੁ ਸ
 ਸਤ੍ਰਜੋਤਿ ਸਕਹਿ ਦੀਨੋ ॥ ਭੁਖੈ ਅਨੁਦਮ ਮਏ ਪਈਨੋ ॥ ਭਾਂਲਗਰ
 ਪਤਖਾਲ ਸਾਨਿ ਆਗ ॥ ਭਾਂਲਗਰੇ ਜਟੀਰਿ ਮੁਹਿ ਸਾਗ ॥ ਮੋਹਿ ਪਾਸ
 ਨਾਰੀ ਸੁਤ ਬੀਧੀਏ ॥ ਗਾਂਢਿ ਨਗ ਕਤਰੁ ਯਕਲ ਪੀਏ ॥ ਪੀਥੈ ਦਕ
 ਪੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬੈਠਦੁ ਲੀਏ ਨਿਅਉ ਕਮਾਵੈ ॥ ਵਾਢੈ ਬੈਠ ਬਾਦੀਉ
 ਰਹੈ ਭੁਗ ॥ ਬਿਪਰਮ ਕਰਜੀ ਵੈ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾਰਮ ਲੇਛੀ ਪਰਮੈ ਅਨੈ
 ॥ ਵੇਸਿ ਆਰਮ ਨ ਕਬੂਖਿ ਸਾਨੈ ॥ ਲੂਢੇ ਪੀਗੁ ਰੂਢੁਗ ॥ ਨਾਰੀ ਨਿ
 ਆਇ ਕਰੈ ਭੁਰਪੁਰ ॥ ਸੁਨਗੁ ਰਸਿਖ ਪੰਚ ਸੇਦੁ ॥ ਸਿਖ ਸਗਿਦ

ਨਮੋਰੇਤੁਲਾ ਸਬੀਸਿਖਣੀਭ੍ਰਿਤਨਭਾਯੋ। ਭੂਪਤਨਾਰੀਮਨਕਨਰ
 ਯੋਗਗਾਰੇਗੀਬਰਮਭਿਦਾਨ। ਤਬਹਉਕੁਪਦਿਖਲਾਂਉਅਭ
 ਮਸਿਖਸਰੀਦਭੁਮਪਰਜਨਮਾ। ਕਿਲਕਪੁਰੀਲਗਰਾਜਨਕੁਰ
 ਮਾਮੈਸੀਬਾਤਤਬੇਬਦਿਅਈ। ਜਗਕੇਭੀਤਰਤੇਜਜਲ
 ਈ। ਸਿਖਬੇਖੇਯੋਇਸੈਨਾਥੀ। ਟਿਲੀਪਸਿਖਗਜਪੇਲੇਯ
 ਥੀ। ਪਿਥਮਠਿਰੀਗੀਲੁਦਪੁਰਮਧ। ਭਿਗੇਰਾਜਤੇਜਤੁਏਦਬਾਥਿ
 ਤਾਬਪੀਸਗਲਕੇਬੀਢ। ਸਭੀਪੁਕਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮੀਢ। ਪੁਬਨਾ
 ਪਨਉਭਉਭੁਲੇਇ। ਤਬੇਖਾਲਸਾਬਹੁਦੁਖਯੋਇ। ਮਪਖਾਲਸੇ
 ਫੁਮਕੇਈਧਾ। ਟਿਲੀਪਸਿਖਗਜਨਜਿਰਰੀਧ। ਪਿਥਮੈਭਾਪੁਭ

੩੬

ਵਿਖਤਪਰਬਾਜੈਸੇਕਹਿਓਇਆਨਰਿਖਸਰਬਾਅਕਬਰਕੁਮਰ ॥
 ਗੀਬਪੁਪਾਰਾਪਰਮਆਪਣਾਕੁਬਸਵਾਰਾਜਗੰਗੀਰਸੁਤਸਾਯ
 ਗੰਨਾਤੁਅਪਰਮੇਸਰਾਇਰੇਗੁਲਾਂਮਾਦਰਕਾਤੇਜਪਸਰਰੇਦਿਨ
 ਦਿਨਾਸਬਧੀਜਾਨੈਜਗਤੁਜਨਮਮਨਾਤੁਬੈਨੈਰੰਗਾਬੈਚਕਤਿਆ
 ਗੀਮੀਰਾਸਾਕੀਸੇਵਾਜਾਗੀਸਾਪਨਵਸਤੁਏਮੈਜਾਨੀਤ
 ਚੂਨਛੂਟੀਬਾਤਪੁਰਾਨੀਕੁਈਮਾਰਜਾਨਹਿਛੋਰਾਦਾਗਕਾਦ
 ਛੁੜਪਵਤੇਰਾਮਦਕੁਰਰਾਜਨਕਰਤਿਇਸਾਹੂਪਮਸੈਵੈਰਦੁਪ
 ਯੇਸਹਿਜਾਹੂਕਰੇਗਾਜੋਰਪਾਲਸਾਬਮਾਹਿਦਨਮਾਰਮੁਸਲੀ
 ਭਪੈਪਰਮਾਦਿਵਸਬੈਦਗੀਮਦੇਯਾਵੈਆਗੈਇਹਮੁਹਿਨੁਰਸਲ

ੴ। ਗੁਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਰਾਤ ਕੇ ਐਸੀ। ਸਬ ਸਿਰ ਬਲੀ ਏ ਕਬਿ ਨ ਠੇ ੪੦
 ਸੀ। ਉਠਤ ਸਵੇਰ ਥਾ ਬੁਝੀ ਨਾ ਚੀ। ਪਿਛੀ ਕੋਰ ਮਲੇ ਛੀ ਛੀ ਛੀ
 । ਏ ਕ ਕ ਰੂ ਦੂ ਜਾਨੀ ਰਹੈ। ਐਸਾ ਗੁਣ ਮੈ ਨਾ ਪਤ ਕਹੈ। ਰੂਮ ਮਾ
 ਰਿਜਾ ਠੇ ਰਠੇ ਠੇ ਰਾ। ਕਰਮਾ ਤ ਕਾਲੀ ਨਿਨਿ ਰਾ। ਕਰੈ ਗੋਜੁ ਪਾ
 ਮ ਸੇ ਨਿਤੁ ਭਾਰੀ। ਜਰ ਕੀ ਕਰੀ ਨਾ ਜਿ ਵਿਭਾਰੀ। ਸਬ ਗਜਨ ਸੇ
 ਤੁ ਬਨਾਈ। ਜਮ ਪਰੇ ਜੇ ਰਕਰੈ ਨ ਰਸਾਈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਜ ਬਜਿ
 ਪਾਰ। ਮਾਰੈ ਗੋਸ ਬਜੁ ਪਮੰਦਰਾ। ਤੁਰਕ ਜੀਵ ਤੇ ਜ ਬਿਨ ਜੀਵੈ
 । ਕਿਰਤ ਕਮਾਵੈ ਰਾਜ ਨ ਬੀਵੈ। ਛੇ ਛੇ ਕਲੇ ਵਰ ਬਰ ਪਤੁ ਤਾਲੀ। ਛੇ
 ਜੁ ਤਾ ਜੁ ਕੇ ਸਿ ਪਾ ਸਿ ਪਾ ਲੀ। ਮਾਰਤ ਕੂਟ ਤੁ ਮਰੈ ਮਰਾਵੈ। ਸਿਸ

ਅੰਤਰਿਲਤੀਨੀਆਵੈ। ਤੁਮਿਸਿਪਮਾਰੇਗਾਨਗਰ। ਲੁਟੇਗਾਂਉ
 ਪੁਰਸਗਰੇਬਗਗ। ਸੇਪੁਰਨਜਬੋਇਅਠਗ। ਰਮਬਪੁਅਨਦਾਈ
 ਸਾਪਾਰ। ਜੁਵਨਕਿਪਾਰੀਆਵੈਜਾਂਗਿ। ਜਾਂਬਿਪਦੇਸਉਜਰੰਸਰੁ
 ਗਾਇ। ਤਬਉਨੀਸਾਬਰਸਉਨੀਜ। ਨਗਰਬੀਢਰੁਪਤਰੰਗਤੀਸ
 । ਮਾਰਕੁਟਪੁਰਬਭੇਆਵੈ। ਸੈਨਪਿਆਦੀਇਸੇਆਵੈ। ਸਿਲੇਖਲ
 ਸਾਅਪਨਫੂਟ। ਨਰਨਾਰੀਪਰਸਗਰੇਦੂਟ। ਸਮਝੁਛੇਰੁਬਿਪਨ
 ਕੀਰੀਸਾ। ਜਾਂਬਿਪਬਨੈਗਏਤੇਤੀਸਾ। ਜਾਤਬਰਸਕਾਹਿਲਮਮ
 ਪੰਥ। ਮਰੇਲੁਗਾਈਪਰਮਦਿਪੰਥ। ਤਬਇਗਬਿਪਿਐਨੀਬਦਿ
 ਆਵੈ। ਸਿਪਭੂਪਤਕੋਰਗਨਪਾਵੈ। ਵਲਜਾਗਇਕਮੇਰਸਿਖ

॥ ਧਰਮੇਤ ਠਿਰਤਾ ਵਿਸਿਖਾ ਕਲਕਾਨਗਰ ਫੁਟੇ ਹੋਇਆ ਈਹਾਗਿ ॥ ੪੧ ॥
 ਹਰਿਗੁਰੀਤਰ ਕਲਾਜਗਾਈ ॥ ਫੁਟੇ ਸਬਰ ਸੇਕ ਫੁਜਾਨਾ ਹੀ
 ॥ ਫਿਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜਨਮ ਤਰੁਯਾ ਸਾਂਈ ॥ ਗੁਪਤ ਪਖ ਮੈਤੀਤ ਬਕੇ
 ॥ ਏਕਵੀਸ਼ਵਰ ਪਨਲਗਲਰਾ ॥ ਫਿਰੈ ਫਰੰਗੀ ਸਿੰਘ ਪੰਥਾ ਪਥੈ ॥
 ਇਪਰਜਾ ਸਿਉ ਸਿੰਘਾ ॥ ਸਬੈ ਨੀਤ ਕਰਤੇ ਸਤ ਸਾਤਾ ॥ ਬਰਸ ਬੀਤ ਯਾਵੈ
 ਦਸ ਸਾਤਾ ॥ ਏਕ ਮਲੇ ਛੀ ਬਿਦਨਾ ਮਾ ॥ ਪ੍ਰਯਾਤ ਮੇਟੇ ਸੁਖ ਪਾਆ ॥
 ਰਹਿ ਸਿੰਘ ਕਾ ਬਨੇ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾ ॥ ਸ੍ਰਮ ਬਰਖ ਬੀਤੇ ਨਿਰਸੰਗਾ ॥ ਰਿਲਪੁ
 ਰਬੀਠ ਬਾਢੀ ਸੁਤ ਹੋਈ ॥ ਬਲ ਆਰਾਜ ਕਰੈ ਰਾਸੇਈ ॥ ਏਸ ਪੰਜਾਬ
 ਸੂਦਰੇ ਹੋਇਆ ॥ ਤਿਨ ਇਹ ਪੰਥ ਮਰਨ ਕਰ ਜੋਇਆ ॥ ਫਿਰ ਵੀਉ

ਰਦਛੁਪੁਰਬਾਹਿਲੀਸਾਹਪੁਰਸਕਲਾਮੁਰਬਾ। ਕੁਛੁਕਕੀਬੁ
 ਤੀਰਗਿਗਈ। ਕੁਬਾਕਰਤਾਰਬਿਸਤਰੀਰਗੀ। ਮਲਕਸਮੀਰਦੁਖਦੇ
 ਇਜਬੋ। ਬਿਪਬਿਸਨਜਸਸੁਤੁਇਤਬੋ। ਕਲਕੀਰੁਪਗੀਅਵੁ
 ਤਾਰਾ। ਸਿਰੁਲਮੰਦਰਬੀਰਉਜਾਗਾ। ਕਲਬੀਤਾਗਇਨਸਤਦਾਗ। ਕ
 ਲਕੀਉਪਜਸਦਾਰੇਰਾਗ। ਜਗਬਿਪਸਿਪਗੁਰੁਕਾਜਿਪਾ। ਬਿਪਜਾਰ
 ਸੁਤੁਹੈਰਿਪਾ। ਮਾਨੈਗੁਰਕੋਕਰੈਪਸਾਇ। ਸਬੈਸੀਰਨੀਪਾਵੈਬਾਟਾ।
 ਹੋਇਦਸਬਾਲਦਰਖਦੁਪਾਰਾ। ਨਾਰੀਤ੍ਰਿਕਟਾਵਿਆਗੀਬਾਰਾ। ਮ
 ਰਿਮਲੇਛੁਪਰਮਾਦਿਨਬੀਪਾ। ਪੰਛਪੰਛਸਦਹਿਰਿਸਿਪਾ। ਨਾਰੀਲੇ
 ਵਨਬਿਪਕੀਪਾਵੈ। ਤਬੇਬਾਲਬਾਤੇਜਦਿਪਾਵੈ। ਪਰਸਰਾਮਸਮਾਇ

ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਤੋਜਪਰਕਾਰਜਸਾਰਾ ॥ ਬਿਸਨਸਰਮਾਤਪਕੀਨ
 ਅਰੰਭਾ ॥ ਜਾਤੇਬਾਤਭੁਜੇਪਦੰਡਾ ॥ ਇਹਬਿਪਸਿਖਸਬਕੁਖਸੁਾਈ
 ॥ ਹਮਅਵਤਰੇਬਿਪਰਿਹਜਾਈ ॥ ਤਾਲਗਸਦੀਦਬੈਤਾਲੀਪੰਗਤ
 ॥ ਸੇਵਕਰੇਗਾਰੀਮੁਹਸੀਗਤ ॥ ਰਾਵਲੁਕਾਤਕੀਪੁਜਾਲੇਵੈ ॥ ਦਿਪਸਿ
 ਖਕੀਖਬਗਸੇਵੈ ॥ ਗੁਪਤਿਭੁਵਿਖਤੁਕਥਾਕਾਈ ॥ ਪਨਤਸੁਨਤ
 ਮਮਪਾਰਪਗਈ ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਏਈਪੰਦਵੀ ॥ ੧੫ ॥ ਬੋਲੇਵ
 ਹਿਗੁਰੂਜੀ ॥ ਏਕਬੋਰਗੁਰੂਜੀਪੁਸਾਕੀਪਾਗਕੇਸੁਪੇਵੈਹੈ
 ਕੇਬੈਠੇਥੇ ॥ ਏਕਸਿਖਕੰਦਲਿਬਦਾਜੀ ॥ ਮੈਲਾਛੀਟਾਗੁਰੂਬਾਗੇ
 ਪਰਪਨਾ ॥ ਬਚਨਤੁਆਲੇਪਨੀਸਿਪਨੁਏਕਤੁਮਾਠਾਮਰੇ ॥ ਤਾਂਸੁ
 ਸੰਗਤਨੁ

ਦਕਰਸਬਸੰਗਤਦੇਨਪਨੀ। ਤੁਮਾਏਪਾਇਮਾਰੇ। ਤੁਮੇਖਬਿਓਸ
 ਤੁਮਾਗੁਰੂਜੀਦੇਖਾਜੇਗੁਨਾਹਬਨਾ। ਅਤੇਮਾਰਬਤੀ। ਤੁ
 ਦਿਤਾਰਕਰਬੇਲੇ। ਸਿਖਸੰਗਤਗੁਰੂਕੀਆਗਿਆਕਾਰੀ। ਤੁ
 ਈਸਿਖੇਗੁਰੂਜੀਕਾਇਓਤੇਸਿਖਥਾ। ਤੁਸਾਂਸਿਖਦੇਕੇਸਾਂਪਰਧ
 ਠਾਮਾਰਿਆਬਰਾਕੀਤਾ। ਏਹਗੁਰੂਕਾਬਾਦਯੋ। ਜੇਕੋਈਸਿਖ
 ਗੁਰੂਕਾਇਗਾਸੇਤੇਗੁਰੂਕਾਵੇਗੀਜਾਨਦਾ। ਬਡਾਗੁਨਾਹਕੀਤਾ।
 ਅਤੇਤੁਮੀਕੋਗੁਰੂਕਾਬਲਨਮੰਨਿਆਯੋ। ਤੁੰਗੁਰੂਕਿਆਇ
 ਕਤਮਾਠਾਕਹਿਆਸੀ। ਏਕੇਮਾਰਨਾਸੀਦੇਧਰਾ। ਦੁਸਰੇ
 ਵਜਾਦਾਸੀ। ਜੇਬਲਨਪੁਰਾਯੋਇਗਯਾਯੋ। ਇਹਬੀਸਿਖਗੁ

ਈਯੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋਂ ਜੀਤੋਂ ਗਈਯੋ॥ ਤੁਝੇ ਇਸ ਸਿਖ ਨੂ ਬੇਟੀ ਦੇਵੇ॥ ਸੁ
 ਦਕਰ ਕੁਪੋਂ ਗਈ ਸਿਰਾਤ॥ ਤੁਝੇ ਬਚਨ ਪੁਆ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਸਬ
 ਮੰਨੀਐ॥ ਤੁਝੇ ਸਿਖੋਂ ਈਯੋ॥ ਰਾਈ ਸਿਖੀ ਦੂਰੋ॥ ਸੁਜੀ ਸਿਖ
 ਕਾਂਝੇਯੋ॥ ਬਾਣਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਯੋ॥ ਤੁਝੇ ਸਿਖ ਕੇ ਪਗੇ ਅਜਬ
 ਸਿਖ ਨੈ ਬੇਟੀ ਲਿਆਇ ਖਜੀ ਕੀਤੀ॥ ਤੁਝੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਨਿਗ
 ਲ ਸਿਖਾ ਸਿਖੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਦੂਰ ਕਰਿ ਦਿਤੀ॥ ਆਪੋ॥ ਤੁਝੇ ਗੁਰ
 ਖੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਸਿਖੀ॥ ਤੁਝੇ ਸਿਖ ਲੇ ਪਨੀ ਬੋਲਿ ਆਮੇਰੀ ਇਹ
 ਸਿਖ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਭੈਦੇਯੋ ਗਈ॥ ਚਿਹਰੀ ਜਾ ਬੋਲੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਬਾ
 ਪ ਨੈ ਦਿਤੀ ਮੈ ਤੁਝੇ ਗੁਰੂ ਰਹੀ ਰਹਾਂਗੀ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਕੇ ਨਿਜਾ ਤੇ ਕੰਨੇ

ਤੁਧੁ ਏ ਖੇਰਾ ਜੇ ਬਲ ਭੁਝੇ ਦ ਕੇਰਾ ਮੈਂ ਲਿਕ ਕੀਨਿ ਆ ਦੇ ਲੁਗੀ
 ਮੇਲਾ ਬਿਨਾ ਪਨ ਬੇਨਾ ਗਿਗਾਇਆ ਸੀ ਗਨੇ ਦਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਕ
 ਗਇਕੇ ਪਨਾਖਿ ਦ ਕਰਦ ਬਾਇ ਦਿਤਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭਾਸ ਬਪਟਗ
 ਈ ਬਲ ਭੁਝੇ ਨ ਪ੍ਰਭਾਕ ਰਿ ਆ ਕੀ ਆਹੀ ਲੇਕ ਰਰਖ ਲੇਵੇ ਭਾਂ
 ਸ ਬਕੁ ਦ ਪਨੇ ਭਾਂ ਮਗਰੀ ਗਰਭ ਵੰਡੀ ਪੁਈ ਭਾਂ ਸ ਬਪਕਾਰੇ
 ਚਿਨੇ ਗਰਭ ਭਨ ਮੇ ਸੋ ਕਨੈ ਤੁਧੁ ਏ ਫੇਰਾ ਜੇ ਦੇ ਛੇ ਛੀ ਆ
 ਮੇ ਦੇ ਨੈ ਤੈ ਤੈ ਭੁਈ ਨੈ ਪਰ ਮੇਰ ਆ ਗਿਛੁ ਲੀ ਮਿਭਾ ਦੇ
 ਨਵੀ ਮਿਭਾ ਦੇ ਪੁਈ ਗਿ ਆ ਕੁ ਗਈ ਗੇ ਭੁਈ ਕਾਨ ਸਿੰਘ ਤੈ
 ਭੁਈ ਮੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੀ ਆ ਲੇ ਲੇਰਾ ਛੇਟੇ ਪਾਂਚੇ ਗਿਰੇ ਭਾਂ ਮਲ੍ਹ

ਈਨੈਕੰਨਿਆਨੁਆਨੰਦਪਨਾਇਪਰਲੈਗਾਇਆ। ਪੰਜਖੇਨੇਕੀ
 ਸਿਗਤੁਈ। ਭਾਈਬੁਢੇਜੀਕਰਿਆਇਸਾਖੀਸੁਭਾਂਤਸਿੰਘ
 ਲੋਹੀਨੈਸੁਦਾਈਬੀ। ਮੈਨਹੀਦੇਖੀ। ਅਜੇਭੀਉਸਦਾਬੇਟਾਬੈ
 ਸਾਖਸਿੰਘਜਾਦੁਯੋ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈਸੋਲਦੀ। ੧੬॥
 ਬੈਲੋਦਾਗੁਰੂਜੀ। ਏਕਬਾਫਮਾਤਾਜੀਕਰਿਆਮੇਰਮਨੁ
 ਬੋਲਾਯੋ। ਤੇਰੇਮੇਰਕਰਬੇਟਾਪੁਰਿਸੁਖਨਹੀਦੇਖਿਆ। ਪਹਿਲੇਪੁ
 ਲੋਕਸਿਪਾਰੇਆਪੁਭੁਮਾਰੇਪਿਤਾ। ਆਜਗਉਇਕਾਂਤਆਇ
 ਬੈਠੀਗਾ। ਬੇਟਾਜੀਗੁਰੂਆਦੇਗੁਰੂਤੁਮੀਮੇਰੇਤੇਜਨਮੇਸਮਰਬ
 ਵਾਲੇ। ਅਤੇਦਿਖਾਮੇਰੀਰਿਆਗਭਿ। ਮੇਰਫੁਟਦਾਨਹੀ। ਤੁ

ਸੀ ਬੋਲਦੇ ਨਾਹੀ। ਸਰੀਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਲੁਜੁ ਗਦੇ ਵੀ ਨੁਸਾ ਪਿਆਏ ਸੇ
 ਵਾਸਤੇ ਸੁਨੈ ਸਾਧੋ ਗਈ। ਕੇਈ ਕਹਿਦੇ ਹੋ ਕੰਮ ਕਾ ਅਰੰਭ ਪੁਰਾਨ
 ਹੋਇਆ। ਬਾਹਮਣ ਸਾਪਕ ਗੰਧਿਸਕ ਗਾਇਆ ਕਲੁਜੁ ਗਤਿ ਭੂਰਿ
 ਆ। ਤਾਂਤੁ ਸੀ ਹੁਦ ਮੁਢੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕਿ ਦੇਵੇ। ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰ
 ਦੇਵੀ ਪਤਾ ਦੇਹ ਬਲ ਨਮਾਨ ਕੇ। ਤਾਂ ਸੁਨ ਕੇ ਚੁਪਾਤੇ ਉਠੇ ਮਾਤਾ ਨੂਕਿਨ
 ਹੋ ਸਿਲਪਰ ਲੈ ਕੇ। ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਬਾਤ ਕਹਾਣੀ ਕੁਲੀਨ
 ਹੀ। ਪਰ ਕਹਾਣਾ ਬਲਾਤੁ ਮਾਰੇ ਹੁਤੇ। ਜਬ ਉਠੇ ਮਪਾਂ ਉਠੇ ਖੋਜੇ ਸ
 ਬਇਸ ਥਾਂ। ਜਗੇ ਦਿਤੁ ਪੁਜੈ ਕਿਸੈ ਤੁਰਤ ਹੋਇ ਪਥਮਾਨ। ਤਬੋ ਬੁ
 ਲਾਵਾ ਕੇ ਸੋਢਾ ਸਾ। ਕਾਸੀ ਵਾਸੀ ਸਾਰ ਬੁਤ ਕੁਆ। ਪਾਪਾ ਕਸਪ ਦੇਵ

ਕਤਿਕਾ ਜਪਦਾਰਤ ਦੇਵਕਾ ਮੰਤ੍ਰਾ ਬੂਝੀਏ ਆਇਕਪਾਲੀ ਮੋਢਨ
 ॥ ਗਏਵਸੇਤਗਰੈ ਨਦਿਨ ਸੋਗਨਾ ਫੁਜਤੋਰਕੀ ਦੂਢੁਤਪ ਈਸਰੇ
 ਆਪਗੋਵਿਦਸਗਈ ॥ ਨਾਰਇਨ ਪੁਗਢਿਗਪਹੁਤੇ ਜੈਗਲਾ ਗਲਿਵਲਾ
 ਗਿਸਬੋਛੇਰੀ ਸਿਉਲਾ ਮਨੁਮਾਜਗਾ ਅੰਬਬਗਈ ਆਉਪਰਨਗਰ
 ਅਗਿਨਿਸਬਸਰੀ ਆਮਥੁਗੀ ਮਿਸਮਿਲੈ ਜਿਉ ਸਿਖਾਵੇਖੇਰਖ
 ਗੁਰੁਦਿਗੀਲਿਖਾ ਗਲਿਖੈ ਮਲੂਕੀਕਵਿਤਕਯਾਨੀ ॥ ਤਾਂਦਿਨਗਪ
 ਵਭੁਟੇ ਆਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਖਪਰਫੇਰਾਪਾਂਨਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਕੇਭੁਮਗੀਕਾਂ
 ਨਾਮਨੁਮਾਜਗਤੇਚਲਾਏ ॥ ਧਨਖੀਖੇਤਲਿਪਤੇਭਾਏ ॥ ਨਿਕਟਗਾਂ
 ਉਦਿਪਨਕਾਥੇਗਾ ॥ ਕਨਖਾਈਤਿਨਗੁਰੂਨਿਹੇਗਾ ॥ ਤਿਹਘਰਵਸੇਕੁਪਪ

ਰਤੀਤਾ। ਘੋੜਾ ਕੁਮੈਵੀਗੈਗੁਰਗੀ। ਘੋੜਾ ਸੇਵਤ ਕੰਨ ਆਤਾਰੀ।
 ਸਿਖ ਸਾਤ ਥੇ ਮੇਰ ਸਿੰਘ ਆਗੀ। ਨੇਵ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜਗਟਾ।
 ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਨਾਈ ਸਟਾ ਸਿੰਘ ਰੁਟਾ। ਮਥਰਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੈਤਾ ਵੀਵਰਾ।
 ਮਲਵਾਰ ਸੇਈ ਆਮੁੰਨੁ ਕਵਰਾ। ਸਾਤ ਵੈਦਿਨ ਤਗਮਤਾ ਪਕਾਇਅ ॥
 ਗਧੰਨਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੇ ਸਵਰੁ ਆਇਆ। ਭੁਭਕਤੁ ਰਤਮਾਰੇ ਬਿਧ
 ਐਸੀ। ਨੈਨੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੇਵੁ ਪਿਥੈ ਸੀ। ਭੁਭਕ ਫਿਰਕ ਰਗਿਰ ਪਰਲੜੇ।
 ਗਉਰੇ ਛੋਟੀ ਸੀਵੜੇ। ਪੁਖਗੁਰੁ ਨਦਾ ਧਿਤ ਅੰਤਾ। ਹੋਈ ਅਰਾਪਨ
 ਧਰਾਨ ਮਿਤਾ। ਪਾਲ ਪਰਕਾਹਿ ਮਅਰੰਭਾ। ਸਰੁ ਕੇ ਸੇਪਦੀ ਆਗੁਰ
 ਧੰਧਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰ ਅਰੰਭਾ ਏਕਾ। ਤਮੈ ਦੇਵੀ ਸੂਰਤ ਏਕਾ। ਲਗੇ

ਰੈਣਦਿਨ ਅੰਗੁਲਾ ॥ ਵੇਦਕਮਜਬ ਅੰਗਨੁਲਾ ॥ ਚਿਉਦ
 ਮੁਲਮੁਲਗੁਲਗੁਲਗੁਲਗੁਲਾ ॥ ਜੇਲਾਂ ਅੰਕਜਾਪਕੀਚਿਉਦਵੁਲਾ ॥
 ਕੇਸਵਕਯੇਗੁਰੁਦੀਚਿਉਦਾ ॥ ਮੇਰੇਗੋਇਗਾਤੁਮਗਓਟਾ ॥ ਹਮਫੁਤੀ
 ਤੁਮਸਾਰਸੁਤਈਆ ॥ ਹਮਸੁਤੁਤੁਮਰੇਤੁਮਹਿਜਨਈਆ ॥ ਕਯੋ
 ਵਿਪਤੁਮਹਮਰੇਅੰਗਾ ॥ ਜਾਨਤੋਤੁਮਪਰਕੇਰੰਗਾ ॥ ਵੇਦਅਗਪਨਉ
 ਫਮਧਾਰਾ ॥ ਈਨਗੁਰੁਤੁੰਟੀਜਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਮੇਰਾਕਹਣਾਤੁਮਗਏਤਾ ॥
 ਰੈਣਦਿਨਾਨਿਤਪਜੇਤੁਲੇਤਾ ॥ ਸੁਪਕਾਂਯਾਬ੍ਰਹਮਚਰਜਰਹਣਾ ॥ ਮੇਨ
 ਗੋਇਅਨਸੁਦੇਨਕਹਣਾ ॥ ਜਾਂਬਿਪਮਾਤਾਰੁਚਉਪਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਤੁਤੁਈਜਵਾਈ ॥ ਅਰਪੀਵੇਗੇਗਕੀਬ੍ਰਤਾ ॥ ਅਲਪਅੰ ॥

ਰਾਖਿਤਤਿਲਸਾਭਾ। ਪਾਂਚਮਾਸਤੈਨਉਪਾਰਾ। ਸੁਪਨਸੁਹਾਇਆਂਉ
 ਇਕਬਾਰਾ। ਜਾਜੁਗਨਹਿਆਂਉਦਿਵਦੇਗਾ। ਨਾਰਮਾਨੁਖੀਤੇਜਬਿ
 ਦੇਗਾ। ਤਬਜਾਗਤਸੁਪਨਏਕਮਮਕੁਇਆ। ਬੀਤੇਮਾਸਨਵਮਦਸ
 ਅਇਆ। ਏਕਾਦਸਤਿਥਨਵਮੀਮਾਈ। ਗਵਿਛਿਨਦਿਨਹਿਅ
 ਪਗਈ। ਬੋਲੇਮਿਸਆਈਸੁਰਸੇਵਾ। ਮਾਂਗੇਗੀਕੁਟਦੇਹਸੁਖਸੇਵ
 । ਸੁਪਨਲੁਇਆਪੁਜਿਜਾਗਦਮਾਂਭਾ। ਲੇਆਂਉਤੇਦਹਦਿਵਰਾਂਭਾ।
 ਕਾਲੀਆਵੇਅਥਵਾਪਾਭਾ। ਕਰੀਉਨਕੁੀਭਿਭਿਤਗਖਿਸਾਂਭਿ। ਭ
 ਲੇਮਿਸਕਛੁਮਨਕੁਇਆਬਰਾ। ਜਾਂਬਿਪਮਮਫਿਗਕਰੀਨਿਹੇਗ
 ਯਾਮਏਕਦਿਨਪਤੀਆਲਾਗ। ਕ੍ਰਮਮਗਪਬਤਛੁਮਕੇਪਗਰ।

॥ ਕਿਆਵਾਮਨਕਿਆਸੂਰਜਇੰਦਾ ॥ ਵਮਕਿਓਗਗਨਸੂਰਤੁ
 ਇਸੇਗਾ ॥ ਮੀਰਨੈਨਉਠਹੁਆਨਾਂਦੁ ॥ ਨਿਰਖੀਏਕਬਾਰਮੁਖਰਾਂ
 ਰੂ ॥ ਤੁਮਹੀਤੁਮਹੀਬਚਨਪਕਾਸਾ ॥ ਪਰਮਜਾਦਤੁਇਓਆਜ਼ਨਿ
 ਕਾਸਾ ॥ ਮਗਨਹੁਆਜ਼ਗਗਾਇਓਲਾਈ ॥ ਬੇਟਨਿਕਸਾਰੇਟ
 ਕਾਈ ॥ ਬੋਲੀਹਸਤਮੀਫਗਰਜਾਨੀ ॥ ਪੀਓਸਕੇਸਦੀਆਉ
 ਰਮਾਨੀ ॥ ਪੀਛੇਉਸਤਤਿਕਰੀਓਦਾਸਾ ॥ ਜਬਪਿਆਵੈਤੁਆਉ
 ਲਾਸਾ ॥ ਲਪਮਿਥੈਮੀਫਹੁਇਜਾਂਉ ॥ ਪੀਛੇਪੰਥੀਜਨਿਕਸਾਂਉ ॥
 ਚਾਲੀਬਰਸਪੀਛੇਵਰਤਾਈ ॥ ਰਹੇਰਾਜਤੁਰਕਨਕਪਾਈ ॥ ਤੁ
 ਮਹੀਚਾਹਪੂਰਨਅਬਤੁਈ ॥ ਮੇਰੇਕਹਿਯੋਸਾਰਦਿਨੁਈ ॥ ਸਸ

ਤੁਛਰੀਲੇਹਇਹਮੇਰਾ। ਜਲੀਮਠਫੇਰਵਪੁਮਾਥਤਵੇਰਾ। ਸੁਰਹੋਇ
 ਗਾਸਿਦਕਤੁਮਾਰਾ। ਟੀਜੈਮਮਕਭੇਦਪਗਾਰਾ। ਟੁਰੀਪਕਰਵਪ
 ਰਕਤਨਿਕਾਰਾ। ਬੰਦਲੇਇਅਪਰੂਪਸਵਾਰਾ। ਲੀਕਨਬੇਲਾਭੇਟ
 ਲੇਹੁ। ਕਛਨੀਭਛਨੀਛੁਹਮਹੋਹੁ। ਤੁਮਰੀਸਯਾਇਜੁਪਮੈਆਂ
 ਚੁ। ਪੰਥਲਾਜਕਪਤਤਪਾਂਚੁ। ਗਏਦੇਵਗਦਮਨੇਢਿਲਟੀ।
 ਨਗਤਰੀਤਸਕੁਤੁਦਿਨਛੁਟਕੀ। ਕਛਕਅੰਤਰਮਾਤੁਜੇਰਾ
 ਖਾ। ਨਪਿਪੁਛੇਵੇਵੀਇਹਤੁਖਾ। ਮਾਤਾਸਤੁਭਈਤਿਹਬੇਗਾਪੀ
 ਛੇਠਿਰੀਪਰਧਨਹਿਨਬੇਗਾ। ਬੁਰਮਾਇਆਨਹਿਜਾਤਲਖਾਨਾ
 । ਭਿਆਰੀਮਾਇਆਹੁਇਮਸਤਨਾ। ਕਹੇਪਰਕੁਲਕੇਸਤੁਜਨਸ

੪੮
 ਚਰੇ। ਰਾਜਨ ਸੰਗ ਬੈਰਤੁ ਇਚਿਤੁ ਰੋ। ਰਾਜਾ ਸਬ ਮਿਲ ਪ੍ਰਮ ਮਰ
 ਈ। ਲਰੇ ਸਿਖ ਗੁਰਮਤੁ ਤੁਕਿ ਨਿਯਾਈ। ਆਇ ਅਭਿਰਵਾਇ
 ਨਦਿ ਕਰੇ ਸਵ। ਗਾਥੇ ਰੋਬੇ ਲੇਖਤੁ ਸੇ ਸਵ। ਸਵਾਲ ਦੇਉ ਗਾਥਾ
 ॥ ਇਹ ਕਹਿ ਮੇਲ ਚੰਗ ਨ ਘਟਾ। ਕੁਹਾਹ ਮਤੁ ਗਤੁ ਮਐ ਸੀ ਬੀ
 ॥ ਸਬ ਹੀ ਤੁਮ ਰੋ ਰਛ ਕੁਹਾਨੀ। ਸਿਖ ਮਰੇ ਇਪਨ ਬਿਪਤਾਖਾ ਮੁਹਿ
 ਅਭਿਲਾਖ ਸਾਲਤੁ ਤੁਮ ਆਖਾ। ਤੁਹਾ ਬਿਪਗੁਰ ਸੇ ਜਿਉ ਗਿਨਾਗ
 ਇਆ ਕਉ ਟਿਰਿ ਗਿਨਾਨ ਸੁਨਾ। ਏਕ ਦਿਨ ਪੁਛੀ ਹਰਨ ਆਖਾ
 ਸੇਛੀ ਗੁਰ ਪਦ ਬਿਸਾਮਾ। ਬਿਪਕਾਇ ਗਾਇ ਚਿਪਲਾਈ। ਬੋਲੇਹੁ
 ਗਇਨ ਦੇਹੀ ਪਾਈ। ਗਮੇਰ ਸਿਖੇ ਹੋਇ ਅਵਤਰੇ। ਰਵ ਸਿੰਘ ਨਾਮੁ

ਮਪਗਪਰੇ। ਬੁਧਤਨਸੀਗ। ਭਿਰੇਗਾ ਜਬਹੀ। ਕਰੇਗਾ ਜੀ ਕਾਰੀਤੁ
 ਬਹੀ। ਤੀਸਰਜਨਮਲੋਰਮੈਯਾਵੇ। ਤੁਬਉਪਰੇਗਾ ਅਮਦਿਗ
 ਆਵੇ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਏਈ ॥੧੭॥ ਬਿਲੇਵਹਿਗੁਰੂਜੀ।
 ਏਕਬੇਰਸਿਖਾਫਿਅਦਕਰੀਲਾਂਗਰੀਪਸਾਦਿਕਾਤਕਰਾਰੀ
 ਤੇਗਾ। ਹਸਕੇਬੋਲੇ। ਲਾਂਗਰੀਲੋਤੀਏਗਾ। ਗੁਰਪਨਵਾਇਅ
 ਮਸਿਦੇਗਾ ਜਨਮਪਿਛਲੇਕਾਰੁਪਾਏ। ਜਾਭਿਤੇਗਬੁਰੂਕੀਦੇ
 ਗਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀ। ਕਾਦਬੁਧਤਨਦੇਗਮੈਏਵੈਗਾ। ਪਾਹਿਲੀ
 ਆਪਸਾਦਿਦੇਗਦਾਨਾਖਾਵੈਗਾਸਿਖਨਾਹੀ। ਭਾਈਰਾਮਤ
 ਕਰਪਸਾਦਿਸਿਖੇਆਪਹੀਕਰਲੇਵੇ। ਜੇਛੁਕਾਵੈਗਾਸਿਖ

ਲਹਿਵੈਗਾ। ਗੁਰੁਪੰਥਸਬਨਾਮਾਸਮਾਤੇਤਜਾਗੀ। ਅਰ ॥ ੪੬ ॥
 ਸਕਰਵਰਤਾਵਦਾ। ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹਿਛੁਕਦਾ। ਅਤੇਲੁ
 ਲੀਪਨੀ। ਘੋੜੇਸਸੜਦੀਨਿਤਪਬਰ। ਅਰਤੁਰਕਸੇਵੈਗ।
 ਭੁਗਤੀਏਸੈਨਿਆਗਾ। ਮਿਤ੍ਰਇਨੀ। ਖਰਬਗੁਰੁਦੇਵੈਗ। ਛੁਤੀ
 ਸਨਿਅਸਤੁਮਰਾਖਾਲਸਾਜੀ। ਅਪੀਨਸਬਦਕੇਸੇਵਾਸਿਖਾਂਦੀ
 । ਜੇਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਛੁਕਦਾਉਠਾਇਲੇਵੈ। ਅਤੇਖਾਇਕੇਲੇਭੁ
 ਕਰੇ। ਅਤੇਸਿਖਦੇਪ੍ਰਸੰਦਨਜਰਦੇਖੇਗ। ਮੈਕਰੇਨੀਨਰਕਭੁਗ
 ਵੈਗ। ਅਮਾਰਨੀ। ਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਨਿਵਾਨੀਕਰਨੀ। ਅਤੇਸਿ
 ਖਭੁਪੇਨੁਛੁਕਾਵੈਗ। ਜੋਜਗਕਾਠਲੁਪਾਵੈਗ। ਸਾਖੀਪੁ

ਰੀਏਈ॥੧੮॥ ਬੈਲੇਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ ॥ਏਕਬੇਰਗੁਰੂਜੀਨੂ
ਸਿਖਾਂਨੇਪਰਕੇਸਤਬੀਘੀਆਕਹਿਆਪਰਾਨੀਏਸਲਾਕਰਦੇ
ਹੈਨਾ॥ਤਾਂਬਰਨੇਹੋਇਆ॥ਤੁਸੀਸਬਕਹਿਦੇਹੋਇਨਾਦਾਦਿਸਾ
ਚੁਲੀ॥ਕੁਲਾਦੇਖੋ॥ਤਾਂਕਹਿਆਪੰਮਿਆਗੁਰੂਕਾਖਜਾਨਾਮ
ਲਵੇਜਾਨਦੇਵੋ॥ਘੇਰਾਛਉਛੇਰੇਥਾ॥ਬੈਲਗੁਰਕੇਨਿਕਾਸੇ॥ਉ
ਨਾਰਾਜਿਆਸੋਹਕਰੀਸੀ॥ਪਰਮਕੀਸੁਲਾਚਮਭੂਮਛੁਡੀਗੰ
ਫੇਖਿਆਜੋਮਾਲਖਾਂਲਹਜਾਰਬੈਲਲਾਟਾ॥ਗੁਰਮੇਮਾਇਆ
ਵੇਖਕਰਾ॥ਤਬਲੇਭਾਗੇ॥ਲਦਦਵਾਲੇਵਦਜਾਗੇ॥ਉਨਾਕੇਗੀ
ਲੀਏਥੋ॥ਲੇਕਰਦੇਖਦਲਗੇ॥ਗੋਦਾਤੇਪਥਰਮਾਟੀਈਟਾਤੁ

५०

ਪਨ੍ਨਾਪੁਆਆ ਤੇਲਨਿਅਪਾਲਸੇਸਾਬਮਿਲਾਗਜਿਤਿ
 ਤਾਇਹਜੂਰਗਇਆਗੁਰੂਕੇ। ਤੁਮਥਾਟੇਕਿਆ। ਤੁਮ੍ਹਰੇ
 ਤੇਬਚਨਕੀਤਾ। ਉਮਰਬਰਕਰਾਗ। ਮਿਲੇਖੁਬਈਨਤਕ
 ਰਾਗ। ਤੁਮ੍ਹਰੇਜੀਕਹਿਆ। ਤੁਮਬੇਗਸਮਣਿਕਥਾਰੀਯੋ।
 ਪਹਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਭੁਇਆਸੀ। ਬਾਗਮੈਸੇਵਾਕਰੀਸੀ। ਤੁਮ੍ਹ
 ਹਮਕਹਿਭਲੇਬੋਲਾਵਾਗੋ। ਤੁਮਾਰਾਸਜੜਦੇਖੇਥੋ। ਪਹਲ
 ਤੁਸਾਸਬਦਕਾਪਰਚਾਕੀਆਬਾ। ਪੀਛੇਕਹਿਆ। ਤੁਬ
 ਕਕਮਾਇਲਕਰਮਾਤਾ। ਫਿਨਖੈਰਖਿਲਸਜਨਾਤਾ। ਇਤੀ
 ਸੁਦੀਮੁਗਲਦੁਹਿਪਇਆਪੈਰੇਪਰ। ਪੀਰਪੀਰਪੀਰਸੁਣੈਰਬ

ਨਾਮਾਪਾਇਆ ਏਸ ਬਸਾਢੁ ਟੀਕੀ। ਅਬਰਖਲੇਵੇ। ਤਾਂਉ
 ਨਰੇਗਲੁ ਏਹਿ ਜੂਰਗਹਿ। ਅਸਮੁ ਬੁਝੁ ਜੀ ਬਖਸੇ। ਰਾਜ
 ਹਰੀਦੇਸ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਪਲੰਬੇ ਸਾਥ। ਏਵੇ ਬਰੇ ਜੋ ਪੇਚੇ। ਪੀਛੇ
 ਤੇ ਬੁਝੁ ਜੀ ਨੈ। ਬਸਿਰਾਖਾ ਤਾਂ ਲਨਾ ਟੀਵੀ। ਭਮਾਰਾ ਟੀਨਾ ਬੇਗੈ
 ਸੈਫ ਸੰਗ। ਗੁਰਲੇ ਕਯਾ ਏ ਬਸਾ। ਬਰੁ ਕੰਤੁ ਪਲਾਪੁਆ। ਏਵੇ
 ਲੇਕ ਬਸਾ। ਗੁਰਪੰਜਾਇ। ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥੨॥ ਬੇ
 ਲੇਵਾ ਹਿਗੁਰੁ ਜੀ। ਏਕ ਬੇਰਗੁਰੁ ਜੀ ਲਨਾ ਟੀਕਰੇ ਫੇਜੁ
 ਜਾਈ। ਰਾਜੇ ਜੋਰ ਕਰਲਨੇ। ਹਿਰੂਰੀ ਲਕੂਰੀ ਡੇਬੇਲ ਫਤੇਪੁ
 ਰੀਆ ਵਜੀਰ ਸਿਪਾ। ਨਾਹਿਲੀ ਆਏ ਵਸਰਦਾ। ਰਾਜ ਸਿਪਾ

੫੧

॥ ਸਬ ਹਜਾਰ ਦਸ ॥ ਖਾਲਸੇ ਕਾ ਦਲ ਆਠ ਸੈ ॥ ਤੇਗਤ ਚ ਵਾਰ ਸੈ
 ਲਾਤੁ ਪਕ ਬਰਛੀ ਸਿਪਰਕ ਮਾਂ ॥ ਧੁਆ ਜੁ ਪਰਲ ਕੈ ਰੂ ਮਹਾਂ ਨਕ
 ਟੀ ਪਿਆਈ ਫੋਜਾ ॥ ਨਜੁ ਪਜਾਗਾ ॥ ਤੁਥੈ ਸੀਸ ਜਾਗਾ ॥ ਫੁ
 ਦੀ ਤਰਵਾਰ ॥ ਕੁਟੇ ਬਰਿਆਗ ॥ ਰਿਰੇਰਲ ਸੂਰਾ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤ ਕੁ
 ਰਾ ॥ ਜੀਤਾਇ ਨੀਰਾ ॥ ਖਾਲਸਾ ਨਿਸੰਗ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰਦੁਰਾਇਖ
 ਰਲ ਸੂਰਾ ॥ ਲੋਪੁਨ ਦਲਾਲਾ ॥ ਘੋੜੇ ਗਜ ਸਾਲਾ ॥ ਆਖਰ ਜਿਉਰੇ
 ਇ ॥ ਖਾਲਸਾ ਖੋਲੇ ਸੋਇ ॥ ਗਰੇ ਰੂਗਰਾਂ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਲ ਸੇ ਦਿਖਾਂ
 ਘੋੜੇ ਸੀਲੇ ਪਰਢਾਇ ॥ ਪੀਛੇ ਮੁੜੈ ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਸੁਦੀਰਲ ਮਾਂ
 ॥ ਹਟੇ ਸੂਰ ਅਨਰਾ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸਬ ਪਦਕਾ ॥ ਵੈਰੀ ਅਨੁਸੂਕਾ ॥

॥ ਪੁਕਾਰੇ ਸਥਾ ਸਿੰਘਾ ਘੋੜੇ ਟੋੜੇ ਭਾਖੇ ਬਿੰਦਾ ਤੁਬਨੇ ਰੰਗ ਸਿੰਘ ॥ ੫੨ ॥
 ਏੜ ਕੇ ਘੋੜੇ ਕੇ ਕਹਿ ਆਸਾ ਮੁਹ ਤੇ ਨੀਲ ਜਾਖ ਨਾਰਹੁ ਆਨ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਮਤਿ ਜਾਂਣੀ ਤਾਂ ਘੋੜਾ ਬੰਧ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕਮਰੀ
 ਅਤੇ ਅਭੂਤ ਆਮਾਰ ਰੋਪਰ ਆਗੇ ਲਕੀ ਬਕਰੀ ਬੀਸੇ ਨਾਲੇ
 ਘਤਾਹੁ ਆਸਾ ਤਾਂ ਉਤਰ ਬੈਠੇ ਪੀਛੇ ਬੋਲੇ ਤੂੰ ਪੀਛੇ ਮਸਿਹ ਥਾ ਸਿੰਘਾਂ
 ਵਾਖਾਂ ਵਧਰਹਿ ਆ ਗੁਰੂ ਕੀ ਭੇਟਾ ॥ ਮਜਾ ਦਿਆ ਪੈਗਾਏ ਗੁਰੂ
 ਘੋੜਾ ਫਰਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੋਲੇ ਕਹਿ ਆ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਖਾਲਸਾ
 ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮਾਰੋ ਟੋੜਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖਾਲਸਾ ਉਤਰ ਕਰਿ ਲੜ
 ਨੇਲਾਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਕਰਸਾ ਤਤੀਰ ਚਲਾਏ ॥ ਤੁਬ ਧੀਕ

ਰਪਤੀ। ਉਮਰੀਗੁਰੂਕੀਫੌਜ। ਜੀਤਕੇਜੀਗਮਾਏਗੁਰੂਜੀਉ,
 ਕੇਸਬਖੁਸੀਹੋਢਲੇਆਹੇਸਬਸੁਖਦੁਆ। ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥
 ੨੭॥ ਬੋਲੇਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ। ਏਕਬਾਰਗੀਆਨੈਕੀਰਤ
 ਕੀਤਾਪੇਸਾਬਪਤਾ। ਅਤੇਪੁਨਿਕਵਾਜਾਸੁਰਤਾਲਸਬਦਏਕ
 ਰਿਖਾਲਸਾਸੁਣਕੇਖੁਸੀਹੋਕਰਕਯਾ। ਵਾਹਿਵਾਹਿਭਲਾਸਬਦ
 ਪੜਿਆ। ਨਿਗਲਕਰਦੀਆਰਗੀਆਨੈ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
 ਆਤਾਈਕਹੀਲੁਪਾਈ। ਸੁਸਿਖਾਪੁਛਿਆਸਏਪਾਤਸਾਹ
 ਭਾਗਰਕਰੇ। ਤੁਸੀਕੀਕਹਿਆ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇ। ਏਕਗੰ
 ਉਕਾਢਉਧਰੀਬਾ। ਉਤਰਦੇਜੇਨਕੇਪਾਣੀਸਿੰਢਦਾਸਥੇ

੫੨
 ਕੁਮਾਰਿ। ਕਿਅਹੇ ਪਰਕੀ ਪਰੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਲੇਗਇਆ। ਤੁਰ
 ਉਪਰੀ ਕਹਿਅ ਮੇਰੀ ਗੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ। ਰੋ ਰੋ ਕੀਆ ਦਲੀ
 ।। ਭਿਰਾਂਈ ਸਦਿ ਕੇ ਰੂਰੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਲਧ ਜਿਆ। ਸਭੁ ਨੈ ਸੁਦਿਆ
 ।। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨ ਵਈ। ਤਬ ਪਰਲਗੇ ਦੋਲਨ। ਤਬ ਭੀ ਨਿਕਲੀ
 ਤਾਬਿਸ ਮੈਂ ਹੋਆ ਸਾਰੀ ਪਿੰਗੂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਬੋਲ ਪਾਇਆ।
 ਜੇ ਭਿਰਾਂਈ ਭੀ ਪਰਦੁ। ਤਾਂ ਲਗੇ ਦੇਖਦੇ। ਏਕ ਕੇ ਦੇ ਕੋਈ।
 ਛੇਤੇ ਪਾਈ ਕਹੀ। ਤਾਂ ਉਪਰੀ ਕਹਿਅ। ਭਿਰਾਂਈ ਨੁ ਸੁਦ ਭਾਈ
 ਕਹੀ ਪਰਮਾਹਿ ਪਰੀ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਨੁ ਸੁਦਾਇ ਕੇ ਸੋਚ ਮਰਾਇਆ। ਕਿ
 ਉਹ ਛੀਨ ਕਰੀ ਤੁਧ। ਨ ਸੀ ਤੁ ਕਰੀ ਭਿਰਾਂਈ ਨੋ। ਸੁਦੇ ਸਿਖੇਇ

ਤਾਂ ਭਿਰਾਈ ਟੀਤ ਰਸੋਰੀ ਬਣੇ ਜੈਨਾ ਪੰਡੁਤਿ ਪਾਪੋ ਜੋ ਤਸੀਰਾ ਗੀਪੇਰ
 ਕਭਾਂ ਮਾਐਰ ਕੋ ਕਭੇ ਰੋਆਪਨ ਕਰੋ ਅਰਾਂ ਮਾਐਰਾ ਦੇ ਭੀਜੋ
 ਪਕੀਤ ਪਕੀਰ ਨੀਨਾਹਿ ਮੇਲ ਲੇਇ ਮਯੋ ਅਦੈ ਤਿਵੈ ਨੀਜੀਏ
 ਰਾਹਿ ਪੁਛੀ ਪੁਛ ਕੇਉ ਪਤਿ ਆਰੋ ਬਤਾ ਚੁਕੇ ਠਉਰਾ ਐਸੀ ਬਨੀਬ
 ਤਾਉਦੀ ਬਿਰਲਾ ਸਮਝੈ ਦਉਰਾ ਭੁਈ ਸਿਖ ਸਮਝੈ ਗਸਿਤ ਰੋਗਾ
 ਕਹਿ ਆਪਾਰਨੀ ਜਾਈਦਾ ਗਜਿਨਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਰਾਮਿ ਲਜਾਯੋ ਸੇਬ
 ਬਸੀਏਗੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮਿਲਿ ਆਤਿਨ ਕਾਲੇ ਬਾਨੀਬ
 ਸ਼ਿਆ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀਏਈ॥ ੨੨॥ ਏਕ ਬੇਰ ਅੰਤ ਮਹਿ ਪਾ
 ਰੁਆ ਤਾਂ ਜਗਤ ਭੂਲਿ ਆਯੋ ਏਕ ਬੇਰੁ ਪੈਨ ਅੰਨੁ ਲਓ ਦੇਵੁ ਲੋ

ਕਸਬਰਾਜੇ ਅਚਰਜ ਲਗੇ ਹੋਏ । ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਠਾਕਿਆਲੇ
 ਗਰਬੇ ਨਾ ਕਰੇ । ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿ ਆਸ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆਪੇ ਸਫਾ ਕਰੇ । ਕਾਲ ਕੀ ਪਬਰਾਗੀ ਕਿਤਨਾ ਕੁਚਿਰ੍ਹੇ । ਤਾਂ ਸੁਣ
 ਕਰਿ ਬਿਸੇ ਗੁਜਰੀ ਚਿਜ਼ੀ ਪਰ ਹੋਏ ਸੇ ਕੋਰਨ ਕਰੀਏ । ਕਰਤਾ ਅਰੁ
 ਰਾਦਾ ਹੀਐ । ਰਾਈ ਨਾਰੀ ਪਤੀ ਦਿਵੀ ਨਵਾਢਾ ਕਰਨਿਆਲੀ ਪੇਸ਼
 ਬਾਲ ਕਕਾਇ ਭੁਇਨਾਈ ਮੁਖ ਭਿਜਾਗੀ ਬੁਰੀ ਹੋਈਐ । ਰਾਈ ਮਸੀਹ
 ਅਤੇ ਪੇਕਿਆ ਪਤੀਆ ਅਤੇ ਨਵਿਆ ਸਿਖਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਅਕਲ ਦਿਨ
 ਈਆਰੁ । ਮੈਜਾ ਲੂਧੂ ਪਰਮੇਰੇ ਮਤੇ ਦੇ ਭੇਟੀ ਸਿਖ ਬਿਰਲੇ ਹੋਨਾ ਰੁ
 ਈ ਕਰਨ ਮਹਿ ਆਥਾ ਪਾਂਡੂ ਵਾਨੇ । ਤਾਂ ਕੁੰਤੀ ਨੇ ਕਹਿ ਆਕਰਨ ਬੀਮੇ

੫੪

ਰਾਕੁਮਾਰੀਦਾਸੁਰਜਦਾਸੁਤਜਨਮਿਆਸੀ। ਤਿਸਕਾਕਰਮਸਿਤਕ
 ਕ੍ਰਿਆਬੇਦਾਕਰੀਓ। ਤਾਂਜੁਪਿਸੁਰਬੋਲਿਆਪੁਦਕਪਿਆਤਿਆ
 ਚੀਏਮਾਰੇਕਾਦੇਖਕਿਸਨਾਪਹਿਲੋਕਾਦੀਤਾਂਕਿਉਮਾਰਦੇ। ਬਰੇਰੁ
 ਈਕੇਆਜਰੇਹੀਰਹਦੇ। ਪੈਰੀਲਗਕੇ। ਜਾਹਿਅਬਮੁਹਿਨਵਿਖਾਉ।
 ਸਾਪਦੁਆ। ਅਤਿਰਤਾਸਭਨਾਂਨ। ਬਾਤਪਰੀਓ। ਅਤੇਜਿਸਪਰ
 ਤੁਹਾਦੁਪੁਕਮਹੋਵੇ। ਓਹਪਰਦੂਰਹੋਈਓ। ਪੁਕਦੇਪੁਕਮਨਾਲਦੁਰਜੇਧ
 ਨਗਇਆ। ਕਿਕਈਦਾਪੁਕਮਮੰਨਿਆਤਾਂਦਸਰਥਮਦਾ। ਜਿਸਪਰ
 ਦੋਮਤੇਓਹਪਰਨਹੀਰਹਦਾ। ਇਸਪਰਸਦਾਅਪਦਾ। ਅਤੇਖਕੀਆ
 ਨੂਮਾਰੇਗਾ। ਮੇਰਪੰਥਲੂਦੇਗਾ। ਤੇਸਿਖਵਾਜ਼ਾਵਿਦਆਪਦਾਉਗਗਿਓ

॥ ਤੁਰਕ ਤੇ ਖਲਨੀ ਅਉਤਰਾਉਗਾ ॥ ਐਸਾ ਸਮਾਵਰਤਾਉਗਾ ॥
 ਰਾਜਿਆ ਕੀਰਜਾਈ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ ॥ ਸੂਰ ਤੇ ਕਾਇਰ ਕਾਇਰ ਤੇ
 ਸੂਰ ਮੇ ॥ ਤੀਵਿਆ ਦੇ ਮਜ਼ਰ ਪੁਰਖਾ ॥ ਅਤੇ ਤੀਵੀਆਂ ਸਿਖੰਦੀ
 ਆਸਉ ਪਾਂਗਾਈ ਜੋਈ ਅਉਲਾਵਨਾ ॥ ਪਰ ਪਰਹਿਤ ਮਾਜਾ
 ਹੋਇਗਾ ॥ ਬਚਨ ਬਾਲੀ ਅੰਨ੍ਹ ਵਰਤੇ ਸਭਿ ਵਰੇ ਪੀਛੇ ਦੀ ॥ ਆਗੇ
 ਕਲਪਨਾ ਪੀਛੇ ਹਟਾਇ ਪਗ ॥ ~~ਭੀਖੀ ਬੰਸਾਇ ਸੰਸਾਰ ਛੱਡਿ~~
~~ਕੀਤੁ ਬੁਝੀ ਹੋਏ ॥ ਲਿਖ ਦਲ ਬਿਚਾਤੁ ਜਾਪਨ ਆਵੇਗਾ ॥ ਲਿਖ ਰਾਮ~~
~~ਟਕਾ ॥ ਜਪ ਜਟਕਾ ॥ ਦਿਸੀ ਫੇਰ ਸਿਰਜਿ ਮੁਹਿ ਟੋਰਾ ॥ ਲੇਖਿ~~
~~ਖੇਮ ਲਵੇ ॥ ਭੂਭੂਕੀ ਕਾਂਸੀ ਦਾ ॥ ਦਮੋਕਾ ਵਰਸਨ ਹੋਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਜਿਖਦ~~

ਮਦਮੇਕੀਵਲਕਰੇਗਾ ਸੇਕਾਂਜੀ ਸੀਕੀਗਤ। ਗੁਰੂਕਾਪਰਸਰੀ
 ਵਾਕੀਮੁਕਤ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥੨੨॥ ਬੋਲੇਵਾਹਗੁਰੂਜੀ॥ ਏ
 ਕਬੇਰਸਿਖਪੁਛਿਆਜੀਸਦੇਪਾਤਸਾਹ। ਸਰੀਦਕਿਨਾਨੁਕਰੀਦ
 ਪੈਗਾ। ਜਾਹਰਕਰਕਹੋਇਨਾਕੀਕਿਆਗਤਿਮੁਕਤਿਪੈ। ਤਾਂਸਬੇ
 ਲੇਗੁਪਤਬਾਤਪੁਛੀਸਿਖੇਗੁਰੂਜੀਆਪਣੇਸਿਗਤਿਆਪਣੇਜੁ
 ਰਖਵਾਏ। ਆਪਣੇਸੇਵਕਕੀਆਪਪਤਰਾਏ। ਭੁਈਕਲਜੁਗ
 ਪੈਰਪੈਗਾ। ਗੁਰੂਪਾਲੀਆਪਣੇਸਿਖਾਂਦੇਤਨਨਾ। ਭੁਲਕਾਵਣਨਾ।
 ਇਹਸਿਖਾਂਦੀਦੁਕਮਸਤਿਤਾਂਗੁਰੂਕੇਪਾਸ। ਜੇਸਿਵਕਸਾਬਤਾਰਦ
 ਕਾਸੁਰਮਾਸੇਤੁਤਰਿਅਗਾ। ਅਤੇਬਿਸਿਵਕਪੈਅਤੇਕਾਇਰਜੀਲੀਜ

ਨਮ ਮਰਣ ਮਾਂਹਿ ਭੁਟ ਕਏ ਪੈਨ। ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹੇ ਸੀ ਗਤਿ ਸਦੇ ਉਭੀ ਕਲਗੋਸਿ ॥
 ਲਾਤੁ ਤਾਦਾ ਦੇਹ ਪਾਰ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸਯਾਇ ਤਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਦਸ ਜਗ੍ਹਾ ਬਰ
 ਸਲਗਾ। ਕਿਵੈ ਸਿਖ ਪਮਾਰੇ ਵਲਿਆਵੈ। ਜੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਦਾ ਪੈਸੇ ਰਲ
 ਦਾਜਾ ਦਾਯੋ। ਛਪਨੇ ਨ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਭਿ ਪਿਆਯੋ। ਕਲੁ ਕਾਲਿ ਇਕ
 ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਪੁਕਮਯੋ। ਸੁਪ ਪਰਮ ਕਰਕੇ ਤਾਰਨੇ ਪੈਨ। ਗੁਰੂ ਉਭੀ ਕਏ ਪੈਨ।
 ਕੁਵੇਰ ਦੇ ਲੋਕ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕੁਪਰ ਅਤੇ ਕੁਵੇਲ ਕਾਲਗ ਬਿਛਰਤੇ ਪੈਨ।
 ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਕੁਵਨਾ ਸੀ ਦਾਦੀ ਹੋਈਯੋ। ਤੈਸੀ ਤੈਸੀ ਸਿਧ ਹੋਈਯੋ। ਗੁਰੂ
 ਪਰਬੀ ਪੈਤਾਂ ਰਖਸਾਂ ਪਰਬੀ। ਮਾਨੁਖਾਂ ਪਰ ਪਸੁਪਿੰਡੀ ਨਾਗ ਜਖਰੀ ਪਬਾਪ
 ਰਾਖ ਪਛਰਾਂ ਪਰ ਇਨ ਪਰ ਪੁਕਮ ਸੀ ਦਾਦੀ ਹੋਈਯੋ। ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਪੁਛਕੇ

ਠਿਰਦੇ ਪੈਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਸ਼ਵਾ ਲੇ ਬੈਭਾਲ ਅਤੇ ਵਿਦਿਯਾ ਪਰ ਕਰਦੇ
 ਪੈਨਾ। ਭੁਲੇਬੀ ਪੈਨਾ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਭੁਧਿ ਪੈਨਾ। ਸੁਭਾਵ ਸਾਂਤ ਕੀ ਰਾਜਸੀ
 ਤਾਂ ਮਨੀ ਤ੍ਰੈ ਪਕਾਰ ਕੇ ਪੈਨਾ। ਅਪਨੀ ਸਿਰਾਤਿ ਪਸੇ ਪੁਜਾਵਦੇ ਪੈਨਾ। ਕਮ
 ਨਾ ਪੁਰੀ ਕਰਦੇ ਪੈਨਾ। ਦੂਖ ਸੁਖ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪੈਨਾ। ਵੇਦੁਤਿਆ ਭਾਰਤ ਖੰਡੁਇ
 ਨਾਨੁ ਦੇ ਕਰ ਸ੍ਰਗ ਮੈ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪੈਨਾ। ਵੇਦੁਤਿਆ ਨੂਜੇ ਪੁਰਦਾ ਪੈਸੇ
 ਸਹੀਦਾ ਵੇਹੋ ਪੈਇ ਕੇ ਜਾਵੇ। ਅਮੇ ਸਰਇ ਜਕਿ ਤਲ ਗਾਇਦੀ ਪੈਨਾ
 ਮਸਬੀਤ ਗਾਂਦੇ ਸਹੀਦ ਪੈਨਾ। ਉਜਨ ਬਸਤ ਅਸਵਾਰੀ ਸਬ ਮੁਥਾਯੋ। ਸ
 ਬਦੀ ਪਾਂਖੰਡਾ ਦਾ ਸੈਲਾਏ। ਪਰ ਭੁਲਦੇ ਨਹੀ। ਠਿਰਦੇ ਪੈਨਾ। ਮਾਇਆ
 ਕਾਤ ਮਾਸਾ ਦੇਖਦੇ। ਜਿਉ ਬਿਪਸਤੁਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਦੇਖਤਾ ਦੇਖਤਾ

ਗਇਆਸੀ। ਤਿਵੈਵੇਖਦੇਪੈਨ। ਪਰਬੇ ~~ਮੇਰੇ~~ ਜੋਨੀਦਿਚਤੁਮ
 ਦੇਨੀ। ਗੁਰੂਸਿਰਪਰਠਾਂਛਾਏ। ਪਾਲੀ ~~ਗੁਰੂ~~ ਗੁਰੂਮਾਲਲੈਵਾਏ।
 ਇਹਗਤਿਮਿਤਸੀਦਾਂਦੀਏ। ਨਾਥਾਂਵ ~~ਗੁਰੂ~~ ਗੁਰੂਸਿਰਪੁਟੇਸਿਗਭਿਏ।
 ਮਹਿਮਦਦੀਦੀਨਵਾਲੀਜਿਨਾਇਤਕਪਾ ~~ਗੁਰੂ~~ ਗੁਰੂਸਿਰਪੁਟੇਸਿਗਭਿਏ।
 ਵਾਏ। ਨਿਗੁਰੇਬੇਮੁਖੇਜੁਪੈਨਸੇ। ਪੇਤਰੂ ~~ਗੁਰੂ~~ ਗੁਰੂਸਿਰਪੁਟੇਸਿਗਭਿਏ।
 ਪੁਰੀਏਈ॥੨੪॥ ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੂਜੀ ~~ਗੁਰੂ~~ ਗੁਰੂਸਿਰਪੁਟੇਸਿਗਭਿਏ।
 ਗੁਰੂਕੇਪਛੂਰਆਨਖੜਾਪੁਆ। ਸੁੰਦਰ ~~ਗੁਰੂ~~ ਗੁਰੂਸਿਰਪੁਟੇਸਿਗਭਿਏ।
 ਦੂਰਖੜਾਪੁਆ। ਗੁਰੂਜੀਦੇਖਕੇਬੋਲੇ। ~~ਗੁਰੂ~~ ਗੁਰੂਸਿਰਪੁਟੇਸਿਗਭਿਏ।
 ਅਤੇਕੇਨੇਥਾਵਦਾਏ। ਕੇਦੁਜਾਤਿਗੁਰੂਸਿਰਪੁਟੇਸਿਗਭਿਏ।

ਅਸਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੇਲੇ ਕਾ ਬੇਦੋਹਾ ॥ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹਾਂ ਮੈ ਪਹਿਲ ਪੰਡੇ
 ਧਾਰੀ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਬਾਪ ਮੇਰੇ ਫਰਨਾ ਵੀ ਪਹਿਲ ਹੈ ॥ ਜਾਤ ਰੋਤ ਸੁਨਿਆਰਾ
 ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਵਸਦੇ ਸਿਰੰਦ ਹਾਂ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਲੜਕੇ ਸਿਰੰਦ ਸਹਰਉ
 ਜਾਨਿਆ ਕੇਵੁ ਸਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਪਾਲ ਸਿਖ ਜੁਨਿਆਰੇ ਕਹਿਆ ਜੋਤਾ
 ਨਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੇਈ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਪਰ ਪੁਣ ਤਾਂ ਮੈ ਵਸਦਾ ਛੂਡੁ ਆਇਆ ਹਾਂ
 ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੇਰਾ ਪਰਦਾ ਬੀ ਕੇਈ ਸੰਗਤਿ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ
 ਗਾ ॥ ਤਾਂ ਲੜਕੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਪੁਣੇ ਹੋ ਬੰਨਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਦਿਖ
 ਪਲੇ ਕਸਿ ਪਾਰਿਆ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਮਾਇ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਵਿਥੇ ਹੀ ਆਈ ਪੈਰੀ ॥
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹੋਇਆ ਕਰਾ ॥ ਅਤੇ

ਮਾਇਨੁ ਬੀਅਪਦੇ ਪਾਸੀਰ ਪਾਤਾ ਉਨੁ ਸੁਨਿ ਆਗੇ ਸਿਖ ਤਿਵੈ ਹੀ
 ਕੀਤਾ ਗਇਕ ਬੀਦੇ ਪਰ ਮਾਇ ਬਸਾਇ ਦਿਤੀ ਪਰ ਲੈ ਕੇ ਲਗੇ
 ਗੁਰ ਕੇ ਸੁਰ ਰਹਣਾ ਬਹੁ ਤੇ ਦਿਨਾ ਪਿਛੇ ਗੁਰੁ ਕਿਆ ਪਛਿਆਰਾ
 ਈ ਸਿਖਾ ਸੁਨਿ ਆਗੇ ਦਾ ਕੇ ਮਈ ਜਾਣਦਾ ਪੈਗਾ ਤਾਂ ਲੜਕੇ ਪਥੇ
 ਲੜਕੇ ਰਹਿਆ ਤੁਹਾ ਭੀ ਕਿ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਕੇ ਮਖੂ ਬਿਜਾਣਦਾ ਹੀ ਬ
 ਦਾ ਹੋਇਆ ਸਫੀ ਆਗਿ ਆਗਾ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਪਤਿ ਲਿਆ ਬੁ
 ਲਾਇ ਕੇ ਤੇ ਸੇਖਾਂ ਨੀਏ ਨੁ ਦੇ ਦਿਤੀ ਆਂ ਲੜਕੇ ਗਹਣੇ ਪਰ ਬਹੀਰ
 ਤਰੀ ਕਰੀ ਸੋਹਣਾ ਪਤਿ ਆਗੇ ਲੇਕਰ ਗੁਰ ਆਦਰੀ ਪਿਆ ਦੇਖ
 ਕੇ ਗਹਣੇ ਨੁ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਿ ਆਜੇ ਮੰਗੇ ਸੇ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਗ

ਹਦੇਪਨਾਇਕੇਅੰਦਰਪਰਦੇਜਾਵੇ। ਗੁਰੂਕਿਆਨੇਲੇਨ੍ਹੈਗੀ। ਤੇਸੇ
 ਖਾਨੀਏਨੁਮਚੁਪਦਿਤਾ। ਗਹਦੇਲੈਪਰਨੇ। ਅਤੇਰੁਪਈਏਦੇਵੇਦੇ। ਲ
 ਨ੍ਹਕਾਸਿਆਦਾਏ। ਪਿਛੇਪੁਛਿਆਤੈਨੁਕਈਐ। ਬਨਗੀਨਾਲਗਾ।
 ਤਾਂਲਨ੍ਹਕੇਕਪਿਆਗੁਰੂਜੀਐਸਤਿਸੀਗਤਿਦਿਬਰਪਿਆਗਾਂ। ਤੁੰਗੁ
 ਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾ। ਜਗੰਬਭਾਗੁਦੁਇਦਾਏਤੁਗੰਦਿਕਾਰਬੀਰਿਦਾ
 ਯੋਗੁਦੀਦਿਕਾਰੀਗਤਿਤੁਯੋਦਿਦਕੋਇਤਿਸਾਂਨਾ। ਤਿਸਮੁਚਤਿਬ
 ਲਿਗਾਰਨੈਨਾਨਕਤਿਸਕੁਰਬਾਂਨਾ। ॥ ਤੁੰਮੁਨਿਅਗਨਿਤਲਾਗਾ
 ਘਨ੍ਹਨੇ। ਅਪੇਗੀਲੇਵੇਜਾਵਹਿ। ਨਾਕਈਪੁਛੇਨਲੇਖਾਲੇਵੇ। ਅ
 ਤੇਬਹੁਤੇਦਿਨਾਪੀਛੈਗੁਰੂਜੀਕਪਿਆਗੁਰੂਜੀਤੋਲਕੇਘਨ੍ਹਨਾਵੇ

ਵੀ ਅਤੇ ਕਹੀ ਨਹੀ। ਵੀ ਸਮੁਗਾ ਦੇ ਕਰੇ ਪਾਤਕ ਇਸੇ ਗਵਾਏ। ਅਤੇ ਬਹਿ
 ਆਪ ਜੁਰਮੰਗਵਾਏ ਕੇ ਤੇਲੇ ਕਰੇ ਸਤਾਰਾ ਮੁਹਾਂ ਦੇ ਤੁਲੇ। ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਏ
 ਆਸ ਬਰਾਹ ਦੇ ਤੇਲੇ। ਤਾਂ ਲਗੇ ਤੇਲ ਦਾ ਸਬ ਪਾਏ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਅ
 ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਹਿ ਆਜੀ। ਸਤ ਸਿਰੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਐ ਬਨਹੀ ਮੇਰੇ ਦਿਸ। ਭੂ
 ਈ ਹੋਰ ਐ ਬਕੇ ਨਾ ਉਦਾਹੀ। ਮਸਿਦਾ ਵਾਂਗੂੰ ਤੂੰ ਬੁਝੀ ਸਾਪਹੀ ਹਰਿ ਆ। ਭੂ
 ਕੇ ਪਰੇ ਤੈਨੂੰ ਭੁਝੀ ਮਲ ਦਾ ਜੀ ਕਿਨਹੀ। ਤਾਂ ਸੀ ਸਿਧਾ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਬੋਲੇ। ਜਟ ਪੰਜਾ ਲੀ ਚਰਾ। ਗੁਰੂ ਕਾ ਹਕ। ਕਮਾਇ ਕੇ ਦੁਕਾ। ਸਿਖਾਪੁ
 ਛਿ ਆਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਸਭੇ ਕਾ ਮਦਖਤੀ ਵਿਸ ਸੁਦ ਪੈਨ
 ਜਟ ਬੁਝਾ ਭੁਲਾ ਸਲਾਹਿ ਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਆ। ਜਟ ਭੁਟ ਨਵ

ਪਤਰਮੁਹਿਏਯਠੈਪਾਲਦੇਯੈਨਾਅਤੇਸਿਖੇਸਿਖਮੇਰੇਸਿਖਕੀਤਿਨਿਧੈ
 ਨਿਜਟਵਣਜਾਰੇਨਾਸਾਗਾਤਿਸਰੀਸਿਖੀਦਿਭੁਦਿਤੀ।ਸਭੁਸਿਗ
 ਤਨੁ।ਪਰਭਾਈਯੋਸਿਖਾਂਦੇਅਤੇਲੋਕਾਂਦੇਸਿਖਯੈਨਾ।ਕਿਅਕਰੈ
 ਗਾਸਿਖਸਿਖਕਨਪਾਰਦਾ।ਕਿਅਕਰੈਗਾਦਲਜਜਾਨਾਂਪਿਸਾਰ
 ਦਾ।ਕਿਅਕਰੈਗਾਵੇਦਜਲੋਭੁਨਾਪਾਰਦਾ।ਕਿਅਕਰੈਗਾਜਨਮ
 ਜਾਨੀਵਿਤਾਰਦਾ।ਨਾਨਕਸਭੁਲਕਰੈਨਜਾਨਾਂਕਰਤਾਰਦਾ॥੧॥
 ਭਾਈਚੌਸਸਿਅਦਦਿਸਾਯਤੀ।ਜੁਤਿਅਗਾਸਿਕਲਸਪਸੀਂ
 ਕਰੇਪਾਤਪੀਛੇਅਗੀਯਾਅਤੇਚਾਰਕਰੇਆਪਦਾਹੀਮੁਕਾਬਲ
 ਸਮਝਦੇਯੈ।ਕਾਜੀਕਰਲਕਾਨੂਧਿਕਸਬੀ।ਅਤੇਚਾਰਦਮਦੇ

ਪਿਆਰੇ ਬਬੇ। ਬਾਮਦ ਬਣੀਆ ਬਖਸੀ ਬਲ ਰਵੇ। ਗੁਰੂ ਜੀਉ
 ਠਕੇ ਮਾਨ ਗਏ। ਸਿਖ ਅਪਣੀ ਅਪਣੀ ਠਰ ਗਏ। ਸਾਖੀ
 ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ੨੫॥ ਬੋਲੇ ਵਾਹਗੁਰੂ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
 ਆਗੇ ਸਿਖ ਏਕ ਨੈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ। ਸਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੇਰੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ
 ਸੁਨਣੀ। ਮੇਰੇ ਪਰਗੁਰੂ ਕੇ ਮਸੰਦ ਗਏ ਤਮੈ ਦਾ ਲਕਰੀ। ਅਤੇ ਬ
 ਹੁਤ ਅਧੀਨ ਤਾਂ ਕਰੀ। ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੀ ਤਾਤਾ ਕਹਿ। ਆਛੁ ਕੇ ਜੀ। ਤਾਂ ਮ
 ਸੰਦ ਬੋਲੇ। ਗੁਰੂ ਮਾਰਿਆ ਦਾਲਰੇ ਦੀ ਅਸੀਖਾਈਏ। ਅਸੀ ਤੋਰ
 ਨ੍ਰਾਪਸਾਇ ਛੁਕਾਂਗੇ। ਤੁਮੈ ਅਤੇ ਸਿਖ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਏ। ਅਜੀ ਗਰੀ
 ਬਾਗ। ਪਰਤੁ ਸੀ ਦੇਖ ਲੇਵੇ। ਮਸੰਦ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦੁਕਮ ਜੈ ਸਿਖ

੨੬

ਦੇਖੋਕਰਨਾਹਪਸਾਹਿਤੀਖਾਵਨਾ।ਪਤਸਾਹਲਾਗਾਗਾਹੁਪਰਕੇ
 ਲਿਆਏਅਤੇਛਕਾਇਆ।ਅਤੇਅਚਦਾਸਦਿਤੀਬਡਾਦੁਪਏ
 ਵੇਰੈਨ।ਬਚਨੇਦੈਸੋਕਰੀਏ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾ।ਮਸਿਦਾਨੂ
 ਲੁਟਲੇਵੇ।ਅਤੇਕਫਿਵੇਵੇ।ਸਿਖਾਂਨੂਕਤੇਵਾਂਗੁਕਾਟਿਖਾਤੇਹੈਨ।ਸੇ
 ਸਗੁਰੂਪਸੇਏਬੇਦੁਪਦੁਆ।ਤਿਸੁਗੁਰੂਪਾਪੀਪਸੇਅਗੇਦਰਬਾਰਹਿ
 ਚਕਿਆਸਗਾਇਤਾਹੋਣੀਹੈ।ਤਾਂਸੁਹਿਕੇਬਚਨਸਿਖਾਂਨੇਮਸਿਦਲੂ
 ਦੇਅਤੇਬਾਪੋ।ਕਿਤਨੇਕਦਿਨਬਾਪਰਾਖੇ।ਪਿਛੋਛੋਡਕੇਕਹਿਆਗੁ
 ਵਨਾਕੀਅਚਦਾਸਦੇਣੀ।ਸਿਰੇਮਸਿਦਹੈਨਨੀ।ਇਨਾਂਨੂੰਮੈਜ਼ਾਦਰਾ
 ਤਾਂ।ਇਹਸਿਖਾਂਦੇਦੁਸਤਰਦੁਸਪੈਨਗੇ।ਤਾਂਮਸਿਦਮਥਾਟੇਕਕੇਦਰਿ

ਆਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ਸੀਏ। ਹੁਣ ਐਸੀ ਤਰਾਂ ਰਹਾਂਗੇ। ਸਿਖ ਦੇ ਪਰ
 ਜੇ ਦੇਵੈ ਗੱਲਾਂ ਵਾਂਗੇ। ਏਕ ਕੋ ਪੀਛੇ ਬਹੁ ਤੇ ਕਿਉ ਮਾਰੇ। ਬਚਨ ਪੁਆਸਿ
 ਖਸਿ ਵਕ ਕਾ। ਭਾਈ ਕਲੂ ਕਾਲ੍ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਰ ਕਛੁ ਪਾਦਾਰੇ
 ਗਾਪਨ ਦਾ। ਸਿਖ ਦੇ ਪਰ ਸਦੇ ਬਿਨਾ ਜਾਣਾ ਨਹੀ। ਮਸਿਦ ਬਿਦੁਏ
 ਲਗੇ ਮਰਦਾ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਵ ਕਰੈ ਮਾਤਾ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਹੈ। ਮਾਤਾ ਜੀਉ
 ਚੁਜੀ ਤਾਂ ਆਮਦ ਨ ਏਦ ਕੀਤੀ। ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿ ਆਬੇਟ
 ਸਿਸਾਰ ਦਾ ਕਾਜ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਨਿਬੈਗਾ। ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਲਿਗ ਰਵੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ
 ਵੈਗੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ। ਨਯ ਨ ਉਜਨ ਪੀਏ ਖਜਾਨਾ ਪਛੁਸ
 ਏਇ ਲਾਖ ਛਪਾਇ ਰਖਿ ਆ। ਅਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਲਿਗ ਨਹੀ। ਭੁਲਖ

ਜਾਨੇਹਿਲਭਾਗਤੁਰਕਾਂਦਾਵੈਗੇਆਦਾਸਿਖੇਤੁਸੀਲੁਟਖਵੈਸਿ
 ਖੀਪਖੀਬੁਧੁਕਾਪਵਾਰਤੁਪਜਾਵੈਨਿਖੇਰਿਖੇਖਾਇਲੈਦਾ। ਤੁਮਿ
 ਖਾਂਕਿਅਪਾਤਸਾਗਰਖਲੇਵੈ। ਬਚਨਹੋਇਆਤਾਈਬਾਬੇਨਨਕ
 ਜੀਕਾਬਚਨਹੋ। ਦਸਜਾਮੇਪਰਕੇਵਰਤਾਂਗਾ। ਤੁਲਾਇਸੀਤੁਰਾ
 ਤੇਵੈਗਾ। ਤੁਮਾਤਾਤੁਪਤੀਪੁਈਲਗੀਕਪਲ। ਪੁਲਤੁਲੀਵਿਚਬੁਰਾ
 ਸਾਪਪੁਆਗਾਬਖਸੀ। ਮੈਤਾਂਪੁਰਾਵਾਵਾਕਰਕੇਆਈਸਾ। ਬਚਨ
 ਹੋਇਆਮਾਤਾਖਾਲਸੇਨੁਸਾਬਤਕਰੇ। ਸਾਧੂਸਬਜੇਤਿਖਾਲਸੇਵਿਰ
 ਯੋ। ਖਾਲਸਾਪੀਤੁਲੀਕਰੇਗਾ। ਤੁਮਾਤੁਰਾਈ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਯੋ
 ॥੨੬॥ ਬੋਲੇਵਾਰਗੁਰੂਜੀ॥ ਤੁਮਾਤੁਰਾਈਪਿਛਲੀਰਾਬਨੁ

ਦਿਆਸੈ ਦੇਖਾਂ ਪਠਾਣੁ ਸਵਾਲਾ ਪਠੈ ਜਾਵੈ ਹੀ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਆ
 ਨੇ ਸਗਵਿਓ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਦੀਠੈ ਜਾਈਐ ਕਲਿਆਵੈ ਹੀ। ਤਾਂ
 ਚਨਦੂਆ ਪਾਲਸਾ ਜੀ ਪਾਂਚ ਸੈ ਸਿਖਯੋ। ਅਤੇ ਰਾਜਿਆ ਦੀਠੈ ਜਾਏ
 ਪਬਰਦਾਰੀ ਪੁੰਦੀਐ। ਤਾਂ ਲੋਕੀ ਤਾਵਲਾ ਪਾਉਣੇ ਤੇ ਆਗੇ ਪੀਠੈ ਜਾਂ
 ਆਈਆ। ਮੇਰੇ ਪਾਂ ਪਠਾਣੁ ਕਰਗੁਰੂ ਕਾ ਜੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਜਮਾਵਾਰ।
 ਬੋਲਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤਿਸ ਕਪਾਏ ਕੀ ਦੇਖੋ ਆਜ ਬਹਾਦਰੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਮਾਨ ਬਖਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਸਰੀਕੋ ਮਾਰਨਾ ਹੀ ਭੁਲਾਯੋ। ਸਵੇਰੇ ਹੀ
 ਪਸਰਾਏ ਰਵਿਰ ਰਾਜਿਆ ਦੀ ਆਠੈ ਜਾਂ। ਤਾਂ ਪਾਲਸੇ ਕਹਿਆ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਸਾਖਰ ਭੁਲਨਾਈ ਦਾ ਬੋਲਾਯੋ। ਚਨਦੂਆ ਅਖੀ ਮੀਠੇ ਪਾਲਸੇ

ਜੀ। ਤਾਂ ਅਖੀ ਮੀ ਢਕੇਲ ਗੇ ਦੇ ਪਣੇ ਫੁੱਲਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਆਂਲਾ ਖਾਂਗੀ ਨਜਰ ਅੰ ॥
 ਈਆ ਅਤੇ ਰੇਤ ਪਥਰ ਦਾਰੂ ਸਿਕਾ ਗੇ ਲੋਗੇ ਲੀਆ ਤੀਰਤਰ ਕਸੀਨ
 ਜਰਆਇ। ਤੁਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਮਾਥੇ ਕਿਆ ਬੁਝੇ ਪੁਸ਼ੀਨ ਲਚਮਕ ਪਛੇ।
 ਆਪਰੇ ਨੀ ਪਰਬੈ ਠੇ। ਦੇਖਣ ਲਗੇ। ਜੀਗਰੁ ਏਏ ਕਸਿਖ ਪਰਸੇ ਸੇਤੁਰ
 ਕਮਾਵੈ। ਤੁਰਕ ਤੁਰਦਾਰੀ ਕਟਾਰੀ ਤੀਰਾਂ ਕਾਜੁ ਪਾਸਾਹਿ ਬਸਿ ਪਾ
 ਇਆ ਬਫਾ ਕੁਪਰਦਿ ਸਿਪਦ ਇਆ ਸਿਪਾਧਰਮਾ ਸਿਪਸਾਂ ਸਿਪ
 ਆਬੀਰ ਸਿਪਾਧਰਦਾਰਾਂ ਸਾਥ ਜੁਟੇ। ਤਾਂ ਸੈਏ ਖਾਂਗੁਰੁ ਜੀਕਾ ਜਸ ਸੁਦ
 ਦਾਸੀ। ਜੀਗਰੁ ਜੀਕਾ ਬਦਨ ਬਫਾ ਸੇਰਦਾ ਪੈਰਾ। ਦਰਸਨ ਨੂਰੁ ਜਾਹੀ
 ਲੂਯੇ। ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਬੁਰਦਾ। ਮਨ ਵਿਚ ਬਫਾ ਲਿਖੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰਦਾ

ਖੈਓਠਕੇਕਮਰਕਸੀ। ਆਗੇਆਇਕਹਿਆਗਾਇਜੀਪਬ
 ਰਵਾਰੋਵੇ। ਸਸਕੁਸਮਾਲਖਨੋਵੇ। ਤਾਂਸੈਵੇਖਾਨੈਭਜੇਨ੍ਹਸ
 ਲਾਂਮਕੀਤੀਸਦੇਪਾਤਸਾਗ। ਖੁਦਾਇਦੀਖੁਦਾਇਦੀਬਿਜਿਨਸ
 ਬਿਦਾ। ਐਨਬਿਜਨਿਸਖੁਦਾਇਮੁਰੀਦਜਿਦਾ। ਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਖ
 ਇਜੀਰੂਰੇਦਾਰੀਜੀਗਜੀਤਲਪਾਕਦਾਰੀ। ਤਾਂਆਇਕੇਪੈਰਪਕ
 ਜੋ। ਰੂਰੇਤੋਰਿਕਸਫਲਿਆਠਕੀਰੀਪਹਿਲੀਤੀ। ਰਿਸੇਨੀ
 ਜਾਨਿਅਜੇਕੁਗਾਂਗਾਇਆ। ਰਮਜਾਂਨਬੇਗਪਾਇਆਦੇਖਕੇ।
 ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਏਕਤੀਰਸਾਬਮਰਿਆ। ਅਤੇਚਲੇਦੁਰ। ਖਾਲਸਾ
 ਜੀਲੜਣਾਜਾਵੇ। ਅਤੇਭੁਗਦਾਜਾਵੇ। ਗੁਰੂਜੀਕਾਰੇਰਲੁਟਿ

ਆਤੁਰਕਾਂ। ਲੁਟਕੇ ਮੁਗਲ ਪੁਸ਼ੀ ਹੋਏ। ਪਰ ਅੰਦਰ ਫੇਰੇ। ਤੁਲਕੇ ਫੇਰੇ।
 ਸਬੰਦ ਮੁੜ ਅਇਆ। ਪੀਛੇ ਸਿਖ ਬੁਝੀ ਨੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ। ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਜੀ ਤਕੇ ਹਰਾਏ। ਪੁਲਤੀ ਬਚਨ ਹੋਏ। ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿੱਖੇ ਹਰਾਏ।
 ਪਨੇ ਅਪੀਨ ਨਹੀ। ਜਿਉ ਤੁਸੀ ਅਸਾ ਬੁਝੇ ਸੋ ਤਿਥੈ ਹਮ ਬੁਝਿ ਕਿਸੇ ਪੁਰਖ
 ਕੀ ਮਾਗਿ ਆਭੇ ਬਾਹਰੇ ਨਹੀ। ਸਲੋਕ ॥ ਪਤਿਅਾ। ਭੇਵਿਚ ਸੁ
 ਰਜ ਭੇਵਿਚ ਚੰਦਾ ਕਿਹ ਕਰੇ ਸ਼ੀਦਲ ਤਨ ਅੰਤ। ਸਾਰਾ ਜੀ ਪਤਿਸੁ
 ਦਾਇਆ। ਅਤੇ ਪੁਕ ਮਤੁਆ। ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਵਿਲੀਲ ਗੁਪਤ।
 ਖਾਲਸਾ ਸਰਕਿਆ। ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਸਲੇਮ ਬਾਦ ਦੇ ਹਾਥ ਵਿਚ ਫੇਰੇ ਲੂ
 ਦਿਆ ਮਾਰਿਆ। ਭਾਗ ਬਾਏ। ਵਿਲੀ ਪੁਰੇ ਬੁਝੇ ਲਾ। ਸੁਣੀ ਹੁੰਗ

॥ ਪੁਆਦਿਲਉਗਾ ॥ ਲਿਬੀਹਵਾਇ ॥ ਸਿਰਪੁਨਪਛੁਤਾਇ ॥ ਸਾ
 ਖੀਪੁਰੀਹੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਬੋਲੇਵਾਹੁਰੁਜੀ ॥ ॥ ਭਲਕੇਪਾਤਿਸਾ
 ਤੁਰਕਸਿਆਵੇਲਾਜੀਜੇਸਸਲਾਕਚਿਕੇਫੋੜਕੇਭੁਗੇਲਬੁਲਾ
 ਇਪੁਛਿਆ ॥ ਹਿੰਦੂਨੇਕਿਆਗਰਦੀਮਚਾਈ ॥ ਕਿੰਤੀਕੁਫੋੜ
 ਕੇਸਾਬਹਾਵਾਰਿ ॥ ਕਿਆਸੀਤਰਫਾਫੈਸਲਬੰਦਾਪੀਰਮੁਰਸਦਾਭਾਂ
 ਆਦੀਏਬੋਲੇ ॥ ਏਕਤੇਲਾਖਖਰਚੇਬਿਬੀਵਾਰਾ ॥ ਐਨੁਸੀਆਰ
 ਉਮਰਬਰਖਰਦਾਰਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਜਿੰਦਾਪੀਰਖਲਕਖਾਂਦਦੁਬੰਦਾ
 ਬੇਪੀਰਾਬੋਲਿਆਤੁਰਕਮੁਰਦਮੁਆਖਰੀ ॥ ਬਹਿਨਿਸਾਦਮਾਪਿ
 ਦੁਤਰੀਫਖੈਰਖਵਾਰੀ ॥ ਮਜ਼ਦਾਰਵਾਇਖਾਰਜਕਰਦਮਾਪਿਛੋਲ

ਗਾਕਪਿਦੁਲਕਿਆਕਰੀਏ। ਬਰਾਬਰਨੀਮਬੁਬਮਜਬਨੀ।
 ਕਾਜੀਕਹਿਆਮੁਹਬੁਤਕਚਕੁਲਾਈਏ। ਦੇਖੀਏਕੈਸਾਏ। ਸਬਨ
 ਬਾਤਕਾਜੀਦੀਖੁਬਜਾਣੀ। ਗਲਿਖੇਪਵਾਨੇਪਾਤਿਸਾਧਏਕਯੋ। ਤੁਮਏ
 ਖਏਹੀਆਵੁਲਾ। ਏਹਾਮਤੁਮਮਜਮਏਕਯੋ। ਨਹੀਤੈਮੈਪ੍ਰਫਾਕਾ
 ਮਜਪਾਨਿਹਿਦੁਕਾਮਤਿਫੁਕੀਰੀਕੀਜਾਤੀਰੇਰੀ। ਜੈਸੇਹੀਰ
 ਫੁਕੀਰਪਾਤਿਸਾਧੀਪਗਿਵਿਖੈਯੋ। ਤੈਸੇਤੁਮਬੀਰਯੋ। ਹਿਰਕੀਕਥਿ
 ਗਵਕੀਬਪੁਤਲਿਖੀ। ਤੈਰਪਾਤਿਸਾਧੀਕਾ। ਪਾਤਿਸਾਧੀਦਰਗਾਏ
 ਲਿਖੀ। ਬਖਸ਼ਸਾਧੀਕੇ। ਮੁਦਕਰਗੁਪੁਜੀ। ਦੁਲਾਇਕੈਤਵਕੀ
 ਲਾਨੁਬਖਸੀਸਕੀਤੀ। ਅਤੇਨਲਤੇਜਿਆਵਾਇਆਸਿਖਪ੍ਰੀਤ

ਤੇਰਕਾ ਪਰਮ ਸਿਖ ਆਗੇ ਰਕਾ ਗਲਿ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਜੋ ਕੇਰੁ ਰੇਗ ਸਾਹਿ
 ਬਾਇਸਾ ਹੀ ਛਕੀਰੀ ਕਰਮਾਤਿ ਅਜਮੁਦੁੰਗਾ ਮਮਾਨੈ ਕੀ ਬਹੈ ਰੇਜ
 ਬਾਬਾ ਦਰਗਾਹਾ ਵਦਾਇ ਸਾਤ ਅਜ ਬਾਹਿਬੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੁ
 ਖੁਦਾਇ ਅਕ ਬਰਸਿ ਕੰਦਰਹਿ ਮਾਂਚਿ ਪਦਰ ਪਰਦਰ ਨੂਰ ਬਲਕਤੀ
 ਨਿ। ਖਾਵਦੁ ਦਰਹਾਇ। ਬਦਨ ਪਾਕ ਆਖਰ ਆਮਦਾ। ਚੰਡਕ
 ਬੀਰਦੁ ਨੀ ਆਚੈ ਦਰੇਜ ਆਖਰ ਹਵਾਇ। ਸਾਫੁ ਦਿਲ ਰਿਕੋਰੇਜ
 ਕਰਿਦਮਾ ਛਕੀਰੀ ਪਾਕਰਾਹੁੰ ਬੇ ਪਾਕਨ ਕਦਰ ਬੀਕਤਾ। ਤਾਂ
 ਅਪਦੀ ਬਦਨ ਸਕਤਿ ਬਖਸੀ। ਸਿਖਰ ਲੇਜਾਇ ਪੁਰੇ। ਏਕ
 ਰਾਤੁ ਨੂਮ ਕੇ ਪੁਰਾਨੁ ਰੇਗ ਸਾਹ। ਮਮੇਨਾਂ ਦਮ ਕਰਿਕੇ। ਭਿਸਕੀ ਸੂ

ਰਤਿਮਦਕੇਵੁਰਿਕਰਦੇਕਉਇਕਦਿਨਗੁਰੂਜੀਕਮਰਕਸਕਨੀ
 ॥ ਪਕੇਪਦੇਉਸੀਤੁਗਾਂ ॥ ਜਾਂਸਿਵਾਨਕਰਦਾ ॥ ਅੰਦਰਤੇਪੁਰਿ
 ॥ ਗੁਰੂਜੀਅਰੇਤੂੰਕਉਦੇ ॥ ਅਗੇਪਰਿਲੇਖੇ ॥ ਏਕਪਰਤ੍ਰਉ
 ਪਰਦਿਵਾਨਵਿਖਖੀਤਾ ॥ ਭੂਰਦਾਖੜੋਹਿਰਿਅ ॥ ਅਗੇਤੇ
 ਦੂਰੇਅਵਾਜਆਈ ॥ ਅਰੇਬੰਦੇਮਤਿਸੁਗਤਿਦੇਖੇ ॥ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀ
 ਕੀ ॥ ਹਮਗੁਰੂਗੁਰੂਮਾ ॥ ਤੂੰਬੰਦਾਬਿਗੈਰਬਰਾਬਰਮਤਿਕਰਦਮਾ ॥
 ਫੇਰਦੇਵੇਜੀ ॥ ਮਸਲੇਦੀਆਛੁਰਾਇਆਤਾਸਾਧਰਾ ॥ ਏਕੇਗੁ
 ਰੂਜੀਤੀਰਕਕਪੀਰਾਦੀ ॥ ਆਹਮਾਰਾ ॥ ਸਮਲਕੇਰਖਦਾ ॥ ਹਮ
 ਜਬਮੰਗਵਾਈਏਗਾ ॥ ਏਕੇਵਦਾ ॥ ਤਾਛੋਉਆਜਗਿਆਸ

ਹੀਰਕੇਬਿਆਸਦੇਰੇਸਬਕਛੁਬਦਨਪਕਕਰਬੈਠਾਉਮਹਾਉਦੁ
 ਜੀਰਮਸਲੀਦੀਸੰਬਯਾਏ।ਸਲਮੀਯੋਇਕੇਲਗੇਬੈਠਦਾ।ਤਾਂਦਇਅ
 ਸਿੰਘਅਤੇਧਰਮਸਿੰਘਬੁਲਾਇਆਦੇਯਜੁਗਪ੍ਰਵਾਨਾਏਕੇਬੋਲੇ
 ਯਗੁਬੁਜੀਕੀਠਤੇਸਚੇਗੁਬੁਜੀਕੀ।ਮਤਿਲਬਪ੍ਰਵਾਨਾਏਕੇਬੁਲਾਈ
 ਪ੍ਰਵਾਨਾਅਗਾਨੀਕਰਿਲੀਆ।ਸਿਖੀਸਾਬਤਕਰਦਿਖਾਈ।ਨੂਰੇ
 ਗਾਕਛੁਨੀਬੋਲਾ।ਪ੍ਰਵਾਨਾਪਤ੍ਰਨਇਆਵਿਭੋਪਤ੍ਰਿਯਾ।ਅਸਾਨਫੇਦੇ
 ਦੀਗੁਝਾਪਤ੍ਰਿਯਾਸੀ।ਤਾਂਬੋਲਿਆਤੁਮਕੇਦੋ।ਦਇਆਸਿੰਘਬੋ
 ਲਾਗੁਬੁਕੇਸਿਖ।ਪੁਛਾਗੁਬੁਕਯੋ।ਤਾਂਉਤ੍ਰਾਗੁਬੁਤੇਰੇਅਗਾਨੀ।
 ਬੋਲਿਆਤੁਸੀਕਰਮਾਤੀ ਉਤ੍ਰ ਗੁਬੁਕੇਕੁਤੇਬੀਕਰਮਾਤੀ।ਤਾਂਬੋਲੇ

ਅਏਕੁਤਾ ਅਸਾਂਬੀ ਮੰਗਵ ਇਦੇਵਦਾ ਤਾਂ ਭੋਰੇਕੁਤਾ ਮੰਗਵ
 ਇਆਸਿਕਾਰੀ। ਕੁਤਾ ਪਸ਼ਾਤੁ ਅਧਿਕਿ ਆਦਿ ਸਕੁ ਤੇ ਬੋਲਿ।
 ॥ ਆਪਣਾ ਸਬਦਾ ਪਾਤਸਾਹਸ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਿਮਾਰੀ ਜਾਤੁ
 ਬਿਛੜਾ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਆਇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਭੈਨੁ ਮਨੁ ਵਾਸ ਪੁਰਾਨੀ
 ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਸੀ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਬੋਲਿ ਆਇ ਮਰਾਉ ਮਜਲੀ ਦੀਆ ਨੂਰਿ
 ਵਾਕਰ ਕੇਕਿ ਆਖਾ ਬਾਲਸਾਹੁ ਆਪਰ ਮੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਵਿਚ
 ਕਿਉ ਪੂਆ ਕਾਪਲੀ ਕਰੀ। ਤਾਂ ਵਇ ਆਸਿ ਪੈ ਬੋਲਿ ਆ। ਤੁਮ
 ਵੀ ਕਾਪਲੀ ਕਰੀ। ਮਜਲਾਏ ਕਲਬੋ ਕਲਵਾ। ਪੁਰੁ ਕੇਤੀ ਸਰਾਪੁ
 ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੰਗਾ ਬੋਲਿ ਆਉ ਭੁਤੁ ਮਾਰਿ ਆ ਕੇ ਮਕਰ ਦਾਧੈ।

॥ ਵਾਇਆਸਿਪ ਕਹਿਆਸਸਤ੍ਰਏ ਕਠੇ ਕਰਦੇ ਪੈਨਾ ॥ ਚੁਮਰੇਪਾ ६੭
 ਸਬੀਸਸਤ੍ਰਫੁਰਮਾਇਆਰੇ ॥ ਤੁੰਨੁ ਰੇਗਸਾਹਿਕਹਿਆ ॥ ਕਪੀ
 ਰਆਮਦਹਿਮੁਸਾਫੁਰੇਗ ॥ ਉਤ੍ਰ ਪਤਿਸਾਹੀਫੁਰਬਤੁਦਿਸੈਦਅ ॥
 ਮਦਹਿ ॥ ਤੁੰਨਕਫਿਦੀਆਅਤੇਕਹਿਆਬਰਾਦਰੀਦਾਵਾਦਇਆ
 ਸਿਪਗੁਰੂਚਸਸਦੀਦਮਹਿ ॥ ਉਤ੍ਰ ਸੈਫੁਕਮਾਨਕਸਾਹਿਜੀਗਦ
 ਰਿਗੁਰੂਆਮਦਹਿਜਗੁਰਬਰਾਦਰੀ ਬੋਲਾਫਿਜਾਮਹਿਰਜ
 ਯਤਹਿਕਰਦਮਹਿ ਉਤ੍ਰ ਅਲਾਹੀਅਜਗੈਬਠੇਜਗਰਆਂਦ
 ਮਹਿ ॥ ਆਮਦਹਿਰੇਜਠੈਲਦਹਿਪਤਿਸਦਹਿ ॥ ਕਾਗਤਿਦੇਰੀ
 ਕੋਵਿਦਾਕੀਦੇ ॥ ਚਲੀਮੀਯਾਰਮਕੈਤਾਰੀਫੁਜੀਹਇਹਿ ॥ ਖਾਲਸ

ਚਿਦਰਾਮਗਿ। ਸਿਖਜਰੀ ਅਤੁਕਸਾਬਾਸਤੁਗਿ। ਖਾਲਸਾਪਿਠ
 ਜੀ ਅਤਿਲੁ ਰਿਅਵਹਿਰੇਜਾਪਾਨੀ ਅਜੁਗਿ। ਤਾਂ ਆਲੁ ਵਿਛੋਟ
 ਲੈਕੇ ਆਏ। ਕੁਪੀਰਾਈ ਅਗਸਿਧਾਂ ਪੁਛਿ ਆਏ ਹਰਿ ਅਧੋ। ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਜੀ ਹਰਕਰਪੁਛਾਈ। ਲੁਕਿ ਅਸਿ ਪਸੁਦਾਈ॥ ਸਾਖਪੁਰੀ
 ਹੋਈ॥ ੨੮॥ ਬੋਲੇਦਾਰਗੁਰੂਜੀ॥ ਏਕਬੇਰਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਪਛਰ
 ਇਕ ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਮਥੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੈ ਸਿਸਾਰ ਵਲੋਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ
 ॥ ਮੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰੋ॥ ਪ੍ਰਧਾਂ
 ਤੇਰੇ ਲੋਕੋਂ। ਮੈਰਾ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਪੁਰਾਣੀ ਸਰਦ ਅੰਦਰ ਕਰੀਐ। ਮੈ
 ਸਿਸਾਰ ਜੀ। ਗੁਰੂਜੀ ਬੇਨਤੀ ਤਾਉ ਏ। ਸਿਖ ਬੁਧਿਨੇ। ਜੁਭੈ

ਵਿਗਾਹੁ ਮਾਯੈ ॥ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਮੂਰਖ ਨੂਸ ਮਵਨੀ ਪੜੇ ਬਿਨਾ ॥ ਭੁ
 ਵੇ ਬੇਨਾ ਭਾਵੇ ਬਪੁਤਾ ਕਛੁ ਪੜਿਆ ਰਾਹੀ ॥ ਅਨਪੜ ਅਧਾਜੇਰ
 ਲੇਸ ਮਵਨ ਮਾਵੈ ਕਾਇ ॥ ਬਾਣੀ ਜਿਨ ਕੀ ਸੁਖ ਜੇ ਤਿਸੈ ਜਿ ਲੇਖਾਰਿ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਤੁਪੜਿਆ ਕਰਿ ॥ ਤਾਂਗੁ ਰੁਜੀ ਇਕ ਸਿਖ ਪੜੇ ਨੂਸੇ ਪਿਅ
 ॥ ਅਭੇ ਕਹਿ ਮਾਇ ਸਿਖ ਨੁਪੜਾਇ ॥ ਪੀਤ ਕਾਰਿ ਕੈ ॥ ਤਾਂਉ ਜਿ ਸਿਖ
 ਨੂਰੀ ਲੇਗਾਇ ॥ ਤਾਂਉ ਜਿ ਨੂਲਗਾ ਪੜਾਵ ॥ ਬਾਣੀ ਵਿਚੇ ਅੰਦ
 ਜੀ ਕੀ ਤੁਕ ਪੜਾਈ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭੁਇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਭਿ ਚੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇ
 ਅ ॥ ਏਹ ਤੁਕ ਪੜੀ ਪੇਸ ਸਭਿ ਪੜਦਾ ਹੀ ਭੁੰਗੇ ਗਾਇ ॥ ਲੰਗਰ ਕਏ
 ਪਸਾਇ ਛੁਕ ਜਾਵੈ ॥ ਇਸੀ ਤੁਕ ਪੜਿਆ ਪਤੀ ਤਿਵ ਪਗਈ ॥ ਜਾਂ ਮਹੀ

ਨੇਛੀਬੀਤੋ। ਗੁਰੂਜੀਗਿਬੀਨੁਪੁਛਿਆ। ਸਿਖਕੁਛਪਤਿਆ। ਤਾਂਗਿ
 ਬੀਬੋਲਿਆ। ਚਿਹਏਕਤੁਕਪਤਕਗਿ। ਫੇਰਨੀਆਇਆ। ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਜੀਸਿਖਭੇਜਕੇਬੁਲਾਇਆ। ਅਤੇਪੁਛਿਆ। ਸਿਖਤੁਤਪਤਨ
 ਭੇਜਿਆ। ਤਾਂਸਿਖਨੈਥਜੇਨਕੇਕਰਿਆ। ਗੁਰੂਜੀਇਕਹੀਗੁਰ
 ਬਹੁਤਹੈ। ਅਨੰਦਪੁਆਜਬਤਬਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਲੀਆ। ਪਿਛੋ
 ਰਪਤਨਾਥੇਮੁਖਾਂਦਾਹੈ। ਤਾਂਸਕਰਕੇਜੀਹੋਬੋਲੇਨਿਗਲਪੁਆਸਿਖ
 । ਤੇਰਾਜਨਮ। ਰਵਾਕਦਿਆਗਾਇਆ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਹਈ ॥
 ੨੬॥ ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੂਜੀ॥ ਏਕਬੇਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਗਰਿਛਰਛਾ
 ਪੁਦੀਸੀ। ਭਾਈਕਬੀਰਜਬਪੁਆਤਾਂਪਤਿਸਾਯਕੇਜੀ। ਤਾਂਬੁਛੇ

ਪੁਰਾਤਮੀ ਬੋਲੇ ਹਿਮਾਂਉ। ਏਕ ਬੋਲੇ ਪੋਰਗ। ਏਕ ਬੋਲੇ ਸਕੰਦਾ। ਏਕ
 ਬੋਲੇ ਮਦਨ ਪਾਲ ਰਾਜਾ। ਭੈਇ ਨੀਓ ਕਾਰਾ ਜਾ ਸੀ। ਬਡਾ ਬੁਗਨਾ
 ਵਪਿਆ ਪਰਸਾਰਨੀ। ਭਾਇਆ ਗਇਆ। ਭਾਂਗੁ ਰੂਜੀ। ਸੁਦਏ
 ਰੋਗ। ਅਪਨ੍ਨ ਕਿਉ ਨਹੀ ਸਕੀਏ। ਹਰਜਨ ਪੈਉਏ। ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਪਾ
 ਤਿ ਜਾਗੀਆਂ ਸਬ ਹੀ ਰੋਜੇ ਨੀਏ। ਭਾਂਸ ਬੀਲੋ ਕਛੁ ਪਾਭੇ ਜੁਏ। ਸਿਖਾਂ
 ਪੁਛਿਆ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਿਉ ਪੁਛਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਕਹੇ। ਭਾਂਗੁ
 ਰੂਜੀ ਬੋਲੇ। ਸਿਖੇ ਨਾਂ ਮਕੀ ਸਹਿ ਮਾਐ ਸੀ। ਕਬੀਰ ਜੁਲਾਹ ਕੰਗ
 ਲ ਉਸਨੁ ਸਕੁ ਕੇਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਲਖਾਂ ਏਲ ਤਾਂਦਾ
 ਜਗਨ ਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਵਾਲਾ ਉਸਨੁ ਜਾਣਦਾ ਕੇਈ ਨਹੀ। ਏਥੇ ਨਾਂ

੬੬

ਮਦੀਮਹਿਮਾਕਿਬੀਰਦੀਵੇਰੀਪੰਡਤਸਾਹਜੇਤਸੀਵੈਦਗਾਜਾਪਾਤਸਾ
 ੭੭ਜਾਗੀਪੁਏ। ਪਰਜਾਦੇਨਹੀਜਾਏ। ਨਾਂਮਕਾਪਤਾਪਮੈਸਾਕ
 ਬੀਰੋਗਿਆਨੀਸਿਪਪਕਾਰਿਦੇਏ। ਪੰਨਾਂਮਧੈ। ਸਿਖੋਸਾਹਸਕੀਵੈ
 ਹੈਸੀ। ਰਾਜਕੇਹਿਦਵੀਜੀਤੀਸੀ। ਉਸਕਰਮਾਭਿਦੇਖਕੇਸਲਮੰ
 ਕਦਮਬੰਦਗੀਕਰੀਸੀ। ਸਿਖੋਨਾਂਮਜਪੈਗਾਸਿਉਕਾਸਿਖਨਾਂਮਜਪ
 ਨਾਮਤੇਦਾਸਕਰਨੀਧਰਮੋ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥ ਬੋਲੇਵਾਹ
 ਗੁਰੂਜੀ॥ ਏਕਬੇਰਗੁਰੂਜੀਦਿਵਾਂਨਵਿਚਬੈਠੇਥੇ॥ ਏਕਸਿਖਕਹਿਅ ॥
 ਤੁਰਦਵਾਉਪਾਇਸੁਖਲਾਗੁਰੂਜੀਕਹੀਏ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਪੰਡਤਵਿਖਮ
 ਮਾਰਗਬੁਝਾਵਦੇਏ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾ॥ ਤੁਰਦਬਦੁਤੁਰੂ

ਖਾਲੀ। ਪੀਪਾਧਵਤਰਗਿਗਇਆ। ਟੋਰਕਹਿਆ। ਅਨਸੀਤਲਿ
 ਕੁਇਆ। ਤੀਜਾ। ਭੁਭੀਰੀਕੇਪਾਂਖਪਨ੍ਨਦੋਬਿਨਪੇਖੇਦੁਗਇਓ
 । ਬਚਨਦੁਆਸਿਖਾਰਾਮਕਹਿਆ। ਕਰਗ। ਪਿਛਲੇਪਾਪਕਦੇਗੇ
 । ਅਤੇਮਰਦਾਇਤਰਖਦਾ। ਅਗੇਪਾਪਨਹੀਹੋਲੇਕੇ। ਸਾ
 ਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥ ੨੧॥ ਬੋਲਦੁਵਾਹੁਗੁਜੀ । ਏਕਬੇਰਏਕਸਿ
 ਬਨੁਤਰਕਪਕਨ੍ਨਲੈਗਏ। ਜਾਇਕਰਸੁਨਤਕਰੀ। ਅਤੇਕਲਮ
 ਪਨ੍ਨਾਇਸਰਾਕੀਤੀ। ਕੇਸਦੂਰਕਰਦੀਏ। ਪਰਸਿਖਦਾਮਨੁਨੁ
 ਲਿਆ। ਲਾਗਾ। ਅੰਦਰਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਦਾ। ਖਾਂਦਾ। ਬੀਖਵਾਇ
 ਦਿਤਾ। ਗੁਸਲਕੀਆ। ਸਰਾਕਹਿਕੈਛੋੜਦੀਆ। ਰਹਰਸਦੇ

ਦੇਲੇਅਇਆਯੁਗਮਥਾਟੇਕਕੇਕਹਿਆਜੀਸਭੇਪਤਿਸਾਹ
 ਮੈਸਿਖਯਾਂਲਾਨਾਈਦਿਰਿਮੈਲਾਨਾਧਿਗਪਇਆਅਭੇਬਿ
 ਤੇਸਹੁਆਤਮੈਨੁਤੁਰਕਲੈਗਏਆਯਾਇਕੇਸਰਾਕੀਤੀ। ੨੮
 ਮੈਕੀਕਰਾਂ। ਪਰਮਾਸਿਖੀਦਾਅਭੇਪਿਦੂਦਾਜ਼ਿਵੈਮੇਰਾਗੇਤਿਵੈ
 ਰਖਿਆਕਰੇ। ਨਹੀਯੁਮੈਰਿਖਾਬਨਾਇਕੇਸਰਾਂਗਾ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਿਆਕਿਕੁਕਰੀਸਰਾ। ਤਾਂਸਿਖਬੋਲਿਅਮੇਰੀਜੁਨਤਕਰੀ।
 ਅਤੇਕਲਮਾਨੀਵਾਜਾਪਾਨਾਖਵਾਇਆਕੇਸਾਂਦੀਬਿਅਵਰੀ
 ਕਰੀ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਭਾਤੁਸਿਖਮੁਸਲੀਦਾਸੀਗਤਾਂਹੀ
 ਕਰਿਆਸਦੁਕਹਾਤਾਂਸਿਖਬੋਲਿਅਨਹੀਜੀਸਿਗਤੇਬਢ

ਇਆਹਾਂਤੁਸਾਂ। ਬਚਨਪੁਆਪਸਾਵਿਕਰਵਾਇਕੇਕਜਾਪਸ
 ਦਿਵੰਤਿਦੇਹ। ਸਿਖਾਂਨੁਛਕਾਇਦੇਹ। ਤੁੰਬਰਸਿਖਤੇਰੀਤੁਜਾਬੁ
 ਕਿਆਪਕਤੀ। ਤਾਂਸਿਖਾਂਜੂਰਕਿਆਪੁਛਲਕੀਤੁ। ਪਾਤਸਾਹ
 ਮੁਸਲਮਾਨਕਿਕੂਹਦਾਹੈ। ਅਕੈਨਹੀਹੈਦਾ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀ
 ਤੁ। ਜਿਰਕੀਸਰਾਵੈਰੀਕਰਦੇਹੈ। ਇਨਾਗਲਾਸੁਨਤਾਂਤੇਮੁਸਲਮ
 ਨਨਹੀਹੈਦਾ। ਸਿਖੇਕਾਂਮੀਹੈਇਕੈਜਬਸੰਗਕਰਤਾਹੈਤਾਂਮਨਹਲਜਾਂ
 ਵਾਹੈ। ਤਾਹੀਮੁਸਲਮਾਨਹੈਦਾਹੈ। ਮਨਹੀਕਰਦੁਹੈ। ਜਿਰਤੇਭਾਵ
 ਲਾਨਹੀ। ਠਿਰਦੀਜੇਮੇਰਸਿਖਮੁਸਲਮਾਨੀਤੀਵੀਸਾਥਏਕਵਾਰ
 ਫੇਰੇਗਾਸੇਸਿਖਨਹੀ। ਹਿੰਦੂਪਰਮਵਾਲਾਤੁਰਕਾਂਦੀਤੇਬਢੇਰਾ।

ਸਿਤਰਿਅਜਾਣੀਏ। ਜੋਬਿਗਾਨੀਨਗੀਭੋਗਕੇਪਛਤਾਇਕੇਪਾ
ਗਿਰਿਤਕਰਵਾਇਦੇਵੇ। ਅਥਵਾਗੁਰੂਕੇਸਿਖਤੇਬਖਸਾਵੈਸੇਤੇਬਖਸਿ
ਆਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨੀਕੇਭੋਗਵਾਲਾਮੁਸਲਮਾਨਪਕਾ
ਪ੍ਰਿਦਾਯੈ। ਕਦੇਨਬਖਸੀਏਗਾ। ਜੇਕਰਅਣਜਾਣਪਹਿਲਾਭੂਲੇ।
ਅਤੇਪਿਛੇਸਿਖਤੇਵੇ। ਤਾਂਭੀਛੁਟਾ। ਤਾਂਸਿਖਾਂਪੁਛਿਓਆਜੀਪਾਤਿ
ਸਾਹਤੁਰਕਤਾਂਪਿਦਵਾਂਦੀਆਂਭੋਗਦੇਹੈਨਮਸਿਖਬਦਲਾਕਰਦ
ਤਾਂਭੁਲਾਯੈ। ਕਿਉਮਨੇਕਰਿਆਗੁਰਾਂਸਾਸਤ੍ਰਾ। ਤਾਂਬਦਨਕੀਤਾ
। ਭੁਈਸਿਖੇਇਹਪੰਥਅਸਾਂਉਚਾਖੜਨਾਹੈਨੀਵਾਂਤਾਂਨਹੀਖੜਨ
। ਅਤੇਮਹਿਮਦਨੇਭੂਤਾਦਾਪੰਥਸਮਝਲਿਆਹੈ। ਏਸਤੇਨੀਫਕੀ

ਰੀਸਨੀਕਰਨੀ। ਬਦਨਸਾਸਤਕਾਰੁਕੁਆਸਮਾਂਤੇਮਾਂਨ
 ਦਾਹੀਜੋਗਯੋ। ਸਾਖੀਪੂਰੀਏਈ॥ ੨੨॥ ਬੇਲੇਦਾਰੁਕੁ
 ਜੀ। ਏਕਬੇਰਿਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਥੇਤਾਂਏਲਾਕੀਆਗਿਆਨੀਬੇ
 ਆਨੀਆਂਸਿਖਾਬਧਾਕੇਤੁਲਕੀਆਗਿਗਗਤਮਾਸੇਸੁਫੰ
 ਗਕਰਿਕਰਗੁਰੂਜੀਪਾਸਿਲਿਆਵੈ। ਗੁਰੂਜੀਦੇਖੈਜਗਤਕੀਦਿ
 ਆਗਤਾਂਹੋਲੀਪਿਛੋਲੇਕਾਂਸੀਗਤਿਦਿਆਬੇਨਤੀਕੀਤੀਜੀ
 ਸਦੇਪਾਤਸਾਹਬਧਾਉਤਸਾਹਪੁਆਏਸਮੇਲੇਵਿਚਦੇਸਿਖਦੀ
 ਆਸੀਗਤਦੀਆਂਦਗਗਈਆਂ। ਤਾਂਬਦਨਪੁਆਏਸਮੇਲੇਏ
 ਸੇਵਾਸਤੇਬੇਲੇਪੈਨਾਏਕਲਾਭਦਰਜਨਕਰਦਾਸਤਿਪੁਰਖਾਂਦਾ

੭੨

॥ ਦਉਗੀਤੀਰਥਉਤਸਾਹਮੋਹਿਛਿਆਵਿਛਆਵਭੇਜੈਨਾਜੀ
 ਆਂਦਾਸੁਭਾਵਪਰਖਦੁਅਭੇਪਾਪਨਿਵਾਰਨਸਰਪਾਵਲਿਆਵੇ
 ॥ ਅਭੇਵਿਗਤਬਧੁਤੇਜਾਂਦੇਹੈਨਕੋਈਕੋਈਫੁਲਖਟਿਲੇਜਾਂਦੇਹੈ
 ਨਾਸਿਖੋਗੁਰੂਜੀਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਸਦਾਏਕਰਸੁਯੋਜਾਗਦਾਨਾਹੀ
 ਏਤਜਗੁਤਾਂਕਾਹੋਗਾਰਬਹੀਛੁੰਐ। ਭਾਈਮਰਜਾਦਾਭੇਮਾਦਾਕੇ
 ॥ ਜਿਨਾਨੂਲਿਵਲਾਗਰਹੀਯੋ। ਤਿਨਾਨੂਕਿਛੁਭੁਲਾਨਾਹੀਲਗ
 ਦਾ। ਗੁਰੂਕਾਦਰਿਬਾਰਿਸੀਸੇਵਾਂਗੁਯੋ। ਸੀਸੇਮੈਜੈਸਾਮੁਖਕਥਿਏ
 ਖੈਤੈਸਾਦਿਖਾਵਦਾਯੋ। ਸੀਸੇਨੂਰਖਸੋਗਨਾਹੀ। ਤਿਵੈਗੁਰੂਕੇਮਾ
 ਪਰਖਾਂਦਾਢਲਦੁਯੋ। ਜੈਸਾਜੈਸਾਕਰਿਸੇਵੈਤੈਸਾਤੈਸਾਭਾਵਪੂਰੀ

ਦਾਯੋਪਰਐਸਾਜਾਨਣਾਹਿਦੂਆਂਕੇਬਰੇਗਾਦਿਗਾਨਗਏਯੈਨਾਜਾਨ
 ਦਿਨਅੰਦਾਏਪੀਗੰਠਕੀਗੰਦਾਤਾਬੁਦਨਕਰਤੇਯੈਨਿਕਰਏਯੈਨਾ
 ਹਮਰੇਬਰੇਐਸੀਕਰਗਏਯੈਹਮਸੇਬੁਦਤੀਨਹੀਹਮਗਾਠਲਹਾਂ
 ਖੁਦਾਇਤੁਰੀਪਨਾਹਰਖਲੇਵੀਅਤੇਹਿਦੂਆਦੇਦਿਨਹੋਲੀਲੋਨੀਦਿ
 ਵਾਲੀਹਿਰਤਿਹਾਰਾਦੇਦਿਹਾਨੇਆਵਏਯੈਨਾਤਾਂਪਰਾਬਾਰੀਅਤੇ
 ਗਾਲੀਨਾਰੀਪੁਰਖਬਿਲੱਯੋਏਯੈਨਾਸਿਖੇਬੰਦਰੀਵਾਲੇਦੁਹਾਂਜਹਾਂ
 ਨਾਤੇਖਸੀਅਤੇਹੋਰਆਪਣੀਆਪਣੀਸਰਾਦਿਓਬਪੇਪਸੁਆਵਾਂ
 ਗੁਪਏਜਨਮਵੇਮਰਏਯੈਨਾਕੁਈਸਿਖੇਬਿਨਾਕਰਦੀਤਰਦਾਨਹੀ
 ਹਮਦਿਆਂਦਪਦਿਆਂਪਮੇਸਰੀਵੁਦਾਨਹੀਮਰਮਰਕੋਲੇਕਪ

੪੨

ਛੁਤਾਵਹਿਗੇ॥ ਅੰਧੇਤਬਜਾਣੈਜਾਂਸਿਰਪਉਸੀਆ॥ ਸਿਖੇਨਾਕਿਸ
 ਅਤੇਨਾਂਰਾਂਮਤਾਰਦਾਯੋ॥ ਆਪਨੁਜਮਵੇਗਾਤਾਂਪੂਜਾਪਰਮਥਾਇਪ
 ਉਸੀ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਏਈ॥ ੨੨॥ ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੂਜੀ॥ ਏਕ
 ਬੇਰਗੁਰੂਜੀਉਚੀਠਉਨ੍ਹਬੈਠੇਥੇ॥ ਸਿਰਾਤਜੂਨੀਬਡੀਭੀਨ੍ਹਪੁਈ॥ ਏ
 ਕਸਿਖਦੀਆਵੈਮੁਹਿਫਾਪਿਆਮੁਨਜਾਵੈ॥ ਭੁਨਿਪੁਰਖਾਂਦੀਸੀ॥
 ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਅਰਦਾਸੀਏਸਿਖਨੁਭੇਜਕੇਬਲਾਈਹਜੂਗਾ॥ ਤਾਂਚਿਹੁ
 ਘਰਦੇਹਜੂਰਅਗੇਯੀਬੈਠੇਯੀਥੇ॥ ਤਾਂਪ੍ਰੰਬੁਕਢਿਅਗੁਰੂਜੀਕੀਅ
 ਗਾਨੀਮਥਾਟੇਕਕੇਖਨੀਯੋਰਯੀ॥ ਤਾਂਬਰਨਯੋਇਆਸਿਖਦੀਏਕਿਉ
 ॥ ਕਹੁਗੁਰੂਕੇਤੋਜਾਦੇਯੋਨੇਤੋਨਾ॥ ਪਰਸੰਗਤਨੂਜਾਹੋਰਏ॥ ਤਾਂਸਿਖ

੨੪
 ਦੀਗਥੋਜੋਨਕੋਬੋਲੀ। ਜੀਸਦੇਪਾਤਿਸਾਮੇਰੇਮਾਇਪਉਰਾਇਪੁਰ
 ਕੇਸੇ। ਤਾਂਮੈਕੁਆਰੀਸਾਂ। ਇਕਸਾਪਅਸਾਭੁਪਰਅਹਇਆਮੇਰੀ
 ਮਾਇਨੈਬਧੀਦਗਲਕਰੀ। ਬਡਾਬਡਾਸੀ। ਮੇਰੀਮਾਇਬੀਪਉਰੀ
 ਲਗੇਸੇਵਟਭੰਪਾਂਤਬਰਸਰਹਿਆ। ਤਾਂਮੈਭੁਸਿਵਾਕਰਾਂ। ਅਤੇ
 ਕਥਾਸੁਦਾਵੈਸਾਪਮੈਭੁਸਿਦਿਆਕਰਾਂ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੈਵਿਆਰੀਖ
 ਤੀਦਾਬੇਦਾਬਰਸਾਦੇਦਾਉਸਦੀਮੈਸਿਖਦੀਯਾਂ। ਸਿਖਬੀਭੁਲਗੁ
 ਰਮੁਖਯੋ। ਆਏਗਏਸਿਖਨੂਪਰਲੇਆਵਦਾਯੋ। ਅਤੇਮੈਭੀਪੀ
 ਤਿਕਰਿਕੈਪਸਾਇਪੀਸਪਕਾਇਕੈਛਕਾਇਕੈਖੁਸੀਲੈਦੀਯਾਂ। ਤਾਂਮੈ
 ਰੀਭੁਰਤਾਸਾਥਬਣਹੀਯੋ। ਖਾਂਦਦਨੁਮੈਜਾਂਦੀਯਾਂ। ਗੁਰੂਭੀਮੈ

ਸਰਤੀ ਮੈਂ ਸੁਲਗੀ ਆਸੀ ਸਾਪਤੋ ॥ ਨਾਰੀ ਕਾ ਆਸਰਾ ਭਰਤਾ ਹੀ ਹੈ ॥
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਫੇਰ ਜੇ ਠਸੇ ॥ ਰਾਖਾਂ ਵਦ ਪਤ ਸਭੁ ਜਨਾਨੀ ਆਸ
 ਵਾਦਰ ਸਨਨ ਆਵਦਾ ॥ ਮੈ ਕਦੇ ਪਾਪੁ ਤੁ ਮਾਰਾ ਗੁਰਾਂ ਵਾਦਰ ਸਨਨ
 ਕੀਤਾ ॥ ਮੈ ਦਿਤਵਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਨੀ ਜਾਂ ॥ ਕੇਲ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ
 ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੁਬਤ ਭੁਟੇ ਬੀਲੇ ਆਵਦੇ ਹੁਏ ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਂ ਵਦਈ
 ਭੀ ਮਰਜੀ ਨਸੀ ॥ ਆਈ ਮੈ ਮੇਰਾ ਪਿਆਨ ਲੀਗਰ ਹੀ ਵਿਛੋੜੇ ਗਾਏ ॥
 ਅਗੇ ਦੇਖੀ ਭੀ ਨ ਮੈ ਮੁੜੀ ॥ ਵੀ ਢਰਿ ਆ ਮੈਂ ਪਾਪੁ ਤੁ ਦਰਸਨ ਕੁ
 ਜਾਂਦਲਾ ॥ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗੀ ॥ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਤੁ ਮਾਰ ਸਿਖ ਗਾਇਆ ॥
 ਜਾ ਕਹਿ ਚਿਸ ਸਿਖ ਦੀਏ ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਬੁਲਾਈ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸੀ ਹੋ

ਈ॥ ਮੇਰੇ ਪਰਦਾਇਆ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀ॥ ਜੁਪੁਕ ਮੇਰੇ ਵੈਸੇ ਕਰਾਂਗੇ ॥ ੭੫
 ਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲੇ ਸਿਖਣੀ ਏਤੁ ਪੈਨੁ ਜੈ॥ ਪੈਨੁ ਤੇਰੇ ਪੈਕੇ ਪੈਨੁ ਤੇਰੇ ਸਾਹੁ ਜੈ॥
 ਜੇਤੁ ਪਾਇਕ ਵੇਰੀ ਸੁਣਕੇ ਸਿਦਕ ਸੇਵਾ ਦਾ॥ ਅਤੇ ਭਰਤੋ ਦਾ ਗੀਬ
 ਆ॥ ਅਸੀਂ ਕੀਤੇ ਹੀ ਭੇਟ ਕਰਾਂਗੇ॥ ਪਰ ਭਰਤਾ ਤੇਰਾ ਜਾਅ ਦੇ
 ਗਾ॥ ਗੁਣ ਵੇਵੀ ਤੂੰ ਜਾਪਿਤੇ ਹੀ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਿਗੁਸੇ
 ਵਾਹੀ ਕਰਿਆ ਕਰਿ॥ ਚਿਪਰਾਗੁ ਗੁਰੂਕੇ ਮਿਲਣੇ ਕਾਸੁ ਪਾਏ॥ ਜ
 ਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ੭੬॥ ਬੋਲੇ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂਜੀ॥ ਤੁਛੁ ਲਕੋਇਆ
 ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਭਰਤੋ ਕੇ ਸਾਥ ਆਇਖੀ ਜੋਗੀ॥ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਇਆ
 ਸਿਖਣੀ ਏਤੁ ਕਿਸਣੀ ਸਿਖਣੀ ਜੈ॥ ਤੁਛੁ ਸਰਮਾਇਕ ਬੋਲੀ॥ ਪਾਤਿ

ਸਾਗੁਰੁਕੇ ਅਜਾਣੁ ਦੈਤਾਂ ਮੈ ਬੰਤਾਵਾਂ ॥ ਸਬ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰੁਸ਼ ਗੁਰੁਕੇ
 ਸਬੈ ਨਾ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਜੀ ਬੋਲੇ ॥ ਸਿਖਾ ਸਿਖ ਦੀ ਤੇਰੀ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖ ਬੋਲਿ
 ਆ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬੈ ਮਮਤਾ ਛੇਡੀ ਦੂਰ ॥ ਦੇਹ ਸੇ ਜੋਗੀ
 ਨਾਰੈ ਸਿਖ ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਪੁਰਿ ॥ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਪੁਰੁਸ਼ ਸਿਖਾ ਭੈਨੁ ਬਖ
 ਰਨੀ ਰਹੀ ॥ ਜੋ ਦੈਗੀ ॥ ਸਿਖਾ ਭੁੰਪਿ ਛੇਲੇ ਜਨਮ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਤਿਸ
 ॥ ਏਹ ਸਿਖ ਦੀ ਸੀਲੋਈ ॥ ਤੂੰ ਏਕ ਦਿਨ ਕਹਿ ਆਲੋਈ ਏ ਜਨਮ
 ਪਾਇ ਕੇ ਕੀਖਦਿ ਆ ॥ ਤਾਂ ਲੋਈ ਬੋਲੀ ॥ ਅਜੇ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰੀਤ
 ॥ ਤਾਂ ਕਬੀਰ ਬੋਲਿ ॥ ਆਗੇ ਹੀ ਕਾਰਾ ਏਹ ਨਹੀ ॥ ਜੋ ਮਰ ਜੀਤੁ
 ਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਕਰਨੀ ॥ ਤੂੰ ਜਨਮ ਪੜੀਏ ਜਾ ਤੇਰੀ ਵਾਸਨਾ

ਨਕੇਪੰਥਵਿਚੁਗੁਰੂਤੇਬਚਨਾਦਸਨਤੇਉਪਾਰਾਤਾਂਲੈਈਥਰੋਪ ੭੬
 ਗਿਰੀਤੁਮਬੀਦਾਸੀਕੋਮਤਤਿਅਗਿਕਬੀਰਬੇਲਿਆਸਾਧ
 ਨੀਏਸੇਵਾਯੀਕਰਨੀਯੋਤਿਰੀਭਾਵਨਾਤਾਂਜਨਮਪੁਆਅਤੇ
 ਖਬਰਨੀਰਹੀਕਿਉਭਿਯਸਮਾਪਿਛਲਾਸੀਪੁਲਗੁਰੂਬਿਨਾਜ
 ਗਦਾਨੀਇਤਨੀਕਹਿਕੇਕੜਾਪੁਸਾਦਿਗੁਰੂਜੀਨੈਦੀਆਸਿ
 ਖਸਿਖਦੀਕੋਕਹਿਅਛੋਕਾਜਾਂਮੁਹਿਪਾਇਆਤਾਂਕਪਾਦਕੁਲੇ
 ਜਾਗੋਪਿਛਲੀਖਬਰਹੋਇਆਈਤਾਂਯੋਰਬੇਨਤੀਕੀਤੀਗੁ
 ਰੂਜੀਬਚਨੋਵੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਜਾਂਬੀਨਗਿਬਸਾਧਿਕੀ
 ਕਹੀਸੀਤਾਂਤੁਸੀਬਿਦੇਹਦਰਸਨੁਦੀਆਸੀਪੁਲਸਦੇਹੋਅ ੦

ਏਯੋ। ਪਿਛਲੀ ਬਾਲੀ ਸੁਣਾਵੇ। ਜੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤੀ ਤੋਹੈ। ਸਬਦ ਕ
 ਬੀਰੈ ਪਤ੍ਰ ਸੁਣਾਏ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿ ਆ ਬਚਨ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਬਚਨ
 ਆਸ ਬੁਝ ਗਤਾ ਦਾ ਕਬੀਰ ਸੁਣਾ ਰਹੈ। ਏਯੋ ਪੰਥ ਬੁਝਿ ਆ
 ਭੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਸਤ੍ਰ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਪਰੋ ਉਤਰੇ। ਪਰ ਮਰਖਲਾ
 ਸਤ੍ਰ ਪੰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਲਜੁਗ ਕਹਿ ਰਬਾ ਕਰਦਾ। ਤਾਂ ਸਿਖ ਸਿ
 ਖ ਦੀ ਜਾਗ ਕੇ ਪਰਗਏ। ਪਿਆਰ ਜੋਗ ਲਗੇ ਕਰਦਾ। ਬਚਨ ਗੁ
 ਰੂ ਕਾ ਮਾਨਿ ਆਸੇ ਵਾਲੇ ਕਰਦੇ। ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ੨੫ ॥
 ਬੋਲੇ ਵਾਗੁ ਬੁਝੀ। ਏਕ ਬੋਲੇ ਜਾਤੀ ਆਂਤੁਰ ਕਾਦੀ ਆਂ
 ਵੀਨ ਬੋਗ ਮੁਗਲ ਚੜ੍ਹਾਇ ਲਿਆਏ। ਭੀ ਸਚਿਦ ਸਦਾ ਪਾਲ।

ਬੀਰਸਿੰਘ ਜਸਪਾਲੀਆ ਜਿਹੇ ਸ੍ਰੀਆ ਵਜਰਾ ਰਤੁਰ ਕਕਾਮ
 ਸ਼ਰਆਏ। ਬਡੀਲਨਾਈ ਪੁਈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਰਗਸਤਰ ਵਾਰ ਬਖਤੁ
 ਰਪਹਿਰੇ ਨੀਲੇ ਘੋੜੇ ਪਰਚਰੇ ਤਾਂ ਦਿਨ ਸਿਗਤਿ ਜੁਰਚੀ ਸੀ। ਏਕਨਾਲੇਕੇ
 ਆਰਪਾਰ ਲਨਾਈ ਮੈਜੂਏ। ਤੁਪਕਤਰ ਵਾਰ ਕਮਾਨ ਕਰਕੀ। ਸਿਖਾਂ
 ਲਨਾਈ ਤੋਲੀ ਤੁਰਕ ਦੇਰ ਮਾਰੇ। ਹਿਰਟੋ ਜਪੀਛੇ ਪਠਾਈ ਮੁਗਲਾਈ
 ਬਹੁਤ ਆਇਲ ਨੀ। ਲਨਾਈ ਬੀਰ ਬਖਤੁਰ ਪਹਿਰੇ ਤੀਰਥਾਜ ਆ
 ਕਾਰੀ ਪਠਾਣ ਪੈਰੇ ਪਾਂਨਿਕ ਸਿਆ। ਬਿਲਿ ਆਮ ਜਸ ਵਜੁ ਪਜੁ ਵਧ
 ਯੈ। ਗੁਰੂਤੁ ਮਾਰਾਏ ਗਾਏ। ਬਲਵੰਤ। ਗਾਰਦੇਖੇ ਵਿਖਾਵੇ। ਇਤਨੀ
 ਕਹੀ ਸੁਣਕੇ ਆਪ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਵਸਵੀ ਸਰਕ ਆਏ। ਬੇਲੇ

ਖਾਂਜੀ ਮੇਰਾ ਵੈਰੀ ਕਦੀ ਕਹੈ ਗਾਏ। ਕਰਵਾਰ ਦਿਖਾਇਗਾ। ਪੈਰੁਪੰ
ਬੋਲਿਆ ਗਾਇਖਾਵੇਗਾ। ਤੁਮਹਿ ਦੂਕੇ ਪੀਰੇਗੇ। ਮੇਰੇ ਤੀਰਤੇ ਬੋਰੇ
ਗੇਨੀ। ਜਾਲਮੀ ਤੀਰਗਾਰ ਕਰਵੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ। ਅਬਲ
ਵਿਗਾਰੇ। ਅਵਸਾਰ ਅਬਲ ਕਰਸਮਾਏ। ਤਾਂ ਪਠਾਂਦਰ ਮਾਕਿ
ਆਸਾ ਸਬਦੇ ਪਦੇ ਲਗੇ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਚੋਟੇ ਰੋਟੇ ਰਘੋ ਤੀਰ ਅਗਨੀ
ਛੇਡੇ। ਤੀਰ ਗੁਰ ਕੇ ਤਾਇਸਾ ਬਕਾਨ ਪਾਸਤੇ ਨਿਕ ਜਿਗਾਇਆ। ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ। ਖਾਂਜੀ ਹੋਰ ਵਾਰ ਕਰਿ ਲੈਵੇ। ਤਾਂ ਪਠਾਂਦਰ ਸਮਿਦਾ ਪੂਆ
ਬਾਰ ਬਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਤਾਂ ਬੋਲਾ। ਸੂਰਮੇ ਬਾਹਰ ਕਰਵੇ ਕੀ
ਵਾਰੇ। ਪਰ ਦੂਜਾ ਤੁਮਹਿ ਬੋਲਾ। ਕਾਵਾਰ ਕਰਵਾ ਪੂਆ। ਕੁਹਸ

ਬਧਾਂਪਸਿਸਤਤੀਰਚਲਾਇਆ। ਤੀਰਗੁਰੂਕੇਸਿਰਦੀਸਾਲਲਟਪ
 ਟੀਕੇਲਪੇਟਤੇਲੇਗਇਆ। ਤਾਂਖਾਂਖੜੋਗਇਆ। ਗੁਰੂਕੇਬੋਲੇ
 ਖਾਂਜੀਵਾਰਮਾਰਾਏਵੇ। ਖਾਂਬੋਲਿਆ। ਗੁਰੂਜੀਲੇਵੇਵਾਰੋਏ
 ਇ। ਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇ। ਨੇਕੀਦਾਰਯਕਬਾਦਰਾ। ਫਿਰਕਤਵਾਰਾ
 ਰਦਮੁਪਰਾਂਅਖੇਰਾ। ਤਾਂਕਹਿਕਰਿਘੋੜਾਫੇਰਾ। ਗੁਰੂਜੀਚਉਠੇ
 ਬਖਤਬਖੀਕੇਈਬਾਇਖਾਲੀਨਹੀ। ਸਿੱਧੇਆਲਪੇਟਆਅੰਗ
 । ਏਖਕਰਿਕਾਂਨਪਾਸਤੇਨਗੋਬੋਝਾਸਾਧੀਦੇਖਿਆ। ਤੀਰਿਛੋਭਿਆ
 । ਲਗਾਤੀਰਘੋੜੇਤੇਠਪੜਾ। ਅਤੇਪੈਛਮੇਠਗੁਰੂਜੀਸਿਰਪਰ
 ਆਨਖੜੇਪੁਏ। ਖਾਂਏਖਕੇਬੋਲਿਆ। ਗੁਰੂਜੀਬਖਲੈਦਾ। ਬਰ

੭੩

ਨਹੁਆਪਠਾਵਾਰਖਦਦਾਕੇਦੁਖਤਕਲਮਾਯਾਦਕਰਾਕਰਦੇਹੀ
 ਤੇਗਦਗਾਈਸਿਰਜੁਦਾਕਰਿਦੀਆਸੈਨਾਬਹੁਤਗਾਈਆਤੇ
 ਲੁਟਕਰਦਮਾਮਾਜੀਤਦਾਹੁਆਜੀਤਿਕੇਸਿਖਆਏਠੇਬੁਲਈ
 ਖਾਲਸਾਜੁਪੇਨਚਮਕਿਆਲੁਟਆਹੀਖਦਗਾਬਾਦਪਹੁਚੇ॥ ਸੰ
 ਖੀਪੁਰੀਏਈ॥ ੨੬॥ ਬੋਲੇਦਾਹੁਗੁਜੀ ਾਏਕਬੇਰਲੜਾਈਮੇ
 ਸਿਖਜੂਏਘੇਰਾਅੰਨਦਪੁਰਪਾਇਆਪਗੜੀਏਕੋਰਾਏਗਦਿਨ
 ਪੰਦਾਂਬੀਤੇਚੜਾਈਕੀਲੜਾਈਏਏਅੰਨਬੇੜੀਮਲੈਸਿਦਕਖਲ
 ਸੇਕਾਏਖਲੇਲਗੇਖਜਾਨਕਦੁਇਕੇਸਤੁਲੁਦਦਿਚੁਪਾਇਏਜਾਏ
 ॥ ਅਤੇਸਿਖਭੁਖੇਬਹੁਤਬਹੁਦਲਗੇਪੁਕਾਰੇਦੁਲਗੀਗੁਰੂ

ਜੀਹ ਪਲੇਵੇ ਸਬ ਲਖੇ ਬੀ ਦੁਖ ਪਰ ਲਫੈ ਨਿਭਾ ਦੁਖ ਮਰਣਾ ਗੁਰ ੭੬
 ਕੇ ਆਗੇ ਸੀਸ ਦੇਣੇ ਏਹ ਸਿਦਕ ਨਾਗਰਿ ਆਇ ਕੇ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ॥
 ਇਕੇ ਕਹਿ ਆਗੁ ਰੂਜੀ ਕਹਾਇ ਆਉਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਾਰਨ ਦਾਸ ਤੇਉ
 ਪਾਇ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਲੋਕ ਦੇ ਜੇਨਾ ਅਤੇ ਰੂਪ ਵਰਤ ਰਹੀਐ ਅਤੇ ਪ
 ਨਾ ਦੇਖ ਜਾਨੇ ਦਰੀਆ ਉਦਿਲ ਬਿਗਾਵ ਦੇ ਜੇਨਾ ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਗੁਨਾਹ ਕ
 ਰਿ ਆਯੋਗਾ ਕਿਸ ਤਰਾ ਜੂਏਗੇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਕੁਰ ਅੰਨਖਾਣੇ ॥
 ਮਿਲਦਾਯੋ ਬਖਸੀਏ ਸੀਗਤ ਨੂਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਆਇ ਪੰਥ ਕਰਤ ॥
 ਰਦੇ ਦੁਖ ਮਨ ਲਗੂ ਆਯੋ ਪੰਥ ਦਫਾਵਨਾਯੋ ਗਾਲਣਾ ਨੀਜਿ
 ਦਿਨ ਪੁਜਾਵੇ ਖਜਾਨੇ ਲਗੇ ਖਾਂਦਣ ਤਾਂ ਦਿਨ ਘਾਟੇ ਜੈਗਾ ਸੁਣੇ ਮਾਭਾ

ਜੀਜਰਹੈਪੂਜਾਦਾਪਨੁਜੇਖਾਵੈਗਾਸੇਦਗਧੋਯੋਜਾਵੈਗਾਮੈਪੰਥਜੁਪ
 ਵਾਸਤੇਖਨਾਕੀਤਾਧੋਭੁਖਾਨੇਗਾਹੀਭੁਲਾਯੋ। ਪਰਮੈਨਰਕਨਹੀਪਾਵਦ
 ਅਤੇਬੁਗਨਹੀਕਰਦਾ। ਜੈਸੇਹਮਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਾਂ। ਤੂੰਮਾਡਾਸਾਨੁਜਰਹੇ
 ਇਕਿਉਸਕਨੀਯੋ। ਨਹੀਨਦੇਸਕਵੀ। ਹਮਭੀਸਿਖਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂਨੁਪੂਜਾ
 ਦਾਜਰਨਹੀਦੇਦਾ। ਹਮਅਮਾਂਨਰਖਨੇਹਾਂਸਤਲੁਦਮਾਤਾਪਾਸਾਜੁ
 ਏਸੁਪਯੋਜਾਵੈਗਾਤਾਂਲੇਵਾਂਗੇ। ਜਿਉਜਰਮਾਰਿਆਖਾਈਏਤੁਰੇਬ
 ਨੂਦੂਰਕਰਦਾਯੋ। ਤਿਵੈਪੂਜਾਦਾਪਾਨਸੁਧੋਇਗਾ। ਤਾਂਲੇਵਾਂਗੇ। ਹ
 ਮਾਰਸਿਖਯੋਵੈਗਾਉਸਨੁਹਮਭੇਜਾਯੋ। ਅਮਾਨਲੇਵੈਗਾ। ਜਾਂਦਿਲੀ
 ਪਸਿਖਯੋਵੈਗਾ। ਵਿਦੁਸੀਵਰਸਅਠਾਰਸੈਨਿਨਵੈਦਰਤੇਗਾ। ਪਸਰ

ਮਤੇਉਠਕਾਲਸਾਚਮਕੇਪੁਰਬਪੰਥਾ। ਦੁਰੇਦ੍ਰਸ੍ਵਸਬਪਬਤੀਮੇਨਜੇ ੨੦
 ਰਜੀਕੁਪੰਥਾ। ਖਾਲਸਾਮਿਲੇਮੇਲਕਰਖਾਲਸਾਦੂਟੇਦਿਵਸਾਮਿਤ੍ਰ
 ਹਿੰਦਵੀਮੇਲਵੀਗੋਰੇਸੁਨੀਸੁਦਸਾ। ਬਲੀਯੋਇਗਾਖਾਲਸਾਤੁਰਭੇ
 ਗਮੇਨਾਲੁਟੇਗਾਂਉਪਰਜਾਦੁਖੀਨਿਆਇਯੁਇਗਾਅਉਨਾਸਿ
 ਖਣੀਆਬਿਰੁਦਾਰਣੀਪੁਰਖਤੁਰਕਕੀਆਸਾ। ਤਾਂਦਿਨਉਪਜੇਖ
 ਲਸਾਸਬਬਰਨਕੋਪਿਆਸਾ। ਤਾਂਮਾਤਾਦੁਪਪੁਈ। ਬਰਨਤੁਆਰ
 ਹੁਦੇਵੇਮਾਤਾਨੁਪਨੁਪਿਆਰਯੋ। ਕੁੰਦਬਨੁਵਪਣਨਨੀਦੇਈ।
 ਸਾਖੀਪੁਰੀਯੋਈ॥੨੧॥ ਬੋਲੇਦਾਹੁਰੁਜੀ ॥ ਏਕਬਾਰਗੁਰੁਜੀ
 ਜੂਝੇਬਡੀਗਾਰਜਣਾਪੁਈ। ਨਗਾਰੇਫੋਲਤੁਰੀਆਨਰਸਿੰਗਬਾਝੇ

ਬਜਲਲਗੇ ਅਤੇ ਸਰਨਾਈ ਦਮ ਮੇਵੁ ਕ ਕੇ ਬਾਜੇ ਬਜਲਲਗੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਉਠ ਕੇ ਰਮ ਕ ਚਲੇ ॥ ਬਿਸ ਕ ਕ ਰਿਅ ਵੈਰੀ ਅੰਗੁਰਾ ਲੁਟ ਲੀਆ
 ॥ ਪਿਨੇ ਕ ਪਨੇ ਅਸਵਾਰੀ ਪਨ ਸਤੁ ਲੁਟਿਅ ਗਾਇਆ ॥ ਸਿਖ ਰਵੈ ਪੁਕ
 ਰੈ ਕ ਪੈਯ ਜੁਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੈ ਬਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਆ ਕਿਸਤਰਾਂ ਜੀਤਾਂਗੇ ॥ ਗੁ
 ਰੂ ਕ ਮਾਲ ਲੁਟਾ ਪਰ ਅੰਤ ਨਹੀ ॥ ਅਸੀ ਕਿਸਤਰਾਂ ਪਦੁਚਾਂਗੇ ॥ ਪਰ
 ਤੇ ਸਗੀ ਮੰਦੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਕੁਛ ਬੀ ਨਹੀ ਸਕਿਅ ॥ ਯਾ ਕਾਰ ਮਦਰਹਿ
 ਆ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੇਲੇ ਲੀ ਕਾ ਕਢੁ ਸਿਖੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਲੀ ਕਾਂ ਕਢੀਆ
 ॥ ਬਚਨੇ ਆ ਬੁਝਾਵੇ ॥ ਤੁ ਬੁਝਾਇ ਦਿਤੀਆ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੇਲੇ ਤੁਹ
 ਨੁਕਦੁਲ ਵਿਚ ਹਰਖ ਮੇਸਲ ਵਿਚੁ ਸੇਗਾ ॥ ਪੁਆ ਕਿਨੀ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕ

ਹਿਆਜੀਪਾਤਿਸਾਹਨਰਖਨਸੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬੋਲਕੁਦਾਇਆ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਯੈਜੁਗੁਰੂਕਿਆਨੇਆਮਦੁਖਰਚਨਾਸਾਦੇਖਕੇਪਰਕਾ
 ਖਰਚਦੇਖਕੇਨੁਕਸਾਨਾਪਰਯਰਖਸੇਗਾਕੁਛਬੀਨਹੋਇਆਨਹੋਵੈ
 ਗਾਯਰਖਸੇਗਾਕਾਦੇਯਰਖਿਦੁਆਵੈਖਿਦੁਜਾਇਮੇਜਾਥੇਸੇ
 ਖੁਸੀਪੈਸੇਸੇਗੀਦੁਖਭੂਇਨਾਨਾਪਿਆਵੈਸਬਦੇਕੇਅਰਗਹਿਛਾ
 ਰੇਨਿਤਾਰੁਰਬਾਦੀਸਿਖਜਾਜਿਨਾਤਿਨਾਨੇਗੀਮਿਤਾਮਲਮਲ
 ਨਾਈਕਾਮਨੀਖੇਨਸਕਰੇਸਿਗਾਰਾਖਸਮਨਕੁਈਫਲਿਕਿਆਸੇ
 ਸੀਮੀਦੀਨਾਗਾਰੁਰੂਜੁਆਇਆਨਾਮਪਰਿਲਾਗੀਲੁਭਕੀਦੁਰਾ
 ਸੇਈਸਿਖਭਾਦਾਪਰੇਰੁਕੇਸਦਾਯਜੁਗਾਤੁੰਸਿਖਸੁਖਸੇਪਰਦੇ॥੩

੨੭

ਲਕੇਕ੍ਰਿਪਕਰੀ। ਮੇਰਸਿਖਸੇਈ। ਚਤ੍ਰਪੀਛੇਨਮੁਨੇ। ਲੜਾਈਮ
 ਢੀਬਡੀਪਮੰਡੂਕੀ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ ॥੨੮॥ ਬੋਲੇਵਾਹੁਰੂ
 ਜੀ। ॥ ਏਕਬੇਰਪੰਮਾਵਜੀਰਮਾਰਨਰਜਾਤੁਮਚਿਟਨੈਭੇਜਿਅੰ
 ॥ ਸਲੁਕਕੀਆ। ਗੁਣਜਾਇਆਂਤੁਸੀਸਚੇਗੁਰੂਗੇ। ਤਾਂਬਚਨਪੂ
 ਆਪੰਮਾਵਜੀਗ। ਆਪਰਬੇਪੀਗ। ਬਮਦਕਬਿਲਾ। ਸਮਵਧਿਨ
 ਸੇਲਾ। ਰਾਜਪੂਤਕੀਜਾਤ। ਨਮੀਤਸਾਪੂਨਾਭਾਤਮਾਤ। ਬਚਨਹੋਆ
 ॥ ਜੇਰਤਲਗੇਕਪੜੇਜਾਮਹੋਇਪਲੀਤ। ਜੇਰਤਪੀਵਹਿਮਾਨਸਾਂਤਿਨ
 ਕਿਉਤਿਰਮਲਚੀਤ। ਤਾਂਪੰਮਾਬੋਲਿਅਗਸਰਦਆਏਗੁਰੂਜੀਨ
 ਤਿਯਾਗੀਏ। ਤਾਂਸਿਖਅਤੇਸੇਢੀਬੋਲੇਸਿਧਈਲੜਾਈਵਛੁਤੁ

॥ ਨੀਨਾਹੀ ॥ ਹੁਦਸਲੁ ਕਹੀ ॥ ਛਾਹੈ ॥ ਬਚਨੁ ॥ ਅਪਿਕੁ ਕੁਲਾ ॥ ੨੨ ॥
 ॥ ਰਜਪੁਤ ਕੁਲ ॥ ਜਿਨਾ ਜੀਮਦਾਸ ਤਗ ॥ ਪਾਲਣਹਰਿ ॥ ਮਾਰਿ ਕੇਰੀ
 ॥ ਤਪੁਤ ਸਿਰਕ ਤਗ ॥ ਭੁਲਾਨੇ ॥ ਇਪਾਨੀ ॥ ਮਾਸਮ ॥ ਬਿਸਾਹੀ ਲੇ
 ॥ ਭੀਨ ਪਨੇਸਾ ॥ ਪੁਬਨੇ ॥ ਦਗ ॥ ਬਪਕੇ ॥ ਦੇਇ ॥ ਪਾਰਿ ॥ ਮੈ ॥ ਅੰਨਿ ॥ ਦੁਪਕੁਤ
 ॥ ਬਪੁਸਰਪਾ ॥ ਦੇਵਨ ॥ ਮਾਂ ॥ ਭੁ ॥ ਕਰੇ ॥ ਮੀ ॥ ਤਤ ॥ ਪਰ ॥ ਬਤੀ ॥ ਸਮੇ ॥ ਕਾਂ ॥ ਮਕੇ ॥ ਬਾ ॥
 ॥ ਬਾ ॥ ਤਕਰੇ ॥ ਅਤ ॥ ਮੇ ॥ ਪੁਕੀ ॥ ਅੰ ॥ ਤਰ ॥ ਦੁ ॥ ਬਿ ॥ ਪਾ ॥ ਪੁਰ ॥ ਲੇ ॥ ਦੇ ॥ ਸਿ ॥ ਦਿ ॥ ਪਾ ॥ ਭੁ
 ॥ ਲਾ ॥ ਬਿ ॥ ਪਤਾ ॥ ਦਿ ॥ ਪਰ ॥ ਹਿ ॥ ਦੂਰ ॥ ਭਾ ॥ ਈ ॥ ਭੁ ॥ ਲਾ ॥ ਨੀ ॥ ਪਰ ॥ ਤੁ ॥ ਸੀ ॥ ਚਾ ॥ ਹੋ ॥ ਸੇ ॥ ਕੇ ॥
 ॥ ਤੁ ॥ ਸੀ ॥ ਪੁ ॥ ਏ ॥ ਪੀ ॥ ਮਾ ॥ ਲਗ ॥ ਆ ॥ ਜੂ ॥ ਰਰ ॥ ਪਣ ॥ ਬੁ ॥ ਪਿ ॥ ਵਾਂ ॥ ਨਿ ॥ ਸ ॥ ਭਾ ॥ ਚ ॥ ਤਰਿ
 ॥ ਮਿ ॥ ਲਗ ॥ ਈ ॥ ਆ ॥ ਰੁ ॥ ਰੁ ॥ ਕੇ ॥ ਲਗੇ ॥ ਦਿ ॥ ਸਾ ॥ ਪਕ ॥ ਹਣ ॥ ਅਰ ॥ ਗ ॥ ਜਾ ॥ ਨੁ ॥ ਕਹਿ

ਭੇਜੇ ਮੇਰੇ ਬਸੇ ਗਏ ਪੈਨਾ ਸਿਖੀ ਦਿਖਾਵਨ ਲਗਾ ॥ ਭੇਰੁ ਲਗਾਏ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਕੇਤਲ ਭੁਗਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਯੋਗੇ ਨੇ ਨਜ਼ਰ ਕਰ ਗਿਲਤੀ ਕਰੀ ॥ ਬਿ
 ਨਾ ਗੁਰੂ ਹੋਰ ਕਈ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬੈਠ ਕੇ ਤੁਰਕਾਈ ਟੋਜ ਚੜਾਇ ਦਿਤੀ ॥
 ਆਪਣੇ ਗਾਜਾਈ ਟੋਜ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ਮਰਾਇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਰਦਗਾਈ
 ਅਛਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਜਲਾਵੈ ਭੁਭਾ ॥ ਜੂਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਈ ॥ ਸਿਖੀ
 ਜਲਾਉਣੀ ॥ ਜਿਉ ਪਾਰਧੀ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਬੋਲੇ
 ਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਕਾਰ ਗਏ ਦੂਰ ਲੇ ਗਏ ॥ ਮਿ
 ਰਾਮਾਰ ਦਿਖਾਏ ॥ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ॥ ਟੋਰ ਪਾਇਆ ਬਾਹਰ ਮਹਾਂ ਪਸਾਰਿ
 ॥ ਨਿਤੁ ਕਹਿ ਆਕੇ ਰਾਜਾ ਸਾਬਤੁ ਮੀਮਲੇ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਰਵਾਲ ਸਰ

ਕਮੇਲਾ ਅਇਆ ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਲੇ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰੀ
 ਏਰਾ ਜੇ ਸਬਾ ਮਿਲੈ ਗੋ। ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਗੋ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਕਪਟਾ ਪਰ
 ਪਰਵਾਰਿ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਕੇ ਕਹੇ ਮੰਨ ਲੀਆ। ਮਦਨ ਸਿੰਘ ਛਮਾਰੋ ਬੋਲਿ
 ਆ। ਕਰੈ ਗਾ ਸੇ ਕੁਰੈ ਗਾ। ਗੁਰੂ ਕਾ ਕੀ ਕਰੈ ਗਾ। ਸੇਵ ਕਤੇ ਕਾਜ
 ਸਰੈ ਗਾ। ਦੁਸਨੁ ਦੂਰਿ ਮਰੈ ਗਾ। ਤਾਂ ਸਿਖ ਬੋਲੇ ਵੇਦੇ ਕੀ ਕਹਾਵੈ
 । ਤਾਂ ਮਦਨ ਸਿੰਘ ਹਸ ਕੇ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ। ਗੁਰੂ ਕੋ ਬੋਲੇ ਕੁਈਏ
 ਸਨੇ ਬਾਰਾ ਮਹੀਨੇ ਪੈ ਨੇਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ। ਜਿਥੇ ਨੇਨੁ ਸੇਵੇ ਨਿਸਕਾਂ
 ਮਗੁਰਾਂ ਵਾ। ਬਰਸ ਸੇਵੇ ਗਾਇ ਗੁਰੂ ਦੀ। ਤਿਸਨੂੰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ
 ਸੂਝਾ ਵੇਗਾ ਪੈ ਨੇਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ। ਤੁਈ ਜੁਗ ਰਿਗੁਰੂ ਕਾ ਪਰ।

੮੩

ਰਾਖਾਸਚਾਸਤਗੁਰਦਿਤਾਨਸਿਖਾਕਰਿ। ਲੁਪਕਾਸਮਾਸਰ। ਤਾਂ
ਲੇਗਏਬਰੀਅਠੇਜਾਰਜੇਅਏਪਬਤੀ। ਏਥਿਆਲ ਬਿਅ
ਆਲ ਮਦੁਈਏ ਸਿਰੀਨ ਗਰੀਏ ਕਮਗਨੀਏ ਹਿਰੂਰੀ ਲ
ਕੂਰੀ ਘਮੰਡੁਮੰਦੇਦਾ। ਬਿਸੈਰੀ ਮੰਡੂਲ। ਏਥਦਰਸਨਮੇਤ
ਹੋਗਏ। ਰੂਪਗੁਰੂਕਾਅਤੇਗੁਰ। ਰਾਜੇਰਾਣੀਆਸੁਦਿਆਸੀ
। ਜੈਸਾਏਖਿਅਤੈਸਾਯੋਪਰਥਿਅ। ਕੇਈਕਹੈਰਾਜਪੁਤਰਾ
ਜੈਨਿਗਲਪੁਏ। ਇਸਨਾਨਦਾਨੁਨਮੁਜਪਕਰੇਸੁਕੁਨਾਯੀ। ਗੁਰੂ
ਕੇਬੈਠਉਚੇਠੇਗ। ਤਾਂਏਥਿਆਲਦੀਬੇਦੀਕੁਆਰੀਜੀਉਨਿਪ
ਤਾਨੁਪੁਛਿਆਪੁਛਕੇਚਿਠੀਲਿਖੀ। ਕਈਸਰੀਬਡੀਪਨੀਪੁਈ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਭਾਂਗ ਦੀ ਸੀ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹੀ ਸੀ ॥ ਬਾਣੀ ਬਰੀ ਕਰਾ ਕਰੀ ॥ ਪਰ ਰਸ ਭੁਲਾ
 ਰਖਿਆ ॥ ਤਾਂ ਲਿਖੀ ਅਪੀਨ ਤਾਵ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ॥ ਸਾਰਾ
 ਪਉੜਾ ॥ ਦੂਜਾ ਗਉੜਾ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਤੇ ਦੋਨੋ ਭਉੜਾ ॥ ਕੁਛ ਖਾਧ
 ਕੁਛ ਲੈ ਕੇ ਸਉੜਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਤ੍ਰ ਪਾਉ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆ
 ਲਿਖਾ ॥ ਜਾਣੇ ਸਾਰੇ ਦੁਏ ਪਉੜਾ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂ
 ਜਾ ਕਰੀ ਰਾਮ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਲਾਗੇ ਪੁਏ ਖੇਹ ॥ ਉਭੇ ਲੋਕ ਭਉੜੇ ॥
 ਰੇ ਕੁਛ ਖਾਧਾ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਮਾਲਾ ॥ ਪਲੇ ਰੁਈ ਸਉੜਾ ਪੂਆ ॥ ਉਤ੍ਰ
 ਮਰਾ ਬਾਲਾ ॥ ਸੁਣ ਕੇ ਉਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਕੀ ॥ ਅਗਿਆਤੇ ਮਿਲ ਦੇ ਆਈ ॥

ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਮਥਾਟੇ ਕਿ ਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂਕੀ ਕਮਾਨ ਸਾਥ ਪੀਠੇ ਠੇਕੀ। ਤਾਂ ।
 ਉਸ ਪੁਰਿ ਆਕਿ ਉਜੀਧ ਕਿਉ ਨ ਰਖਿ ਆ। ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਤੂੰ ਨਰਿ ਗੋ
 ਦੀ ਬੇਗਮ ਥੀ। ਤੈ ਬਿਸਾਤ ਪਤਲ ਪਰ ਬਨਾਈ। ਅਤੇ ਦੇਹ ਪਾਇ
 ਆ। ਵੈਰੀ ਜਾਲ ਕੇ ਤੁਰਕ ਦੀਨ ਛੁਵੈ ਸਿਖ ਤਾ ਮਥੀ ਨਾ ਛੁਟੇ। ਤੇ
 ਰੀਸੇ ਵਾਭਾ ਵਨ ਤੇ ਦਮ ਦੇ ਮੇਕਾ ਜਨਮ ਦਿਤਾ। ਰੂਲੇ ਵਾਕ ਬੀਲਾ
 ਵੈਗੀ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸਿਖ ਦੀ ਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੀ। ਤਾਂ ਦਰਸਨ
 ਦੇਵਾਗੇ। ਬਖਸ਼ ਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀ। ਦਿਟਾ ਗਈ ਵਰਤਨੇ ਮੁਹਿ ਦਰ
 ਯੀ। ਦੇਹ ਤਿ ਆਗ ਕੇ ਜਨਮੀ ਜਾਇ ਮਾਲਵੇ। ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ
 ਈ॥ ੪੦॥ ਬੋਲੇ ਵਾਹ ਗੁਰੂਜੀ । ਏਕ ਬੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਮਾਲਵੀ

੨੫ ਬਤਿਪਰਚੜੇਭਾਇਕੇਸਿਖਪੰਜਨਾਲਾਏਕਸਿਖਬਾਗੀ ੮੫
 ਲਾਏਖਕੇਉਸਮਥਾਅੰਤਿਏਕਿਆਤਾਂਬਚਨਕੀਆਤੁਕਿਆ
 ਜਾਣਕੇਮਥਾਏਕਿਆਜਲਕਹੁਤਾਂਸਕੇਕਹਿਆਸਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀਮੈਰੇਵਾਂਦਾਪੁਤ੍ਰਹਾਂਮੈਨੂਰੇਵਾਲਕਹਏਏਨਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂਅਇ
 ਨੈਕਹਾਪੁਤ੍ਰਤਪਕਹਿਤਾਂਮੈਤਪਕਰਦੇਲਾਗਾਉਤ੍ਰਪੰਡੁਦਿਚਾ
 ਜੁਗਤੀਨਬੀਤੇਤਾਂਬ੍ਰਹਮਾਨੈਦਰਸਨੁਦੀਆਮੈਉਸਤਤਿਕਹੀਬ
 ਹਮਪ੍ਰਸੰਨਹੁਆਤਾਂਮੈਨੂਬੋਲਿਆਏਨਾਗਸੁਤ੍ਰਮਾਂਗਦਰਦੀਆ
 ਤੁਲੇਵਾਤਾਂਮੈਕਹਿਆਰਾਜਸੀਪਾਉਬਿਭੂਤਾਬ੍ਰਹਮੇਕਹਿਆਰ
 ਹੁਤਾਂਮੈਤੁਪਨਗਾਰਰਚਿਆਦਿਸਕਰਮਾਂਨੇਨਗਾਰਕਾਰਜਾ

ਹੁਆਰਾਜਕਰਿਤਿਆਜੁਗਤੈਸਠਬੀਤੇ। ਤਹੇਇਸੇਰਾਰਾਜ
 ਜਖਾਂਆਂਲੀਆ। ਤਮੈਜੁਪਕਰਦੇਹੋਛੁਡੀ। ਜਗਾਂਤਪੁਕਰ
 ਥਾ। ਤਹਾਂਬੁਧਮਾਦੇਵਰਕਰਿਤੀਰਬਪੁਆ। ਤੁਮਆਏਹੋਨੇਹ
 ਕਲੀਕਜਬਹੋਇਗਾਤਾਂਲਗਈਹਾਂਗਾਂਗਾ। ਤੁਮਭੀਅਵਤੁਰ
 ਨਰਕਹੋਮੇਰੀਸਾਹਇਤਾਕਰੇ। ਜਖਾਂਨੁਸਮਛਾਵੇ। ਸਰਦਤੁਮਾ
 ਰੀਅਹੋਇਆਪੈਗਾ। ਤਾਂਗੁਭੀਕਮਾਂਨਖੈਰੀਸਭਪਰਬਤਅ
 ਰਜਾਏ। ਏਗੁਭੀਰਖਲੇਦਾਰਖਲੇਦਾ। ਇਤਨੇਮੈਜਦਾਂਵਾਂਗੁਰੇ
 ਮਾਮਿਗਲਰਮਪਾਰੀਆਂਨਖਜਾਪੁਆਪੁਰਖ। ਲਗਾਕਯਲ।
 ਤੁਮਾਰਸਮਾਨੀਆਵਲਦਾ। ਤੁਮਗੁਭੀਜਾਵੇ। ਜਾਂਪੀਖਛੈ

ਲੇਗਾਤੁਆਗਤੁਸਾਂਬੀਜਖਾਂਪਾਸਅਇਉਤੁਦਾਯੋ॥ ਅਰਜੈਸ
 ਰਦਪਾਰਜਖੁਯੋ॥ ਅਸਾਰੁਨਾਗਨਾਲਸਦਾਜੁਪਦਿਯੋ॥ ਤੁਸਾਂ
 ਸਯਾਇਤਾਸਬਕੀਸਾਂਵੀਕਰਦੀ॥ ਅਸੀਭੀਦਸਸਹਿਸਜੈਨਾਦੇ
 ਵਾਂਗੋ॥ ਤੇਰੇਪੰਥਦਿਉ॥ ਤੁਮਜਬਜਮਾਰੇਪਾਂਅਵੇਗੋ॥ ਤੁੰਭੁ
 ਰੂਜੀਬੋਲੇਠੇਜਾਂਅਗਮਤੁਰਕਯੋਨਾ॥ ਏਕਬਾਦਸਾਬਰੁਸਮਕਰਾਂ
 ਪਰਮਾਨੁਖੀਦੇਹਕਲਿਜੁਗਾਦੀਤੁਰਾਂਯੀਬਰਤਦੀ॥ ਹੋਇਤਨਮੈਰੇ
 ਵਾਲਬੋਲਿਆਪਿਤਾਜੀਕੋਦਸੈਨਾਲੈਕੇਪਦੁਚਾਂਗਾ॥ ਕੁੰਜੀਗੀਸੈ
 ਨਾਪੁਈਮੇਰੀਬੁਗਵਦੀ॥ ਨਤ੍ਰਿਨਵੈਯੋਇਗਾਤਾਂਮੈਗਪਥਵੇਸਤੋਨਾ
 ਗਾ॥ ਤੁਮਾਰਾਪੰਥਰਦਮਾਂਬੁਗਾ॥ ਤੁਰਕਮਾਰਗਰਦਕਰਾਗਾਪ

ਰਾਸਵੇਖਖਭਨਦਾਹੋਇਗਾ। ਕਪੀਸਰੀਪਬਕੀਸੀਭਭਿਮਲੇਛ
 ਭਾਵਜਿਮੀਨਦਬਾਇਲੇਵੈਗੀ। ਤਾਂਮੈਨਿਕਾਸਦੇਵਾਂਗਾ। ਪੀਰੁ
 ਰਖਾਂਗਾ। ਮੇਰਤੇਜਫੈਲਜਾਵੈਗਾ। ਮਦਦਨਾਰੀਭੇਪੁਤ੍ਰਜਦਗ
 । ਹੋਇ। ਪੀਛੇਲਨਕਰਿਖੰਡਪਜਾਕਰਾਂਗੇ। ਕਮਗਨਪਯਾਗ
 ਦਿਲੀਤੇਪੁਰਬਲਗੁਰਾਜਏਕਕਰੇਗਾ। ਦੂਜਮੈਪਵੀਰਾਵੀਦ
 ਦੁਤੁਗਾਸਤੁਰਦੁਤੇਪਸਭਮਕਸਮੀਰਲਗਭਾਜਕਰੇਗਾ। ਦੂਰ
 ਦਆਪਦਾਅਲਮੀਕਯਵੇਗਾ। ਕਹਿਕਰਿਨਲੋਹੇਲੀਅ
 । ਅਤੇਕਹਦਲਗਾਸਿਗਭਲਨਾ। ਬਚਨਪੂਆਜਾਪਿਕੁਰੀ
 ਤੂੰਕਵੇਰਪਾਸਕਹਦਾਜੁਪਕਰਕੇਪਰਮਥਾਪਕੇਪੀਥਕਾਵਿਰੋਧਤੁ

ਰਕਾਸਾਬਪਖਾਇਦਖਲਜਾਵੇਗੇ। ਨੂਰਗਮਮਦੀਬੁਰਾਕੂਰਕਰਾਇ ੬੭
 ਕੇ। ਤਾਂਓਗਾਇਆਵਿਓਪੀਸਟਾਇਆ। ਚੇਵਾਲਵਰਦੇਕਰਖੁਸੀ
 ਹੋਆ। ਬੋਲਾਤੁਮਕੋਆਪਦਾਵਰਜ਼ਕੀਹੋਵੈਗੀ। ਤੁਮੈਮਿਲਾਗਾ।
 ਗਾਇਤੀਕੋਪਕਰਿਕਹਿਆਸੀ। ਮੇਰਾਅਪਮਾਨਹੁਆ। ਪਾਪਿਲਲ
 ਈਗੁਰੁਕਿਆ। ਸਿਤੁਸਾਂਜੁਢੇਤਰਹਦਾ। ਸਮੈਸਮੈਸਪਤੁਰਾਗਾ। ੦
 ਖੀਪੁਰੀਹੋਈ। ੪੧ ॥ ਬਿਲੇਵਾਹਗੁਰੁਜੀ। ॥ ਏਕਬੇਰਸੇਗਤਿ
 ਜੁਰੀਗੁਰੁਕੀਭੁਟਆਵੈ। ਅਰਦਾਸੀਆਸਿਖਅਰਦਾਸਕਰੇ
 ॥ ਖਜਾਨਾਸਾਭੁਦਾਜਾਵੈ। ਕੋਈਰੁਪਈਆਕੋਈਸਿਖਪੈਸਮੁਹਰ
 ਸੋਕੋਈਹਜਾਗਇਸੀਤਰਾਂਖਜਾਨਾਜੁਸਿਆ। ਤੁਯਾਂਤੁਵਨਾਪੁਰੀਅ ०

ਕਰੇ ਸਿਖਾ ਕੀ। ਫਿਰੰ ਬੈਠਾ ਕਾਜੀ ਸਲਾਰ ਦੀ ਨ ਪਰਸਾਈ ਵਾਲਾ।
 ਦੁਵੈ ਧੀਨ ਕਾ। ਤਾਂ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਹੋਈ। ਕਾਜੀ ਪੁਛਿ ਆਗੂ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਮਾਰੇ
 ਸਿਖ ਅਰਥਾ ਸਕਿਉ ਕਰਿ ਦੇਯੋ। ਬਾਮਲ ਕਿਉ ਕਰ ਦੇਯੋ। ਜੋ ਪੁਰ
 ਇਕਰੀ ਸੋਭੇ ਗਦਾਯੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਦੇਯੋ। ਦੂਜੇ ਹੋਈ ਹੋ ਸੁ ਅਭੇ
 ਹੀ ਬਲ ਰਹੀਯੋ। ਤੇ ਅਸੀਂ ਬੀ ਤੁਰਕ ਜਾਲ ਦੇਯੋ। ਕਰੀ ਪੁਣੀ ਰਬ ਦੀ
 ਨੂੰ ਫਿਰਕਿ ਜੋ ਜੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸਾਧੋ। ਪੁਸੀਂ ਹੋਯੋ ਪੁਸ਼ਪ
 ਨ ਦੇਯੋ। ਫਿਰਕਿਉ ਕਰ ਦੇਯੋ। ਤਾਂ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਬਲ ਨ ਬਲੇ ਕਾਜੀ ਜੀ
 ਸੁਦੇ ਪੁਰ ਵਿਖਾਈ ਗਥ ਕੀ। ਅਰਲ ਗਾਇ ਰਿਖਾਈ ਕਾ ਬਾਦ ਪ
 ਪੀਛੇ ਕਹਿ ਸਮਵਾਇਆ। ਜਾਂ ਦੇਯ ਜਨਮ ਦੇਯੋ। ਤਾਂ ਕਰਮ

ਹੋਈ ਲਿਖ ਜਾਂਦੀ ਹੈਗੀ ॥ ਜੈਸੇ ਮੁਹਰ ਵਾਲੇ ਪੁਠੇ ਹਿਠ ਲਿਖੇ ਥੋਲ
 ਗਾਵਣ ਵਾਲਾ ਜਾਲ ਗਾਵੇਗਾ ਤਾ ਸਿਧੇ ਹੋਇ ਗੇਟੇ ਕੇ ਭੇ ॥ ਭੈਸੇ ਹੀ ਕਰ
 ਮਾਵਾ ਤਾ ਬਿਪਾਤਾ ਮਸਤ ਕਪਰ ਲਿਖ ਕੇ ਏਹ ਕਹਿ ਆ ਜਾਂਇਹ
 ਮਾਨੁਖ ਗੁਰ ਪੀਰ ਅਗੇ ਮਥਾ ਨਿਵਾਵੇਗਾ ॥ ਤਾਂ ਸੁਖੇ ਅਖਰੇ ਹੋਇਗੇ ॥
 ਛਲੇ ਹੋਇਗਾ ॥ ਨਹੀਂ ਦੇ ਕੇ ਗਾਤਾਂ ਅਪੁਠਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ ਕਰਮ ॥ ਤਾਂ ਭੇਰੁ
 ਬੂਭਾਵਨਾ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੁਪੀ ਹੋਈ ॥ ਕਾਜੀ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹਜੀ ਸੇ ਸਾਦੂਰ ਹੁਆ ॥ ਬਿਲਿ ਆਵਾਹਿ ਦਾਹਿ ਜੀ ॥ ਐਸਾ ਖੁਦਾਇ
 ਅਬਲਗੁਰੂ ਅਮਦਾ ॥ ਕਦਮੀ ਸਤ ਬੰਦਾ ਜਗਨ ਪਾਰਕਰ
 ਮਹਿ ॥ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ॥ ੪੨ ॥ ਬੋਲੇ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਏਕ ਬੋ

ਰਗੁਰੂਕੇਜੁਰਸੀਗਤਿਦਰਸਨਕਰਿਕੈਭਾਵਨਾਜੈਸੀਤੈਸੀਕਾਮਨਾਪੂਰੀ
 ਆਕਰਤੇਬੋ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕੋਈਐਸੀਧੋਤਿਰੀਮਤਿਜਿਸਨੇ
 ਮਰਦਦਾਮੁਨਾਫਿਟਕਾਰਿਆਹੈਵੈਬਹੁਛੋਟਾ। ਤਾਂਸਬਸਿਖਦੀਅੰ
 ਲੁਪਕਰਗਿਆ। ਤਾਂਇਕਸਿਖਦੀਬੇਦੀਚੁਠੀਧਰੇਜੋੜਕੇਬੋਲੀਜੀ
 ਸਰੇਪਾਤਸਾਜੀਮੈਕਦੇਨੀਫਿਟਕਾਰਿਆਮਰਦਕੀਜਾਤਿਆ
 ਤੇਪੁਤਨੁਬੀਨੀਇਤਕਿਆ। ਤਾਂਬਢਨਪੁਆਸਿਖਕੀਬੇਦੀਕਿਸ
 ਤਰਾਂਪਤੀਤਕਰੇਸੀਗਤਿਸਿਖਾਂਦੀ। ਤਾਂਉਨਭਾਗਦਕਹਿਆਮਗਰਾ
 ਜਜੀਮੇਰਾਧਾਇਵਾਨਸੀਪਤਸਾਧੀਬੜੀਆਗੇਸਾਗਰਵਿਡਾਰਾ
 ਦੇਸੇ। ਤਾਂਬਾਪਮੇਰਾਮਰਾਸੁਦਕੇਪਾਤਸਾਧਪਰਜਪਤਕਰਾ। ਮੁਰਜ

ਪਤੀ ਕੀ ਅਲਗ ਇਥੇ ਕੀ ਬੈਠ ਫੀ। ਅਤੇ ਕਹਿ ਆਇਓ ਫੀ ਉਸ
 ਕੀ ਸਿਤਾਂ ਨਾਲੋ ਕਾ ਕਹਿ ਆਸਤਿ ਬੈਠੀ ਆਪੈ ਨਾ। ਅਠਵਾਂ ਅਰਧਾਂ
 ਨੇਹਿ ਗਾ। ਤਾਂ ਪਤਿ ਸਾਹ ਕਹਿ ਆਇਓ ਖਲੋਵੇ ਜੋ ਲੋਗੋਂ ਤਾਂ ਖਲਾਸ
 । ਕਿਤਨੇ ਕਹਿਨ ਬੀ ਤੇ ਤਾਂ ਲੋਗੋਂ ਪੈਏ ਪੁਆ। ਦਮ ਮੇਨੋ ਬਤਾ ਬਜੀਅੰ ०
 । ਪਾਤੁ ਸਾਹ ਸੁਦਿ ਆਪੁ ਕਮਦੀ ਆਖਲਾਸ ਕਰੇ। ਰੁਜੀ ਨਾਲਗਾ ਮਿਲ
 ਲਪਰ ਖਲਾਸ ਪੁਆ। ਫੇਕੀ ਉਠ ਪਤੀ ਪੁਈ। ਆਦਰਸ ਬਲਗੇ
 ਕਰਲ। ਤਾਂ ਮੈਸਤ ਬੇਲਾ ਵੀ ਚਕਹਿ ਆਪੈ ਨਮਰਦ ਦੀ ਦਾਨੀ ਜਿਸ
 ਦੇ ਪਿਛੇ ਪਰਵਾਰ ਛੁਦਿ ਆਗਿ ਸਦਾ ਨੀ ਤੇ ਜਪ ਪਯੋਗਤ ਪੁਸਤੁਠ
 ਲਦਾਯੋ। ਕਬੂਲ ਦਾਨੀ ਦਰਗਾਹ ਮਰਦ ਕਰਹਿ ਰੀਦਗ। ਬਿਰੋਸਦ

੨੬

ਨ੍ਰੀਪਗਨ੍ਰੈਮਰਦਨਸਤਿਐਨਮਭਿਰਤਿਬਦਨਾਸਦੇਪਤਿਸ
 ਰਿਮੈਪਤੀਤਿਕਰਿਲਈਮਰਦਜਮਦੇਹੀਬਿਦਪਲਾਸਾਜਨਾਨੀ
 ਸਾਤਬੀਤਾਭੀਮੁਗਲਾਜਾਨਕਰਿਆਪੰਨਦਾਨ੍ਰੀਸਚੀਜਨਜੁਮ
 ਲਜੇਮਹਿਮਾਦੁਤਹਿਜਦਹਿਰੇਜਗਦਮਹਿਮਰਦਹਿਜੀਮਹਿਦੁ
 ਰਗੋਸਖੈਰਕਰਦਮਹਿਦਾਨ੍ਰੀਬਿਦਗੀਐਤਪਦਾਇਦੀਦਾਰਸੁਮ
 ਰਹਿਮਭਿਰੋਰਦਾਨ੍ਰੀਸੈਤਾਂਬਿਸਾਸਨਾਕਰਦਮਹਿਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਿਅਪੰਨਤੇਹੀਪਤੀਤਿਸਿਖੇਦਾਨ੍ਰੀਤਰੀਫੁਕੇਸਮੁਮਾਰਬਾਰਤ
 ਦਮਭਿਰੋਰਦਾਨ੍ਰੀਬਦਨਤਮਮਨਦੀਦਮਹਿਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ
 ੪॥ ਬੋਲੇਦਾਗੁਰੂਜੀ ॥ ਏਕਬਾਰਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਥੇਦੁਸਿ

ਪਾਂਪਾਛਿਆਜੀਸਰੇਪਤਿਸਾਹਿ। ਬੁਢਾਬੁਢਕਾਜਿਉਛੋਹਿਛੁਹਿ
 ਰਤਿਵੈਤੋਰੇ। ਪਰਖਰਚਾਹੀਏਕੁਛੁ। ਸਿਆਲਾਹਿਅਯੋ।
 ਇਤਨੇਕਯਦੇਸੇਜੇਇਕਵਲਜਾਗੇਸਿਖਦੋਹਜਾਰਰੁਪਾਅਗੇ।
 ਪਰਕੇਮਥਾਅਲਟੇਕਿਆ। ਬੁਢੀਬੋਲੇਕੈਸਾਯੋ। ਅਤੇਭੂਰਿ
 ਸਦਾਸਿਖਯੋਤੇਕਿਬੇਰਹਨਾਯੋ। ਤੁੰਚਿਹੋਲਿਆ। ਮੁਲਤਾਂਨਦਾਹ
 । ਅਤੇਮੁਰੀਦਨਿਗਾਹੇਦਾਹ। ਅਥੇਖੇਵਟਮਾਲੇਕਰਆਹਿ
 ਆਵਾ। ਮਾਲਬਿਕੇਨਾਹੀ। ਤੁੰਮੈਪਾਛਿਆ। ਕਿਟੀਗੁਪੀਚਜਾ
 ਹਰਾਯੋ। ਸੁਖਸੁਖੀਏ। ਲੋਕਾਕਹਿਆ। ਬੁਢੇਆਜਦੇਪਰੇਰਾਤੁੰ
 ਮੈਸੁਖਦਾਸੁਖੀ। ਸਾਠਜਾਰਕਾਨਛੋਕਾਦਸਵੈਪਕੀਭੇਟਆਦੀ

॥ ਤਾਂ ਬਰਨ ਕਹਿ ਆਗੁ ਬੁਝੀ ॥ ਭਾਈ ਜਿਸ ਕਾ ਖੇਤੁ ਤਿਸੀ ਕਾ ਅੰਨੁ ॥
 ॥ ਗਉ ਖੇਤੁ ਖਾਂਦੀ ਹੋਵੈ ਮੁਸਾਫਰ ਟਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਖੇਤੁ ਦਾਣਾ ਵੇਦਾਰਨੀ
 ਪੰਦਾ ॥ ਤਿਮੁਰੀ ਦਯੈ ਜਿਸ ਦਾ ਤਿਸੀ ਦੀ ਭੁਟ ਦੇ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰਾਹਿ ਤਨ
 ਜਿ ਮਾਰੇ ॥ ਤਾਂ ਚਿਜ ਦੁਨ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿ ਆਗੁ ਬੁਝੀ ॥ ਮੈ ਤਾਂ ਪਿਛਲੀ ਸੁ
 ਦਾਈ ਹੋ ਮੁਰੀ ਵੀ ॥ ਜਾਂ ਮੈ ਸੁਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਰਤੋ ਪਾਈ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਪੁਲ ਸਿਖ
 ਪੂਆ ॥ ਪਿਛਲਾ ਗੁਰੂ ਬਖਸਿ ॥ ਤਾਂ ਬਰਨ ਪੂਆ ਸਿਖਾ ਜੇ ਨੇਹਿ
 ਦੇ ਸਿਖ ਸੇ ਸਾਧੇ ॥ ਅਤੇ ਸਾਧੂ ਵੈਰੀ ਤੁਰਕ ਮਾਰੇ ॥ ਅਸਾਂ ਖੰਡੂ ਕੁਰਿਅ
 ਜੋ ਉਨਾ ਦਾ ਸੁਮੇਰਨੀ ॥ ਜਿਸੇ ਚੋ ਸੋ ਉਨਾ ਦਾ ਨੀ ॥ ਭਾਈ ਸਿਖ ਦੇ
 ਅਤੇ ਕੇ ਸਰਖ ਦੇ ॥ ਅਤੇ ਦੇ ਦਾ ਲਨ ਨਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਰ ਸਿਦਕ ਸਾਬ

ॐ ॥ ਚੰਬਿਆਲਕੀਬੇਟੀਨੂਦਰਸਨੁਦੇਲਗਏ ॥ ਸਿਕਾਰਗਏ ॥ ੨ ॥
 ਰਏਕਬਨਬੀਚਮਿਗਮਾਰਿਆ ॥ ਅਰੁਜੋ ॥ ਬਢਨਪੁਆਏ ॥ ਜਿਹ
 ਸਿਖਗੁਰੂਕਾਬ ॥ ਗੁਰੂਕਾਖਜਾਨਾਬਪਤਖਰਾਬਕੀਤਾ ॥ ਅਤੇਦੁ
 ਰਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਈਡੁਲਿਆ ॥ ਬੈਰਾਨ ॥ ਜੇਕੋਈਕਿਸੇ
 ਦੀਅੰਸਪਾਇਜਾਵੇਗਾ ॥ ਚਿਸਕਮਾਸਕਟੀਏਗਾ ॥ ਜੇਜੇਮਿਗ
 ਬਕਰੇਉਦੇ ॥ ਜੇਪਰਾਈਸੁਆਮੀਦੀਅੰਸਪਾਦੀਦਿਤੇਬਿਨਾ ॥
 ਤਿਨਾਦੀਏ ॥ ਗਤੋਇਕੀ ॥ ਏਸਨੂਬਰਜਰੇਪਰਕਪਿਆਨਮੀ
 ਨਿਆ ॥ ਤਾਂਸੇਕਿਉਤੈਨੂਠਕਿਰੇਸੇ ॥ ਪਰਆਦੁਦਾਰਹਿਆ
 ਦੂਰਕਿਕਰਾਏ ॥ ਉਤਰੇ ॥ ਸਿਖਬੇਸੇਭੁਖੇ ॥ ਲਿਖਾਨਹੀਜਾਵੇ

॥ ਬਚਨੁ ਆਕਿ ਕਰੁ ਪਰਤ ਕੈ ਪੁਣੇ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖ ਚੜ੍ਹ ਕੈ ਪੁਣਿਆਂ
 ॥ ਲਗਾ ਮੀਧਰ ਸਣਾ ॥ ਜਲੇ ਬੀਆਏ ਦੀਆਂ ਖਰਮੇ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖ
 ਇਕੇ ਤਿਪਤੁ ਪੁਣੇ ॥ ਇਕ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਖਾਂਤਾਂ ॥ ਜੀ
 ਛਕੀਏ ॥ ਖਾਇ ਕੁਝੇ ਤਾਂ ਸਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਿਖ
 ਗੁਰਮੁਖ ਏਹੈ ਨਾ ॥ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਪੇਟ ਪਾਲੈ ਨਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਬੀ ਸਿਖੈ
 ਨਾ ॥ ਭਾਈ ਸਿਖੀ ਪਾਵਈ ਬਡੀ ਦੂਰ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਘਰ ਪੁਰੇ ਪਸਾਇਓ
 ਕਿਆ ॥ ਸੁਖ ਨਾਲੇ ਸੇਏ ਰਤਿ ਬਡੀ ਪੁਣੀ ॥ ਲੋਕ ਪਸੁ ਬਹੁਤ ਵਖੀ
 ਪੁਣੇ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ੪੫ ॥ ਬੋਲੇ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਭੁਲ
 ਕਰੁ ਆਗੂ ਲੇ ਪੁਛਿਆ ॥ ਨਾ ਰਾਖਿ ਭੂਜੀ ਲਗਾ ॥ ਖਾਣ ਰਤਿ ਵਖੀ

ਸੀ। ਤਾਂਗੁਰੂ ਕੇ ਜਨੁ ਰਿਸਿ ਗਤਿ ਸਾਥੀ ਭੁਲੇਖੁ ਬਾਧਿ ਕੇ ਪੁਛਿਆ।
 ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗੂ ਲਿਆ ਭਾਨਾ। ਏਵੁ ਤਿਆਹਿ ਦਸ ਪਰਧਾ
 ਪੁਟੀ। ਸੂਰਜ ਬੈਠਾਗਾ। ਇਦੁ ਭੀ ਬੈਠਾਗਿਆ। ਏਸ ਤੇ ਦਰਖਾਈ
 ਬਿਖਲੀ। ਸੂਰਜ ਬੈਠਾ ਸੂਰਜ ਤਾਰਾ ਤਵ ਪੀ। ਭੁਲੇਖੇ ਲਿਆ ਜੀ
 ਅਸੀ ਮੀਧ ਬਿਗੋਰ ਕਿਛੁ ਜੀਵਾਂਗੇ। ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੁਪਗਈ। ਅਥੇ ਜੇਨੂੰ
 ਕੇ ਸਿਰ ਤਿਸਾਰੀ। ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪੇਰੇ ਬੋਲੇ। ਭੁਲੇਖਾ ਮਾਰ ਇਦੁ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਲ ਨਾ ਬੇਸਾ। ਏਠ ਕੇ ਸਤਿ ਛਿੜ ਬਲਾਏ। ਅਤੇ ਗਾਲੀ
 ਕਹਿ ਨਿਕਾਰੇ। ਬਰਸ ਪੁਕਾਰ ਮੰਨ ਅਸੀ ਬੀ ਮੰਨ ਦੇ ਜਾਂਗੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬ
 ਲੇ। ਭੈਵਿਚ ਸੂਰਜ ਭੈਵਿਚ ਲੇਟਾ। ਏਸਾਰੀ ਪਉੜੀ ਪੜੀ। ਤਾਂਲ

ਗਾਬਰਸਦਬਰੂਮੀਹੁਆਸੁਕਲਹੁਆਗੁਰੂਜੀਮਾਲਵਾਦੇਸ
 ਗਾਇਆਠਿਰਕੇ।ਪਿਛੈਕਹਿਆਵਹਿਆਬਰੂ।ਅਤੇਭਾਵਸਿ
 ਖੀਥੀ।ਪਰਤੂਠਮਾਲਵਾਦੇਸ।ਕੁੜੀਆਪਿਛੈਪਲਿਆ।ਅੰ
 ਨੁਬਰਤੁਹੋਇਗਾ।ਪਰਰਜਣਨਤ੍ਰਿਸਨਾਪੈਸੇਹੀਦਿਲ।ਖਾਦਨੁਭੇ
 ਖਸਿਖੀਨੁਪਦੇਸ।ਅਤਲਬਪਾਤਸਾਜੀ।ਭਾਜਾਬਿਨਪਾਜੀ।ਸਾ
 ਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥੪੬॥ ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੂਜੀ।ਇਕਵਾਰਸਬਦੇ
 ਸਪਤਪਅਇਆਗਰਜਕੇਤਾਂਡਲੇਕਹਿਆਪੁਛਿਕੈਗੁਰੂਪਾਸੇ
 ॥ਸਿਰਕੇਸਰਕੇ।ਅਤੇਬਾਣੀਪੜ੍ਹੇ।ਭੁਇਕੇਮਾਰੇਸੀਗਤਿਪੜ੍ਹਿਨੁ
 ਚਾਈਦਮਦਮੇਨੁਸਾਰੇਸੁਖੇਨਹੀਰਹੇ।ਗੁਰੂਜੀਇਹਬਚਨਕੀਤਾਥ

੬੩

ਰਮਸਾਲਾ ਬਣਾਵੇ। ਟਹਲ ਕਰਤਾ ਪਤੇ ਬਰੇਗੇ। ਸੀਰਤਿ ਕਰਣੀ। ਸੁਖ
 ਰੇਗ। ਸੀਰਤਿ ਬਰਨਮਾਨ ਕੇਲ ਬੋਕਰਣ। ਬਾਦੀ ਕਾਪਨ ਨਾ ਅਤੇ ਪਰ
 ਮਦਇਆ ਨੁਲਗਾ ਵਨ ਨੁਜਾ ਇਰੇ ਬੇ। ਸੋ ਸਿਖੀ ਬਾਪੀ। ਸਾਖੀ ਪੂ
 ਰੀ ਹੋਈ। ਬਿਲੇਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ੪੭॥ ਏਕ ਬੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਸੀ ਹੋਇ
 ਬੈਲੇ। ਭੁਲਿਆ ਬੈਰਾਨਾ ਮਾਗ ਕਛੁ ਪੁਦ ਅਸੀ ਜਾਂ ਵਾਗੇ। ਰੂਪ ਪਰ
 ਲਾ ਬਿਲਿਆ ਮਥਾਟ ਕਕੇ। ਪਤਿ ਸਾਹਮੀ ਹੀ ਮੈਲੇ। ਭਾਂਤੁ ਪਕਰ ਬੇ
 ॥ ਫੇਰ ਬੈਲੇ ਮਾਂਗ ਬੈਰਾਨਾ। ਭਾਂਡੇ ਰਮੀ ਹੀ ਮਾਂਗਿਆ। ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਤੀਨ
 ਬਰਨ ਪੁਏ। ਬੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਲੇ। ਜਟਦਾ ਬਿਲ ਅਤੇ ਬਾਦੀ ਏਟੀ
 ਪਾ। ਰੂਪ ਕਾ ਵਾਕਾ ਬਮਦਾ ਸਾਕਾ। ਏਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮੀ। ਭੁਲਿਆ

ਤਿਆਰੀ ਕਰਮੀ ਹਦੀਆ ਤਾਂ ਬੁਲੇ ਜੋ ਸਭ ਪ੍ਰਸਾਫ ਕਰਾਏ।
 ਅਤੇ ਮਾਇ ਕਰਿਆ ਲਗਾ ਮੀ ਹਰ ਸਣਾ ਤੀਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਵਰਸਾ ।
 ਪੁਕਾਰ ਪੜ੍ਹ ਗਈ ਪਤਿ ਰਖ ਲੇਵੇ। ਬੁਲੇ ਮਥਾ ਆਲਟੇ ਕਿਆ।
 ਲਗਾ ਕਰਨ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਸ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਸਕੇ ਬੋਲੇ ਛਿੜ ਮੀ ਹਨੂ
 ਮਾਰੇ। ਤਾਂ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਮਾਰੇ। ਮੀ ਹਰ ਰਾਇਆ। ਕੋਈ ਦਿਨ ਪੀਛੇ
 ਛਲੇ ਸਿਖ ਪਛਾਸ। ਛਲ ਦੇਰ ਮਕੋਰ ਆਏ। ਨਿਹਾਲੇ ਰੋ ਪਰੀ ਉਤ
 ਭਈਆ। ਤਾਂ ਰਾਤਿ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਕਰਿਆ। ਸੁਦ ਕੇ ਸੰਗ
 ਤਿਆਈ ਦਰਸਨ ਨੂੰ। ਏਕ ਮਾਈ ਖੜਿਆ ਦੀ। ਮਾਛੀ ਵਾੜੇ ਦੀ ।
 ਈ ਕਪੜਾ ਬਾਂਨ ਰਖ ਮਥਾ ਦੇ ਕਿਆ। ਤਾਂ ਬਲ ਨਹੂ ਆਸਿ ਪਈਏ ਮੰ ।

੬੪

ਗਾਬੇਲੀਜੀਪਤਿਸਾਹਲਿਆਨੀਜਾਂਦਾ॥ ਅਤੇਦਰਸਨਕਿਬਪੰ
 ਵਾਂ। ਭੁਟਕਤਕੇਸਦਾਦੇਦੀਸਾਂਸੈਭੀਰਹੀ। ਬਚਨਪੂਆਕਪਤਾਲੇ
 ਜਾਗਿਆਸੀਤੇਰੇਆਵਾਂਗੇ। ਭੁਟਬੀਤੇਭੀਲੇਪਯਾਂਗੇ। ਤੂੰਮਯੰਪ
 ਸਾਦਿਛਕਾ। ਗੁਰੂਜੀਦਿਤਾਉਨਛਕਿਆ। ਸੁਖੀਹੋਇਕੇਮਥਾਦੇਰਿ
 ਕੇਗਈਪਰਾ। ਗੁਰੂਜੀਕੋਈਦਿਨਰਹੇ। ਕੁਰਛੇਕੁਰਛੇਗਯਦਪੂਆ
 ਸੀਨੇਜੇਸੰਗਤਾਂਬਹੁਤਭੀਜਗਜਿਆਂਦੀ। ਗੁਰੂਜੀਬੀਤਿਆਰੀ
 ਕਰੀਕੁਰਛੇਕੁਰਛੀ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥੪੮॥ ਬੋਲੇਦਾਗੁਰੂ
 ਜੀ॥ ॥ਕੁਰਛੇਕੁਰਛੇਗੁਰੂਜੀਗਏ॥ ਮਦਨਾਵਜੋਭੀਮਿਲਿਆ
 ਅਤਿਪੁਛਿਆਬੁਝਕੇਮੇਰਕਾਕਰਦੀਸਿਧਾਕੀ॥ ਬਚਨਹੀਅ •

ਨਾਥਜੀ। ਤੁਰਕ ਚੁਠਤਾਰ ਦੇ ਤੁਰਿ ਨਾਵ ਸਤੀ। ਜੋਗੀ ਕਰਿਆ
 ਚਰਚਾ ਦਵਾਇ। ਸਿਪੀ ਕਬੂਲ ਪਾਤਸਾਹ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਸਿਪਨਾ ਨਕੇ
 ਠਕੀਰਾ। ਭੇਖਰਖੇ ਝਾਕਾ ਦਸਤਰੀਰਾ। ਜਿਉ ਦਿਲੇ ਨੇਕੀ ਜਦਾਲ
 ਮਕਰਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਖਿਆਲ। ਆਪਸ ਮੈਰੀਏ। ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛੁ ਮਾਇ ਤੁਝੇ ਗੀ ਕੀਰਾ ਜੀਏ। ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਠਰਕਾ ਅਮੁੰਤੁ
 ਦੇ ਨੇਕ ਸਾਖਾਲ ਸਾਧਨੀ ਕਸੇ ਤਰਕ ਸਾ। ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਬੋਲੇ ਤੀਰਥਲ
 ਇਦਿਖਾਈਏ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੀਰਥਲਾਇਆ ਕਿਲੇ ਸੁਗਲ ਕੇਦਰ
 ਜਾਇ ਪਸਾ। ਦੇਖਕੇ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ। ਧਨਖ ਬਿਲਜਾਦੁ ਆਪਰ
 ਕੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਜੋਗੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਹਥ ਤੇ ਤੁਰਕ ਜਾਂਦੇ ਗੇ।

੬੫

ਮਕਟਾਸਰਯੋਗਾ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਸਿਪਕੇ ਅਸਣਾ ਚਿੰਪੜਦਾ।
 ਠਕੀਰੀ ਕੀਟੇਕਾ ਤਾਂਗੁਬੁਜੀ ਬੋਲੇ ਨਾਥਜੀ ਪੁਕਮਨੀ ਭਾਢੇਦਾ।
 ਮਾਰਾਪੰਥ ਪੁਰੇਗਾ ਸਦੀ ਤੇਰਵੀ ਤੁਥਕ ਨਾਜੋਵੈਗੇ। ਆਪਜਾ
 ਇਦੇ ਜੋਛੂ ਏਗੇ ਗੋਦਾ ਵਰੀ ਤੀਰ ਸਿਪਰਸਦਾ ਸਿਪੋਪਸਾਦਿਦੀ
 ਆਲੀਆ ਸਾਰਦੇਖ ਆਕਿ ਨਾ ਰੇਤੀ ਰਥਭੇ। ਅਟਾਰੀ ਸਾਪੁ
 ਆਦਦ ਦੀ ਰਯੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਰਖੇ ਤੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਦ ਸਿਸਰ
 ਠੀਘੇ ਨਾਵੀਆ। ਰਿਕਰੀ ਆਰਾਮ ਦੁਤ ਅਤਿ ਜਗੁਰਗ ਪਿਆ।
 ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮਾਂਗੀ ਸਰਗੁਰੂ ਕੇ ਪਰਸ ਬਯੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੋਲਿਆ।
 ਬਾਪੁ ਨੀਵੈ ਭੂਮਿ ਮੈਲੇ ਦਕਾਨੀ ਲੋਭੀ। ਰਖਲੇ ਦਾਤੁ ਗੰਗੇ

੬੬

ਈਨੀ। ਬਚਨੁ ਆਕੁਟੇ ਬਜਮੇਤ ਬਲਾਈ ਗਾਗੁਰੂ ਕੇ ਪਰਜੀਭੁ
 ਪੁਰਦੀਆ। ਬਾਹਪ ਕਰਦੁਰ ਬੈਠੇ ਜਾਇ ਕੇ ਸੁਦਾਗਰਾਂ ਕੇ ਘੋੜੇ ਤੀ
 ਨਲੀਏ। ਹਜ਼ਾਰ ਕੇ। ਮੇਲੇ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਆਈ ਦਰਸਨ ਨਾ। ਭੁਲ ਕੇ
 ਵੇਰੇ ਜੀਉ ਠਰਲੇ। ਆਵਲ ਖੇਤੀ ਗਏ ਏਕਲੇ ਜੀ ਪੀਛੇ ਪਰਤੇ ਸਿਖ
 ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ। ਏਕ ਮਾਈ ਪਛਾਣ ਕੇ ਘੋੜਾ ਪਕੜਿ ਆਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ
 ਹਮਸਾਇ ਪਾਈਏ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਗੋਇ ਆਗਾਜ਼ ਰਪਸਾਇ। ਤਾਂ ਮਾ
 ਈ ਦੁਪਬਹੁਤ ਲਜਾਈ। ਸਰਬ ਤੈਛ ਕਿਆ। ਤਾਂ ਸਿਖ ਪੁਛਿਅ
 ਏਸ ਮਾਈ ਕੀ ਬਰੀ ਸਰਪਾਵੇਖੀ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਆਉਦੇ ਸਿਖ ਨੂ
 ਕਹਿ ਆਏ ਸਦੇ ਬੀ ਸਿਖ ਜਨ ਮੇਗਾ। ਜੁਟਵੇ ਪਰਉਤਰੇਗਾ ਜ

ਨਮਨਜਤੀਨਾਰਿਓਵੈਗਾ। ਉਦੇਸਿੰਪਪੁਛਿਅਗੁਰੂਜੀਪੁਦਕਗੰਧੈ॥੩॥
 ਰੁਪੋਇਕੋਬੋਲੇ। ਫੂਤੇਸਿੰਪਪੀਜਵੈਗਾ। ਕਰਤਾਰਦਾਭਾਣਾਇਓ
 ਹੀਦਰਤੇਗਾ। ਤਾਂਉਦੇਸਿੰਪਅਰਰਜੋਇਪੁਛਿਅਗੁਰੂਜੀਮੇ
 ਹੀਥੀਬਤਾਈਏ। ਬਚਨਪੁਆਪੰਥਕੀਮਾਲਕੀਦਾਰਦਾਰਸਦਾਰੀ
 ਖਾਲਸੇਕੀ। ਪੰਜਵੀਂਦਾਰਤੇਰਵੀਸਦੀਗੁਜਰਦਹਦਹਦੁਸਮਾਛਿਓ
 ਚੀਗਾਰਕੀਆਖਰੀਆਲਮੀਰਜਪੁਤਫਰਜੇਦਖਾਲਸਹਿਮਿਮ
 ਇਤਹਿਦਾਰਤਨ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਓਈ ॥੪੬॥ ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੂ
 ਜੀ। ਏਕਬੋਰਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਬੇਤਾਂਬਚਨਪੁਆਜਲਮਪਿਆਸਾਜ
 ਲਮਸੰਪਨਕਰਿਅਜਲਲਜਹਿਓ। ਉਸਵੇਲੇਗਬੁਵਈਨਾਥਪ

ਸਾਏਕਸਿਖਕਾਬੇਟਾਬੇਗਾਉਜਲਰੂਪਕਾਰੀਕਾਰੀਬੋਲਿਆ ॥ ੬੭ ॥
 ਮੈਲਿਆਂਉਗਾਇਆਜਲਪੀਤਸਾਬਲੇਪਦੁਜਾਕਰੇਗਾਪੂ
 ਰਗੁਰੂਜੀਕੇਰਬਦੀਆਲੈਕੇਕਟੇਗਜਲਕਸਿਖਦੇਯੋਗਬ
 ਦੇਖਕੇਬੋਲੇਸਿਖਾਤੇਰੇਗਬਬਰੇਮਲੁਕਕੁਲੇਪੈਨਾਬਰਤਬਰੀਕ
 ਪੈਨਾਕਿਆਕਾਮਕਰਨਾਉਨਾਪੈਤੁਸਿਖਬੋਲਿਆਜੀਸਦੇਪਤ
 ਸਾਮੈਕਿਰਤਨੀਕਰਦਗਤੇਰੇਸਿਖਾਂਦੀਕੁਟਿਬਦੀਕੁਛਟਲ
 ਬੀਨਾਜੀਕਰੀਏਕਜਲਕਾਕਟੇਗਆਜਆਪਨੂਪੂਰਆਦਿ
 ਆਪੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸੁਦਦੇਹੀਜਲਸਟਦਿਤਾਅਤੇਕਹਲ
 ਲਗੇਕਸਿਖਦਾਯਬਛੁਹਿਆਤੁਸਿਖਬੂਰਕੇਚਰਨਪਕੜਲੀ

ਏ॥ ਅਤੇ ਸਗੰਮੰਦਰੋ ਬਲਿ॥ ਮੈ ਸਿਖ ਆਈ॥ ਗਾਂ॥ ਚਰਨਾਈ
 ਪਾਹਿਲੈ॥ ਬਖਸੀਏ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ॥ ਅਪਨੇ ਤੇ ਸਿਖਨੀ॥ ਸਿ
 ਦਕਟਲੈ॥ ਸੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਕਰੀ॥ ਤਾਂ ਬਤਾਂ॥ ਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰੇ॥ ਵੈ
 ਜਾਂਟਲਕੀ॥ ਤੀਹੇ॥ ਚਰਨ ਤਾਂ॥ ਤੀਰਥਾਂ॥ ਗੁਰਾਂ॥ ਸਾਧਾਂ॥ ਨੁਦਰਸ
 ਨਕਰਨ ਜਾਵੈ॥ ਸਬਦੇ॥ ਅਤੇ ਇਕੀ॥ ਅ॥ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕੀਟਰ
 ਲਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੇ॥ ਦੇ॥ ਸੇ ਤੇ ਸਿਖ ਕਰੀ॥ ਨੀਟਲਕਾ॥ ਪੁਕੀ॥ ਏ
 ਸੇ ਤੇ ਰੇ॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰੇ॥ ਕਾ॥ ਜਲ॥ ਮੈ॥ ਸਾਧੇ॥ ਕੈ॥ ਸੇ॥ ਮੁਰਦੇ॥ ਕੇ॥ ਅੰਗ
 ਅਪਵਿਤ੍ਰੇ॥ ਨ॥ ਤਾਂ॥ ਸਿਖ॥ ਨੈ॥ ਬਖਸੀ॥ ਦਿ॥ ਕੇ॥ ਟਲਕੀ॥ ਏ॥ ਸਿਖਾਂ॥ ਦੀ
 ਸਾਧਾਂ॥ ਬ੍ਰਹਮਦਾ॥ ਅਥਿਤ ਕੇ॥ ਏ॥ ਦੇ॥ ਨ॥ ਬੇ॥ ਜੀ॥ ਲਗਾ॥ ਕਰਦ॥ ਮਨੁ॥ ਤਨ

ਪਨਕੀਭੁਭਾਤਿਲਗਾਕਰਨੁ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਖਾਸੀ ਪੁਣੀ॥ ਸਿਰਗਤਾਉ
 ਸਤਤਾਂ ਲਗੀ॥ ਆ ਕਰਨਾ॥ ਕਰਤੇ ਗੁਰ ਬਖਸਿ ਪਸਮਾਧਿਐ
 ਮਕੀ ਪੁਏ॥ ਖੁਲੇ ਨੈ ਨਾਇਏ॥ ਤੇ ਸਭੁ ਲਿਖਾਈ ਵਿਸਮਾਸਾਖੀ
 ਕਥਾ ਅਨੁਪਕਤ ਭੁਈ॥ ਭੈ ਨ ਦਿਓ ਨਿਸਾ॥ ਭੋਲੇ ਕੁ ਸੁਗੁਰ ਬ
 ਖਸਿ ਪੰਗੁਰ ਬਾਸਾਖਾ ਜੀਏ॥ ਭੁਲ ਨ ਖੁਕੀ ਗੁਰ ਕਥਾ ਭੁਲ
 ਕੇ॥ ਕਮ ਮਜੀਏ॥ ਸਿ ਬਤ ਵਿਕਸਤ ਸੇਏ॥ ਕਾਸੀ ਮਾਸਤ੍ਰੇ ਜੇਠ॥
 ਪੰਢਾ ਸਸਾਖੀ ਰਵੰਦੁ॥ ਰਵਿਨਤੁਲ ਸਿਧਾ ਰਵੀ ਦੇਵ॥ ਏਨੀ ਜੇ
 ਵਸਤੀ ਸਭੁ ਲਕੇ ਕੇ ਸੇਏ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ॥ ਪਦਾਸਵੀ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖ
 ਵਾਤਿ॥ ਫਲ ਉਸਤਤਿ॥ ਆਗੇ ਲਿਖੇ ਪੂਰੀ ਜਾਖੀ ਕਾਤ॥ ੧॥ ੫੦॥

੧੭੫੬

11-30

॥१॥ उमडिगुल

ਨਾਏਕਵੇਖੈਪਿਮੇਦੀ॥੪॥ਧਿਸਲਨਾਮਵੇਖਤਬਸੋਵੈ॥ਭਾਂਪਰ
 ਬਰਬਸਨਫੁਰਨਫੁਵੈ॥ਪਕਰਵੈਪਰਕੇਲੇਜਾਈ॥ਐਤਨੇਗਿਤੁ
 ਰਕਤਿਪਮਗਈ॥੫॥ਮਿਨਦਾਰਪਤਿਸਾਗੀਦੀਸਾ॥ਪਰੇਰੇਲਵਸ
 ਨਾਪਿਦੀਸਾ॥ਜਿਲਾਫੁੜਮੰਦਰਪਟਵਾਵੈ॥ਅਮਲਾਅਮਲੀਦੂ
 ਰਵਾਵੈ॥੬॥ਹਿਓਜੁਪਆਪਸਮੈਲਗੇ॥ਦਬੈਭੂਪਤਬਲਕੇਪ
 ਰੈ॥ਹਿਓਲੜਾਈਪਰਪਰਪੁਰਪੁਰਾ॥ਲੁਟੈਤੁਰੰਗਾਬਾਜਰਬਜਰਬਰਾ॥
 ੭॥ਓਠੈਸੂਰਮਸੰਬਤਗੁਨੀਆਗਾਇਬਗਰੀਮਲਲੁਟੈਮੁਨੀਆ॥
 ਮਾਲਵਤੇਪਹਿਲੇਭੈਖਾਈ॥ਪਾਛੇਸਭਦੇਸਨਤੇਜਾਈ॥੮॥ਤੁਰਕ
 ਤਨਿਕਭੁਰਦਿਕਨਨਪਾਵੈ॥ਸਿੰਘਮਾਰਪਸੁਅਨਸਮਖਾਵੈ॥ਪਾਂਡ

੬੬

ਦਰਸਾਇਕ ਕੇ ਪਣੇ ਹੀ। ਪਰ ਮਹਿਗੁਰ ਮਗ ਬਹਿਸੇ ਕੇ ਹੀ। ੯॥ ਬਦ
 ਨਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਗਸਤ ਸੁਗਤ। ਹੋਇ ਪੰਥ ਲੋਗ ਨ ਬਿਖਾਤਾ। ਹੋਇ ਪਟੀਪ
 ਨਹਿ ਕਗਾਇ ਬਿਸਾਲ। ਤੁਮੈ ਜਨ ਮੈ ਧਰਮ ਭੂਪਾਲ। ੧੦॥ ਚਿਠਤਮ
 ਰਕ ਰਿਪ ਰੇ ਚਲਾਵੈ। ਤਬ ਪੀਛੇ ਨਿਪ ਮਾਰ ਕਢਾਵੈ। ਹੋਇ ਬਿਪ ਸ
 ਕਲ ਸਮੁਰਭ ਦੇ ਸਾ। ਦਕੇ ਚਲਾਵੈ ਬਾਲੁ ਕੇ ਸਾ। ੧੧॥ ਕਹੁ ਸੁਨਨ
 ਕੀ ਬਾਤੁ ਨ ਮਾਹੀ। ਅੰਤੁ ਰਵੀਰ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੀ। ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਚਿਠ
 ਨੀ ਦਨ ਭਰੈ। ਅਵਨੀ ਦੇ ਕਰ ਸੇ ਦੀ ਕਰੈ। ੧੨॥ ਸਿੰਘ ਨ ਦਲ ਪਤ
 ਪਾਸੇ ਰਖੈ। ਤੁਮ ਭਿਸਾਰ ਰਾਜੁ ਸਭਾ ਖੈ। ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸਨ ਦਿਕਨ
 ਨਾਨੁ ਆ। ਬੈਠਤੁ ਪਤੁ ਤਬ ਨਾਨੁ ਆ। ੧੩॥ ਜੇਯਾ ॥ ਪੁਰਬਿ

१००
 ਤੇਗਜ ਬਾਜ ਛੁਟੇ ਨਰਨਾ ਵਿਭੁਗ ਪਰ ਛੋੜੁ ਚਲੈ। ਲਗਾਇ ਰਹੁ ਦੇਸੁ
 ਤਬਿ ਪਛੁਟੇ ਤਬ ਪਾਵਤ ਪੀਵਤ ਸਾਪੁ ਮਲੈ। ਆਸ ਮਪੀਤ ਸੁਪੀ
 ਨ ਪਰਿਸਨ ਦਾਨ ਮੋਤ ਸਵ ਪੁਰ ਚਲੈ। ਸਾਲ ਬਿਗਲ ਸੁਜਾਤ ਹਿਸ
 ਲ ਪਜਾ ਬਪੀ ਨ ਦੇਖ ਲੈ। ੧੪॥ ਦੇਸੁ ॥ ਆਠ ਮਸਲ
 ਸੁਯਾਵਨਾ ਗੰਗਾ ਵਰਸ ਪਛਾਸਾ। ਗਿਰਤੁ ਏਯ ਮਨਾ ਮਿਲੈ ਗੇਰੁ ਜੀ
 ਗੀ ਬਾਸ। ੧੫॥ ਕਹਾਂ ਪਰ ਮਕਹਾਂ ਬਰਦ ਥਾ ਬੇਦ ਬ੍ਰਜ ਮਕਹਾਂ
 ਤਾ। ਤੁਰਕ ਗਏ ਮੁੰਡੀ। ਆਮੁ ਏਯ ਗੇਯਾ ਲਜਾ ਲੀਤ। ੧੬॥ ਸੁਯਕ
 ਰਤ ਦਿਲੀ ਦਿਗੈ ਤਬੈ ਭੁਜੀ ਗੀ ਮੇਲ। ਬਾਗ ਪਰ ਸੀਤਾ ਵਲਾ ਲੁਟੇ
 ਪਤਿ ਚੇਲ। ੧੭॥ ਰਾਜ ਪਾਲ ਸਾਪਲ ਤੇ ਦੇਸਤ ਦਰਖ ਪੰਚਾਸ।

॥ भुज्जुक्कसुडिक्कडिस्ससुवरेलीनद्वसुवाम् ॥ १८ ॥ तुममेग
 सत्तुधालसतिपजेत्तज्जसमज्जेग ॥ तेज्जसिप्पसमदुठेअव
 दिसीपसिप्पममलगा ॥ १९ ॥ साधीपुवीरेही ॥ ५१ ॥
 वेल्लेदग्गुवुज्जी ॥ ॥ गुरुपुत्तपगादिनलगेसिधेसति
 धम्मिप्पसिध ॥ गुरुवत्ततडेक्कज्जेमग्गुवत्तमेवुद्धिधाएव
 वेरकीसाधीगुरुवत्तपसिप्पक्कज्जिन्निम्मात्ताजीतेजीधाल
 मेज्जित्तावी ॥ मात्तासग्गिक्कवत्तवत्तसत्तकीप्पिप्पिप्पिप्पि
 तासुत्तवीसुत्तात्तपत्तयत्तदेक्कीअपक्कवी ॥ अग्गिउत्तव
 वीत्तावत्तिगलवमे ॥ जीतेजीक्कीत्तात्तमेत्तित्तिवत्ती

॥दिनदीरवारनदमीपरबसे।दुजेसीतउदही॥तीजेसतिन १०१
 ॥रुवरतिबसे।जुद्वारसिपजेरदगसिपजी॥ठुतेसिपजी
 ॥तीनगीतीनअगतसमान।दखलउज।गारगपडय।म
 ॥पपरसबअदुतार।तुवरकबनदगक।साधीपुगीयेही
 ॥बेलेदगगुबुजी॥५॥मातदुसरीकेमगलबसेउयसी
 ॥उडिछाएही॥अजीतसिपजीगुलीमसबकेपदीमब
 ॥मगिबजि।देयालउदबुदुसमान।सुपरसुजानसुवतमु
 ॥गएसुभेगितकारी॥अगिआकारी॥दोरगीकीसाधी
 ॥आंढार।बगुतकेकरसीजोगुरसदिपगिआ।नपजम

ਤਾਕੀਕਾਦੀਹੁਕਮਨੀ। ਸਾਖੀਆਂਦਾਰਮਾਨਾਕੀਆਂ। ਸਾ
 ਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥ ਬੋਲੇਵਾਹੁਗੁਜੀ ॥੫॥ ਏਕਬੇਰਜੁਪਦੁਆ
 ਘੋਰਖੇਤੁਪਦੁਆ। ਪੀਛੇਸੁਲਾਕਰੀਸਬਮਿਲਗਏ। ਮਿਲੇਬਿਨਾਬ
 ਢਵੇਨਾਹੀ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂਸਿਖਾਂਅਤੇਮਾਤਾਸਮਵਾਵੈਦਿਨਢਾਲੀ
 ਲੜਦੇਬੀਤੇ। ਭੁਆਜਾਠੇਜ਼ਮ। ਤਿਸਾਰੀਬੀਨਾ ਲੋਕੇਖਿਲਸੇ
 ਕਢਿਰਪੇਰਬੈਠਾ। ਏਕਢਿਰਰਾਜੇਪੇਰਬੈਠਾ। ਸਿਖਢਾਲੀਸਿਰ
 ਕਗੁਰੂਕਾਹਿਰਖਾਲਸਾਅਰਪਰਕੇਏਹਕਪੈਗੁਰੂਤਮਤਵਾਲ
 ਹੋਇਬੈਠਾਹੈ। ਸਬਦੇਕਠੇਮਾਤਾਸੰਗਲੋਕੇਗੁਰੂਜੀਪਸਜਬਬ
 ਕੀਤਾ। ਹਮਿਲੇਤੇਬਢੇਗਾਂ। ਭੁਮਤੀਆਂਨਲੋਵੇ। ਤਾਂਬਢਨਪੁਖ ॥

॥ ਫਿਰਗੰਨ ਪਥਤੁ ਵਲੇ ਪਾਖਾ ਲੁਪੁਜੈ ਪਾਖਾਂਦ ਮਤਿ ॥ ਛੂਕਿ ਆਰਥੁ १੦੨
 ਸ੍ਰਿਅਨ ਵਾਗਾ ਕੂਜੈ ਪੰਮਾ ਪਿਖ ਯਾਰ ਖਾਲ ਜਾਂਨਾ ॥ ਜਾਂਨਾ ਚਿਪਤੀ ਤਿ
 ਦੇਖੀ ॥ ਤਾਂ ਕਹਿ ਆਉਰੂ ਜੀ ਨਿਕਾਜੇ ਦੇ ਲਤਾ ॥ ਕਿਤ ਵਾਲ ਨੁਕਹਿ ਆ
 ਸਮਝਾਇ ਆਠ ਗਾਗੇ ॥ ਸਿਵਾਂ ਗੇਵਾਂ ਠਾਕੁਰ ਸਿਵ ਦੇ ਵਤੇ ਕੀ ਆਨ
 ਰਖੀ ॥ ਗੈਰ ਨਿਕਾਰੀ ਬੈਲਾ ਜਾਰ ਪਾਂਤ ਭੁਰਗ ਤਿਨੁ ਨਿਕਾਜਿ ਆਠ
 ਭਾਰ ਜੇ ਵਗੇ ਵਾਰ ਲੇ ਕੇ ਬਲੇ ਵਭੁਗੇ ॥ ਪਸੀਰੁਏ ॥ ਜਾ ਦੇਖੈ ਨਿਕਾਰੀ
 ਗੋਪਰਵਗਾ ਅਜ ਬਪਛਤਾਏ ॥ ਬਚਨੁ ਆਦੂ ਜੀ ਵਾਰ ਵਗਾ ਦੇਖ
 ਖਾਲ ਜਾਜੀ ॥ ਪੀਛੇ ਸਗਮੀ ਦੇਹੇ ॥ ਦਿਕਰ ਭੂਭੁ ਦੇ ਕੇ ਲੁਟੇ ਰਿਅਨੁ ਜਾਲ
 ਸੀਫੇਰ ਮਨਾਈ ॥ ਸਬ ਪਰਵਾਰ ਖਾਲ ਸਮੰਨ ਬੈਠਾ ॥ ਚੁਰੂ ਜੀ ਪਸੰ ਆ

ਏਕੀਸਬਵਕੀਲਹਜਿਅੰਦੈਉਦਦੰਡਕਗ।ਗੁਰੁਕੇਬਚਨਨਦੀਅ ॥
 ॥ਗੁਰੁਅਕੁਲਅਤੇਮਾਤਾਖਾਲਸੇਕਾਕੁਦਮੰਨਜਾਬਿਦਾਵਾਲਿ
 ਖਾਇਆ।ਸਭਨਾਲਿਖਦੀਅਸਿਖਾਂਚਾਲੀਅੰਬਿਨਾ॥ ਜਾ
 ਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥ ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੁਜੀ ॥੫੪॥ਗੁਰੁਜੀਰਲੇਛੋਡਦੇ
 ਜਾਮਯਲਦੇਨਸਨਚਲੇਖੇਜਾ।ਲੁਲੀਚਿਕਾਜੀਗਮੁਹਾਇ।ਸਭਬ੍ਰਹਮੀ
 ਛੋਧਾਇ।ਪੋਲੇਕੀਸੀਮਾਘੋ।ਬ੍ਰਹਮਪਰਮੁਗਲਪਾਏ।ਵਹੀਰਖ
 ਰਆਇ।ਪਿਰੇਸੋਸੋਦੇਨੋਤਰਫੁਗਿਰੇ।ਸੁਨਗੁਰੁਜੀਲਨਾਈਤੀ
 ॥ਆਪਖੜੋਏਸਸਤਗੁਰੀ।ਤਿਨਦੇਖਿਜੁਪਕੇਪਾਏ।ਫੋਜ਼ਬਰਕੀ
 ਫੋਗਿਰਦਛਾਏ।ਤਦਕੇਜੁਟੇਜੁਰਜੋਧਾ।ਖਾਇਮਾਰਸਸਤਨਾਮਗ

902
 ਜੀਰੇਧਾ ਸਿਖਨਕਰੀਜੁਗਾਰਧੁਪਾਸਾ ਸਿਕਸੇਤੁਮਮਸੇਕੀਜੀ
 ਵਲਕੀਆਸਾ ਬੁਭਬਾਰਬੇਨਤੀਸਬਾਹਨਕੀਸੁਨੀਆਕਾ
 ਲਕੀਬਾਰਮਨਮੈਮੈਸੇਹੀਗੁਨੀ।ਉਦੇਸਿਪਸੁਰਤਗੁਰੂਕੀਐ
 ਨਾਦੀਓਸਬਸੁਖਲਾਤਿਆਪਨੀਸੁਬੈਨਾ।ਖੜਾਪੁਆਸਿਪਸੁਰ
 ਤਦੇਸਤਸੈਨਾਮਨੇਇਦਰੁਕਨੀਵਾਨਵੀਵੈਨਾ।ਗੁਰੂਜੀਪੋਲੇ
 ਲੜੈਸਬਸਪਾਹੀ।ਚਿਰਿਤਨਤੁਯੇਜੁਪਓਨਕਨਿਬਾਂਹੀ।ਅਰਹਿ
 ਸੁਰਖਸੇਪੁਨਸਾਰਮਾਰਗ।ਕਦੇਜੁਲਮਬਪੁਤੇਤੁਰਕਰਾਜਦਾਰ।
 ਲੜਤਗੁਰੂਹੇਤਸਿਦੀਨੇਪਾਂਦਾ।ਉਦੇਸਿਪਮਾਰਿਓਗੁਰੂਕੇਤੁਲਾ
 ਦਾ।ਪੁਦੇਖਸਮੂਹਤੁਠੇਜਾਨੀਨਬਾਤ।ਗੁਰੂਜੀਗਏਜਿਉਤਿਪੋਸੇ

ਕਦਤਾਤਾ ਸੁਨਾਇਯੋ ਪਿਛਾ ਸ੍ਰੀ ਚਲੇ ਪਾਇ ਕਰਨਾ ॥ ਜਿ ਮੇਰਾ ਤਿਪਰ
 ਰੇਰ ਵਰਸਾ ਮਿਦਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਪੜੇ ਅਨਲੁ ਦਾਗੁ ਰੂਜੀ ਕਾ ਸੁਰੇਰਾ ॥
 ਗਰਨ ਸਤਯਾ ਵੈ ਬਨ ਮੈ ਸੁਫੇਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਪਰਜਾਇ ਖਾਲ ਸਾਪਾਇ
 ਭੈ ਪਾ ॥ ਵੈ ਵੈ ਸੁਮਨ ਕੀ ਆਗਛਿ ਅਸੇ ਸੋ ਪਾ ॥ ਦਿਲੀ ਫੁਲ ਸਿ
 ਖਗੁਰ ਮਯਲ ਕੇ ਰਾਖਾ ॥ ਇਹੀ ਭੇਦ ਗੁਜਰ ਕਾ ਪੁਨਲਾਖਾ ॥ ਭਈ ਪ
 ਤ ਅਏ ਗੁਰ ਅਪਲ ਮਕੋਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇਰਾਂ ਮਧਾਏ ਬਨ ਕੇ ਸੁਫੇਰਾ ॥
 ਲੀਜ ਸਿਖ ਸੀਗਛੁ ਦਾ ਰੈਨ ਸਾਰਾ ॥ ਜਾਨੀਨਈ ਸਕਤਿ ਜੀਵਨ ਕੇ
 ਦੁਆਰਾ ॥ ਲੜੇ ਚਮਕੇ ਰੋਟੁ ਜਾ ਅਗਇ ਦਸਲਾਖਾ ॥ ਪੁਆ ਜਾਤੁ
 ਰਕਤੂ ਠਾਪਕਰਨ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਸਬ ਦੇਸ ਦੁਗਾ ਦੁਸੁਰੀ

ਨਾਮ ਜਗਾਭਾਜ ਨਾਮ ਕਰਿਤੁ ਰਕਨ ਕੀ ਈਸਾ ਲਭੇ ਬਹੁਤ ਲਭਾਈ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਇਵ ਸੁਖੀ ਸੁਖਾਗਾ ਸਿਖਨ ਕਰਾਪਾਤਿ ਜਾਹੁ ਛੇਰੁ ਭੁਖੁ ਅਖਾਗਾਤੁ
 ਮਰੇਤਾ ਪੰਥ ਕੇ ਮੁਲ ਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਸਾਰਖੇ ਸਿਖ ਹੋਵਹਿ ਜਗਾਗਾ ॥
 ਸਗਰ ਬੈਠ ਸਿਖਨ ਅਰਜੀ ਲਗਾਈ ॥ ਜੇ ਦਇਆ ਲਗੁ ਭੁਜੀ
 ਇਕ ਬਾਂਸ ਨ ਢਲਾਈ ॥ ਦੁਸਰ ਜਗਾਗਾ ਮਾਰ ਲਤਾਇ ਹੋਇ ਪਾਈ
 ॥ ਕਲਕਾਪਿ ਹਰਹਰਿ ਪੁਕਮ ਦਿਲ ਮਨਾਵਾ ॥ ਮਨ ਬਾਤ ਦੁਖਾਲ
 ਹੋਈ ਸਿਖਨ ਦੇ ਸੇਗਾ ॥ ਢਲੇ ਤਾਲ ਕੀ ਨਾਮਾਹਿ ਅਗੁਇਆ ਅਭਿ
 ਗਾਗਾਇਆ ਹੋਇ ਪੀਰ ਕਹਿਤਾਲੀ ਬਝਾਈ ॥ ਪੀਛੇ ਕਾਪੁ
 ਅਜਪ ਕਰੇ ਸਹਾਈ ॥ ਪੜ੍ਹਾਰੇ ਲਛੇ ਲਾਪਏ ਸੈਨਈ ਸਾ ॥ ਢਲੇ ਪ

ਇਦਖਨਦਿਲਨਵੀਰਪੀਸਾ। ਦੂਰਚਲੇਦਿਵਸਿਪੰਚਦਸਕਕੇਸਾ।
 ਪੁਨਾਰਤਪਾਏਇਕਚਲਤਕਰਪੋਸਾ। ਸਿਰੀਸੁਨਗਏਮਤਸਵਾਨਾ
 ਬਾਗਾ। ਦਿਪਠਾਦਮੰਗਵਾਇਪਰਹਿਦਸਾਪਾਛਾ। ਦੁਪਰਕਾਦਖ ।
 ਇਬਨਿਜਬਆਗਾ। ਨੀਲਥਸਤ੍ਰਾਜੀਕਰਹਿਚਿਦਿਵਾਰਾ। ਛ
 ਲਾਜਾਨਤੁਰਕਨਤਿਆਜਪਾਂਨਦੀਆ। ਬਰਖਰੇਜਸਿਖਨਬਾ
 ਕਪਵੀਨਾ। ਗਨੀਪਾਂਨਬੀਪਾਂਸੁਭਾਤਿਸਹਦੇਇਸਿਖਅਖਾਇ
 ਆ। ਦਈਕਰਦਤੁਵਪਸਹਿਮੰਤ੍ਰਦਿਨਾਇਆ। ਦੁਆਕਨਾ
 ਹਸਾਦੇਖਤੁਰਕਗਨੀਪਾਂ। ਮਨੀਬਾਤਪੀਰਵਲੀਸਿਦਕਸਾਬ
 ਤਅਸਾ। ਬਾਹਰਿਜਾਇਹਿਦਾਕਰਲਿਖਾਈਨਪਟਾ। ਮਮੈਸਿਖ

ਮੰਨੈ ਦੀਆ ਸੇਵਾ ਸਟਾ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ਬੋਲੇ ਵਹਿਗੁ ੧੦੫
 ਭੂ॥ ੫੫॥ ਮਗਨੈ ਪੇਸ ਪਾਇ ਚਲ ਜਾਵੈ॥ ਸਿਖ ਦੇ ਇਸੇ ਗ
 ਟਹਲ ਕਮਾਵੈ॥ ਏਕ ਸਿਖ ਗੁਰ ਰਾਜੀ ਲਾਗਾ॥ ਲੀਆ ਪਛੁ ०
 ਨ ਗੁਰ ਬਡੁ ਮਹਾਂ ਭਾਗਾ॥ ਘੋਰ ਦੇ ਅਸਦਾਰ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰ ਅ ०
 ਗਿਆ ਠਿਰ ਮੁਰ ਪਰ ਅਏ॥ ਪੀਛੇ ਭਾਣੇ ਜੋ ਕੁਛੁ ਪੁਆ॥
 ਬਡੀ ਮਾਤ ਸਿਗ ਗੁਰ ਸੁਤ ਮੁਆ॥ ਬਿਯੋਗ ਕਥਾ ਬਰਜੀ ਕਿਮ
 ਜਾਈ॥ ਜਗ ਸਿਰੰਦੁ ਤੁਰ ਕਰੇ ਜਾਈ॥ ਗੋਰ ਕਰ ਮਰੀਮ ०
 ਤਸੁ ਨ ਐਸੇ॥ ਗ੍ਰਿਸਤ ਬਿਯੋਗ ਦੇ ਵਕੀ ਜੈਸੇ॥ ਦੁਸਟ ਨ ਬਾ
 ਲ ਮਾਰੇ ਅਤ ਪਾਪੀ॥ ਬਿਖੜੀ ਜੜਤੁਰ ਕਨ ਸਬਾ ਪੀ॥ ਗੁ

ਨੇਗੁਰੂਕੀਅਕਬਕਗਨੀ। ਤੀਨਮਾਸਲਗਲਖਾਨਕੁਨੀ। ਕਾਂ
ਗਨ ਤੇਸੁਖਪਾਇਸਮੀਰ। ਚੁਰਨੀਪਰਚਲੇਮਪੀਰ। ਬੋਲੇ
ਰਸਤੁਰਕਨਮਧਾਵਾ। ਤੁਮਰਯਤਇਹਬੈਨਆਵਾਮਾ
ਨਬਾਤਦੇਸਿਰਕਰਬਾਜੀ। ਪਰਲੇਚਲਾਬੋਲਕਾਗਨਾਜੀ
। ਰਹੈਨਿਤਤੁਗੰਜਇਅਖੇਨ। ਮਾਰੇਬਾਈਤੁਰਕਨਛੇਨ।
ਬਾਵਲਸੂਰਜਲੇਤਛਪਾਈ। ਤਵਿਨਛਪੈਤਜਦਿਖਲਾਂਈ
। ਬਹੀਟਪਲਬਹੁਕਾਵਸਮੀਰ। ਗੁਗਦਿਗਬੈਠਰਹੈਕਬੀ
ਰਾ। ਜਬਗੁਰਕਹੈਮਾਂਗਸਿਖਮੇਰੇ। ਛੂਟੀਫੁਦਿਰਾਜੀਮਮਤ
ਨਕੇਰੇ। ਇਕਦਿਨਬਾਲਪਸਾਦਿਗੁਰਦੀਨਾ। ਮਿਦੈਜਨਮਦੁ

ਖਕਿਰਿ ਪਈਨਾ ਪਰਸੇਗਾਇਆ ਗੁਰ ਆਗਿ ਅਹਿਣੀ॥ ਸ ੧੦੬
 ਕਲਕੁਟੇਈ ਬਾਟ ਤੇਈ॥ ਦੇਖ ਮਾਸੁ ਟਕਾਸ ਬਰੂਹੇ॥ ਮਾਰੇ ਪੀ
 ਰਗੁਗਾ ਪਰਚਿ ਜਰੇ॥ ਸਬ ਪਾਸਾਇ ਮਿਸਟਿ ਕੇ ਪਰਪਾ॥ ਟੀਓ
 ਦਬਾਇ ਸਮੀਰਿ ਗਿਰਿ ਰਕਾ॥ ਕੂਨ ਸਾਰੇ ਗੁਰ ਆਗੇ ਆਇਆ॥
 ਤਬ ਪੁਛਾ ਗੁਰ ਸਾਚੁ ਸੁਨਾਇਆ॥ ਪਰਾਪਾਇ ਮੁਹਿ ਰਖੇ ਅਬ
 ਯੀ॥ ਬਿਲੇ ਗੁਰ ਕਲ ਆਈ ਚਿਜ ਬਧੀ॥ ਜੁ ਆਚੈ ਨ ਜਾਇ ਜਾਵ
 ਸਮੀਰਾ॥ ਕੂਮ ਮੁਨੀ ਸਮ ਜਨ ਮਸੁਕੀਰਾ॥ ਰਿਸਕਾ ਕਪਸ ਵਿਆ
 ਰਨਾਰੀ॥ ਕੂਮ ਤਕੁ ਮਤਿ ਆਈ ਤਿਹ ਵਾਰੀ॥ ਜੀਗਲ ਦੇ ਸਜਨ ਮ
 ਸਤਵਾਰਾ॥ ਕੂਪਾ ਪੀਲੁ ਪਾਏ ਇਕ ਬਾਰਾ॥ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਸੁਪ

ਅਈਸਮੀਰਾ॥ ਦਾਂਡੇਰਪੀਲੂਨਿਕਸੀਰਾ॥ ਚਕ੍ਰਤੋਹੇਇਗੁਰਸ
 ਨਜਾਇਕਾ॥ ਤੁਮਰੀਗਤਿਤੁਮਰੀਪੁਰਲਾ॥ ਅਸਬੇਲੇਗੁਰ
 ਸੁਨਸਮਸਿਖਾ॥ ਬੋਗੇਰੁਵਸਬਛੁਟਾਕ੍ਰਮਭਿਖਾ॥ ਅਸਤਕਰਿਵਾ
 ਪਾਇਰੇਖਰਾ॥ ਭੁਏਰੁਗਗੁਰਪਰਮਮਦਰਾ॥ ਜਾਂਬਿਪਤਾਰਾ
 ਬਸਬਤੀਤਾ॥ ਦਮਦਮੇਗਏਗੁਰੁਸੁਭਰੀਤਾ॥ ਤੀਨਬਰਖਤਾ
 ਗੁਰਗੇਮਾਸਦਿਵਸਕੁਛੂਨਾ॥ ਮਰਨੁਰੰਗਾਲਿਖਾਇਖਰਿਕ
 ਦਿਤਸਮਣੀਸੁਨਾ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਏਈ॥ ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੂ॥ ੫੬
 ਸਤਗੁਰਪੂਰਨਹਿਪਾਕਰੀਠਾਲਿਖਾਇਤਅਨਕੂਲਾ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਦਰਸੀਅਫਲਸੁਆਨੁਰੰਗਵਿਸੁਲਾ॥ ॥ ਭੁਫੀਲੇਨਤਬ

ਤੁਰਕਪਤਪੀਰਨਖੇਜਤਸੇਇ। ਦਸਭਾਵਹੋਬੋਲਪਠਗੁਰੂਸੁਨੀ १੭
 ਸਮੇਗ। ॥ ਚਲੇਸੁਭਾਵਕਦਖਦੀਸੁਨੀਸਾਹਿਜਿਪਦਾਸਾ। ਆਪ
 ਤੁਰਕਪਤਪੀਰਨਖੇਜਤਸੇਇ। ॥ ਆਪਪਾਂਚਦਿਲੀ
 ਬਸੇਕਾਰਜਸਾਪੇਤੀਨ। ਸੇਵਕਸੰਗਤਕਹਿਰੇਮਾਯਲਬਲਾਦੇਦੀਨ
 ੪। ਤਬਬੋਲੇਗੁਰਸੰਗਤੀਤੁਮਸੇਵੇਦੁਇਸਾਭਾ। ਮਿਲੇਨਸੇਜੇਤੇਤੁ
 ਮੇਹਿਪਾਯਮਾਰੀਭਾਭਾ। ॥ ਜਨਕਥਾਇਪ੍ਰਗਟਕਰਾਤੀਜਾਸਾ
 ਸਨੇਗ। ਦਖਦਖਲੇਬਪੁਭਾਇਸੇਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਏਗ। ੬
 ਚਲੇਸਾਧਦਖਦਖਿਤਾਬਪੁਤਕੀਆਤਬਮਾਂਨ। ਬੋਲੇਗੁਰਗੋਰ ॥
 ਦਿਖੈਸੇਵਾਮਾਯਲਨਿਦਾਨ। ੭। ਆਇਬਪੁਤਸੇਦਨਕੀਆਮਾਯ ॥

ਦੋਨੋਆਤਾ ਸੁਨੀਕਥਾਮ ਸੀਗਨਹਿ ਸਿਪਾਕਹੀ ਸੁਯਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ਆ
 ਤਾਲੇ ਆਈ ਗਮੈ ਸਹਿਬ ਸਿਪ ਕਹੇ ਜਾਤਾ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸਿਗਮਕ
 ਰਦੀ ਆਵਦੀ ਨਾਉ ਰਗਾਦਾ ॥ ੯ ॥ ਢਲੇ ਬੁਝੁ ਮਸਿਯ ਬਮਾਰ
 ਗਾ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਇਕ ਪੁਛਾ ਬਾਰਗਾ ॥ ਸਿਪ ਜਾਇ ਪਾਂਤੀ ਲੇ
 ਆਇ ॥ ਬਿਪ੍ਰਗਿਰੀ ਸੁਖ ਬਤਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਤਾਂ ਕਾਜ ਲਗਾਰ
 ਦੀ ਨਾਭਾ ਬਿਲੇਵਾਂ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਵਾਰਾ ॥ ਏਕ ਲੇਕੀ ਕੁਛ ਸੁਪਨਾ ਕਰ
 ਨੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਬਾਲ ਜਗਾਂ ਸੁਚਵਰਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਭਗਤ ਸੁਪਨਾ ਸਿਸੂ
 ਪਅਤਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤ ਨਹਿ ਸਦ ਸੁਪਨਾ ਵਾਰਾ ॥ ਪਰਸੁਪੀ ਬਿਸਤੀ
 ਜਾ ਬਹੁਤੇ ॥ ਏਕ ਲਪਹ ਵਿਗਦੇ ਲਾਭੁ ਰਹਿਤੇ ॥ ੧੨ ॥ ਵੇਰਵਾ ॥

ਸਾਧੁ ਏਕਾਕੀਭੁਲਾਤੁਪਏਹਮਨਸੁਪਾਗੇਯੀਬਾਤੁਤੇਸੁਪਾਪਰਜੁਥੇ
 ਤਨਮਨੇਬੁਧਾ॥੧੨॥ ਭੋਪਈ ॥ਪੁਰਕਰਤੀਰਬਸਤਹੁਰਗਏ॥
 ਬਾਬਾਪਾਟਸਿਪਜਗੰਨਏ॥ਤੁਗੰਦਾਂਨਏਤਨਦਿਜਦੀਆ॥ਪੁ
 ਛੀਜਾਤਖਾਲਸਾਤੀਆ॥੧੪॥ ਸੁਨਲੇਗਨਅਤਰਜਤੁਗੰਮਾਨ
 ॥ਪੀਰਖਵਾਸਰਾਜਸੁਤਜਾਨ॥ਤੀਰਬਪਾਰਬਾਦਇਖਲਾਵਾ॥ਕੁਈ
 ਗੁਰਾਤੁਗਠਾਗਰਵਾ॥੧੫॥ ਸਿਪਗੁਰਾਜਨਜਾਨੇਨਜਾਨੇਆਰਏ
 ਬਸਰਅਲਰਜਮਾਨੇ॥ਸਰਕੇਬਲਨਸੁਨਾਇਆਸਤੁਗੁਰਾ॥੧੬॥
 ਸਿਖਆਇਗੋਨਰਵਰਾ॥੧੭॥ ਮੁਗਲਮੁਕਬਰਬੇਗਕਰਵੈ॥ਦਿ
 ਲਵਾਲੀਸੇਏਖਨਪਵੈ॥ਤੀਨਮਾਸਤਿਨਸੇਵਾਸੀਗਾਜਾਇਪਦੁਰ

੧੦੮

ਏਗੇਦਾਰੀਗਾ॥੧੭॥ ਵਿਦਯਾਪਾਇਆਸਮਸੇਰਾ ਬਖਸਾਸਿਖੇ
 ਲਦਸੇਰਾਇਕਬਾਲਕਪਤਸਾਹੀਬੇਦਾ॥ ਮਿਲਾਗੁਰੂਸਿਉਸੇਰ
 ਨਿਸੇਗਾ॥੧੮॥ ਚਾਏਤੁਯਾਂਤੁਦੇਖਾਸਰਿਤਾ॥ ਅਪਨਾਆਸਨਪ
 ਰਲੇਤਪਕਾ॥ ਮੁਗਲਬਾਦੀਏਤੁਗਰਾਕੀਨਾ॥ ਸੁਪਿਬਯਾਦ੍ਰਿਤਿ
 ਨਾਦੀਨਾ॥੧੯॥ ਤੁਪਕੀਮਾਲਵਿਤੁਤੁਦਿਖਾਈ॥ ਜੇਜਨਭੂਮਦੀ
 ਨਰਖਾਈ॥ ਜਗਾਂਬਾਗਤੁਗਾਂਰੈਬੈਰਾਂਗੀ॥ ਫਿੰਮਨਕੁਲਸੇਵਕਤੁਯ
 ਰਾਗੀ॥੨੦॥ ਸਿਰਜਾਸੈਨਕੀਬੈਠਾਰੇ॥ ਭੁਗਤੁਆਪਨੀਆਪੇਕਰ
 ਯੋ॥ ਏਕਵਿਨਪਭੁਗਾਏਸਿਕਾਰਾ॥ ਤਾਕਾਂਮਿਗਥਾਇਆਕਰਰਾਰ
 ੨੧॥ ਤਾਂਕੇਪਾਯਾਇਖੇਨੇਦੁਆਰੇ॥ ਪਦਅੰਦਰਚੁਗਨਸਮੇਧ

१०६
 ਹੋ। ਕਸੀ ਕਮਰ ਬੈਠੇ ਤਿਸ ਖਾਟਾ। ਸਿਖ ਤਿਸੀ ਕੇ ਬਰਜ ਤ ਬਾਟਾ। ੨੩।
 ਰਿਸਰੀ ਨਜਰ ਦੇਖੀ ਤਿਸ ਸਿਧਾ। ਪਸੀ ਖਾਟ ਗੁਰ ਪਕਰੀ ਬਿਧਾ। ਰਗੁਰ
 ਸਟ ਮਸੇ ਨਹੀ ਬੈਰਾ। ਅਪਨੀ ਪਰਨਾਖ ਮਨ ਗੋਰਾ। ੨੪। ਠਾਗੀਖ
 ਟਟੇਖੀ ਤਿਨੈ ਨਾ। ਬੁਰਨ ਲਾਗ ਕਰ ਕੁਖੈ ਬੈਨਾ। ਰਾਖੇ ਮੋਗੁ ਬੁਝੁ
 ਜਾਏ। ਮਰੇ ਕਰਨ ਮੇ ਮਝੁ ਰਾਏ। ੨੫। ਉਦਰੇ ਵਾਕ ਸੇਵ ਕਸੇ ਕਰੇ
 ਮਝੁ ਮਰੇ ਵਾਕ ਕਰਨ ਮੇ ਭੁਰੇ। ਤਬ ਜ ਬੇਲੇ ਮ ਕਰਨ ਪੰਥ। ਗੁਕਮ
 ਕਰ ਬਾਰਕਾ ਭੁਰਕਾਇ ਜੀਧ। ੨੬। ਤੁਮ ਕੈ ਜੀ ਕਰਨੀ ਕੇ ਹਰੇ ਗੁ
 ਛੇਤੁ ਵੈਸਾ ਦਹੀ ਉਦਰੇ। ਬਿਲਾਸ ਪੁਆ ਬਝੁ ਮਾਲਕਾ। ਤੁਮਰ
 ਬੈਦਾ ਕਰਨ ਮਾਲਕਾ। ੨੭। ਗਜ ਬੇਲੇ ਮ ਦੀਨਾ ਗੁਕਮ। ਮਾਲੁ ਮਧ

ਨਿਕਾਸਾਰੁਕਮਾਏਸਪਜਾਬਜਾਗਮਬਦਲਾਘਿਮੁਖਪੁਏਮੇਰੇਮ
 ਨਰਲਦਾ॥੨੭॥ਪੀਥਤੇਜਤੇਰੇਹੀਵੀਨਾਕਾਗਿਇਹਵਾਕਸਸਤੁਤ
 ਬਕੀਨਾ॥ਲਗੇਦੇਨਤਬਸਿਖਅਪੀਨਾ॥ਰਿਵਤਨੈਨਕਯੋਪਲਕਤਸੀ
 ਨਾ॥੨੮॥ਦੇਹੁਕਮਾਨਖਜਗਾਇਹਜਾਗੁ॥ਲੁਰਨੀਪਰੇਮਤਦੇਹੁਜਬਾ
 ਬਾ॥ਤਬਗੁਰਕਾਕਮਾਇਕੁਮੇਰਾ॥ਉਗੇਜੁਮਤਪਾਲਸਮੇਰਾ॥੨੯॥
 ਤਿਨਤਬਕਾਏਕਕਿਅਕਰਪੂ॥ਰੇਲਾਜਮਮਬਦਲਾਸਰਜੂ॥
 ਹੂਆਬਲਨਸਬਸੈਨਤੰਡੂਗਾ॥ਹਿਨਅਕਾਲੀਲਾਖਜਾਗਾ॥੩੦॥
 ਮੀਢਅਪਤਿਨਸੀਵੀਨਾਇਨਾ॥ਦੇਖੇਤਬਮਾਰਗਕਛੁਰਾਇਆ॥
 ਲੁਰਨਪਗਾਇਖਪੂਛੁਨਲਾਗਾ॥ਕੈਲੀਜੁਗਤਬਤਾਵਹੁਗਾਗਾ॥੩੧॥

॥ ਬਤਕਰੀਗੁਰਸਿਖਨਰਾਖੇ। ਤੁਰਕਨਬੇਦਮਾਰਕਰਨਾਖੇ। ਜੁਨ
 ਬੰਦੇਤੁਮਖਾਲਸਾਪੰਥਾ। ਮਿਲੇਖਾਲਸਾਪਾਹਿਲਸੇਬਾ। ॥੨॥ ਜੇਭੇ
 ਕੇਖਾਲਸਾਜਾਲਸਾ। ਤੁਬਰਮਪੁਸੀਬਖਸੀਸਬਲਾਲਸਾ। ਆਪ ०
 ਜਬਹੀਤੇਰਨਪੁਆ। ਤੇਜਸਮਾਨੇਇਨਹੀਥੀਆ। ॥੩॥ ਮਿਨ
 ਭੁਟੇਇਹਬਰਨਉਚਾਰੀ। ਏਇਰਖੇਵੀਨੇਚੁਰਭਾਰੀ। ਭੁਲਾਭਿ
 ਜਨਦੇਹਸਮਛਾਵਾ। ਲੁਟਨਨਗਰਬਰਗਮੁਹਿਭਾਵਾ। ॥੪॥ ਸਾ
 ਖੀਪੁਰੀਏਈ ॥ ਬੋਲੇਵਾਹਗੁਰੂ ॥੫॥ ਬੰਦਾਬਖਸੀਖਾਲਸਾ
 ਫਲਾਤੇਜਾਇਖਗਇ। ਜੁਗੀਠੇਜਸਤਸਰਸਪੁਨਲਖਲਾਖਅ
 ਰੁਆਇ। ॥੬॥ ਵਬਕਾਸਾਹਦਿਲੀਪਨਾਤੁਰਕਪਛਾਨੀਲੀਨ।

॥ ਜੀਗਲਲੂਟ ਕੁਰਲੂਟ ਕੇਲੂਟੀ ਪਵਾਪੀ ਦੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਰ ਸਫੇਰਾਮ ॥
 ਰਾਤੁਰ ਕਨ ਪਰਬਤ ਲੂਟੀ ਕਾਛਾ ॥ ਲੂਟੀ ਸਿਰੀ ਦੀਖਾ ਕਰਿ ਭਲੇ
 ਤੇਜ ਸੇਬਾਛਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤ ਲੂਟੀ ਦਿਹਾ ਸਾਹਰ ਬਜਾਗਾ ॥ ਲੂਟ ਕੂਟ ਆਇ
 ਲੂਟ ਵਟ ਮਾਰਾ ॥ ਮਾਝਾ ਵਰ ਪਦ ਲੂਟੀ ਦਖਲੀ ॥ ਕਲਮ ਲੋਲੇਗ
 ਜਤਨ ਕੀਰਖਲੀ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਗੁਰਦਾਸ ਲੂਟ ਕਰ ਪਾਏ ॥ ਬਡੂ ਜੁਪ
 ਰਮ ਬੀਤੁ ਆਏ ॥ ਮਿਲੇ ਲੋਗ ਸਿਖਨ ਬਤਰਾਵਾ ॥ ਬਖਸੀ ਗੁਰ
 ਆਈ ਸਿਖਰਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਪਸਰਵਰ ਕਰਾਵੀ ਦੁਰਾਗਾ ॥ ਅਪਨੀਰੀ
 ਤਫੁਰੀ ਕਰਕਾਰਾ ॥ ਭੁਈ ਸਪਰਪਾਖਲ ਸੇਸੀਗਾ ॥ ਗੁਰ ਆਈ ਫਰ
 ਸਭੁ ਗਨਿਸੀਗਾ ॥ ੬ ॥ ਤਥੇ ਪਾਲੇਇ ਤਿਤ ਬਨਾਵਾ ॥ ਕਾਲੇ ਬਸ

ਨਮਦਾਖਿਮਭਾਵਾ॥ ਵੇਦੁਰੈਪਰਮ॥ ਮਨਾਏਸਨੇ॥ ਫਰੈਖਾ
 ਲਸਾਅਪਨਾਲਸੇਨੇ॥ ੧॥ ਗਈਫਰੀਆਫਰਖਨਕੇਦੇਸਾ॥
 ਸਿਖਪੁਕਾਰੇਸਿਗਇਕਭੇਸਾ॥ ਬਢਨਤੂਆਚਹਿਖਾਲਸਾਭੂਜੇ
 ॥ ਉਸਹਿਬੁਲਾਇਗਇਓਨਤੁਜੇ॥ ੨॥ ਰਾਤਹੀਭਾਗਾਮੁਰਗ
 ਟੀਸਿਗਤਿ॥ ਸਿਪਸਿਗਤਿਨੈਕਾਫੀਰੰਗਤਿ॥ ਭਾਗਤਿਸਿਪਖਰ
 ਜਗੰਗਾ॥ ਵੇਦਜਾਰੇਤੁਰਕਨਸੇਕਯੇ॥ ੩॥ ਚੁਰੁਖਜਾਨਾਏਗਇ
 ਆਸਤਾਲੀਨੀਏਇ॥ ਲੂਟਾਭਾਂਹਿਖਜਾਨਸਬਮਰਾਜੁਪਮੈਸੇ
 ਇ॥ ੪॥ ਏਤੈਫਤੇਸਿਪਗਲੁਕਾਪਾਜੀਜਾਇ॥ ਜਗਾਖਾ
 ਲਸਾਸਜਤਪਾਇਸਤਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਪਾਇ॥ ੫॥ ਏਪਈ॥ ਅਮੇ

੧੧੧

ਖਤਖਾਲਸਾਉਠਾ। ਤੁਰਕਤੇਜਦੁਰਸਗਲਾਮੁਠਾ। ਨੀਵਸਿੰਘਗ
 ਰਜਾਸਿੰਘਆਈ। ਪੀਥਲਾਜਸਬਰਨਮਿਲਜਾਜੀ॥ ੧੩॥ ਏ
 ਵਾਸਿੰਘਅਭਾਸਿੰਘਸੁਰਾ। ਮਦਨਸਿੰਘਰਾਮਸਿੰਘਪੁਰਾ। ਕਪੂਰਸਿ
 ਘਗੁਰਬਖਸਸਿੰਘ। ਫੇਲਾਸਿੰਘਐਸੱਜਦਸਿੰਘ॥ ੧੪॥ ਮਾਰੇ
 ਮਰੈਬਰਤਦਿਨਬੀਤੇ। ਆਵਾਨਾਦਰਮੁਗਲਭੀਤੇ। ਤਾਂਪੀਛੇਮੁ
 ਵੀਰੂਏਈ॥ ਮਾਲਕਰਮਕੇਦਿਖੈਨਕੇਈ॥ ੧੫॥ ਯਾਬਿਧਕਥਾਨੈ
 ਭੁਰਦੇਖੀ। ਸਬਜਾਨੇਗੁਰਬਦਨਬਿਸੇਖੀ। ਸਤਗੁਰਕਥਾਮੁਖੀ।
 ਜੇਭਾਖੀ। ਸੁਨੇਸਿਖਮਭਿਉਕਲਰਾਖੀ॥ ੧੬॥ ਏਕਬੇਰਸਭਿਗੁਰੂ
 ਮੁਖਕਰਾ। ਸਰਜਭੁਇਰਉਨਿਕਦੇਰਾ। ਪੁਛਾਤੁਥੈਸਾਖੀਗੁਰ

ਭਾਖੀ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਸਤਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਆਖੀ॥ ੧੬॥ ਏਹਾ॥ ਅੰ
 ਸੀਕਲ ਸਾਧਿਓ ਇਹੀ ਸਿਵ ਕੀ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਿਖ ਪੁਛਾ ਕਿ
 ਉਨਿ ਬੈਧੰ ਬਤੁ ਮਾਰ ਜੋਇ॥ ੧੭॥ ਏਹਾ॥ ਬੇਲੇ ਸਿਖ ਜੀਤ ਪੰਜਾਬ
 ॥ ਪੀਛੇ ਜੇਲ ਮਨ ਕਾ ਬਾਗ॥ ਦੁਆ ਬਾਸਤੁ ਲੁਦ ਕੀ ਪਾਰਾ॥ ਮਲ
 ਵਜੀਤ ਜੀ ਗਲ ਪਗ ਪਾਰਾ॥ ੧੮॥ ਕੁਰਬੇੜ ਪਬਤ ਕੁਛੁ ਦਾਬਾ॥
 ਸਿਬਤ ਬੀਭੇ ਅਠ ਦਸ ਜਾਠ॥ ਪੂਰਬ ਜਾਏ ਈਥੀ ਜੇ ਬਾਦਸਾਹ॥
 ਇਤ ਤੇ ਸਿਖ ਲੁਟਿ ਸਿਬ ਪਾਦਰਾ॥ ੧੯॥ ਅੰਤਰ ਬੇਦ ਵਿ
 ਲੀਕੇ ਮਰਦਾ॥ ਤਾਂ ਲਗਾ ਦਿਲੀ ਬੈਠ ਮਰਦਾ॥ ਸਿਜ ਬਾ ਮਿਲ ਕੇ ਮੇਰੇ
 ਪੰਥਾ॥ ਪਸੈ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ ਮੁਢੁ ਸੁਤ ਸਿਬਾ॥ ੨੦॥ ਯਾ ਬਿਪ ਪੰਥ ਦੁਖੀ

੧੧੨

੧੮੩੦

ਇਤੁਗੇ। ਸੀਵਾਗੁਰੂਕੇਸੀਕਰੇ। ਚਿਤਵਤੀਐਸੀਪੁਇਜ਼
 ਵੈ। ਨਵੈਸਾਤਿਸਾਲਾਹਿਗਯਾਵੈ॥ ੨੧॥ ਏਇਸਾਲਹਿਰਤਾਮੈ
 ਮਿਲੈ। ਰਿਲੀਪਰੈਦੇਸਸਭੁਰੁਲੈ। ਉਠੇਸਰਖਾਕੇਦੂਲੈ। ਸਰੁਰ
 ਜਾਨਕਪੁਟਦੇਮੂਲੈ॥ ੨੨॥ ਤਬਜਬਲਗਨਦੁਖਹੁਏਮਰਦੇਗੇ
 ਸਬਦੇਸਾ। ਏਸੇਸੰਗਤਿਸਤਿਮਮਸੰਗਲਪੀਛੇਕੇਸਾ॥ ੨੩॥ ਮੇ
 ਰੀਰੀਸਕਰਹਿਗੇਮੈਨਾ। ਤਾਂਹਮਸਿਖਾਭੇਜੈਭੈਨਾ। ਏਕਅਕ
 ਲਭਪੁਇਸਦੂਲੈ। ਪਸਫਮਅਟਕਪਾਰਲਭਕੂਲੈ॥ ੨੪॥
 ਏਕਸਾਈਭੂਲਨਾਮੁਲਾਗੁਰਕਾਸਿਖਾ। ਭੁਜਹਿਦੂਸਿਖਗੁ
 ਰਕਾਦੇਸਾਜੀਭੈਪਿਖਾ॥ ੨੫॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ। ਬਿਲੋਵਾਹ

ਗੁਰੂਜੀ॥੫੮॥ ਏਕਬੇਰਕੇਸਗੜਬੇਤਹਾਂਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਪੇਮਰਾ ੧੧੩
 ਸਸਾਬਥੇਸੀਗਤਿਨੁਪੁਕਸਪੁਆਪਸੇਜੋਪੂਛਨਾਪੈਸੇਨੇਦਲਾਲ
 ਬਤਾਵੈਗਾਤਾਂਨੇਦਲਾਲਅਖਾਨ੍ਹਲਿਖਾਰੀਆਕਾਏਕਠਾਰੀ
 ਅਗਪਾਤਿਸਾਹੀਲਿਖਾਰੀਅਬਕਵੀਸਹੁਬਲਾਏਕਰਕੇਕ
 ਵੀਸਰੀਬੁਲਾਇਸਤਿਗੁਰਾਂਕੇਜਗੁਰਗੁਰੂਜੀਨੁਰਾਜੀਕਰਿਅ
 ਕਰੇ। ਦਰਸਦਿਨਗੁਰੂਜੀਕੋਪਵੰਤਰਹੇਥੇ। ਕਿਸਪਾਰਕੇਪਾਹਿਲ
 ਦੇਕੇ। ਲਈਪਾਹਿਲਤਾਂਸੀਗਤਿਦਰਦਾਕੀਖੁਸੇਸਗਈ। ਲ
 ਗੇਕਪਨਗੁਰੂਜੀਨੁਸਿਰਰਪੁਆਪੈ। ਜੇਜਨੇਉਉਤਾਰਕੇਵਾਨ੍ਹ
 ਨੁਪਹਿਰਾਇਆ। ਤਾਂਬਚਨਪੁਆਗੁਰੂਜੀਕੀਸਿਗਤੁਵਾਨ੍ਹ।

॥ ਏਕ ਸਮੈ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਂ ਅਰੁ ਲੋਹ ਤੇ ਲਵਾਂ ਕੀਆ ॥ ਦੀਅ
 ਅਰਦਾਸੀ ਏਨੁ ਸੇਸਟ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾਨੁ ਵੇਰਿ ਦੇਇ ॥ ਮਦ ਸੇਲੋਹਾਂ ਮਹਾਂ
 ॥ ਸੇਸਟ ਅਤੇ ਤੇਲ ਥੀ ॥ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸੀ ਏ ਕਹਿਆ ਅਰਜੁਰਜੀ
 ਸਢੇ ਪਤਿਸਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾਨੁ ਲੇਤੇ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਪੂਆ ॥ ਠੇਰ ਪੁਰੁ ॥
 ਅਰਦਾਸੀ ਏ ਕਹਿਆ ਕਹਤੇ ॥ ਤਾਂ ਅਰਜੁਰਜੀ ਪਤਿ
 ਸਾਹਜੀ ਸਢੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮਾਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸੀ ਅ ॥
 ਰੂਰਗਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ॥ ਸਢੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ
 ਤੇ ਪੈਂ ॥ ਧਕਾਰੀ ਨਹੀ ਰਹੇ ॥ ਖੜੀ ਪੈਂਦਿ ਕੇ ਜੇ ਦੁਲਾਰੀ ਦੀਆ ॥ ਰੁ
 ਲਕੇ ਸੇਵੀ ਸਬ ਕਹਤੇ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਵਰੇ ਪੈਂ ॥ ਸੁਦਕਰ

ਤਾਂ ਬੰਦਨੁ ਆਸਿ ਬਾਭੁ ਲੇਕੋਗੇ ॥ ਅੰਗੀ ਆਕਰੈ ਲੋਧੇਈ ॥ ੧੧੪ ॥
 ਆਮਾ ਲਾਬੁ ਦਇਕੇ ਲੇਕੇ ॥ ਆਨਕੇ ਬਚਨ ਤਿਵੰਗੀ ਕਰ
 ਵਾਇਕੇ ਸਾਂਸਿ ਪਲੈ ਕੇ ਦਿਵਾਨ ਵਿਚ ਹਰਿ ਰਾਸ ਦੇਵੇ ਲੇਕੇ
 ਟੰਗੁ ਰੁਕੇ ॥ ਆਗੇ ਪਰੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ॥ ਵਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ॥
 ਪਤੰਤੁ ਸਦੇ ਵਹਿ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੇ ਫੀਸੁ ਰੁਸੈ ਦੇ ਲੈਸਾ
 ਜਿਦੁ ਕਵਾਉ ॥ ਫੇਰਵੇ ਝਰਿਤੋ ॥ ਦੇਇਕ ਨੇ ॥ ਏਕ ਛਾਪ ॥
 ਦੇਇਚ ਨੇ ॥ ਜੋਜੀਰੀ ॥ ਕਰਦ ॥ ਪਾਂਤ ਭੁਲੇ ॥ ਸਰਬਤੁ
 ਵਰਤਾਇ ਦਿਤੇ ਪਾਲ ਸੇ ਲੈ ਲੀਤੇ ॥ ਪੁਸੀ ਹੋਈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਕੀ
 ਆਤਾਂ ਕਰਾ ਗੁਰੂ ਪਾਲ ਸਾ ਪਾਲ ਸਾ ਗੁਰੂ ॥ ਪਾਲ ਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ॥

॥ ਨਿਤਾਨਿ ਆਕਾਤਾਂਦਾ ਨਿਬਾਂਦੇ ਕਾਬਾਂਦਾ ਬਦਨਾਮੁ ਆਇਆ
 ਹਮਲੁ ਪਤਿਗਾਹੀ ਗੁਰੂ ਛੇਡਾ ਗੁਰੂ ਛੇਡੇ ਗੋਰਾਂ ਤੇ ਰੋਨਾ ਸਨੇ
 ਨੀ ਪੁਏ ਪੁਨੀ ਕਾਨਕੁ ਬਜਾਥਾ ਬਰਾਉ ਠਾਵੈ ਸਿਖ ਜਾਬਰਾ ਤਾਂ
 ਦੇਖ ਕੇ ਕੋਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪੁਰਾਤ ਪਨਾਹੇ ਇਕੋ ਰਬ ਜੇਨੇ ਤਾਂ ਬਰ
 ਨਾਮੁ ਆਸਾਰ ਸੁਤਾ ਪਾਲ ਸੇ ਕੀਜੁ ਗਤਿ ਰਹਿ ਕਾ ਪੁਰੇ ਸਾ ਪਾਲ
 ਸੇ ਕੇਵਰ ਵੇਸਾ ਤੁਮਾਰੇ ਹੀ ਸਾ ਸੰਤੁਲ ਪੁਰਬੀ ਸਾ ਵਿਸਨਜ
 ਸਕਲ ਮਾਰੀ ਪਾਜਾ ਕੀਰਖਵਰੀ ਨਿਗਲੀ ਕੋਪੈ ਵੈ ਕੁਲ
 ਸਨਾਥ ਸੇਧੇ ਤਾਂ ਸੇਢੀ ਆਗ ਬਜੇਨੇ ਤਾਂ ਬਦਨਾਮੁ ਆਇਆ ਮੇਰੀ
 ਗੁਰਮਾਈ ਨਿਜ ਕੇਸਨ ਤੁਈ ਗਵਪੁ ਕੁਲ ਤੁਹਿ ਕਾਮ

ਮਪੰਥਕੇਨਾਹਿਕਾਮਾਨਾਹਿਉਸਮਾਨਾਬਸੀਅਹੁਮਮਪਾਮਾਤੁਬ ੧੧੫
 ਬੁਰਕੇਖਤੀਆਏਪਥੇਜਨਸਰਪਨੇਬਚਨਭੂਆਮੇਰੇਪੰਥਕੇਅ
 ਪੀਨਰੋਗੇਤਾਂਸੁਖੀਹੋਵੇਗਾਸਾਰੇਜਗਤਿਕੀਕਾਰਖਾਲਜੇਲਈ।
 ਅੰਬੀਰੀ ਵਜੀਰੀ ਫੁਕੀਰੀ ਤਤਬੀਰੀ ਜੁਪਰੀ ਅਕਲਕੀ
 ਰੀ।ਦਾਨਕੀਦਹੀਰੀ।ਬੰਦੂਖ ਤਰਗਸਹੀਰੀ।ਰਾਜਸੰਤਦਾਤੀ
 ਦੇਸਿਪਨੇਅਤੇਮੁਹਰਸਿਪਅਤੇਪੰਨਾਸਿਪਅਤੇਮਾਨਸਿਪਦੁ
 ਨਸਿਪ ਚੁਨਤਸਿਪ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਗੇਤਨਬਖਸ਼ਾਕਰਕੇਉਠੇਮੈ
 ਵਰਮੈਗਏ।ਮਾਤਾਭੀਤੋਜੀਦਰਨੀਲਾਰੀ।ਪਤਿਸਾਹੇਦੇਕੀ
 ਕਰਨਗੇ।ਸਿਰਦਾਰੀਦਿਤੀਸਿਖਾਂਨਾਤਾਂਸਕੇਬੇਲੇਤੁਮਸਫਾਪ

ਰਿਸਮਾਲੋ ਸਬਤੁ ਮਾਰੀ ਅਗਿਆ ਮੰਨੇਗੇ ਅਰਜਈ ਸਦਾਰੀ
 ਤੇਰੇ ਕਟਿ ਬਨੁ ਅਸੀ ਜਗਤੁ ਮਤਗੰ ਇਹ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਲ ਗਈ॥
 ਮਥਾਵੇ ਕਕੇ ਮਲਗਾਇਆ ਵਾਕ ਮੰਨਿਆ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ
 ॥ ਬੋਲੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ॥੫੬॥ ਵਰਤਾਰ ਵਰਤੇ ਜਗਤੁ ਸੁਖ ਸਿਖ ਚਿਤ
 ਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੈ ਸੀ ਤਾ ਵਸੀ ਤੈ ਸੀ ਲਲੀ ਵਾਇ॥੧॥ ਏ
 ਕ ਬੇਰਸ ਤਗੁਰਤਗੰ ਸਤੁ ਦਿਵਾਂ ਨ ਲਉ ਟੇਗ॥ ਬੋਲੇ ਵੇਖਕ ਰਿਖ
 ਲਸੇ ਬੇਰਜੇ ਫਿਗਘੇਗ॥ ਤਬ ਚਿਸ ਬੇਰਬੀਰ ਸਿਪਜ ਸਪਲੀਅ
 ਇਆ॥ ਮਦਨ ਸਿਪਰਜ ਪੁਤ ਬੀਬਾ॥ ਤਾਂ ਗੁਰ ਕੇ ਪੂਛਾ॥ ਜੰਮ
 ਸਿਪਤੈ ਜੀਪਾਤੁ ਸਾਖਾਲ ਸਾਖੇ ਨਾਅ ਤੇ ਵੇਰੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲੇ ਬਾ

ਤੇ॥ ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਠਹਰੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਬਚਤ ਸੀ ਮੁਖ ਦਾ ਕਪੜਿ ਜਾਹੀ १०

੧੧

॥ ਖਾਇਗੇ ਖਰਚ ਲੇਇਗੇ ਲਾਲਾ ਸੁਕੇਗੇ ਜੁਪ ਮਾਂਹਿ ਕਰੇਗੇ ਨਿ

ਲਾ॥ ੧॥ ਖਾਹੀ ਲਗੁ ਲਛਮੀ ਜਿਮਟ ਸਗਰੀ ਆਨੇ ਸਾਹਿ॥ ਖੜੇ

ਲੜੇ ਸੇਗਾਂ ਮੈ ਖਲਕ ਕਰੇਗੇ ਪਾਰ॥ ੨॥ ਖਾਂਤ ਖਾਇ ਲਸਕਰ

ਚੈਕਰੈ ਸਾਰ ਕਮੇਲਾ॥ ਤੁਏ ਖਾਲ ਸਾਜ ਗੋਗੇ ਜਾਨੇ ਭਾਰ ਬਖੇਲਾ॥

੩॥ ਖੰਜੋਰੀ ਲੀਭੋਗ ਮੈ ਸਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਂਹੁ॥ ਸੁੰਨ ਪਿਆਰ ਗੁਣ

ਗਿਆਨ ਮੈ ਕਰੇ ਖਾਲ ਸਾਸਾਂਹੁ॥ ੪॥ ਸੁੰਨ ਲਲਾ ਤਿਖ ਪੰਢ ਦੈਰੁ

ਨਸ ਸਾਪੰਢਾ ਸਾਸੀ ਮਤਾ ਬਿਤ ਦੈ ਖਾਲ ਸਾਸਾਂਹੁ॥ ਖੋਟੀ ਖਸਰ

ਜਾ॥ ੫॥ ਖਾਟਰ ਲਾਟਰ ਸਾਗਰੇ ਵੀ ਚਕਰੇਗੇ ਰਾਜਾ॥ ਦਿਲੀਦੇ

ਕੈਨਰਾਜਸਿਖਗੁਰਨਾਨਕਬਖਸੀਸ॥੬॥ਨੈਨੈਨਾਗਮਿਲਮੇਦਨੀਮੰਤ੍ਰ
 ਤੋਤੋਰੈਸੀਸ॥ਕਲਾਇਯੁਭਾਰਬੋਯੋਇਗੋਤਬਖਲਖਾਲਕੁਖੀਸ॥੭॥
 ਏਕਸੁਨੈਭਾਗਪੀਕੋਰਵਬਿਲਸੈਰਾਜ॥ਏਕਪੰਛਪਰਸੁਨਦੇਇ
 ਨੇਦਭੂਮਪਤੁਰਾਜ॥੮॥ਫਿਰੋਸੈਰਜਮੋਰਜਤੁਰਿਯਮੁਗਲਪਠਾਦ
 ਤੇਜ॥ਫ਼ਾਦਸੁਨਆਧਾਉਪਰਰੋਖਾਲਸਾਰੇਜ॥੯॥ਪਾਂਢਸੁਨਆਗ
 ਮਦੀਏਕਲਾਉਪਾਰੇਰਾਜ॥ਮੀਤਭੀਤਫੁਟਨਿਖਲਕੁਰਮੈਕਲਮੈ
 ਸਾਜ॥੧੦॥ਏਕਭਗਦਿਪਦਛਿਦੀਗੋਰਵਮੋਨਪੁਨਫਿਰੰਗਾਜਗੈ
 ਖਾਲਸਾਦੀਪਸਿਪਤੋਸੁਖਕਰਾਨਰਿਯ॥੧੧॥ਮਾਲਵਕੋਰਵਜਾਗ
 ਲੀਮਾਦਪ੍ਰਬਤਅਟਕਾਕਸਮੀਰੀਭੀਸੇਪੁਰਮਲਕਪੁਰੇਮੈਸਰ

ਕ॥ ੧੨॥ ਪੰਜੋਰਜਲਾਲਾਕਾ ਬਲੀਲੇਵੇਗੇਜਉਕੇਜਾਤਬੈਪਾਲਸਾ
 ਸੰਪਦੁਰਦਿਲੀਕੇਸਰਭੇਸਾ॥ ੧੩॥ ਰੰਗਰੂਪਸਭਿਛੁਪੈਮੈਦੀਪਸਿੰਘ
 ਨਉਰੇਗਾ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਇਖਰਿਲੇਹੋਛੋਰਭੁਜੰਗ॥ ੧੪॥ ਕੇਉਦਿ
 ਨਖਾਇਸੀਲੋਉਪਰਕਾਇਕਸਮੀਰਾ॥ ਸਾਪੈਗਾਸੇਖਾਲਸਾਹੇਮਿ
 ਮਦਸਤੁਰੀਰਾ॥ ੧੫॥ ਖਾਲਸਾਗੁਰੂਕਾਗੁਰੂਖਾਲਸੇਕਾ॥ ਤਾਂਸਿਖਾਂ
 ਥਾਟੇਕਿਆ॥ ਅਤੇਪੁਛਿਆਸਾਹਿਬਜੀਗੁਰੂਕਾਤੀਵਰਸਨੇ
 ਇਗਾ॥ ਬਚਨਹੋਆਖਾਲਸੇਮੈਰੋਅਵਤਰੇਗਾ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀ
 ਈ॥ ਬੋਲੇਦਾਗੁਰੂਜੀ॥ ੬੦॥ ਤਾਂਸਤਿਗੁਰਜੀਦੁਪਕਰਿ
 ਦੇਖਣਲਗੇ॥ ਤਾਂਸਿਖਾਂਸਰਬਖਾਲਸੇਅਰਦਾਸਕਰੀ॥ ਸਭੇਪ

੧੧੧

ਕ॥ ੧੨॥ ਪਸਿਰਜਲਾਲਾ ਕਾ ਬਲੀਲੇਵੇਗੇ ਝਉਕੇ ਜਾ ਤਬੈ ਖਾਲਸਾ
 ਸੰਪਦੁਰਦਿਲੀ ਕੇ ਸਰਕੇ ਜਾ ॥ ੧੩॥ ਚੰਗਰੂਪ ਸਭਿ ਛੁਪੈ ਮੈਦੀ ਪਸਿੰਘ
 ਨਉ ਰੰਗਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇ ਪਾਇ ਲੇਹੇ ਛੇਹੁ ਭੁਜੰਗਾ ॥ ੧੪॥ ਕਿਉਰਿ
 ਨਖਾਇ ਸਗਿਲੇ ਉਪਰ ਕਾਇਕ ਸਮੀਰਾ ॥ ਸਾਪੈ ਗਾਸੇ ਖਾਲਸਾ ਹੋਇ ਮਿ-
 ਮਦ ਸਤੁ ਚੀਰਾ ॥ ੧੫॥ ਖਾਲਸਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਕਾ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ॥
 ਬਾਟੇ ਕਿਆ ॥ ਅਤੇ ਪੁਛਿਆ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਭੀ ਦਰਸਨੇ
 ਇਹਾ ॥ ਬਚਨੇ ਆਖਾਲਸੇ ਮੈਂ ॥ ਅਵਤਾਰੇ ਗਾ ॥ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ
 ਈ ॥ ਬਲੇਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ੬੦॥ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੁਪਕਰਿ
 ਵੇਖਣ ਲਗੇ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਸਰਬ ਭਖਾਲਸੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ॥ ਸਦੇ ਪ

੧੧੧

ਤਿਸਾਹ ਜੀਤਾ ਦਾ ਵਰਤਾ ਰਾਸਮ ਦੁਇ ਕੀਏ। ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਸੁਨੈ ਗੰਨਲ ॥
 ਤੁਕੀ ਕਥਾ ਕੈ ਸੇਧੈ ਇਕੀਤਾਂ ਦਾ ਕਸੀ ਮੁਖ ਦਾ ਕਪਾਤਿ ਸਾਹੀਦ ਸ ॥੧॥
 ਕਹਿਅ। ਲਾਖ ਰਾਗ ਕਲ ਜੁਗਤ ਲੈ ਬਤੀਸ ਹੀ ਸੁਲਾ। ਜਾ ਕਲਿ ਮੈ
 ਸਾਪੁ ਅਪਕਾ ਮਿਟੈ ਜੁਗਨ ਕਾ ਸੁਲਾ। ਸੁਨੀਓ ਦਿਖਤੁ ਸਿਪਤਾ ਗੁਪਤ
 ਬਸਾ ਸਰਿਖ ਦਾ ਕਾ। ਕੁਛ ਅਨਭਵ ਫਿਰ ਕਹੈ ਗਾਗੁਗਨ ਕਾ ਮੁਖ ਦਾ
 ਕਾ। ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਇਲਾਖਤੁ ਏਕ ਲਾਖ ਅਸਮਾ। ਆਪੇ ਕਾ ਦਇਸ
 ਤੀਪਾਦ ਪਾਪ ਏਹ ਮਰਮ। ਦਇਸ ਹੀ ਸੁਬਾਲ ਕਰ ਕਟੈ ਦੁਇ ਕਟੈ ਮਿਲ ਸੁ
 ਜਾ। ਦਸਹ ਜਾਗੇ ਲੋਕ ਕਟੈ ਪਾਂਚ ਗਲੇ ਛੁਇ ਪੁਜਾ। ਆਗੇ ਰਹੈ ਸੋਭੇ ਗਾ
 ਭੁਬਕ ਲਿਖੈ ਕਲਿ ਕੀਏ। ਵਰਨ ਅਸਮ ਕੋਛੇ ਭਿਜਿ ਤੁਪਾਖੰਡੀ ॥

ਰਸੋਇ। ਕਲਦਰਸਨ ਕੇ ਕਾਰਨੇ ਉਠ ਪਾਤਿ ਵਿਕਵਰਖਾ ਨਗਰਦੂਰ
 ਹੋਇ ਵੇਖੀ ਏਤ ਬਦਰਸਾਵੈ ਮਰਖਾ। ਨਗਨ ਸਿਸਨ ਬਾਤ ਲਵਪੁਕਰ
 ਮੈ ਭੁਜਨ ਖਾਇ। ਨੀਲ ਵਸਨ ਬਲੈ ਹਸੈ ਦੇਖੈ ਬਲੈ ਨਾਹਿ। ੬॥ ਵਰ
 ਸਨ ਤੇ ਪਾਤਕ ਗਈ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਬਜ਼ਦੇਹ। ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੇਵਾ ਕਉ ਠਹਿਤ
 ਵਤ ਪੂਰਨ ਲੇਹ। ੭॥ ਏਕੁ ਜਗਾ ਰਮਾਂਗ ਪਮਪੁਕਰ ਵਤੁ ਗੈਰਾਜਾ। ਅੰ
 ਗ ਪਮੰਤੀ ਮਾਰਿ ਕੰਨਹੀ ਲੇਹ ਸਮਾਜਾ। ੮॥ ਪੰਦ੍ਰਸੈ ਬੀਤੇ ਜਥੈ ਨੰਦਰੂਪ
 ਹਉ ਭੂਮਾ। ਸੂਦ ਕਰੈ ਗਵਰਣ ਕੇ ਪਰਸਰਾਮ ਸਮਝੁ ਮਾ। ੯॥ ਰਾਜਪੁਤ
 ਦਾਸੀ ਸੁਵਨ ਰਾਜਪੁਸਤਤਿ ਪਾਂਚਾ। ਪਾਂਚ ਸੇਪੁਨ ਭੁਗੋਇ ਸੈਰਜ ਕੇ
 ਰਾਮਾਚ। ੧੦॥ ਪਾਂਚ ਸੇਪੁਨ ਸੈਰ ਜੀ ਮੈਰਜ ਸਾਵੇ ਤੀਨ। ਭੂਰਜ ਸਾਤ ਸੇ

੧੧੮

ਮੁਗਲਸਤੋਹਿਪਠਾਣਮੀਨ। ੧੧। ਪਉਨੇਬੇਦਪਰਨਾਸਕਰਿਠਿਰ
 ਰੇਏਮੁਗਲਨਰਾਜਾ। ਪਉਦੇਛਿਅਸੇਭੋਗਤੋਹੇਤੋਰਕੀਖਾਜ਼। ੧੨
 ਤਿਸਢਾਰਾਗਯਾਰਪਢੀਵਰਸਈਤੇਛੁਪਜੈਰੇਗਾ। ਮਜੀਮੁਗਲਾਛਿ
 ਰਚਿਦੇਹੁਇਪਾਂਡਸੋਸੁਖਸਿਗਾ। ੧੩। ਚਿਠਾਭੂਜੀਮੁਲਸਿਉਕਾਲੀਹੋ
 ਇਕਿਪਾਲਾ। ਤੁਰਕਮਹਿਮਦਤੁਰਕਿਘਰਦਿਨਦਿਨਮਾਰੇਸਲਾ। ੧੪
 ਗੰਗਾਜਾਲਗਪਰਤਾਲਗਤੁਰਕਸਿਈਜਾ। ਇਹੀਸਾਲਮੈਮੋਨ
 ਨਿਪਭੋਗੈਗਯਭਵੀਜਾ। ੧੫। ਸੈਪਾਲੀਕਾਰਾਜਸੁਰਕਿਰਲਾਕਾਏ
 ਗੁਰੇਭਾ। ਮੋਨਗੋਰਲਮੇਲਕਰਹੋਇਠਿਰਗੀਵੀਭਾ। ੧੬। ਵਿਦਮਹ
 ਇਨਅਠਵਸਸਤਈਤੇਜਥਸਿਖਾ। ਵਿਸਾਨਾਬਈਤੇਸੁਭਿਦਮਸ

995

ਰਹੇ ਸਤੀ ਮਲੇ ਛੇ ਗਾਯੋ ਇਥੋਂ ਕੀਰਾ ਜਬ ਲਈ ਤੇ ਕਲੂ
 ਅਇਤਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਰਜ ਅਠ ਭੀ ਕਲੂ ਗਤਿ ਹਰ ਕਲ ਕੀ
 ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਤੁਹਿਨਿ ਹਮ ਬੀ ਅਵਸੀ ਹੋਇ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰਾ ॥
 ੨੪ ॥ ਮਰਦਾ ਮਰਦਾ ਮਾਰ ਮਾਰਿ ਗਲ ਦਾ ਗਲ ਗਲ ਸੀਤਾ ॥ ਸ
 ਰਬ ਪਾਲ ਸਾਤਿ ਆਗਤ ਨਤਾਂ ਲਗਾ ਸੀ ਦਰੀਤਿ ॥ ੨੫ ॥ ਕਾ
 ਲ ਨਗਰ ਨਿਹਿ ਕਲ ਕ ਅਬ ਫਿਰ ਜਾਵੈ ਕਰ ਭੈ ਨਾ ॥ ਯਾਧਿ ਪਈ
 ਤੇ ਪਾਲ ਸਾਮਾਇ ਆਸੁ ਪਾਸੈ ਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਜਕੁ ਲਗਾ ਮ
 ਕੋਰ ਗੁਰੁ ਉਕਤੀ ਕਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਕਹਿ ਤੇ ਲਗੀ ਸਮਾਪ ਪਦ ਲਈ ਮੁ
 ਕਤ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪਦੈ ਸੁਨੈ ਕਲ ਵਰਤੁ ਰਾ ਕਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਦਾਸਾਪਪਭਗੈਭੁਗਤੀਕਰੈਪੈਨਸਿਖਕੀਆਸਾ॥੨੮॥ ਜਾ
 ਖੀਪੁਰੀਯੋਈ॥ ਬੋਲੇਦਾਸਭੁਗਤੀ॥੬੧॥ ਏਕਬਾਰਸੀਭੁ
 ਗਤੀਬੈਠੈਅਚਲਸਮਾਪਾ॥ ਤਬੈਖਾਲਸੇਸੇਕਰਕਲਮੈਮਮਦਿ
 ਨੁਬਾਧਾ॥੧॥ ਜੁਗਜੁਗਮੈਯਮਅਵਤਰੈਅਪਨੇਭੁਗਤਨਕਾਜਾ॥
 ਰਗਰਿਗੈਸੇਖਾਲਸੇਸੇਮੇਰਾਸਿਰਤਾਜਾ॥੨॥ ਸਿਖਾਪੁਛਾਪੇਮ
 ਸੇਰਾਨੀਕੈਬਿਰਤੀਤਾ॥ ਕਿਸਕੋਦੇਨਾਕਿਮਰੈਕੈਸੇਵਰਤੈਸੀਤਾ॥੩॥
 ਭੁਗਤੈਸੁਨਖਾਲਸਾਕੇਸਪਾਹਿਲੀਮੁਕਤਾ॥ ਕੈਖੰਡਾਪਾਹਿਲ
 ਭੁਲੀਕੈਚਰਨਨਕੀਜੁਗਤਿ॥੪॥ ਪਰੈਕੇਸਪਾਹਿਲਬਿਨਾਭੇਖੀ
 ਮੁਨਸਿਖਾਮੇਰਾਦਰਸਨਨਾਹਿਤਿਸਪਾਪੀਤਿਅਗੇਭਿਖਾ॥੫॥ ਏ

ਕਮਜ਼ਬਰਗਨਾਭਲਾਏਮੈਰਹੈਨਕੇਇ। ਮੇਰਸਿਖਕਰਾਇਕੇਕੁਰ
 ਮੇਪਪੀਸੋਇ॥ ੬॥ ਭੀਨਪਕਾਰਮਮਸਿਖਕੇਸਰਜੀਤਰਨੀਖੰਡ
 ॥ ਯਾਤੇਕੈਸੀਯੋਇਸਿਖਤੀਨੋਕਰੇਵਿਯੋ॥ ੭॥ ਏਕਸੁਕੇਸੀਜਾਨੀ
 ਏਦੁਜਾਕੋਓਕੇਸਾ। ਦਿਕੇਸੀਮੁੰਡੀਸਿਗਤੀਗੁਰਕੇਪਿਆਰੇਤੋਸ
 ੮॥ ਗਿਤਉਪਦੇਸਗੁਰੁਕਾ। ਤੋਪਈ ॥ ਮੇਰਸੋਜੋਰਗਤਰਾ
 ਵੈ। ਪਰਗਤਿਇਸਨਾਨਕਰਾਵੈ। ਬਾਣੀਗੁਰਕੀਅਵਰਾਪ
 ਠਾ। ਪਛੇਗੁਰਮੁਖੀਤਿਅਗੇਠਾਟਾ। ੯॥ ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਗੁਰਦਾਕੋ
 ਧਾਰੇ। ਅਵਰਦਿਅਪਸਮਸਰਾਹੀਟਾਏ। ਆਰਬੀਪਾਰਸੀਅ
 ਖਰਾਪਛੇ। ਮੇਰਸਿਖਨੋਕਰੀਕਹੁਕਰੇ॥ ੧੦॥ ਤੁਰਕਕੇਮਾਥਕਛੂ

ਨਵੁਕਾਇ। ਤੁਰਕ ਸੰਗ ਬੈਠੇ ਨੀਖਾਇ। ਲੋਭੀ ਠਹਿਰੇ ਨੀਖੀਭ।
 ਸਿਖ ਪਾਤੀ ਕਰੇ ਨੀਤ। ੧੧। ਚਾਰ ਬਰਨ ਸੰਗ ਬਰਭੇ ਐਸੇ।
 ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਮਮ ਬਰਨ ਪੈ ਜੈਸੇ। ਬਾਮਨ ਚਰਨ ਪਾਹਲੀ ਹੋਵੈ।
 ਬਵਾਸਤ ਜੀ ਸਿਖੀ ਹੋਵੈ। ੧੨। ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਆਨ ਸਭੁ ਤਿਆਰੈ।
 ਮੇਰਾ ਜੋਇ ਜੁ ਮੁਖਿ ਨ ਲਾਗੈ। ੧੩। ਸਰਵਰੀ ਸਕਤੀ ਬਾਮਨ
 ਤਿਆਗ। ਆਤਮਾ ਟੀਕੇ ਮੁਖਿ ਨ ਲਾਗ। ਬਾਮਨ ਸਿਖ ਕੀ ਨਿ
 ਦਿ ਆਕਰੈ। ਤਿਨ ਪਾਪੀ ਕਉ ਦੇਇ ਰੁਮੈ। ੧੪। ਖੰਡੂ ਪਹਿ
 ਲਕਰੇ ਨੀਪੀਭ। ਸਿਪਤਰਨ ਰੇਤ ਭੁਗਾਵੈ ਅੰਭ। ਦੇਇ ਪੁਸਾਰੀ ਪ
 ਨ ਸਬ ਦੇਇ। ਅਵਰ ਮਜ ਬਕੇ ਸਿਖ ਨ ਦੇਇ। ੧੫। ਜੇ ਕੋਈ

ਮੇਰਾ ਨੀਸਿਖਾ। ਤਿਸ ਬਾਮਨ ਕੇ ਦੇਇਨ ਭਿਖਾ ਅਭਵਾ ਬਾਮਨ ਮੇਰਾ ॥
 ਪੰਥਾ। ਚਰਨ ਪਾਇਲੀ ਖੁਸਿ ਮੇਰੀ ॥ ੧੬॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਸਬਿਤ ਪਾਇ
 ਲਾਪਾਰੇ। ਪਾਖੰਡੀ ਕਿੰਦੂਰ ਨਿਵਾਰੇ। ਏਹਾ। ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਨ ਭੁਖ ਪਰਵਾ
 ਨ ਲੂਟੇ ਜੇਤਾ। ਪਰੇ ਕੇ ਸਾਰਿਖ ਪੈਪਤ ਜਕ ਪਟੀ ਪਾਪੀ ਕੇਤਾ ॥ ੧੭॥
 ਬਿਪਵਰਨ ਉਤਮ ਬਡਾ ਤੀਨ ਦੇਵ ਕੇ ਰੂਪ। ਪਲਟੈ ਮਜਬ ਪੀਰਨ
 ਜੁਝੈ ਸੋ ਪਾਪੀ ਪਰੇ ਰੂਪ ॥ ੧੮॥ ਪਿਥ ਮੇਰਿਖ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਟਾ ਜੂਟਵ ॥
 ਵਿਛਾਰਾ। ਅਰਪਵਾਰ ਪੁਨ ਪਾਇਲੀ ਚਰਨੀ ਪੈ ਮੀਸਾਰੀ ॥ ੧੯॥
 ਭੁਖ ਕੇ ਸਪਰ ਅਨਾ ਸਿਖ ਪੁਕਤ ਤੁਛ ਨ ਦੇਵਾ। ਤੁਹੰ ਹਿਨ ਪਾਂਤੀਦੀ
 ਜੀਏ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਸੁਸੇਵਾ ॥ ੨੦॥ ਕੇਸਾ ਪਾਹੀ ਭੁਖੀ ਆਜੀ ਵਨ ਕੇ

ਤਿਨਕਾਜਾ ਪਰੇਕੇਸਦੇ ਬੁਲਸਮਈ ਆਵਾਨ ਤਿਸ ਬਾਣੀ ॥ ੨੧ ॥
 ਏਪਈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਸੀਤਲਾ ਮਾਨੈ ॥ ਭੁਖੀ ਕੇ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੋ ॥
 ਗੰਗਾ ਗੰਗਾ ਖਾਵੈ ਪਸਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਨ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ॥ ੨੨ ॥
 ਬਿਨ ਬੂਝੈ ਦੇਵ ਨ ਕੇਜ ਜੈ ॥ ਮੈਛੋ ਭੂਸੇ ਸਿਖ ਮਮਤ ਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਿ
 ਖ ਜੁ ਤੀਰਥ ਯਾਵੈ ॥ ਅਥਿਤ ਕੇ ਦੇਇ ਕੇ ਭੁਗ ਭੁਗਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥
 ਜੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨ ਪਰਬ ਕੇ ਮਾਨ ॥ ਗੁਰ ਦਿਸਵਾਸੀ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾ ਦੇ
 ਪੈਨਾ ਤੀਰਥ ਕੇ ਪਾਂਝੈ ॥ ਕਰੈ ਭੁਖ ਬਨ ਆਵੈ ਆਂਝੈ ॥ ੨੪ ॥ ਯੈ
 ਇਕਾਂਤ ਪੀਤ ਜਨ ਦੂਰ ॥ ਮਮ ਦਿਲਾਰ ਸੇਤਿ ਰਭਰ ਪੂਰ ॥ ਸਿਖ ਭੁ
 ਗਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ॥ ਕੇਸ ਭੁਖ ਨਹਿ ਮੇਰਾ ਬਿਖ ॥ ੨੫ ॥ ਏਹਾ ॥ ਕੇ

੧੨੨

ਸਵਾਂਨ ਬਿਨ ਕੇ ਸਹਇ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਬਾਮਦ ਸੇਈ ਬਜਾਸ
 ਮਦੇ ਵੈਦਾਨ ਉਮੰਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕਿੰਨਿ ਆਵੇ ਵੈ ਸਿਖ ਕੇ ਲੇਵੈ ਨਹਿ
 ਕਛੁ ਦਾਮਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਈ ਸਿਖ ਹੈ ਪੁਰੈ ਮੇਰੇ ਪਾਮਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪੀਰ
 ਸਰਵਰ ਸੀਤਲਾ ਜੋਗੀ ਭੂਤ ਨ ਸੇਵਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸਭ ਕਾ ਜਮੈ ਪ
 ਹੁਛੈ ਮਮਦ ਰਤੇਇ ॥ ੨੮ ॥ ਆਨੈ ਦਯਾ ਪੁਨਿ ਭਯੋ ਪੰਨੈ ਬੇਨਾਸਾਰ
 ਸਿਖਾ ॥ ਰਹਾਸ ਆਰਤੀ ਸਬਦ ਪੁਨ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨੈ ਸੁਭਿਖਾ ॥
 ੨੯ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖ ਦੀ ਮਿਲ ਬਹੈ ਰਬ ਛਾਕਰੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੁਜਨ
 ਸਿਖ ਵੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਨਿਤ ਭੁਜ ਬਰਿਥਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਖੜੀ ਸਿਖ ਪੁਨ
 ਵੈ ਸਹੋਇ ਸਾਧਿ ਪਿਤਰ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਵਿਪਸਿਖ ਆ

ਨਨਾਪਿਪਸਮਾਂਨਾ॥ ੨੧॥ ਏਇਕੁਦਾਂਨੋਜੋਸਿਖਮਮਗਾਹਿਕ
 ਜਾਵੈਨਰਕਾ॥ ਅਪੋਨੋਕੁਲੋਤਾਕੋਬੁਧਤਾਹੀਤੇਕਰਫਰਕਾ॥
 ੨੨॥ ਗੁਰੂਭਰੇਸਾਅਸਗੁਰਨਕੋਈਲੋਕਪੁਲੋਕਾਸਦਾ
 ਸਨਾਨੀਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਸਿਖਰੀਤਿਬਿਨਸੋਕਾ॥ ੨੩॥ ਪ੍ਰ
 ਨਾਭੀਰਮਤਾਜੋਈਪਨੈਪਾਰਸੀਜੀਵਾਨਮੈਤਾਂਕਾਨਹਿਮਮ
 ਸਿਖਨਜਲਤਿਜਪੀਵਾ॥ ੨੪॥ ਪਾਰਸੀਜਾਕੇਪਰਪਨੈਤੁ
 ਕਾਨਹੀਵਿਸਾਗਾਤਾਕਾਫੁਹਿਆਨਖਾਈਏਤਹਾਂਪਰਮਕ
 ਰਾਗਾ॥ ੨੫॥ ਸਾਪਕਰਾਈਬਿਆਪਨਮੇਗਸਿਖਦਿਭਿਖ
 ਏ॥ ਸੋਭੇਖੀਪਾਪੀਆਪਿਕਤਿਬਆਨਦੇਵੈਤਾਗਾ॥ ੨੬॥

॥ ਗ੍ਰਿਪੁ ਜਾਪੁ ਨ ਗਾਇਤੀ ਦੇਵਦਾ ਮਲੈ ਵਿਖਾ ਗ੍ਰਹਣ ਦਾਨ ਛਾ
 ਇਆਪ ਜੁਖ ਵਤਨ ਰਕੀਖ ਪ੍ਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਗ੍ਰਹਣ ਵੇਲੇ ਪੁਜਾ ਜਪੈ
 ਹੇ ਮਰੁ ਰਪਈ ਸੀਤਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਗ੍ਰਹਣ ਵੇਲੇ ਮਮਿਖ ਭੁਲਾਈ
 ਜਾਂਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਦਾਨ ਲੈ ਇਉ ਗ੍ਰਹਣ ਮੈ ਆਤਮ ਪਾਤੀ ਮੁਕਾ ਮੇ
 ਰ ਸਿਖ ਤਿਸ ਮੁਨ ਦਿਜ ਗੇਰੈ ਰੂਪ ਨ ਬਾਨ ॥ ੩੦ ॥ ਦਾਨ ਪਤ ਗ੍ਰ
 ਨਿਰਪਤਾ ਲੈ ਇਕੁ ਲੀਨੀ ਜੋਇ ॥ ਜਮ ਮਲੇ ਛੁਪਾਇ ਵਿਖਾਤਾਂ
 ਸੂਰਗ ਸੁਯੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪਨ ਦਿਜ ਗ੍ਰਹਣ ਪਨ ਦੇਵ ਪੁਜ
 ਜੋਖਾਇ ॥ ਈਸਾਨ ਤਿ ਆਗੇਤਾ ਤਿ ਕੋ ਸੋ ਸਿਖ ਪਾਮ ਮਮ ਜਾਇ ॥
 ੩੨ ॥ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਰੀਝੀ ਆਪੁ ਜਪਾਇ ਆਰਾਜ ॥ ਲਿਖਖਵੇ

१३४
 वृथावृथालमेव न गिजे दाम् ॥ ४२ ॥ वृथा लसमे जे लेखि
 दान्ता वृथ कपि दकीर पै न आता विपपडि गी छु दै न भै
 गा मेमेव ज उडि स कामी ॥ ४३ ॥ सस उपार के धाडी ऐरि
 उड्डन की वीडा विपमै डे पी दान कुल धा दै छु जे सुभीत
 ४४ ॥ छेपी पआर न गि मम दग पी आर न गि ॥ वज्र पी
 आरि मे जि के सि द की पआर न गि ॥ ४५ ॥ वज्र पी सडि
 वसि ध की कगी जु गि उडि उल गि ॥ पत्तै सुनै उगडी लपै मु
 कडि गु वृथ विज गि ॥ ४६ ॥ जाधी पुरी ऐरी ॥ बिसे द
 उगु ॥ ४७ ॥ हे कबार सी सडि गु वृथै ठे अपने डगि ॥

ਕਥਾ ਕੁਈ ਤਾਂ ਪਾਂਡੁ ਪੰਡਿਤ ਭਾਰਤ ਅਇ॥ ੧॥ ਤਾਂ ਪੀਛੈ
 ਰਥਾ ਕੁਈ ਮਰਾਨ ਆਵੈ ਕੋਇ॥ ਕਿ ਆ ਜਾਨੈ ਕਿ ਆਹੋਇ ਕੁ
 ਰੇਵਾਨਾ ਜੀਓਇ॥ ੨॥ ਤਬ ਬਲੈ ਨੇਦਲਾਲ ਜੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜ
 ਮਾਲਾ ਸਿਖ ਸਿਦਕ ਗੁਰਮੁਖ ਬਡੇ ਤਿਨ ਕੋ ਕੁਲ ਪਵਾਲਾ॥ ੩॥ ਸੈ
 ਨਾਪਤਿ ਕਵਤਾ ਕੋ ਧਰਮ ਦਰਸਨ ਤੇ ਪਾਰਾ॥ ਕਰੈ ਫੁਲੀ ਵਾਬਰੀ
 ਨਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਲੇਇ ਸਵਾਰਾ॥ ੪॥ ਉਦੇਗ ਇਕ ਵਇ ਉਕਰੈ
 ਜੈ ਸੀਕਾਂ ਪੁਪਾਲਾ॥ ਤੈਸਾ ਫੁਲ ਦੂਮਹੋਇ ਗਾ ਜੈ ਸਾਬੀ ਜਾਇਸ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਰਾਵਲ ਬਲੈ ਜੀਵੈ ਕਈ ਸਰ ਅੰਸ ਨਿਗਾਤਾ॥ ਨਹੀ ਦੇਡੁ
 ਆਪਨੀ ਸੁਰਤ ਬਿਛਰੈ ਕੋ ਕੁਪਸਾਰਾ॥ ੬॥ ਅਲੁ ਬਲੈ ਦੇਹ ਜੜ

ਪੰਚਤਤੁਟਜਗਿ॥ ਬੁਧਪਾਤਕ ਅਧਿਕਾਰੇਤਨ ਅਧੇ
 ਅਧਿ॥ ੭॥ ਮਧੁਬੈਲੈ ਸੋਜੀਓਤਨ ਪਰਮ ਸਰੂਪਾ ਨਾਮਾਚੈ ਮ
 ਰਤਾਨਹੀ ਦੁਯਾਕੋ ਨ ਅਨੂਪਾ॥ ੮॥ ਅਗਨ ਅਗਨ ਜਿ ਮਸੀ
 ਤ ਸੀਤੀ ਪਤੀ ਪਤ ਪਾਨੀ ਵਾਰਾ ਭ੍ਰਮ ਗਰਦੇ ਬੇਕ ਵਨ ਦੁਯਾਕ
 ਗੰਦਿ ਚਾਰਾ॥ ੯॥ ਏਵਾਹੀ ਦਫਕੋ ਰਜਿਉ ਬਾਲ ਮਾਹਿ ਕੀਰੀ
 ਤਾ॥ ਤਿਉ ਗਤਈ ਸਰਜੀ ਵਕੀ ਜਾਇ ਪਾਣੀ ਸੀਤਾ॥ ੧੦॥
 ਬਲੁ ਬਿਸਨ ਟੂਕੀ ਰਕੀ ਬੋਲੀ ਜੁਨੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਤਿਉ ਟੀਸਰਾ
 ਰਜੀ ਵਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜੀ ਅਮੈ ਹੋਇ॥ ੧੧॥ ਲਖ ਲਖ ਮਦਬੇ
 ਲਾਜਿ ਸੋਈ ਮਰਤਾ ਭਾਰਾ॥ ਗਸਤੋ ਗਲ ਕੇ ਲੋਗ ਸਭ ਪਾਪ ਪੰਨਾ

੧੩੫

ਉਪਰ। ੧੨। ਈਸਰਦਾਸਕਹਿਮੁਨੇਸਾਪਤੀਨਕਾਲਹਿਗਨਹਿ
 । ਜੇਦੀਸੈਸੋਅਗਤਾਜਾਮੈਸਿਜਾਨਹਿ। ੧੩। ਸੁਖੀਆਸੁਪਨੈ
 ਏਕਨਰਕਲਪੈਰੂਪਅਨੇਕਾ। ਤੈਸੇਈਸਰਹਿਤਤੇਉਪਜੈਨਿ
 ਪਜਬਬੇਕ। ੧੪। ਪਰਮਸਿੰਘਜਿਪਰਮਪੈਅਪਨੇਇਸਦਪ
 ਧਾਨ। ਆਨਪਰਮਸਰਲੇਨਿਛਲਯਾਮੈਬੇਦਪਸਾਨ। ੧੫।
 ਤਿਆਗਮੂਲਹੋਪਿਆਨਸਿੰਘਵਿਖੈਭੋਗਤੇਦੂਰ। ਪਿਆਨ
 ਧਰੇਹਿਪਰਮਪਨੁਸਤਿਗੁਰਪਗਕੀਪੂਰ। ੧੬। ਮਾਲਾਸਤਿ
 ਗੁਰਜਪਕੀਮਾਲਾਸਿੰਘਕੀਜਾਨ। ਜਾਤੇਕੋਅਤਿਆਜ
 ਕੈਦੁਹਰਗਕੇਸਾਨ। ੧੭। ਸੁਨਸੰਬਾਦਏਸਗਲਕੇਸਤਿਗੁ

ਰਉਢਰੇਵਾਕਾ ਅਨਾਦਸਾਪਨਜੋਗਕੇਸਮਤਪਿਆਨਇਕ ॥ ੧੮ ॥ ਤੀਨਪੁਰਖਪਰਿਬੇਦਵਾਕਦੇਬੋਨਹਿਅਪਿਕ ॥
 ਰਾਮੁਕਤਮੁਖੀਵਿਖਜੋਪਾਂਮਰਦੋਥਾਪਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨਿਜ
 ਸਰੂਪਕੇਸਮਤਕੈਮੁਕਤੀਛੁਟਕਾਅੰਨਾਮੈਕੋਕੋਜੀਸਾਰਹਿ
 ਹਮਮੁਖੇਜਨਬਾਂਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਵਿਖਯੀਬਿਪਸਭਬੇਦਕਰਤਿ
 ਆਗੇਜਗਲਨਿਖੇਪਾ ॥ ਵਿਖੈਭੋਗਯਾਛਾਅਪਿਕਸਮਤੁਤਿ
 ਸੁਨਕਰਕੁਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਵਿਖੈਭੋਗਨਹਿਤਜਸਕੈਵਿਖਕਰਤਿ
 ਅਲਸਾਇਨਹਿਤਿਪਸਨਾਕਾਮਬਿਨਪਾਂਮਰਪੁਰਹਿਗਇ
 ੨੨ ॥ ਲਗੈਜਾਪਿਕੋਭੁਵਨਾਸੁਭੈਸਰਦਾਅਜਾਗਹਿਅੰਨ

੧੨੬

ਸਮਝਿਆਪਾਲਖਾਉਟਾਰੁਰੁਸਮਾਜ॥੨੨॥ਜੈਸੀਜੈਸੀਵ
 ਸਨਾਤੈਸਾਦਿਤਤਰੇਗਾ॥ਜਾਤੈਸਗਲੇਸੁਖੀਹੈਦਿਖਸਬੁਸੁਰੇ
 ਰੇਗਾ॥੨੩॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪੁਰੇਪੁਰਨਪਦੇਨਮੰਗਾ॥ਸੁਕਤਿਜੁ
 ਗਤਿਬਪੁਰੀਕਯਾਂਐਸਾਗੁਛਾਰੇਗਾ॥੨੪॥ਪਵਨਤਤੁਸਭੁ
 ਭਿਨਜਬਮਰਨਾਕਯਤੇਮੁੜਾ॥ਫਿਰਸੀਜੋਗੀਸੁਪਨਜਿਮਗਫੀ
 ਵਾਸਨਾਚੁੜਾ॥੨੫॥ਵਾਸਨਾਪਖਸਨਨਸੋਇਅਭੁਜਾਸਹੀ
 ਭਾਗਾ॥ਇਸਤੇਕਟੀਏਜਨਮਮਰਨਐਰਉਪਵਨਸਾਰਾ॥੨੬॥
 ਸਭਉਪਵਸਮਦਮਚਰਜੋਯਜਗਤਪਦਾਨ॥ਸਭਸੀਗ
 ਤਿਥਿਨਵਿਛਲਯੈਬਾਢੁਸੁਵਨਸਮਮਾਨ॥੨੭॥ ਸ੍ਰੇਯ ॥

ਪਤਿਕੇਕਾਰਨਵਿਆਹਚਿਤਿਨਬਬਤਾਸੁਸਾਜਜਨੇਤਮੰਗ
 ਈ॥ ਵੇਦਕਪੁਜਨਬੰਧਸੁਬੰਧਨਬਿਪਦਾਨਸੁਪੰਡਤਿਲੀਓਬੁਲਾ
 ਈ॥ ਸਿੰਗਤਜੈਸੁਰੁਭੁਮਤਿਗਾਵਤਿਮੰਗਲਚੀਤਿਸੁਵਾਂਦਨ
 ਛਾਈ॥ ਤੈਸੇਈਸਾਪਨਆਤਮਕਾਰਨਨਹਿਲਖੇਤਿਨਕੋਨ
 ਸਗਈ॥ ੨੬॥ ਏਹ॥ ਭੁਲੇਯਨਮਭੁਲਕੁਲਨਗਰਭੁਲੇ
 ਗੁਟੀਸਿਕਥਾ॥ ਸਮਵਿਆਪਜਗੁਜਾਲਬਚਦੇਕਸੇਕੁਲਪਰ
 ਬ॥ ੨੭॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਾਂਨਢਰਚਾਸਦਾਪੋਤਨਿਕਦਗੁਰਦਿਆ
 ਲਾਜੁਨੈਸਿਖਦਿਨਪਿਆਨਜੁਤਭੁਦਭੁਯਮਿਟੈਸਮਾਲ॥
 ੨੮॥ ਜਾਖੀਪੁਰੀਯੋਈ॥ ਬੋਲੋਵਾਗੁਰੂਜੀ॥ ੨੯॥ ਏ

੧੩੭

ਕਬੇਰਸੀਗੁਰੂਜੀਪਰਮਪਰੀਛਿਆਪੇਤਾ। ਕਰਚਿਜਗਤਿਵਤਾ
 ਟੀਅਭੁਜਨੁਕਰਸੀਕੇਤਾ॥੧॥ ਐਸੇਕਹਿਚਿਸੁਨਾਇਕੇਮਾਸਖ ०
 ਇਦਿਜੋਜੋਇ। ਸਰਠੀਏਕਵਛੁਦਾਤਿਸੈਐਸੇਕਹਿਚਿਸੋਜੋਇ
 ॥ ਪੀਰਖੰਡਕਾਭੋਗਤਾਏਕਰੁਪਈਆਤਾਂਗਿ। ਜਬਖਾਇਤੁ
 ਕੇਬਹੁਲੋਕੁਕਰਿਮਾਸਅਗਰੀਅਹਿ॥ २॥ ਪੀਰਅਗਰੀਮੁ
 ਹਰਕਰਮਾਸਕਰੁਪਈਅਹਿਏਕਾ। ਬਢਨਕੀਅਸੀਗੁਰੂਜੀ
 ਏਹਲੋਭੀਪਰਮਨਜਿਕਾ॥ ੪॥ ਏਹਸੁਜਿਨਲੋਕੁਨਰਿਪਰ
 ਮਕਮਾਏਸਤਿ। ਮਾਸਖਾਇਬਿਪਕਰਾਜੈਏਭਾਲਕਾਮਤੁ।
 ੫॥ ਪੀਛੇਸਤਿਗੁਰਾਇਉਕਰਾਜੁਨਸਿਪਛਿਤਲਾਇ। ਮੇਰਾਜਿ

ਖਸੁਜਾਨੀਓਮਸਪਾਇਦਿਜਨਾਹਿ॥੬॥ਬਚਨਸੁਨਿਆਸਰੁ
 ਸੰਗਤੀਕਰੀਬੇਨਤੀਏਹ॥ਜੇਬਿਪਪਾਹਿਲੀਪੁਵੈਤਾਕੀਰਹਨੀ
 ਕੇਹ॥੭॥ਬਚਨਪੁਆਤਬਚੁਕੁਆਲਮਸਿੰਘਸਪੁਤਾ॥੮॥
 ਰਮਛਤੀਪੈਇਕੇਦਿਜਤੇਪੁਆਪੁਰਹੁਤਾ॥੯॥ਤਾਂਕੀਦਿਜ
 ਤਾਛਤੀਕਰੈਖਨਗਕੀਜੇਵਾ॥ਨਨਿਵਤਾਨਦਾਨਪੁਜਜੇਦੇਵੇ
 ਤਿਹਦੁਖਤੇਵਾ॥੧੦॥ਜਾਗੀਤੇਮੈਉਤਰਿਓਪਵੀਤਕੀਆਨਾ॥ਮਰ
 ਰਾਮਾਸਕੋਛੇਰਨਾਏਹੀਬਿਪਕੀਮਾਨ॥੧੧॥ਬਾਮਨਪੁਇਕੈਬਿਪ
 ਕਰੈਪਿਸਾਮਾਸਨਪਾਇ॥ਜੇਖਾਵੈਸੈਲੁਚਾਬਿਪਸਮਛੰਡਾਲਕ
 ਹਨਇ॥੧੨॥ਲੋਭਰਾਤਸਮਤਾਜਿਸੈਕਰੈਗਿਆਨਕਾਅੰਗ॥

੧੩੮

॥ ਦੇਵਰਿਖੀਸੋਹੇਤੈਮੇਰੇਬਦਨਅਭੰਗ ॥ ੧੩ ॥ ਜੋਗੇਯੀਜੋਗਲ
 ਬਸੈਬੇਦਪਨੈਵਿਭਲਾਇ ॥ ਉਛੁਸਿਲਾਕਰਜੀਵਹੈਮਨਸੋਬਿਪ
 ਨਰਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਨਗਰਬਾਸਗਯਪਰਮਜੂਤਨਿਦਾਈਰਖਾਛੇਰਾ ॥
 ਸੋਬਾਮਣਬਿਪਸਯੀਐਸੋਜੋਨਮੋਗ ॥ ੧੫ ॥ ਸਸਤਨਤੇਛੁੜੀ
 ਭੁਇਆਹਟੀਤੇਹੈਬੋਸਾ ॥ ਕਸਬਦਾਰਸੂਦਸਯੀਦਿਜਕਛਠਦ
 ਭੁਜ ॥ ੧੬ ॥ ਗਾਇਨਿਤਤੇਨਟਬਿਪਛੁਗਲਦੂਤਤੇਮਲੇਛਾ ॥ ਭੁਖ
 ਅਭੁਖਸਮਛੈਨਹੀਮਧਮਾਸਪਰਨਾਗ ॥ ਸੋਢੀਛਾਲਤਿਹਤਿਆਗ
 ਕਰਿਮੈਰੋਸਿਖਨਿਗਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਆਪਲੇਦਿਲੋਭੀਬਡਾਅਵਰਨ
 ਦੇਖਪ੍ਰਚਰਾਇ ॥ ਸੋਮੰਜਾਰਦਿਜਾਜੀਤਿਤਹਿਨਦੇਵੇਭੁਇ ॥ ੧੮ ॥

॥ पां पां मन्त्रा विष्णोः पदं पदं लेखितं ॥ कर्मधीधि
 पपापपगतिगदातामपयेग ॥ १२ ॥ विष्णुपत्रैर्गविरे
 कुजैर्गिदाउमउतिउिआगा ॥ कवेसुत्रादककमकेसे
 पात्रमुत्रदागा ॥ १३ ॥ सुपरी ॥ विष्णुपदेदेकविअ
 गि ॥ विष्णुपदरनेविअगिनिविअगि ॥ विअगिनिगरी
 लेखितं ॥ आनदेदकीकरैतकांता ॥ १४ ॥ विष्णुपद
 गां विष्णुपदयेदा ॥ विष्णुपदातनपचैदेदा ॥ कुजतदां
 कदांततिआगा ॥ मेविष्णुपुत्रतयत्रुतागा ॥ १५ ॥ राग
 नलेद्वैदलानमुत्रता ॥ ह्राजामितकजनमचापदुवति ॥ वि

१३६

ਨਮਾਂਗੈ ਪੜ੍ਹ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ਦੇਵ ਦਤ ਭੁਗੈ ਸੁਰਗ ਜਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਲੇ
 ਵੈਦੇਵੈ ਮੋਗਨ ਕਰੈ ਸਿਰਿ ਜਸ ਕਲ ਜਗਤ ਤੇ ਪਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਪਾਇ ਪਰਤ ਮੁਹਿ ਤੇਜਾ ॥ ਦੇਵ ਗਿਆਨੀ ਕਰ ਮਨਿ ਦੇਤਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਮੈਯੇ ਪੰਥ ਕਰਾਤਿ ਗਕਾਰਨਾ ॥ ਨਹਿ ਤੇ ਮੈਯੇ ਜਨਮ ਅਕਾਰਨਾ ॥
 ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਨ ਨਿਵਤਾ ਮਨੈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਸੇਵਾ ਨ ਨਵਾਨੈ ॥ ੨੪ ॥
 ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਦੇਗ ਚੀਰੈ ॥ ਆਜ ਕਾਲ ਕਰਿ ਕਾਲ ਸੀਰੈ ॥
 ਸੁਆਮੀ ਪਰਮ ਕਰੈ ਨਿਤ ਪਾਲੈ ॥ ਪਰਮ ਪਾਲ ਸੁਭ ਰਸ ਤਾਪੁ
 ਲੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸਮੈ ਸਮੈ ਸਿਰਭੇ ਗਨ ਸੇਵਾ ॥ ਫੁਹਿ ਮੂਲ ਤਾਬਾਹੀ
 ਚੁਰਗੇਵਾ ॥ ਸੁਨੈ ਸਿਖ ਮਮਤਾ ਨਹੀ ਕਰੀ ॥ ਭੁਲੈ ਭੁਲੇਖੀ ਸੇਵਾ

ਪਰਨੀ॥੨੬॥ਨੀਚਸੀਗਨਹਿਕਰੀਚੀਮਿਤ੍ਰਾਵਚਨਗਰ ॥ ੧੨੦
 ਦੂਠਚਰਿਤ੍ਰਾਜੋਕੋਈਮੇਰਸਿਖਕਾਦੋ॥ਪਾਪਿਲਲੇਸੁਰੂ
 ਕਰਮਕਮਾਦੋ॥੨੭॥ਪਿਛਲੇਕਰਮਜਬਜਾਇਬਿਲਾਇ
 ਗੁਰਸਰਨੀਜਬਆਵੈਪਾਇ॥ਅਸੁਰਕੂਤਕੀਸੇਵਾਤ
 ਜੋ॥ਪਾਪਿਨਕੀਪੁਜਾਨਹੀਜਜੋ॥੨੮॥ਪਾਪਿਨਪੁਜਾਕ
 ਲਕਾਤਾਉ॥ਮਜ਼ੀਮਸਾਦੀਦੂਠਾਸੁਆਉ॥ਗੁੰਡਕਰੇ
 ਮੁੰਦਹਿਜੇਨਾਕਾ॥ਜਪਨੀਫੇਰੈਫੇਰੈਨਪਾਕਪਾਕ॥੨੯॥ਜਿ
 ਨਕੇਰੁਹਇਨਅੰਤਰੁਗਾ॥ਕਿਉਮੁਰਖਤੀਰਬਖੂਮਠਿਗਾ॥
 ਕੀਰਤਨੁਭੁਜਨਗੀਗਜਬਪਾਗਜੋਈਮੁਕਤਜਿਨਭੁਜਮੁ

ਗਰਿ॥੨੦॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਐ ॥ ਬੋਲੇਵਾਹੁਰੁਜੀ
 ੬੪॥ ਵੀਪਸਿਪਹਿਐ ਅਵਤਰੈਕੁਨੈ ਕਰਜੀਰਾਸਾਸਿਖਾ
 ਮਾਰੈਅਮਰਸਦਤਿਨਕੀਕਰਜੀਲਾਜਾ॥੧॥ ਏਕਬੋਰਸਤ
 ਗੁਰੁਕਹਿਓਕਲਜੁਗਸਿਖੀਮੇਗਾ॥ ਪਰਮਕਮਾਵੈਬਏਗੇ
 ਸਿਦਕਬਿਨਾਸਬਖੇਗਾ॥੨॥ ਭੁੰਗਾਵੀਕਿਖੇਤਮੈਜੂਵੈਸਬ
 ਮਮਸਿਖਾ॥ ਸਖਭੇਗੋਆਨੰਦਪੁਰਮਾਖੇਵਲਕੇਵਿਚਾ॥੩॥
 ਦੁਆਜੁਪਨੈਦਮੈਗਏਪਗਨੀਭੁਗਾ॥ ਆਏਤੁਰਕਲ
 ਹੋਰਤੇਨੁਰੰਗਭੁਲਾਮੀਪਾਗਾ॥੪॥ ਰਾਜੇਨੂਟੇਆਪਮਹਿ
 ਰਿਓਤੁਰਕਲਸਰਦਾਗਾ॥ ਹਮਹਿਬਲੁਗਏ ਚਿਰਬਦੈਤਕਮ

१३१
 ਰੇਕਰਤਾਰ। ੫। ਲਖਵੇਂ ਤੀਕੇਰੀ ਮਪਰਤੁ ਏਨੁ ਪਤ ਬਸੁ ਪ।
 ਦਿਲੀਪਤਿ ਕੀਏ ਜਚਨੀ ਮਾਰੇ ਬੁਰਕ ਨ ਬਿਪ। ੬। ਬਥੇ ਜੁਪ
 ਤੁਏ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਤੇ ਬਥੇ ਮਪਾਰ। ਜੀ ਤੀ ਖਲਕ ਕੁਲ ਨ ਮਰ
 ਰਿਸੀ ਸਦੀ ਏ ਪਰਮ ਕਾਰ। ੭। ਅਬਰੀ ਮਲੇ ਡੀਵੁ ਪੀ ਅਪ
 ਕਸਿ ਘਖ ਪਵੈ ਬੀਗ। ਮੇਰੀ ਸਿਖ ਜਾ ਸਤਿ ਜਾਨ ਨਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਪੀ।
 ੮। ਸਿਖ ਮਾਰੇ ਗੋਇ ਗੋ ਘਰਿ ਘਰਿ ਗੋਇ ਗਾਰਾਜ। ਤੁਧ ਪੀਛੇ
 ਇਕ ਸਿਖ ਮਮ ਪਰੇ ਪੀਥ ਕੀਲਾਜ। ੯। ਮਾਰੇ ਗਾਰੁ ਸਨਾਰ
 ਕੋਇ ਦੁਜਿਤ ਬਥੁ ਤੇਜਾ। ਤਾ ਕੇ ਪੀਛੇ ਜੁਪੋਇ ਘਰਿ ਘਰਿ
 ਨੇਨ ਰੇਸ। ੧੦। ਬਾਹੁ ਦਿਨ ਬੀ ਤੇ ਬਰਖਾਰਿਤ ਤਉਨ ਸਿਖ ਨ ਘਰਿ

ਕੁਖਾ ਤੇਜਵਾਂ ਨਰਾਜਾ ਅਪਕਰੁ ਵੇਖਾਲਸਾਰੂਪ ॥ ੧੧ ॥ ਟਿਰ
 ਪੈਛੇ ਬਹੁਦਿਨਾ ਤੇਰਾ ਜਖਾਲ ਸੇਠਾਗਾ ਪਸਦਮ ਬੀਤੇ ਪਬ
 ਤੀਪਨਿਕਸਮੀਰੀ ਸਾਗਰ ॥ ੧੨ ॥ ਪਰਬਤੀ ਹੁਕਮੀ ਸਿਖਮੀ ॥
 ਕਰੇਖਾਲਸਾਵੇਹਾ ਮਾਹਿਮਾਰਿਕਰਿ ਮਰੈਰੋ ਜਿਉ ਚਿਲੇਕਾਏ
 ਹਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਉ ਜੀਗਨੂਤਨ ਮੁਕਤਲਸੈਦੀ ਪਕੀਕਾਂਤਾ ਰੂ
 ਟਿਅਚਯਸਿਖਨਵਰਜਾ ਅਪਆਪਮੈਸਾਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ਤਾਂਬੁ
 ਦੇਸਾਹਿਬਕਹਿਅਹਿਸਕੂਟਮੈਖਾਲਸੇਅਵਤਾਰੀਗਜੇਹੇਦੁ
 ਹਿਰੇਹਿਤਨੀਕਹੀਕਹਿਕਰਿਸਸੜਾਕੇਦੇਖਨਮੈਪਰਦੇਗੁਰੂਜੀ
 ॥ ਕਾਰਪਾਤੀਪੀਛੇਬੋਲਸੁਣਹਿਅਮਾਲਮਸਿੰਘਨੂਤੰਬਰੂ ॥

ਤੇਪ੍ਰਭਾਗਜਕੇਕਹਿਆ। ਤਾਂਆਲਮਸਿੰਘਕਹਿਆਮੈ
 ਸਿਖਤੁਮਾਰਾ। ਤਾਂਸਤਿਗੁਰੂਕਹਿਆ। ਲੋਪੇਨੂੰਲੋਹਾਕਦੈਰੇ
 ਪ੍ਰਭੂਨਰਪ੍ਰਭਾ। ਰਾਜੇਤੇਰੋਮੈਜੂਦਕੀਤੇਤੂੰਰਪ੍ਰਭਦੇਜਨਮੇ
 ਰਾਗਸਿਖੀਅਪੀਦਿਤੀਰਾਜਸਾਰਾ। ਆਲਮਸਿੰਘਕਹਿ
 ਆਦਰਸਨਬੀਪੋਵੈਗਾ। ਬਢਨਹੋਇਆਹਮਭੀਅੰਮਿ
 ਤਸਰਰਾਮਸਰਜੀਕੀਭਾਵਨੀਰਖਤੇਗਾ। ਤਾਂਉਤਰੇਗੇ।
 ਗਿਆਰਵੀਵੇਰਅਪਲੀਖੇਤੀਖਾਲਸੇਨੂਜਮਾਲਦਾਕੇ
 ਟੀਨਜਾਲਸਕੇਗਾ। ਰਾਜਦਪੇਗਾਖਾਲਸੇਉਮਤਹੋਵੈਨਸ
 । ਠੇਕੂੰਖਾਲਸਾਮੇਹਿਸਮਾਲੇਜਾਸਾ। ਉਤਰੇਗਾਮੈਤਬੀਦਿਨ
 ਖਾਵੈ

931

ਜਾਇਨ ਮੁਕਤੇ ਸਿੰਘਾ ਫੂਰਗੁਨ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਪਜਾਇਖੈ
 ਗੋਪਿੰਘਾ ਸਥੇ ਸਿਰੀ ਦੀਨਾ ਸਪਰਕੁ ਲਮੇਰੀ ਏਇਨਾ ਸਾਜਿ
 ਉਜਾਦ ਵਲੇ ਗਾਏ ਹਿਸਨ ਤਿਉ ਕੁਲਕਾਵੁ ਜਿਉ ਪਾਸਾਪਾਂ
 ਢਸਿਖ ਸਰਦਾਰ ਮਮਕੀ ਨੇ ਕੂਟ ਬਖਾਨਾ ਾਇਨ ਕਾ ਅਰਥ
 ਨਪੁਛੀ ਚਿਮਮ ਸੁਤਿਨ ਕੀ ਆਨਾ ਾਇਤਨੀ ਕਹਿਕਿ ਰਿਉ ਠੇਘੇ
 ਜੇ ਦੇਖੇ ਨੇ ਕੇ ਦੇਖ ਕੈ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਗਨੀ ਗਦਤੀ ਫੇਰ ਲੇਗਰ
 ਗਾਏ ਪਸਾਇ ਛਕਿਆ ਫੂਕਾਇਆ ਪਲੀਪ ਪਰਲੇਟੇ ਖਾ
 ਲਸਾ ਅਪਨੇ ਰੂਰੇ ਗਾਇਆ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਬਿਲੇਕ
 ਹਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ੬੫ ॥ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਦਮ ਨੁਖਕ

ਲਾਭੁਯੋਗਏਕਬੇਰਏਕਸਿਖਦੀਆਈਹਜੂਰਅਤੇਰੋਵਦ 933
 ਲਗੀਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਤਸਿਖਦੀਬੋਲੀਮੇਰਾਕੁਰਤਾਦ
 ਰਸਨਨੁਆਇਆਸੀਸਏਪਾਤਿਸਾਹਾਅਰਮਗਰਿਆਗਿ
 ਆਗੁਦਮੈਕੀਕਰਮੈਜਲਾਕਾਵਾਦਈਪਦੇਸਆਇਕੇਦੁ
 ਖਪਾਇਆਬਚਨਪੁਆਤੁਬਸਿਗਤੀਸਸਬੁਧਾਪਤਿਤਾ
 ਸੁਨਿਆਮੀਨਿਆਬਚਨਤਬਸਤਿਸਿਗਤੀਮਿਤਾਲਗਤੀ
 ਸਿਗਤਿਗੁਰੂਕੀਸੁਨੀਪਖਸਤਿਗੁਰਦਿਆਲਾਵਾਰਭਰੋਤੀ
 ਪਨਿਆਕਰੇਸਿਗਤਿਤੁਰਕਨਿਸਾਲਾਸਿਖਬਭਾਈਕਰਤ
 ਆਪਸਸਤੁਕਰੇਜੁਧਾਤੁਰਕਨਸੇਵਪਤਾਗਾਇਆਸਕੁਸੀ

ਗਤਿ ਕਾ ਕੁਧਾ ਬੀਧੀ ਤੈਵੈ ਮਰੇ ਮਾਰ ਕਰੈ ਪਿਆਨਾ ਨਾ ਕਾ ਬਢੁ
 ਯੋਗੇ ਸਲਾ ਜਗਤ ਕੋ ਹੋਵਤ ਸਿਖ ਗੁਰਵਾ ਕਾ ਪੀਤੋ ਪੀਤਾ ਮੀ
 ਤੋ ਮੀਤਾ ਲਗਾਇਨ ਤਬ ਲੋਗਾ ਲੋਕੇ ਲੁਕੇ ਲੁਕੇ ਬੁਰੇ ਕਹੂੰ ਰਖ
 ਕਹੂੰ ਸੋਗਾ ਨਾਮ ਕਮਾਵੈ ਸਿਟਕ ਸੁਨਾਵੈ ਤਵੈ ਬਹੁ ਪਸਾਇਆ ਸੀ
 ਗੁਰਪਾਇਨ ਪੰਚਤਪਰਾਵੈ ਮੈਟੈ ਜਸ ਬੇਖਾਵਾ ਸਾਲੂਪਤੁ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇਵੈ ਸਿਖ ਨਾਮ ਨਾਇਆ ਜਪ ਮੀਮੈ ਪਾਇਲਾ ਬੈਠੇ ਹਬਿ
 ਪਦ ਈ ਬਤਾਇਆ ਸਾਹਜ ਕੰਦੁ ਗੁਰਮ ਕਾ ਮਾਇਆ ਵਿਭਪੰ
 ਜਾ ਬਾਹਿਤਿ ਪਗਇਲਾ ਮੀਤ ਬਕ ਕੋਤਾ ਲਬ ਕੀਨਾ ਮਾਪਾ
 ਤੁਕੇ ਪਗਇਨ ਬਿਪਿਅਾ ਬੀਤਾ ਬੀਸ ਪਚਾਸਾ ਲੁਟਕ ਨਗਰ

ਉਤ੍ਰਿਸਾਰਤਾਤੁਸਤਸਾ ਬਰਖਆਰਬਲਾਮਲਾਤੁ १੩੪
 ਬਸਰੁਵਾਲਕੇਸਾਬਾ ਬਰਖਰਿਗੰਮਨੇਸਮੈਦੀਨੋਬਿਦਯਾ
 ਥਾ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ ॥ ਬੋਲੋਹਾਗੁਰੂਜੀ ॥ ੬੬ ॥ ਏ
 ਕਬੇਰਸੀਗੁਰੂਜੀਕੇਹਜੂਰਬਾਤਚਲੀ॥ ਜੋਪਾਤਿਸਾਹਿਜੀ
 ਮੂਰਤਆਪਪੁਜਦੇਹੈਨਾ ਬਣਾਇਕੇਏਹੁਲੇਹੈਨਾ ਕੇਕੇਨੇ
 ਪਿਆਵੇਏਹੈਨਸੋਭੁਲੇਹੈਨਾ ਤਾਂਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਕਹਿਆ
 ਭਾਈਸਿਖੇਮਨਕਾਓਕਾਸਤਕਾਭਾਉ॥ ਮੂਰਤਨਕਲੀਅ
 ਸਲੀਨਾਇ॥ ਕਰਨੀਕਰਮਪੂਰਬਪਤੀਤਾ॥ ਪਰਤਿਪਿਆਨ
 ਜਮਕੀਰਾਈਭੀਤ॥ ਕੈਯਾ ॥ ਯਜਾਨਪਰੈਜਿਹਕਾਨਰਜ

ਪਕਸੇਜਗਿਆਸੀਸੇਪਛੋਨੇ। ਕਾਮਪੰਜਧਿਨਾਸਕਰੈਗੀਅੰਜੇ
 ਤੁਮਸਾਪਕਅਮਲਸਿਗਨੇ। ਮੂਰਤਸੂਰਤਬਾਂਪਿਧਰੀਜਿਨਮੁ
 ਕ੍ਰੋਧੀਪ੍ਰਤੀਤਵਖੋਨੇ। ਮੇਰੇਸੇਯੋਜਨਸਿਖਸੁਸੀਲਨਪਿਆਨਅ
 ਕਾਲਕੇਬੀਚਸਮਾਨੇ। ੧॥੬॥ ਅਪਿਕਪਿਆਨਗਰਿਨਾਂਮਨਿ
 ਤਬਾਦੀਬਿਨੈਸੁਸੀਲ। ਸਸਤਿਸੂਰਾਦਯਾਵਾਂਤਤਾਂਸਮਅ
 ਚਨਸੀਲ। ਏਕਸਮਲੈਨਾਮਕੇਏਕਕਰੀਤਾਯਾਨ। ਏਕਕ
 ਰੀਤਾਸਿਲਾਪੂਜਤੀਨੇਭੁਗਤਪਛਾਨ। ਨਾਂਮਜਪਤਿਪੈਰਗਰਿਭੁ
 ਗਤਿਪਿਆਨਪਰੈਸੂਰਗਿਆਨ। ਸਿਲਾਪੂਜਤੇਤਾਂਮਸੀਤੀ
 ਨੇਭੁਗਤਿਸੁਯਾਨ। ਅਮਰਪਾਤਿਪੈਭੁਜਨਕਾਪਿਆਨਜੁਗਤਿ

ਰੁਪਰਾਸਾ ਕਰੀ ਰੁਪਰਾਨ ਕਰੀ ਰੁਪਰ ਕੁਲ ਰੁਪਰੀ ਰਿ
 ਤੁਸਿਖਨ ਕਰੀ ਸਮਾਗ ਸਕਲ ਮਲ ਕਕੇ ਮੇਲੀ ਏਵਲ ਕੇ
 ਤੁਰਕਨ ਪੀਗਾ ਰਮਰਾ ਵਨ ਰੂਪ ਪਰਸਮ ਵੇ ਸਿਖ ਤੁਤ
 ਬੀਗਾ ਬਾਨਾ ਕੇ ਸਮ ਮੁੰਡਾ ਤੁਰਕ ਕੰਛੁ ਮਾਰਾ ਬਿਰਦਾ
 ਤੇ ਬਾਠਾ ਬਾਂਗਾ ਰਨ ਤੁਰਕਨ ਛੋਰੇ ਗਿਰਦਾ ਸੁਰਖਾ ਏਸੇ
 ਖਾਲਸਾ ਸੁਰਮਰਦੀ ਸਿਖਾ ਚੁਰਕਾ ਸਿਖ ਜੇ ਮਾਨੀ ਐਸ
 ਵਾਸ ਮਾਲੇ ਰਿਖਾ ਕਾਲ ਬੁਰਾ ਅਤਿ ਬੁਰਾ ਸੀਤ ਬੁਰੀ ਗੰਧ
 ਕੀ ਪੀਤਾ ਬੁਰਾਈ ਬੁਰਾਈ ਅਪਨੀ ਬੁਰੀ ਅਮਾਨੀ ਰੀ
 ਤਾ ਬੁਰਾ ਕਰਜ ਅਤਿ ਬੁਰੀ ਪੀਤ ਸੁਰੁ ਸੇ ਏਵਨ ਦੇਇ।

੧੨੫

ਜਾਂਬਿਪਬਰਤੇਜਗਤਿਮੈਇਸਟਪਟੀਨਲੋਇ। ਬੈਦਨਕੀ
 ਜੈਮਿਤਭਾਬੈਰੀਕਚੈਨਬੈਦ। ਜੇਤਸਬਪਤਾਸੁਨੈਨਹਿਪੁਛੁ
 ਨਹਿਕੀਕੈਦ। ਕਹਇਗਸਲਾਜੀਭੁਰਜਾਕਾਰਨਫੋਕੈ
 ਇ। ਪੁਛੈਬਿਨਕਾਰਜਬੁਰਾਬੁਰਾਪੁਛੈਨਹਿਮਿਥਾਇ। ਬਿਨੁ
 ਖਾਇਪਰਮੈਸੁਖੀਲੋਤੁਤਿਆਗੈਜੋਇ। ਪਨਕੈਮਨਕੈਸੁ
 ਪਨਕੈਅਪਨਕਚੈਨਗੋਇ। ਸਲਿਲਸੇਵੀਐਪਾਤਉਰਸੀ
 ਤੁਮਾਂਵਤੁਪਆਗ। ਜਗੀਭੁਪਤਗਤੀਭੁਖੈਅੰਮਿਤਪ
 ਰਕਾਸਾਗ। ਪਰਸਸਤਪਰਪੈਕਪਰਿਨਾਰੀਪਰਗੇਗ। ਪ
 ਰਪਨਪਰਮਨਦੇਸਪਗਇਨਕ। ਕਿਅਸੇਨੇਗ। ਪਚਤੀਧੇਨੁ

ਅਗੋਸਿਦਕਕਿਅਤਾਕਾਇਤਬਾਰਾਮੰਡਤੰਡਕਾਬੁ
ਰਾਸੰਗਪੇਤਸੇਵਨੀਨਾਰਾਬੁਗਬਾਲਸੁਰਾਪਿਤਾਰਹੀਏਤਾਹਿ
ਸਮਾਗਾਬਹੁਤਾਖਾਣਾਬਾਤਬਹੁਤਾਅਮਲਤਿਆਗ
॥ ਮੇਰਾਹੋਇਸੁਮਾਨਸਚਰਹੀਰਹੈਨਿਤਲਾਗਾ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀ
ਹੋਈ ॥ ਬੋਲੇਵਾਰਗੁਰੂਜੀ ॥੬੭॥ ਏਕਬੇਰਮਹਲਮੇਗ
ਏਗੁਰੂਜੀਤਬਮਾਤਾਅਜੀਤੋਜੀਬੇਨਤੀਕਰੀਅਤੇਮਥੇਏ
ਕੇਬਹੁਤਬੇਰਾਤਿਬਬਹੁਨਪੁਅਮਨਕਾਮਤਿਕਿਆਹੋਤੁ
ਮਾਗਾਪਰਵਾਇਓਰਫੁਕਯੋਤੁਅਪੀਨਹੋਇਕੋਬੋਲੈਮਾਤਾ
ਜੀ। ਭੁਲਾਜੀਅਸੀਬੀਮਨੁਖਦੇਹਗਾ। ਕਿਆਜਾਨਤੀਵੀ

ਸੁਵਰਨ ਅਸਨਾਗੀਸੀ ਦਰਪਾਠਾ ਏ ਗੇਵਾਂ ਨਸਤੁ ਦਾਂ ਨਸਿਰ
 ਅੰਨਸਤੁ ਨਤੇ ਸਾਠਾ ਨਮਜਪਨਸਤੁ ਪਾਠਤੇ ਅੰਨਦਾਨਸ
 ਤੁਦਾਂ ਨਾਸਤੁ ਜੂਨੀਤੇ ਅਧਿਕਨਰਕਾ ਚਿਸਿਖਸੁਰਗਿਅੰ
 ਨਾਸਤੁ ਕਾਅਸਰਮੇ ਪਲਾਸਤੁ ਕਾਕਰਬੀਛੁਤਾ ਪਰ
 ਕੀਰਾਪੀਨਾਰਜਿਉ ਅੰਤਰਿ ਰਖਗਿਮਿਤਾ ਬੁਰਮਰਲ
 ਜੀਵਲ ਬੁਰਾਕਰਨੀਬਿਨਕਿਰਕਾਂ ਮਾਸਜਤਿਗੀਨਛੁਤੀ
 ਬੁਰਾਅਨਪਤਿਅਧਿਕਯੋਰਾਂ ਨਾਇਪਸਸਤੁ ਪਾਰੀਬੁਰਾ
 ਬੁਰਾਬਿਪਸਿਦਾਵੈ ਸਪਨਾਸਤੁ ਤੇਬੁਰਾਛੁਤੀਬੇਦੀਸਿ
 ਪਾਸਤੁ ਪਤ੍ਰੈਜੋਬੇਦਬਾਕਤਿਆਗੀਪਾਰੈਨਾਰਾਜਿਖਤਿ

੧੩੬

ਅਗੈਸਿਵਕਕੇਕਿਆਤਾਕਾਇਤਬਾਰ। ਮੰਤ੍ਰਤ੍ਰਕਾਬੁ
 ਰਾਸੰਗਪ੍ਰੇਤਸੇਵਨੀਨਾਰਾਯਣਬਾਲਸੁਰਾਪਿਤਾਰਹੀਏਤਾਹਿ
 ਸਮਾਗਾਬਹੁਤਾਖਾਣਾਬਾਤਬਹੁਤਾਅਮਲਤਿਆਗ
 ॥ ਮੇਰਾਹੋਇਸੁਮਾਨਸਦੁਰਹੀਰਹੈਨਿਤਲਾਗਾ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀ
 ਹੋਈ ॥ ਬੋਲੇਵਾਹੁਰੂਜੀ ॥੬੭॥ ਏਕਬੇਰਮਹਲਮੇਗ
 ਏਹੁਰੂਜੀਤਬਮਾਤਾਅਜੀਤੋਜੀਬੇਨਤੀਕਰੀਅਤੇਮਥੇ
 ਕੇਬਹੁਤਬੇਰਾਤੁਬਬਲੁਨਾਮਨਕਾਮਤਿਕਿਆਗੈ। ਤੁ
 ਮਾਰਾਪਰਵਾਹਿਓਰੁਫੁਕਹੋ। ਤੁਮਾਪੀਨਹੋਇਕੋਬੋਲੈਮਤਾ
 ਜੀ। ਕੁਲੀਜੀਅਸੀਬੀਮਨੁਪਦੇਹਗੰਗਕਿਆਜਾਮਤੀਦੀ

ਵਾਕੁ ਫੁਲ ਸਤ ਸੇਬਾਨੀ ਪਾਪ ਤਿਹੋ ਵਾਕੁ ਮਹੀ ਚੁਕੁ ਫੁਲ ਉਪਦੇਸ
 ਕੀ ਰਾਯੋ। ਤਾ ਬਨਹੋਇਆ। ਮਨਾਤ ਸਰਬ ਸਾਪਨ ਬਨੇ ਮਨ
 ਲਗ ਸਤ ਉਪਦੇਸ। ਮਨੁ ਆਪ ਲਏ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਮਨ ਲਗੈ
 ਰਤਿ ਸੇਸਿ। ੧। ਮੁਖ ਰੂਪੈ ਲਖ ਸੁਖ ਸੇਵਿਤ ਅੰਤੁ ਮੁਖ ਦੇਇ। ਹਿ
 ਤੈ ਗੀਤ ਕਰਨਾ ਵਰਤਿ ਮਨੁ ਆਗੈ ਸੁਖ ਲੇਇ। ੨। ਨੈਨ ਲਗੈ ਬੈ
 ਨ ਨਿਲਗੈ ਸੁਖ ਲਖ ਸੁਖ ਦੇਖੈ ਮੰਧ। ਉਪਰਤਿ ਮਨੁ ਆਦਿਖ ਤੇ ਬੁਧ
 ਮਾਨੈ ਸੁਖ ਸੰਧ। ੩। ਜਿਹ ਬਾਤ ਲੁਖੈ ਨੈਨ ਲਗੈ ਵੈਨਾਕ।
 ਪਹਿਲਾ ਐਸੇ ਸੇਵੀ ਐਸਤਿ ਗੁਰ ਪਦ ਮਨੁ ਭਾਕ। ੪। ਨਾਤੁ ਠਹ
 ਰੈ ਸੁਆਸ ਜਬ ਬਿਤ ਥਿਭਾ ਵੈ ਅੰਤ। ਬਗੈ ਬਾਸ ਨਾਹ ਕੀਏ

੧੩੧

ਤੀਨਮਾਸਲਗਸਿਤ॥੫॥ਰੁਉਵੈਮਾਸਰਿਤਿਪਾਇਕੋਵਸਤਿਨ
 ਮਜੇਦੇਖਸੋਈਅੰਗਅਪਨਲਖੈਇਹੀਜੁਗੀਸਰਭੇਦਾਂਤੀ
 ਬਰਬਾਸਨਾਦੁਰਕਹਿਜਿਉਜਲਮਕਰੀਧਾਇ॥ਅੰਜੀਸਾਪੈ
 ਸਾਪਨਮਨੁਅਗਦਿਤਬਿਲਲਾਇ॥੧॥ਪੰਚਬੂਤਭੂਵਾਰਗਰਿ
 ਬਾਧੁਨਭੁਅਸਪੁਲਾਰੀਪਰਸਰੂਪਸੰਪਰਸਪੁਨਸੁਖਸਦਮ
 ਇਹਮੂਲਾਂਪਾਨਅਪਾਨਸਮਾਂਤਬਿਅਨਉਦਾਂਤਪੰਛਅਸਥ
 ਨਬੀਜਾਉਰਪਾਉਗਿਰਦਾਸੰਪਨਾਨੀਪਾਂਛਹਿਭੀਜਾ॥੬॥
 ਨਾਗਕਟਿਓਕਿਕਲੀਏਵੈਤਪਨੁਜੀਤਾਉਦਾਗਾਰਨੇ
 ਕੁਛਿਕਜੀਉਦਾਮੁਏਕਪਲੀਰੀਤਾ॥ਭੈਨਾਭੈਨਸਭੁਬਾਦਰ

ਰਤਤਨਪਾਤੁਬੰਦਿ। ਅੰਤਹਕਰਨਕੋਠਿਨਕਰਸੇਖਆ
 ਤਮਾਸਦਾ॥੧੦॥ਇਹੀਗਿਆਨਾਇਹਜੋਗਰੀਤਾਇਹੀਭੁ
 ਗਤਿਕਾਕਾਜਾ। ਜਗਦਾਨਤੀਰਥਤਪਤਜਾਬਿਪਮਨਕੋ
 ਜਾ॥੧੧॥ਇਨਅਥਵਾਰਾਤੀਕਰੈਅਲਪਅਹਰਅਬਲ
 ॥ਦਮਸਾਪੈਬਪੈਚਿਤਵਿਤਉਪਵੈਸੁਭਸਕਲ॥੧੨॥ਮਿ
 ਥਮਾਤਨਪਨਨਾਰਿਸੁਤੀਮਥਜਾਜਗਕੋਬਿਦਾਅਭਿਅਸੀ
 ਪਵੈਸਾਰਕਾਇਹੀਜੁਜੋਗਨਾਰਿਦਾ। ਕਪਿਕਰਿਦੀਓਹੁ
 ਭਾਵਤੇਮਾਤਾਲਾਗੀਜੋਗਾ। ਜਾਬਿਪਸੇਪਕਪਾਦਕਰਦੇਕ
 ਵਰਪਲਗਭੇਗਾ। ਵਪਛੋਰਿਅਅਭਿਅਜਬਲਚਰਰ ॥

੧੨

ਭੁਲੀ ਜਗਨਾ ਮੁਹੁਤਿ ਪੁਛਿਓ ਪਰਸਰਾਮ ਬੈਰਾਗੀਆਨਾ।
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਚਿਸਮ ਭਾਇ ਕੈ ਤਿਨ ਭੀ ਸਤਿਗਤਿ ਪਾਇ। ੧
 ਮਪੁਛੀ ਤਬ ਜਸ ਕਯੋ ਤੁਮ ਭੋਗੋਰਤਿ ਨਾਵਾ। ਅੰਤ ਕਾਲ
 ਹਮਦਰਸੁ ਇਤੁ ਮਾਰਿਤ ਮਮ ਪਦ ਆਵਾ। ਭਾਈ ਇਸਾ
 ਖੀਸਾ ਹਿਥਿ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨੀਮੋਹਿ। ਤੁਮ ਲਿਖ ਸਿਖ ਨੇਹੁ
 ਪਰਸਤਿਗਤਿ ਅਰਪਤਿਏਹ। ਸਾਖੀ ਪੁਗੋਏਈ ॥ ਬੁਲੇ
 ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ੬੨ ॥ ਏਕ ਬੇਰਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸਿਗ
 ਤਿਨਾ। ਭਾਈ ਸਿਖੋ। ਧੰਨ ਨਾਰੀ ਪਨ ਭੁਜਨ ਹੋ ਪੰਨ ਕਲ ਜੁਗਜੁ
 ਗਈਸਾ। ਮੁਹੰਬਿ ਕਾਰੀ ਜੁਗਤਿ ਹੋ ਭੁਜਨ ਤਰਏ ਕੀਜ।

॥ नारी ददि आ नै उरै ज्ञानुगुडि उरुता ॥ पटसासु
 पदकि आकरोन मज्जपडमनरा ॥ ऐकपारपी सातांति
 नऐकधारसु उजेजी वमारे ॥ उं पीडु विरी आ मारी बरु
 पंढी बिलापलगे करन ॥ उय उरै वि आ मन दिर करि
 नलगा ऐस घन दिर उत पसी उत पकर दे जै न ॥ रा जे घी च
 नहे उके घन दिर आ गि उत पकर दे जै न ॥ असा दू दे ग ॥
 पी घन दिर आ गि के जी जी आ मारे ॥ पप की आ ॥ उं क
 उत लगा उत दिर माजी उत पकर गि ॥ उं सपासु ली
 ऐ ॥ गि गदि चार के ली आ ॥ उं अरो रा ज्ञान दारु

१३८

ਆਸੈਨਸਾਥ ਆਇਆ ਪਾਰਪੀਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਪਕੜਾਇਲੀ
 ਤਾਥਾਂ ਪਾਪੰਜ ਦਿਨ ਸਜਾਇ ਦਈਓ ਤਾਲੇ ਡੂੰਢੇ ਮਨ ਦਇ
 ਆਆਈ ਦਿਨ ਪੁਰਖ ਭੁੱਖੇ ਸਕਰ ਆਪ ਬੈਧਾਇਆ ਨਿਭੇ
 ਉਸਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਮਹੀਨਾ ਪੂਰਾ ਤਾਰਾ ਜੇਯਾਦ ਕਰਿ ਆਪ
 ਰਪੀਯ ਤਾਲੇ ਡੂੰਢੀ ਸਾਹਿਬਾਣੀ ਏਦੀ ਗਈ ਰਾਜੇ ਪਾਸਾ ਪਨ ਦੇਕ
 ਰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਸਪਾਹੀ ਤਾਰਾ ਜੇ ਪੁਛਿ ਆਉਂਤਾਰੀ ਵਾਪਰ
 ਖਾਤਾਂ ਬੋਲੀ ਆਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਰਪੀ ਪਾਪੀ ਗੰਮੇ ਤੇ ਰੇ ਪਾਪੀ ਦੇਖ
 ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਖਾਇਆ ਤਾਂਤੀ ਵੀ ਪੁਈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਮਰਦਦਾ
 ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਮੈ ਮਰਾਂਗੀ ਰਾਜਾ ਸੁਣ ਕੇ ਸੈਕ ਦਿਓ ਭਾਲਤਾਂ ਨੂ

ਆਗੈਲਿ ਆਜਤ ਨ ਕਰਾਗ ਅਤਿ ਮਰਿ ਪ੍ਰਤ ਉਠਰਾ १੪੦
 ਜਾਜੇ ਗਲਗਇ ਆਗਤਾਂ ਉਪਾਰ ਪੀਐ ਇਥੈ ਠਾਤ ਪਸੀ ॥
 ਰਾਜੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਿ ਆਗਤਾਂ ਉਪਾਰ ਪੀਨ ਬੋਲਿ ਆਗਰਾਜ
 ਤਪਸੀ ਨੂ ਉਠਾਇ ਲਿ ਆਇ ਆਗਰਾਜ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜ
 ਸਭੀ ਪਿਆਮੰਤੀ ਆਨੁ ਕਹਿ ਆਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਪੈਗਾ ਤੁਸਾਂ ॥
 ਗਿਆਮੰਨ ਦੀ ਜਾਂਲਗ ਮੈਨ ਆਵਾ ਕਹਿ ਕਰ ਰਾਜਾ ਤਪਰ
 ਰੇਨੇ ਲਾਗਾ ਤੁਪੀ ਛੇਤੀ ਸਤ ਪਸੀ ਪਾਰ ਪੀ ਕਹਿ ਆਮੇਰਾ
 ਹਿਲਾਏ ਹੋਏ ਲੋਧੀ ਮਗਵਾਇ ਕੇ ਰਾਜ ਪਰ ਬੈਠਾ ਗਿਲੋਧੀ
 ਰਾਜ ਪਰ ਬੈਠਾਈ ਆਪਣੇ ਰੁਕੇ ਉਪਾਰ ਕੇ ਗਾਇ ਆਗਤ ॥

ਮੰਤ੍ਰੀ ਆਕਰਿ ਆਏ ਹਗੁਰੁ ਕੇ ਮਉ ਜੂਦੁ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ
 ਲੋਡੀ ਬੋਲੀ ਬਿਸਨ ਨੁਪਕ ਨੈ। ਤਾਂ ਸਭੁ ਲਗੇ ਜਤਨ ਕਰਨ
 ਨਗਰ ਬੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਏਕ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਦੁਫਿ ਆ
 ਪੁਰ ਕਰਵਿ ਬਸਿ ਪਾਇਆ। ਤਾਂ ਪੁਛਿ ਆਮਰ ਮਕਰਿ
 ਆਗਠ ਵੇਖਿ ਆ। ਜੋ ਮਰਦੇ ਪੈਨ। ਤਾਂ ਸਿਪਨ ਲਮਿਲ
 ਕਰ ਗੈਨਾਰ ਪਰਢ ਲੇ। ਉਹ ਜਗਰਾਜ ਸਿਪਕਰਿ ਆਪੁਰ
 ਖੋਗਤੁ ਮਾਰਗਾਜ। ਤਾਂ ਓਹ ਬੋਲੇ ਬਿਸਨ ਨੁਚਾਹ ਦੇਹੈ।
 ਤਾਂ ਸਿਪਨਾ ਬਹੁ ਏਰਾਜਾ ਨੂਬੀਲੇ ਆਇ ਬਿਰਮਾਜੀ ਤਸ
 ਬਨਗੀ ਪੁਰਖ ਕੀਤਾ। ਰਾਜਾ ਨੇਰਾ ਜਦੀ ਆਤਮ ਛਿਦ੍ਰਜ

ਥਗੋਰਖਤੇਆਦਬਹੁਤੇਆਇਮਿਲਕਰਿਰਾਜਸੰਤੀਕ ੧੪੧
 ਗੀਐਰਤਤੇਜੋਪੁਰਖਥਾਏਹਕਹਿਆਬਿਸਨਮਨੁਖਦੇਹ
 ਹੈ। ਦਇਆਕਾਠਲੁਤੁਰਤਦਿਖਾਇਆਜਗਕਾਧਰ
 ਮਪਾਰਪੀਗੁਰੁਬਨਾਇਆਪਾਪਕਟੇਉਸਕੇ। ਕੁਈਸਿ
 ਖੋਨਾਮਕਾਪਤਾਪਪਾਰਪੀਰਾਜਗੁਰੁ ਦਇਆਕਾਠਲਲੇਹੀ
 ਪੁਰਖਹੋਇਰਾਜਾਕਾਮੰਤੀਰਾਜੇਨੇਪਮਾਰਥਕੀਆਸਿਧ
 ਦਰਸਨਸਭੁਬਿਸਨਪੁਰਖਸੇ। ਪੀਨਕਲਜੁਗਜੁਗਪਰਕਰ
 ਨੀਬੋਰੀਹੋਇ। ਐਰਜੁਗਤੇਆਤਿਭੁਲੇਪਾਰਉਤਾਰੇਸੇ
 ਇ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ ॥ ਬੋਲੇਵਹਿਗੁਰੁਜੀ ॥੬੬॥

ਏਕ ਬੇਰਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਸੰਗਤਿ ਆਈ ॥ ਦਰਿਸਨ ਕ ॥
 ਰਕੈ ਨਿਗਲ ਦੁਏ ॥ ਬਡੀ ਭੀਰ ਪੁਈ ॥ ਗਮੀ ਕੀ ਰਿਤ ਬੀ ॥ ਸਭੁ
 ਕੀ ਆਭਾ ਵਨ ਪੂਰੀ ਕਰਤੇ ਬੇ ॥ ਤਾਂ ਭੀ ਜ਼ਰਿਓ ਏਕ ਫੁਕੀ
 ਰਮੰਦਾ ਹੀ ਬਕਤੁ ਰਿਆ ਫੁਲਾ ਕਾ ਜੂਰ ਆਇ ਪਹੁੰਚਿਆ
 ॥ ਬਿਗਲੇ ਗੋਇ ਆ ॥ ਗਰਮੀ ਪ੍ਰਸੇਦ ਵਗਦਾ ਨੀ ਜਾਵੇ ॥
 ਇਕੇ ਫੁਲ ਚੰਬੇਲੀ ਗੁਲਾ ਬਕੇ ਭੁਟਦੀ ਏ ॥ ਬਚਨੇ ਗੋਇ
 ਆਗੁਰੂ ਕਾ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਬਦਨੇ ਇਤਨਾ ਕਸਟ ਕਿਉਰਿ
 ਤਾ ॥ ਫੁਲ ਆਨੇ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਜੀਉਟੇ ॥ ਏਕ ਜਾਇ
 ਅੰਤਾਂ ਭੁਟਕਿ ਆ ॥ ਤਾਂ ਫੁਕੀ ਰਬੇਲਾ ॥ ਦਸਤੁ ਖਾਲੀ ਰੂ

ਈਸਿਆਗਾ ਦਸਤਾ ਆਵਦਵੇਦਾਗਾ ਅਵਾਜਖਾਲੀਜ
 ਤਾਂਬੇਪੀਰਾ ਬਦਨਸੂਨਕਾ ਫੁਰਬੇਵਜੀਰਾ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਾ
 ਹਖਲਾਜਾ ਬਾਜੀਬਿਗੈਸਾਂਈ ਮੁਹੀਦਾਗਾ ਖੁਦਾਇਬਿਦੈਬਿ
 ਗੈਰਾਵਾਇ ਖੁਦਾਇਲਸਮਬੇਪਦਾਗਾ ਬਦਨਫੁਰਮਾਨਖੁਸ਼
 ਲਜਤਾਂਨਾ ਬੀਦਗੀਦਾਰਦਰਗਾਪਦਾਂਨਾ ਤਾਂਸੁਦਕਰਖੁਸ਼ੀ
 ਹੁਮਾ ਫਰਦੇਸਬੇਲਾਮਕੇਕੀਜਾਰਤਹੁਈਬਿਅੰਬੋਰਜਖੁਬ
 ਵੀਦਾਰਖੁਦਾਇਲਸਮਦੀਦਮਹੇਦਬਾਤਹੋਗੀ ਸਦੇਗੁਰ
 ਪੀਰਜਤਾਂਨਾ ਬੀਦਾਬਦਨਕਦਮਦਰਖੁਨਾ ਫਰੀਅਹਿਦ
 ਰਤਨਖੈਰਚਾਹਕੈਮੈਗਇਆਰੂਬਕੀਲਈਤਾਂਹਮਗੋਏ

੧੪੨

ਪਾਦੁਰਲੇਗਾਇਆਕੋਈ। ਤਾਂ ਮੈਥਾਂ ਬਜਾਈ। ਇਕਤੀਵੀ
 ਦੇਖੀ ਉਸਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਜੀਵ ਦੇਖੇ। ਠਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੰਦਰ ਵਿਚ
 ਲੇਗਈ ਬਹੁਆਦਰ ਦੀਆਂ। ਪੂਜਾ ਭੇਦ ਵਈ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਪੁ
 ਰਖ ਦੇਖਾ ਮੂਹਾਂ ਵਾਲਾ ਬੁਝਾਂ ਵਾਲਾ। ਨਾਗਲ ਪੇਟੇ ਸਪੇਲੇ ਵਾਂਗ
 । ਬਿਲਾਸੁ ਪਸਾਂਈ ਮੈਂ ਬੋਲਾ ਮੈਂ ਜਾਇਆ ਨਾਂਗੀ। ਤਾਂ ਬੋਲਾ ਗੁ
 ਰੂਦ ਸਵਾਪਤਿ ਸਾਹ ਪਾਸ ਜਾਇਕਾ ਹਿਲਾ ਪਾਂਭ ਕ੍ਰੇਤ ਪਛਾਂ ਵਨ
 ਲਾਪ ਪਨਤੁ ਮਾਰਾ ਰੋਗਾ। ਅਬ ਕਾਤੀਵੀ ਮੇਰੀ ਪਾਸ ਦਸ ਕੋਰ
 ਸਤੁ ਲਾਪ ਦੂਜੀ ਤੀਵੀ ਗਬ ਭੇਜਾ। ਪਿਛਲੇ ਦੇਹ ਕਾਏ ਗਕੀ ਕ
 ਰਗਲ ਰੋ। ਸਵਾਸੇ ਲਾਂ ਕ੍ਰੇਤ ਦਮੁ ਲਪ ਭਾਵੈ ਪਨ ਵਪੇ ਸਦੇ

ਵੇ। ਜਿਥੇ ਫੇਰੇ ਉਥੇ ਹੀ ਲਵੇ। ਸੁਦਕ ਰਸੇ ਭੁਲਾ ਸਾਂਦੀ ਫੁਕੀ १੪੨
 ਰਭੁਲਾ। ਤਾਂ ਫੁਕੀ ਰਨੈ ਪੁਛਿਆ ਜੀ। ਅਭੀ ਕੁਛ ਜਾਣੈ
 ਹਰ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਬੋਲ ਸੁਣਾਇਆ। ਸਤਲੁ ਵੀ ਤੀਵੀ ਸੀ
 । ਅਤੇ ਪੁਰਖ ਸਮੁੰਦ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਤੀਵੀ ਗੋਦਾ ਵਹੀ ਸੀ।
 ਮਲੇਖਾ ਸਮਝਾਓਗੇ। ਪਰ ਆਇਕੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਲੈ ਦੇਵਾਂ
 ਗੇ। ਜਗਦਿਨ ਰਾਜਿ ਲਾਇ ਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਰਜ ਪੂਤ ਦਾ ਬਾਲ
 ਕਰੈਗਾ। ਉਸਦੀ ਰਬੀ ਲੈਵਾਂਗੇ। ਦੇਵਾਂਗੇ ਬੀ ਲੇਖਾ ਬਹੁ
 ਤ ਪੈਗਾ। ਮਾਰਾ ਬੇਦਾ ਸੀ ਮਾਇ ਸਮੇਤ ਲੇਖਾ ਸਮਝਦੇਗੇ
 । ਮਾਇ ਸਦਾ ਸਤੈ ਕਹਿਓ। ਭੁਲਾ ਜੀ ਭੁਲਾ ਜੀ ਦੇ ਬੇਗਾ ਸਾਂ

ਏਛਕੀਰਸਰਯੋਗਾ ਤਾਂਛਕੀਰਵੁਕਬੇਲਾਮਾਰਾਕਿਅ ०
 ॥ ਤਾਂਯਸਕੋਬੇਲੇਅਗਿਆਤਮੁਰਤਮਾਰੀਉਤਰੇਗੀ। ਓ
 ਬੇਤਸੀਭੀਤਪਕਾਛਲਭੋਗਸੈਦਾ। ਛਕੀਰਬੇਲਾਭੁਵਨ
 ਲਤੇਬਢਾਵਿਭੋਗਰੇਗਾ। ਸਚਾਕਮਲਿਕਬੇਲੇਸਾਂਈਜੀ
 ਪੂਰਤੋਲੇ। ਇਸੀਤਰਭੁਦਾਯੋਗਾ। ਪੁਕਸੇਅੰਦਰਸਭੁਰੇ
 ਬਾਹਰਪੁਕਸਨਕੋਇ। ਤੁਲੇਤੀਉਪਰਮਰਵੇਨੇਦਰਭਸ
 ਮਈਦੰਛੇਸਲਾ ਤਾਂਛਕੀਰਪੁਸੀਧੋਇਕਰਿਉਛਗਾਇਅ ०
 ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀਯੋਈ। ਬੇਲੇਵਾਯਿਗੁਰੂਜੀ। ੭੦। ਏ
 ਕਬੇਰਗੁਰੂਜੀਰਮਕੋਰਵਿਦਥੇ। ਸੀਗਤਿਗੁਰੂਕਾਬਲੀ

ਕੇਧਾਰੀ॥ ਸਿਖਾਂਗਥਜੇਨੇਜੀਕੁਛਮਿਲੈਅਸਾਨੂੰਬਤਨਦੁਖ ॥ ੧੪੪
 ਠਹਿਰੇਪਨਦੇਵਾਂਗੇ॥ ਮਰਵਾਂਦਾਂਗੇ॥ ਤੇਸਿਖਚੁਪਹੋਇਫੁਰਗ
 ਏਪਿਛੇਬੋਲੇਪੀਪੇਦਾਹੁਕਮਅਤੇਜੀਵਦਦੀਖੁਸੀਬਖਸਿ
 ॥ ਤਾਂਬਥਨਹੋਇਆ॥ ਗਰਜੇਮੇਪਲਖੁਸੀਕਰਜਲਲੇਇਨ
 ਖੇਤਾ॥ ਢਾਤਕਿਪੁਤਕਹੋਇਰਹਾਕਿਆਬਾਦਲੇਹੋਤਾ॥ ਛੰਦ
 ਨਪਰਉਪਕਾਰਹਿਤਬਨਹੈਸੁਰੇਤਾ॥ ਗੁਰੂਬਿਚਾਰਹਿਓਸਿਖ
 ਛਸਆਏਤਾ॥ ਮੀਠਾਦੇਵੈਬਾਲੋਤਿਹਮੀਗੋਗੇਤਿ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਜਾਬਖਸਦੇਕਿਆਕੂਪਨਦੇਤਾ॥ ਮਹਿਬਾਪਹਿਤਕਿਆ
 ਕਰੇਸੁਤਦੇਇਨਭੇਤਾ॥ ਲੇਪਨਪਰੇਦੇਸਕਿਆਛੁਤਿਗਿਰਦੀ

ਰੇਤਾ ਅਟਕਾ ਜਲਾਤਾ ਬੀਪੀਏ ਜਾਂ ਬੀਪਨਕੇਤਾ ਪੀਨਵਰ੍ਹਿਆ
 ਈਦੀਏ ਕਿਸਖਰਪੂਨੀਲੇਤਾ ਕੁਨ੍ਹਾਦਿਚਾਰਾਸੀਤਕਿਉਜਾਂ
 ਵੁਲਕਾਦੇਤਾ ਪੀਪੈ ਅਟਕੈ ਸਿਖਸਦ ਪਵਾਰਸਮੇਤਾ ਕਾਰੀ
 ਕਰਖਾਤੀ ਕਿਅਜੇ ਵਾਰਨਨੀਖੇਤਾ ਨਦੀਬਾਰਕਿਉਪੀਵੀ
 ਏਜੇਕੁਦੀ ਅਨਲੇਤਾ ਖਾਦਕਿਉਪਕਦਾਨਿਉਅਗਨਨ
 ਕੇਤਾ ਬਿਨਸਮੈਤੇਬੁਪਨਹਿਕਿਅਠਾਕਾਪੇਤਾ ਮਨਜੀਵੰਕੁ
 ਪੁਮਾਰਕਾਪਟਭਾਂਬੇਦੇਤਾ ਮੂਰਕਾਅਪਦਹੀਸਯੋਠਿਰਮਾ
 ਜੀਏਤਾ ਪਹਿਲੇਮੰਗੈਸਿਗਤੀਗੁਰਵੇਲਮਪੇਤਾ ਕਰਮਕਰਨਾ
 ਤਹਾਬਕਾਮੂਰਮਾਰੈਸੇਤਾ ਹਉਬਾਰਬਾਰਬਲਾਹਦੈਜਿਹ

ਮਰਮਨੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਹਮ ਕਹਿ ਆਠ ਜਗੇ ॥ ਅਰਥਇ ੧੪੫
 ਹਮਨ ਠਹਰੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਨਿਗੇ ॥ ਮਰਵਾਂ ਵਾਂਗੇ
 ਅਰਥਇ ਹਜਨ ਮਰਨ ਕਟਾਂਗੇ ॥ ਤੁਸਾਂ ਪੂਰਦਾ ਹੀ ਪਿਧਾਢਾ
 ਹਿਮਾ ॥ ਅਯੋਕਰ ਮਸੇ ਸਰਹਦਾ ॥ ਭਾਈ ਸਹਸਾਨ ਹੀ ਬੇਰ
 ਹੈ ॥ ਉਤਾਵਲਿ ਨ ਕੋਰੇ ॥ ਪਰਏ ਸਬ ਵਸਾਥਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨ
 ਦੀਆ ਤੁਸਾ ਭੂਸਿ ਦਕਤਾਰੇਗਾ ॥ ਹੁਕਮ ਹੁਆ ॥ ਸੁਚੇਤਰ
 ਹਨਾ ਅਸੀ ਬੀਨ ਦੀਨ ਉਤਰਾਗੇ ॥ ਚਾਂ ਮਦਾ ਸਸਰ ਸੰਗਤੀ
 ਨਾਵੇ ਸਬ ਨਿਤਾ ॥ ਛੇਜੇ ਜਨ ਬੁਝਨ ਗਰਵ ਸਿਆਹਮ ਆ
 ਵੈਸਿਤਾ ॥ ਬੈਠਦੁਲੀ ਚੈਰ ਮਰਯੁਲ ਸਿਖਦ ਹਿਸਨ ਚਿਤਾ ॥

॥ ਸਿੰਘ ਲਖ ਪੰਚ ਏਕ ਠੇਗਾਜ਼ ਬਾਜ਼ ਸਮੇਤਾ ॥ ਲੁਟੀ ਪਿਆਰੀ
 ਮੇਰਿਆ ਪਰਧਨ ਕਾਪੇਤਾ ॥ ਸਬ ਸੰਗਤ ਨੁਮੇਲ ਲੈ ਕੇ ਕਰੰ
 ਛੇਤਾ ॥ ਪਹਿਲਾ ਆਵੈ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਠਿਤ ਕਾਰੀ ਠੇਤਾ ॥ ਭੁਝਿ
 ਮੰਨਿਆ ਸੀਸ ਪਰਯੀਵਨ ਪੁਇ ਜੇਤਾ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ
 ॥ ਬੋਲੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ੭੧ ॥ ਏਕ ਬੇਰਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਾਧ
 ਹੂਆ ਪੰਡਤ ਪਾਪੈ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕਠੇ ਕੀਏ ਸਾਧਣੀ ਪਰਮ ਸਾਂ
 ਤ ਕਰੀ ॥ ਮੂਹਰ ਕੀਏ ਖਲਾਵੇ ਕਰਿ ਸੇਧ ਜਾਗ ਚੁਪੈ ਨਾਗ
 ਹਏ ਜਨਮੇ ਸੁਦਾਨੇ ਦੀਏ ਤਿਆਰ ਕੀਚ ਤਾਨੇ ਦਰਾਂ ਅਪੰਡ
 ਤ ਕਰਿਆ ਸਾਧ ਅਪਨ੍ਨ ਦਾਨ ਦੀ ॥ ਪਿਤ੍ਰ ਨੇਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਸ

ਰੂਸੇ ਬਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਮਲ ਮਾਸ ਕਾਨਖੇ ਪਕੀਆ ਪਛੁ
 ਸੁਪਕਾਨਿ ਰਨੈ ਕੀਆ ਭਾਈ ਸਿਖੋਇ ਸਤੁ ਕਾਨਿ ਰਦਾ
 ਪੁਛਾ ਬੁਝੀ ਨਿਰਦਾਰ ਕੀਆ ਤਾਂ ਸਾਸ ਤੀ ਬੋਲੇ ਸਾਪ
 ਦੁਪਹੀ ਤੋਰਾ ਤਨੁ ਨਿਮੰਤ੍ਰ ਸਾਪ ਦੁਗਤਿ ਦਿਵਾ ਐਗੀਨ
 ਕੁਲੀਨਾ ਪੁਤਿਗਿ ਜਾਹੀ ਮਹਾਂ ਦਾਨ ਦਾ ਛੁਪਾਇਆ ਮੂਰਤ
 ਤੁਲਾ ਮਿਤ ਕਸੂਤ ਕਉਗੀ ਪਰਨਾ ਗੀਰਤਿ ਓਰ ਛੁਲੀਆ
 ਦੁਤਖਤੀ ਕਰਮ ਤੁਲਾ ਪਰਵੈ ਦਕਪਨ ਕਉਗੀ ਕਦਕਪ
 ਨੀਗਦ ਵਸਤ ਗਾਹੀ ਜਨੇ ਤੁਝਿ ਤਰਿਆ ਕਰਮ ਕੁਸਰੀ
 ਅਸੁਰੀ ਸਰਬ ਅੰਨ ਕਉਗਤਾ ਬਹੁਤ ਪਾਦ ਗਈ ਦਿ

946

ਅਗਕਾਲਾਗਲੇਦਵਾਲਾਪਰਾਇਆਜਪਕਰਕੈਮਲ
 ਕੀਦਖਦਾਲੇਦਵਾਲਾਪਰਮਪੁਜੀਸਾਪਕਾਤਿਆਗੀ
 ਚੰਡਾਗੰਡਾਮੰਡਿਤਜਟਿਲਬਰਮਾਗਿਆਨੀਸੀਨਿਆਸੀ
 ਬਿਪਬਿਗੈਰਪਤਿਆਖਤੀਵੈਸਸੂਦ੍ਰਇਸਤੀਦਿਭੁਲਾਰੀਬ
 ਕਬਾਰੀਅਮਲੀਬਿਪੋਇਕੇਕਤਨੀਲਬਸਤਪਾਰੀ
 ਮਲੇਫੁਅੰਤਜਕਾਲੇਦਵਾਲਾਸਾਪਮੈਨਿਉਤਾਖਟਪਰੀ
 ਕਾਖਵੈਤਾਪਤੁਪਾਲੀਚੰਦੇਸਾਪਦੇਦੇਚਲੇਜਾਦੇਯੋਗਾਰੁ
 ਰੂਜੀਸਬਲੇਕਾਨੁਏਲੇਸਾਸਤ੍ਰਬਿਪਦੂਰਯੋਗੀਕੇਈਬਿ
 ਰਲਾਗੀਪਤ੍ਰਯੋਗੀਉਪਾਰਪਿਤ੍ਰਾਵਾਅਧਿਤਵਾਤੀਰਧਾਂ

१४७
 ਦੇਸਾਪਕਰਿਓਵਾਯੋ। ਗੁਰੂਜੀਪੁਣਿਅਸੁਤਿਕਰਾਣ
 ਬਿਪਕਿਅਲਿਖੀਯੋ। ਦੇਵਚਾਜਪੰਡੁਤਿਮਿਦੀਪਰਮ
 ਸਾਸਤ੍ਰਸੁਦਾਇਮਜੀਨੇਕਾਪੁਰਾਣਸੋਸਿਖੋਸਾਨੁਕਹਿਦਾਰੁ
 ਕਗਇਆਕੁਛਕਹਣਵਾਪਰੇਜਨਨੀ। ਤੁੰਸਾਹਿਬਸਿ
 ਘਪੁਣਿਅਲਿਖਾਰੀਵਸਖਤਨਿਰਦਾਬੇਨਾਈਸਤਿਗੁ
 ਰਾਂਪਾਸਕਾਸੁਦਾਈਏ। ਭੁਲਾਸਿਖਕਿਥੋਪੁਛਦਾ। ਤਾਂਬੇ
 ਲਵਾਕਗੁਰੂਜੀਪਤਸਾਯੀ ੧੦ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਦਸਾਦਿਨਸੁ
 ਤਕੀਮਾਤਾਦੁਲੀਮਾਨਾਫੁਡੀਬਾਰਾਵੇਸਾਇਕਪਾਂਚਸੂਦ੍ਰ
 ਤੀਸਪਾਚਾਨਾਗਿਦਸਬਾਰਾਮਜੀਕਾਦੂਪਦੇਵਨਤਿਉਗ

॥ ਸਾਪਨ ਕਰੀ ਏ ਜਗਨ ਪਾਵਤ ਭੁਟ ਕਰੇਗਾ ਸੁਤ ਕਜੀਭੇ
 ਪਾਤਕੀ ਪਾਤਕ ਕਟੈ ਨ ਸੂਤਾ ਅਗਨ ਕਟੈ ਦੋਨੋ ਪਖੀ ਬਿਪ
 ਅਗਨ ਮੈ ਕੂਤਾ ਸੂਤ ਕਪਾਤ ਕਰੇ ਬਿਨ ਦਾਨ ਦੇਇ ਦਿਨ
 ਲੇਇ ਬਾਗ ਗੀ ਦਾਤਾ ਰਕ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਨ ਸੋਇ ਗਾ
 ਵਪਿ ਆਗੀ ਅਸਟ ਕਰੇਗੀ ਹੋਵੈ ਤਾਗਾ ਅੰਤ ਦਾਨ ਅ
 ਰਮਿ ਵਕ ਕ੍ਰਿਪ ਕਰੈ ਸੁਤ ਕੀ ਗਾਗਾ ਤੀਰਥ ਜਾਵੈ ਸਾਧ
 ਬਿਪ ਐਕ ਕਰੇ ਦਾਨਾ ਰਾਖ ਸੋਇ ਚੰਡਾਲ ਪਰ ਭੁਭੋਰੀ
 ਅਭਾਨਾ ਗਾਗਨ ਆਵਗੇਗਾ ਸਲਿਲ ਪਤ੍ਰ ਜਨਮ ਜਬ
 ਤੇਇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਰੇ ਦੇਖ ਸੇਕਰੇ ਦੇਖੋਇ ਆ

ਪਦਗਵਿਪਤਬਿਦੇਸਮੈਅਦਸੁਦੇਵਨੋਤਾਸੁਚਿਵਿ १੪੮
 ਪਕਰਮਨਕਰੈਅਦਰਦੇਖਦੁਸੋਤਾਲੋਭੀਵਿਪਾ
 ਤਕੀਲੋਭੀਸਾਕਅਰਜਿਖਾਨਰਕਕੁਗਪਿਸਾਢੁਭੀ
 ਟਿਹੀਬੇਦਕਗਿਰਿਖਾਮੇਰਸਿਖਸਬਜਾਤਕਾਪੰਦਾ
 ਦਿਨਕੀਮਾਨਾਪਿਤ੍ਰਦਿਵਜਪੰਛਏਕਕਰਸੇਮਮਾਨਿਕ
 ਵੈਮਾਨਾਭੁਲਾਬਪੁਤਅਨਪ੍ਰਜਨਾਵਗਿਆਨੀਨਿ
 ਰਲੋਭਾਪਤ੍ਰਿਆਪਾਪੀਨਾਰਕੀਜੋਲੋਭੀਬਪੁਭਾ
 ਸਾਖੀਪੁਰੀਏਈ॥ ਬੋਲੇਵਾਰਗੁਰੂਜੀ ॥੭੩॥ ਏ
 ਕਬੇਰਗੁਰੂਜੀਸਿਕਾਰਖੋਲਅਏਸੇਤਾਂਸਾਪਿਦਰਜਨ

ਨੁਆਏਥੋ। ਦੁਖਦੁਤੇਏ ਕਸਾਹਿਭੈਨਦਾ ਸੁਖਕੇਦਰਸ
 ਨਨੁਬਾਦੀਆਆਇਆ ਬੈਸੇਨਥਾਬਲਕਹਿਸਤੀ
 ਵਾਲਾ। ਆਗੇਗੁਰੂਜੀਸਿਕਾਰਖੇਲਕੇਆਏਥੋ। ਮਿ
 ਥਾਪੰਧੀਮਾਰਆਇਆ ਬਾਜਨੁਲਖੀਦੇਦੇਖੇਤਾਂ ਆਇ
 ਪਹੁਛੇਦੇਖਕੇਵਿਆਕਲਾਪਿਆਭਾਵਨਾਟਿਰਗਈ।
 ਕੈਸੇਗੁਰੂਜੀਯੋਨਾ। ਦੁਖਕਿਉਤਿਆਗੀਤਾਂਮਨਦਿਛ
 ਵਿਛਾਰਲਗਾਕਰਨਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਥੇਲਸੁਦਾਇਆ
 ਮਸਿਖਾਨੀ। ਏਹਜਨਾਵਿਰਫਰਥਾ। ਬਾਜਾਇਹਰਾਜਾਥ
 ਮਸਮਜਨਮਬੀਤਾਯੋ। ਹਮਤਪਸੀਬੇਰਾਜਾਆਗੇ

ਮੁਕਰਾਗਾਜੇਸੋਹਦਿਵਾਈਵੂਠੀਸਪੁਕਰੀਤਪਸੀਕੀਚਿ ੧੪੬
 ਹਬਦਲਾਦੇਵਾਇਆਸੰਗਾਰਾਜਾਸਿਖਵਾਰਮਾਰ
 ਪਤੀਤਕਰੀਬੀਗਜੇਨੈਕੁਈਸਿਖੇਜੇਕੋਈਸੋਹਵੂਠੀ
 ਖਾਵੈਗਾਸੋਸਹਸਕੇਦਜਨਮਪਾਵੈਗਾਨਰਕਭੁਭੋਗਾ
 ਸੋਹੁਦਏਸਕਾਉਪਾਰਹੋਇਗਾਮੇਰਾਸਿਖਨਹੀਭੁਰੈਗੁ
 ਚੁਕਾਜੇਨਾਸੋਹਗੁਰੂਕੀਕਰੇਗਾਸਪੁਨਕਰੀਏਸਾਭ
 ਪਰਵੂਠੀਦਿਕੇਨਪਾਇਸਚਾਜੇਨੀਪਚਕੁਗੋਵੂਠੀਕੋਸਾਖ
 ਇਕੁਈਬਦਲਾਦੇਵੈਗਾਪਾਪਕਾਗੁਰੂਕੇਜਾਮਨਹੋਏ
 ਤਾਂਭੀਪਾਪਕੁਗੀਪੁਆਸਿਖੇਪਸਾਦਭੁਗਾਦੇਪਕਰ

ਰਮਾਪਰਮੰਦਾਨਕਰੀਏ। ਏਹਕਹਿਤੇਥੇਤਾਂਪ੍ਰਸਾਦਕਾ
 ਬਾਲਮਾਇਆ। ਬਚਤਪੁਆਏਸਸਿਖਨੂਤੀਸੁਪਢੇ
 ਕੇਵਿਚਛਕਾਵੇ। ਤਾਂਸਿਖਵਿਚਾਰਿਅਸੀ। ਪਸਾਦੇ
 ਖਕੇਉਰੁਕੇਮਤਦੇਨਨਾਹੀਮੈਨੂ। ਉਰੁਜੀਕਾਬਦਨਸੁਦ
 ਕੇਕੁਛਸਾਂਤਿਪਤੀਤਿਆਈ। ਤਾਂਸਿਖਜਾਇਕੇਪਸਾ
 ਦਿਛਕਿਆ। ਰਹਿਸੁਤਾਅਤੇਮਨਵਿਚਵਿਚਾਰਿਅ
 । ਜੋਪਾਂਚਸੋਚੁਪਈਯਾਅਦਾ। ਮੇਰੇਬਾਪਨੈਕੇਸੇਉਰੁ
 ਮਾਸਗਰੀਕੀਏ। ਸਾਸਤ੍ਰਕੀਰੀਤਹਿਸਾਪਰਨਾਰੀਜਮ
 ਮਦਰਾਤਿਆਗਦਾਪਰਮਸਾਪਕਾ। ਜੋਉਰੁਜੀਕੀ

ਰੀਤਮਨੀਯਾਦੀ ਪ੍ਰਤਿਤਿਦੀਏ ਸਿਖੀਏਸੋਨਕੀ ੧੫੦
 ਲੇਵਾਂਗੋ ਰਾਤਗਿਦੀਮਨਵਿਰਾ ਮੇਰਾਬਾਪਸਿਖਗੁਰੁਕਾ
 ਸੋਰੁਪਜਾਉਸਕਾਪੰਝਸੈ ਮੇਰਾਸੀਸੋਰੇਵੇਦਾਂਪ੍ਰਕ੍ਰਿਅ ॥
 ਵਾਂਗਿਗੁਰੁਨਾਮਿਲਿਆ ਸਵੇਰੁਈਹਜੁਰਮਥਾਟੇਕਿ
 ਆਤਾਏਤਲਾਂਏਮੰਗਾਈਆਚਿਹਸਿਖਬੀਬੈਠਾਸਹ
 ਨੂਪਾਰੀਹਰਿਗੁਪਾਲਤਾਂਗੁਰੁਜੀਏਲੇਜੀਪਤਸਾਹਜੀਉ
 ਕੋਗਕਿਨੈਕਹਿਆਕਰਮਕੇਕੋਈਕਹੇਸੁਭਾਵਕੇਕੋਈ
 ਕਹੇਦੇਹਕਾਪਰਮੈਗਾਤਾਂਸਿਖਬਾਦੀਆਏਲਾਸਿਦ
 ਕਹੇਗਾਇਸਜੀਵਕਾਤਾਂਸੁਣਕੇਏਲੇਸਿਖਾਬਸੰਗੁਰਦ

ਸਤੇਰਾਬਾਪਸਾਡਾ ਬਡਾ ਸਿਵਕੀ ਸਿਖਬਾ। ਉਸੇਤੁਪਇਉ
 ਕਹਿਲਾ। ਜੋਗੁਰੂਕਾਪੁਕਮਭਾਵਕਾਤੇਰੇਪਾਸੇਲਇਆ
 ਅਸਾ। ਤਾਂਓਹਬੋਲਿਆਜੀਮੈਸਮਾਇਆਨਹੀ। ਸਮ
 ਵਾਵੇਮੈਭੀਸਿਖਹਾਂਤੁਗਾਡਾ। ਬਦਨਹਸਕੇਬੋਲੇਭਾਈ
 ਤੂੰਬੈਸੇਕਾਸੇਵਕਾਮਾਰਕਬਪੁਆਇਆਵਾਲਾਦੂਰ
 ਤੈਸਹੀਅਰਸਨੇਗਸਮਵੇਗਾਤੇਰਾਬਾਪਾ। ਤਾਂਓਠਤਾਹੀ
 ਚਰਨੀਪਗਾਰਖਲਉਸਤੇਗੁਰੂਨਛੇਡੇਮੇਰਾਮਨਮੂਰਖਹੈ
 ਮੈਨਹੀਜਾਣੀ। ਬਦਨਪੁਆਗੁਰੂਕੇਹਰਖਵੇਖਰਹਤਭਾ
 ਈਉਪਰੇਠਕਕੇਪੀਠਬੋਲੇ। ਬਖਸਾਤੂੰ। ਇਸੀਤਰਾਮਹੀ

ਨਗਿਅਗ ਚਨਦੀਬੇਰਗੁਰੂਜੀਪਸਦਿਤਿਤਾਪਰ ੧੫੧
 ਬੀਲੇਜਾਵੀਖਾਂਈਬੀਗਤਾਂਬਚਨਤੁਆਕਨਾਸਰਬੋਲੇ
 ਹਕਾਤੇਲੇਤਾਰਕਾਬਖਸਾਪੂਜਨਗੁਰੂਭਾਵਨੀਪੁਰੀਕ
 ਰੇਗਾਲੇਕਰਬਿਦਾਤੁਆ ॥ ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ ॥ ਬੋਲੇ
 ਵਾਗੁਰੂਜੀ ॥੭॥ ਤਾਂਬਾਲੀਅਸਿਖਲਾਕਹਿਦ
 ਹੋਗਾਛੇਸਉਕੀਭੇਟਦਈਗੁਰੂਜੀਬਖਸੀਸਦੀਅ
 ਕਨਾਹਕਨਾਅਤੇਬਚਨਤੁਇਕਾਚਲਦਾਤੁਆ
 ਕਮਕੋਰਅਹਿਅਗਤੁਗੰਸੇਭਵਾਜਾਵੈਰਾਪੀਧਜਾ
 ਸਿੰਘਮਾਜਰੀਅਹਿਮਿਲਿਅਗਪੁਛਦਾਤੁਆਉਰੇ

ਲੋਗੋਸਿਖਾਕਿਥੇਤੇਆਇਆਹੈਅਤੇਪ੍ਰਸਾਦਦਾਵੇਲਾਹੈ॥
 ਪ੍ਰਸਾਦਖਾਇਜਾਈ॥ਤਾਂਸਿਖਬੋਲਿਆਸਿਖਗੰਗੁਬੁਕਾਏ
 ਸਨਕਰਨਗਾਇਆਬਾਬਾਬਾਦੀਆਹਉਭੈਨਦਾ॥ਪ
 ਰਸਿਖਾਭੇਦਦਿਤੀਪਰਖਸਮਨਗੇਇਆ॥ਕਿਆਪਸੀ
 ਦਨਆਈ॥ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਦੀਆਕੁਛਨਹੀ॥ਸਿਖਪੁ
 ਛਿਆਬਫਨਕੀਕੀਤਾ॥ਬੋਲਿਆਬਾਪਮੇਰੇਨੂਤੁਇ
 ਕਾਬਫਨਦਿਤਾ॥ਪੁਜਾਛੇਸੇਭੇਦਵਈ॥ਪਰਦੇਸਆਇ
 ਆਬਾਪਦਾਭੇਜਿਆ॥ਤਾਂਸਿਖਕਹਿਆ॥ਮਤਪਛੁਤੁ
 ਇਸਿਖਭਾਈ॥ਏਤੂੰਪਰਫਨਾ॥ਜਨਦਿਪਗੁਰਿਆਸਿਖਦੇ

ਪਰਸਿਖਦੀਸਿਖਨੈਬਡੀਟਗਲਕਰੀ। ਭੋਜਨਕਰਿਅੰ ॥ ੧੫੨ ॥
 ਖਾਇਰਾਤਨੂੰਸੁਤਾਸੁਖਨਾਲਾ। ਰਿਗਨਕੁਈਤਾਂਢਲਦਲ
 ਗਸਿਖਕਰਿਅੰ। ਰਾਈਸਿਖਤੇਰੀਮਰਜੀਹੋਵੈ। ਤਾਂ
 ਬਚਨਦੇਜਾਇਅਤੇਛੇਸੈਰਪਜਾਲੇਜਾ। ਰਾਈਪਰਚੁ
 ਰਕਾਵਾਕਰੈ। ਸਿਖਸਿਖਕਾਸਤਵਦਜਸਿਖਸਿਖਕਾਭਾ
 ਇ। ਵਗਸਿਖਮਮਨਕਰੇਪਾਦੀਅੰਨਭੁਗਾਇ। ਜੇਪਤੀ
 ਤਹੁਰਵਾਕਪਰਤਾਂਤੂੰਲੇਪਰਜਾਇ। ਜੇਭੂਖਾਤੂੰਦਮਕ ॥
 ਤਾਲੇਪਰਅਪਨੇਪਾਇ। ਬਾਦੀਅਸਿਖਬਲਿਅੰ।
 ਜਮਪਤੀਤਿਹੈਦਮਕੀਜੇਮਕੇਦੇਦੇਇਬਚਨਸੁਆ

ਤੂ ਦਾ ਮਦੇ ਸਾ ਦੇ ਪੰਜ ਦਿਵਾਇ। ਤਾਂ ਸਿਖ ਉਠਿਆ। ਦਾ ਅਪ
 ਰਕਾ ਗਹਿਲੋ ਸੇਥਾ ਜੀ ਮੀਨ ਤੀ ਵੀ ਕੁਟੇ ਬਸਾ ਗਾਹਿਲੇ ਗਿ
 ਰਵੀ ਪਰੀ ਅਤੇ ਦੀਏ ਦਾ ਮਛੇ ਸਉ ਪਾਂਭ ਉਤੇ ਬੇਆਜ਼ ਕੇ।
 ਬਾਦੀਆ ਖੁਸੀ ਹੁਆ। ਮਨ ਵਿਚ ਆਖੇ ਮੁਰਖ ਸਿਖ ਹਰ
 । ਮੈਂ ਜੀਤੀ ਬਾਜੀ। ਵਲਾ ਗੇ ਵਲਾ। ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ
 । ਬੋਲੇ ਦਾ ਹੁਰੂ ਜੀ। ੭੪॥ ਸਿਖ ਫਲ ਕੇ ਗਾਇਆ
 ਸਤੇ ਮਾਂ ਵਕਤਾ ਗਲਾ ਗਾ ਦੇਖ ਕੇ ਪੈਲ ਦਾ। ਉਸ ਕੇ ਪੈਦ ਬਾਂਧ
 ਕੇ ਦਈ ਥੀ। ਜਾਂਦੇ ਪੈ ਸਿਖ ਪੈਲ ਕੇ ਜੋ ਕੜਾ ਹੋਸਾ ਸਾ। ਦੇਖ
 ਤੀ ਲਜਾ ਕਰੀ ਪਰੀ ਬਾਂਧ ਗਠ ਤਾਸ। ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਪਰਿ

ਖਿਛੁਆ ਕੁਲਾ ਬਭਾਇਆ ਦੇਵਾ ਮਾਸਖਾਇਤੇ ਪਰਮਜਾਇ ॥ ੧੫੨ ॥
 ਕਿਆ ਕੀਨਾਸਤਸੇਵਾ ਵਲਜਕਰਾਤੁਗਾਂਪੀਬਮੈਪਰਮੈਜ ॥
 ਤੀਬੇਗਾਇਕਾਜਾਰਕੇਨਗਲੀਏਪੰਨੇਮੇਤੀਯੋਗਾਜਾਇਪ
 ਪੁਚਾਨਗਾਰਫਿਗਪਾਲੀਵੇਚੇਰਤਨਾਤੀਨਾਜਾਰਕੀਜਮਾ
 ਕਰੀਪਤਾਇਖਵੈਜਤਨਾਨਿਮਲਾਂਪਤਾਸਿਉਇਉਕਹਿਅ ॥
 ਸੁਨੀਪਤਾਭੇਅਪੀਨਾਸਤਿਗੁਰਮੇਧਿਬਤਾਈਏਜਿਉਪਤਿ
 ਆਗਕੀਨਾਈਨੀਉਟਵਿਪਾਲਕੀਲੇਲਗਾਵਤਸੀਸ
 ਆਖਲੀਗੀਠਏਮਾਸਤੇਸਫਕਜਾਘੀਸਾਖਾਇਓਬਾਇਓ
 ਸੁਤਨਿਰਖਅਚਰਜਬਾਪਕਹਿਦੀਨਮਾਸਦਿਖਦਿਉਗਨ

ਵਾਪਕਏਹਕੈਸੇਬਿਧੀਨਾਨੀਪਤਾਪਨਕਸਿਰਹਿਉਕਰਾ
 ਸੁਨਸੁਤਪੂਰਨਸਾਭਾਤੋਕੇਭੇਜਾਲਾਉਹਿਤਤੁਲੇਅਹਿ
 ਅਕਾਢਾਕੁਲੀਨਕੀਨੀਸੁਤਕਹਿਓਵੇਖਾਪਰਚਾਨਜਨ
 ॥ਹੀਆਮਲਨਪਤੀਤਨਹਿਕਿਅਕੇਰੀਗੁਰਬਜਨਾਨੀਪਤ
 ਨਿਕਟਕਰਜੇਰਕੈਮਾਤਾਕਹਿਤਰਿਸਾਤਾਮਾਤੀਪਤਾਮਮ
 ਸਾਢਗੁਰਸੁਨੀਓਬੈਨਸੁਗਤਾਮੇਰੀਪਸੀਨਕਛਕੁਈਜੇਰ
 ਹੇਸੇਜੇਇਯਾਭੇਦਫਿਰੀਮਗਥਚਨਭੁਇਓਓਬਿਗਵਾਸੇ
 ਇਯਾਤੀਨਗਜਾਭਤੇਸਤੁਸਰੈਬਚਨਨਆਵੈਕਾਮਾਤੁਮਰੇ
 ਲੇਸੇਕੋਪਕਾਮੇਰੀਬੁਧਸੁਰਾਮਾਨੀਪਤਾਕਹਿਓਸੁਦਪਤਤੁਸ

१५४
 ਤਿਗੁਰਪੁਰਨਮੋਹਿ। ਤੇਰੀਬੁਧਿਤਾਵਲੀਮਤਿਗੁਰਗੰਢਾ
 ਹੋਇ। ਅਮਤੁਮਸਤਿਗੁਰਬਚਨਲਗਤੁਪਾਵੈਬਿਸਰਾਂਮਾਧ
 ਨਵੂਠਾਇਹਜਾਨੀਓਮਤਲੇਭੀਭੂਹੋਇ। ਫਾਰਦਿਵਸਜੀਵ
 ਨਬਨਾਕਹਿਅਮੇਰਸਮੋਇ। ਪੁਤ੍ਰਨਬੋਲਾਭਾਵਨਮਨਮੈ
 ਠਹਰਨਨਹਿ। ਬਾਦੀਆਤੁਸਨੀਹੋਇਬਹਿਅਪਤੁਬੁ
 ਝੀਅਹਿ। ਸਿਫਾਅਪਕਤਬਬਾਦੀਆਪਰਨੀਜੁਤਬਿ
 ਲਖਾਇ। ਪੁਤ੍ਰਲਗਾਇਠਵਲਜਮੈਕੋਦਿਨਬਫੁਡੀਮਾਇ।
 ਵਸਹਜਾਰਕਮਾਇਕੇਨੁਲਾਮਨਅਭਿਮਾਂਨਾਲਗਾਖੀਦ
 ਪਨੋਦਤੁਬਪਗਾਪਤੁਪਗਾਅਨਾਸਿਗਲੀਏਪਰਲੋਗਸ

ਬਾਇਆਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿ। ਮਾਰਗ ਪੂਰ੍ਵ ਕੇ ਸਿਰਕੈ ॥
 ਇਆਉ ਪਰਿਚਰਨ। ਪਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮਾਜਰੀ ਏਏ ਪਰਆ
 ਇਆ। ਪੁਤ੍ਰ ਸਦੇ ਬਿਸਿਰੁ ਰੀ ਮਲਾ ਬਡੀ ਭਾਇ ਭਗਤ ਕਰੀ।
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੈ ਗੁਰ ਛਰ ਛਾਰਾ ਤਨੁ ਚਲਾਈ। ਬਾਦੀ ਆਥੇ
 ਲਿਆ ਪਿਆਨ ਸਿੰਘ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਭਾਤ। ਲੀਨਾ ਬਚਨ ਮਮ
 ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਪਰਗੁਆ ਵਿਖਾਤ। ਅਬ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕਿਉ ਪੁਵੈ ਸਤਿ
 ਗੁਰੇ ਹੋਇ ਦੁਆਲਾ ਸੇਉ ਪਾਵਤ ਵਰਾ ਸਿਤ ਮੇ ਪਰੇ ਹੋ ਪ੍ਰਸਾਲ
 । ਗੁਣੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਗੀ ਮਿਲਦੇ ਮਿਲਨ ਗੁਰ ਸਰਨ। ਬਰਨ
 ਲੇਖੇ ਸਤਿਗੁਰ ਗੋਸਿ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਧਰਨ। ਉਤਰੇ ਭੋਜਨ ਭੂ

ਇਸੁਖਗਤਿਤਭਏਇਨਤੀਨਾਪੁਤ੍ਰਸੰਗਕਰਜੋਰਸਿਖਬਖ
 ਸਾਵੈਸੁਤਭੀਨਾਬੀਜਭਲਾਪੂਰਨਪ੍ਰਾਬਿਖਭੂਲਨੀਜੁਪ
 ॥ਵਿਪਾਯੋਇਸੁਪਾਕਰੇਕਾਂਮੀਵਿਪਲਿਹਮਮੁਧਾਹਸੋਬੇਲੇ
 ਜੀਵਨਗਤੀਏਖਤਪੁਰਖਅਲੇਖਾਗੁਰਨਾਨਕਤੁਮਰੇਗੇ
 ਸਿਪਨਾਮਿਲਕਰਿਭੇਖਾਨਾਨੁਤੁਮਗਾਪਿਭਾਪਿਤਭਲੀਕਮਾ
 ਈਕੀਨਾਤਬਪੁਛਾਜਬਗੁਰਬਲੇਪੁਛਿਆਭਾਯੋਈਨਾਹ
 ਸੋਬੇਲੇਸਤਗੁਰਪ੍ਰਭੁਦਸਵਾਹਮਗਏਗਾਤੁਮਪਲਏਗੇਏ
 ਹਕੇਤੋਪੁਛੇਸੀਏਗਾਪੁਛਾਪਿਆਰੇਬਚਨਪਨਪਰਾਅਮਾਨੀ
 ਤੇਰਾਨਾਨੇਤੁਮਹਮਗੁਰੂਤੁਮਿਲੇਮਿਲਦੁਵਡੇਮੇਗਾਹਮ

੧੫੫

ਭਾਨਮਿਲਦਕਾਤੇਗਪੁਤ੍ਰਿਵਿਦੇਖ। ਹਿਰਦੇਪੇਗਤਬਹਮੈਅਬ
 ਪੁਛੋਬਹੁਘੋਖ। ਤਬਮਮਸੁਦਤੇਸਿਖਨੈਪੁਛਾਬਦਨਬਿਲਾਸ
 ।। ਪਿਆਨਸਿੰਘਕੀਵਦਨਗਤਭੁਈਸਿੰਘਦਾਸਲਾਧਨਪਾਇ
 ਆਭੂਮੀਗਤਾਅਇਪੁਛਿਅਮੋਹਿ। ਬਦਨਲੀਆਬਦੀ
 ਵੇਦੀਆਤੁਮਰੀਵਸਤੈਹੋਯ। ਤੁਮਰਸਿਦਕਤਬਹਮਕਰਾ
 ਪਾਇਖਰਲਅਪਰੇਕਾਜਗਨੇਤਤਹਮੇਪਲਾਗਾਰਜਤਨ
 ਭੁਮਗਕੇਲਾਸਿਤੂੰਪੇਮੀਏਕਸਮਪੁਤ੍ਰਬਾਦੀਆਜਗਤਿ। ॥
 ਬਸੇਵਾਕੀਭਾਵਨਾਸਤਿਗੁਰਕਰਗੀਪਾਤਿ। ਪੁਛੁਸਿੰਘਕਿਮ ॥
 ਭਾਗੀਏਤੂੰਸਿਰਮਲਹਮਪਾਏ। ਦਫ਼ਦਦਿਸਐਸਤੂੰਗੀਅਵ

ਰਨਦੁਜਾਗਾਇ। ਬਿਸੰਤਰਪੁਛਾਹੇਤਕਰਪਰਿਦਰਿਦੁਹੁਇਦੁ
 ਗ। ਪੀਛੇਤੇਪਜੀਪੁਛੇਮਮਤਾਕਰਹੇਚੁਗ। ਤਬਸਤਿਗੁਰਗਸ
 ਕੈਕਰਿਅਪਰਜਾਈਓਜਾਂਸਿਖਾਕਰਕਸ਼ਾਪਸਾਦਿਕੋਪ
 ਤਿਆਨੰਦਤੈਲਿਖਾ। ਦੁਕੈਕਸ਼ਾਪਪਤ੍ਰੇਸਿਖਨਪਾਂਚਨਦੇਇ
 ॥ ਪੰਚਗੁਰਕੇਭਾਗਦੇਕਰਅਰਦਾਸਕਾਭੇਇ। ਅਰਦਾਸਰ
 ਪਿਤਯੋਜਾਨੀਓਕਿਅਕਰਹੇਤਬਮੰਤਾ। ਜਪੁਪ੍ਰਯੋਗਅਰਸਿ
 ਧਤਾਸਭਅਰਦਾਸਸਿਪਸੇਤਾ। ਸਿਖਵਟਜਗੁਰਪਰਮਕਾਸਤਿ
 ਗੁਰਦੇਵੈਲਾਭਾ। ਬੋਲਬੁਲਾਵੈਸਿਗਤੀਦੇਇਕਸ਼ਾਪਕੀਸਾਭਾ।
 ਤਾਂਬੋਲਸਿਪਗੁਰੂਜੀਦੇਸਗਮਾਰਕਠਨ। ਸਭਅਰਦਾਸਕਾ

੧੫੬

ਭੇਦ ਕਰੁ ਜਿਉ ਸਿਖ ਨ ਸੁਖ ਸਦਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲੈ ਸਿਖ ਸੁਨਿ ਕਰ
 ਕਨਾਹ ਪਸਾਇ ਨਾਹਿ ਆਵੈ ਸਿਖ ਤੇਗੁ ਨ ਦਾਦਾ ਫਲ ਆਦ
 ॥ ਸੁਖ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਖੁ ਦਿਵਸ ਮੈ ਸਿਤ ਸਾਪ ਮੁਖ ਜਾਪਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਪਭੇ
 ਕਾਜ ਸਰਸੁਦ ਅਰਦਾਸ ਕਾਲਾਪਾ ਪਰਮ ਬੀਜ ਅਖੰਡੁ ਬਿਸਮ
 ਫਲ ਪੂਰਿ ਤੁਤੀਨਾ ਕਸਟਗਰ ਬੋਲੀ ਫਲੈ ਗੁਰ ਪੂਜ ਸਮੁਜੀਨਾ
 ਅਨੈ ਭੋਯੈ ਪੀਤ ਭੁਗਵਨ ਸੁਮੈ ਗੁਰ ਸੇਸ ਦੀਨਾ ਖੁਵੈ ਬਾਲਕ
 ਤੁਸਟ ਪੁਸਟ ਦਸਵੀ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਤੀਨ ਗਭੁ ਕੀ ਪਸੁਤਰੀ
 ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਪਰਚਾਸਾ ਬੈਠਨ ਮੈ ਪਸਾਇ ਮੈ ਪਹਿਰਨ ਮੈ ਗੁਇਰੇ
 ਗਾ ਖੋਲਨ ਮੈ ਜੀਵ ਮੈ ਲਕਹਿ ਸਿਰ ਮਹਿ ਕਹੀਏ ਅਰਗਾ ਪਤ੍ਰ

ਤੋਰਸਨਾ ਢੇਤਗੁਰਪਾਹਿਲਮੈਗੁਰਪਾਰਮੇਲਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ਟੁਸਟਭਾਜੈਸਿਖ
 ਗਾਜੈਪੰਦ੍ਰਵੀਸਸਤ੍ਰਪਾਰਮੇਲਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ਬਾਜੀਪੀਠਸਿਖਅਰ
 ਲਮੇਲਾ ॥ ੧੫੯ ॥ ਮਿਗਟੁਸੁਮੇਲਗੁਇਸਸਤ੍ਰਪੇਲਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਤੁਵਪ
 ਸਾਇਦੁਖਦੁਰਸੁਖਆਵਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ਆਗਕਾਸੇਜੋਗਵੈਕਾਯਾ
 ਘਟੈਸੋਗਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਮਿਲੈਮੰਤ੍ਰਸਤਿਗੁਰਮਹਿਤਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਹੋਇਕਾਜ
 ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਪਯੁਗਾ ॥ ੧੬੪ ॥ ਗੁਰਮੇਲੀਦਾਸੀਪਾਈਯੇਸੁਖ
 ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ੧੬੫ ॥ ਰਾਖਾਮੇਰਾਜਿਦਕਪੁਰੀਕੁਗਤਿਛੋਰੀਕਾਅੰਧ
 ਗੁਰਗਖੇਘੋਧਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਰਾਜਾਕਾਮਿਲਾਪਾਸਗਈਗੁਰਅ
 ਪਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈਮੇਘਦੁਰਭਿਖਵੈਮੁਖਗੀਨਮੇਖਾ ॥ ੧੬੮ ॥

परमकाहुंडुतधीबधमीआहुपतधिगु॥२१॥मावरावी
 कुलाबधमागुवडलुल॥२२॥बुखसबजाहिंगिपडनमुपु
 हि॥२३॥मनमेवदसाजडिगुवधमा॥२४॥वगीगुबुअव
 दामडीमसुनैमिधडिडलुहिंगिअवकुधमगरीदवीमडिगु
 रुपवीपहिंगि॥२५॥साधीपुगीगैहिंगि॥बलैदुगगुबुजी
 १५॥बगैमिधवतिलगामडिगुवअपुलमहिंगि॥जेनी
 अवलववतारवीकपुमिधममहिंगि॥१॥गीलैतमैधगल
 बलैअतपधपडजहिंगि॥दुमृधपैमहिंगिआबुबैपवैमगीदी
 पहिंगि॥२॥मिदैडैडीमसुधपीमहिंगिअवदामकवलेहिंगि॥

ਪੈਤੀਗੁਰਪਾਸਾਗਕਰੈਵੈਪੈਪਸੁਕੀਵੇਇ। ਛੁਤੀਅਰਦਸੇ ੧੫੮
 ਇਭਾਵਨਾਅੰਤੁਭਾਵਨਾਦਾਇਕੇਜਾਸੈਤੀਵੇਲਬਾਗਫਲੇ
 ਅਫਲਸਫਲਵਹਿਸੇਸਾਅਠਤੀਮਨਮੁਖਉਠੇਸਨਮੁਖਵੁ
 ਕੈਨਵੇਗੇਅਰੰਭਾਪ੍ਰਵੇਸਉਲਾਲੀਅਚਲਸਿਪਵਸਤਅ
 ਸੰਭਾਖੇਤੀਚਾਲੀਅਸਾਨਵਾਪੇਕਾਅਸਾਨਾਏਕਤਾਲੀਉ
 ਆਅਖੰਡਾਬ੍ਰਹਮੰਡਾਬੈਅਲੀਵੇਬ੍ਰਹਿਪਤਿਪਸਤਗੁਰਸਿ
 ਪਾਉਤਾਲੀਸਤਗੁਰਟੇਕਰਖਾਇਖਾਵੇਸਿਦਕਸਾਖਾਉਤਾਲੀ
 ਗੁਪਤਿਕਾਮਿਅੰਤੁਜਾਮੀਸਫਲਜਾਨਾਪੈਤਾਲੀਪਰਬਾਹਰ
 ਟੀਤਉਤਜਾਗਪ੍ਰਵੇਸਜਾਵੈ। ਛੁਤੀਅਲੇਖਾਰਦਮੈਪ

ਰਸਲਬੇਗਲਕੁਗਤਿਪਤਿਪਾਲਿ। ਸੈਭਾਲੈਪਜਾਨੈਆਕਰਖਦੇ
 ਕਰਾਖਤੁਏਕਾ। ਆਠਾਲੈਰੋਗਜੁਰੇ। ਸਤਿਗੁਰਸਾਂਤਿਸਿਖਕੇ॥
 ਨਾਗਤਿ। ਚਿਨੈਪੰਜੇਅਰਦਾਸਮਿਲੇਦਿਛੁਰੇਕੇ। ਆਵੈਗੁਰ
 ਜਾਲਮਜਾਨੈਜਗਆਲਮ। ਪੰਚਾਸਦੈਛੁਲਕਸਾਈਕੀਦਰ
 ਬਾਰਦਿਛੁਬਿਗਾ। ੫੦॥ ਬਾਜਜੀਗਗਰਬਖਸੀਅਸਿਗਾ।
 ੫੧॥ ਗੁਰਦੀਨਾਗਦੇਸਾ। ਸੁਫਲਾਕਮਮਾਨਅਦੇਸਾ। ੫੨॥
 ਤੇਪਨਚਿਤਫਿਓਮੈ। ਦਰੀਆਉਬਿਭੁਪ੍ਰਵਾਹਮਨਅਸਾਗਾ। ੫੩॥
 ਅਸਤੀਕਾ। ਚਹਿਰਦਾਸੁਖਸਾਰਾ। ੫੪॥ ਦਿਆਗਕੀਛਿਤਮੈ
 ॥ ਅਰੰਭੁਤ੍ਵਦ੍ਵਿਪਾਲਸਿਖਕੇਨਿਗਲਾ। ੫੫॥ ਬੈਧਨਮੈ॥

ਹੁਆਬਿਰੋਪਸਿਖਕੋਸੋਧ॥੫੬॥ਮੇਰੀਮੈਦੇਖਤੁਖੁਲਾਸਸਿਖ
 ਕਾਰਜਸਮਾਲ॥੫੭॥ਕੀਰਤਨਕੀਸਤਿਗੁਰੋਕਾਉਚਾਰਨ
 ਮਠਲਸੁਦਾਹੇਅਪਾਰ॥੫੮॥ਬਿਘਨੀਮਦਾਵੈਜੀਦਸਿਖ
 ਉਮੰਡੁ॥ਵਿਰੋਧੀਰੁਕੈਦਿਉਡੁ॥੫੯॥ਜਾਪਮਿਲਨਮੈਮਨੋਦੈਅ
 ਪੀਨਸਿਤਮੇਲਫਲਪੀ॥੬੦॥ਸਾਠਅਰਦਸਾਮੰਗਲੀਦੀਨੀ
 ਬਿਸੇਕੁਰਸਿਖ॥੬੧॥ਤੇਰਭਾਦਸੈਸਾਠਲਾਐਸਸਿਖਨਦਿ
 ਖਾ॥੬੨॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥ਬਿਲੇਵਾਹੁਰੁਜੀ॥੭੬॥
 ਇਕਸਠੇਮਨਸਾਲੋਹਿਮੇਰਾ॥ਤੁਮਰਾਖੇਜਗਦੇਰਾ॥ਬਾਸਠੇ
 ਗੁਰਪਦਬਿਸਾਮਠਹੇਮਮਪਿਆਨਾ॥ਦੋਸਠੇਤਰਨਕੀਤਰਨ

੭੫੬

ਇ॥ ੬੩॥ ਏਸਠੇ ਚਾਕਰ ਪਾਰਨੈ ਮਨ ਮੈ ਦੁਪੁਰਾ ਦਿਨ ਰੈਲਾ॥
 ੬੪॥ ਪੈਸਠੇ ਅਮਾਨ ਸਚਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗਇ॥ ੬੫॥ ਏ
 ਸਠੇ ਅਮਲ ਸੁਖ ਦਾਇ॥ ਤਨ ਸੁਖ ਛੁਗਇ॥ ੬੬॥ ਮੇਠਰ ਗੁਰੂ
 ਕੈ ਸੇਠਰ ਮੇਲੀਖਨੈ॥ ੬੭॥ ਮੁਲਖ ਮਾਲਕ ਸੁਖ ਕਾਤਾਲਕ
 ਦਿਵਾਨੈ॥ ੬੮॥ ਸਿਦਕ ਸਾਬਤ ਭਾਵ ਆਗਾਭਿ ਪਿਆਨ
 ਮੈ॥ ੬੯॥ ਅਗਨ ਸੁਰਦੁ ਪੁਸੇਗ ਪੂਰਾ ਸੰਤੁ ਵੇਲਾਈ ਮੈ॥ ੭੦
 ਸੁਖ ਸਾਠ ਦਿਨ ਰੈਨ ਆਠ ਨਿਤ ਮੈ॥ ੭੧॥ ਪਾਲਕੀ ਪਾਲ ਸਿਖ
 ਸਦਾ ਸੁਖਾਲ॥ ੭੨॥ ਪਪ ਪੇਲ ਤਰਕ ਡੇਲ ਪੀੜਨ ਮੈ॥ ੭੩॥
 ਬਰਨ ਕਾ ਆਗਮ ਅਤਿ ਲਜਲਾਗਾ॥ ੭੪॥ ਸਿਰ ਸੁਖਦ

ਕੀਲਾਜਬਿਰਦਤਵਸਾਲ। ੭੫। ਸਿਖਸਖਸੁਤਸਿਖਮ ੧੬੦
 ਸਿਖਮਾਰਾਪਿਆਨ। ਸੇਵੈਸਿਖਨਿਜਰੁਪਕੋਸਿਖਸੁਖਾ
 ਕੀਖਾਂਨ। ਸੁਨੇਬਿਸਿਭਰਕੇਡੀਆਨਿਤਗੁਰੂਤਿਪਾਛਾਪ
 ਨੇਹੈਬਖਸਾਸਕਲਸੁਖਸੰਪਤਰਤਰਤਰਾਛਾ। ਮੋਰੇਸਿਖ
 ਯਾਜਾਨਕੇਨਰਨਾਰੀਗੀਅਲੇਤਾ। ਬਾਦੀਗੁਰਕੀਸੁਰਕੀ
 ਰਤਰਗਨੀਰੇਸੁਢੇਤਾ। ਜਾਮਨਈਐਨਮਪਿਆਈ
 ਏਪਾਰਕੀਕੀਜੈਕਾਗ। ਏਨਾਏਲਸਾਢੇਲਾਇਕਮਨਸੀ
 ਕਟਗਾਰ। ਮਨਕਾਮਾਰਨਸੁਗਮਹੈਤਨਕਥਾਏਆਇ।
 ਸੁਪਬਿਗਾਰੀਕਾਰਗੁਰਦੇਖਛੋਡੀਏਬਾਇ। ਮਾਲਲਾਲ

ਅਰਸਾਲ ਮੈਲਾ ਪਚਾਲ ਵਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਕਰੁ ਬੁਕਾ ਮੈਨ
 ਦਿਗਾਇ ਗਿ ਸਿਖ ਕਾ ਸੁਵਾਲਾ ॥ ਐਡਾ ਕੈ ਰੂ ਬੈਨ ਨ ਕੈ ਆਬ
 ਰਾਮਨਾਇ ॥ ਵੇਖੁ ਖਇਨ ਸਿਬ ਚਰ ਪੁਟੂਲ ਸਿਪਦ ਅਗਇ ॥ ਨ
 ਰੀਕੀ ਮਾਨੈ ਨਗੀ ਬਾਲ ਨ ਕਰਨਾ ਮੀਤਾ ॥ ਡੋਲੇ ਨਾਹਿ ਮਨ ਜੁਪਮੈ
 ਨਿਰਦੁਖ ਕਰਨੀ ਰੀਤਾ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਆਤ ਬਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ਚ
 ਰਨ ਪਾਹਿ ਲੀਵੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਵਾਕ ਸੁਨਿ ਸਿਖ ਕਹੈ
 ਬਾਸੇਇ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਲੋਵਾ ਪਗੁ ਬੁਝੀ ॥
 ੨੨ ॥ ਜੇਨ ਸਿਖ ਬਗਲਾਹਿ ਹੁਵੈ ਨ ਸਿਵ ਕੀ ਮੇਲਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪਾ
 ਹਿਲ ਚਰਨ ਕੀ ਸਿਖ ਬਤਾਵੈ ਖੇਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲ ਸੁਣਾਇ

ਆਸੁਨੇਬਿਸੇਬੁਰਗੀਤਾ ਬਚਨਬਿਸਵਾਸੀਐਵਨਾਮੇਪਦਰਬੇ ੧੬੧
 ਪ੍ਰਿਤਿ। ਦਸਅੰਤਾਰਗੁਰੇਕਸਮਜਿਵਿਯਾਨੇਸੇਮੇਗਾਏਕ
 ਦਸਗੁਰਗਿਬਜੀਬਾਦੀਸਤਿਗੁਰੇਗਿ। ਪੇਇਰਮਾਲਤਬ
 ਗੁਰਗਿਬਪਾਹਿਲਲੇਵੈਦੇਇ। ਸਿਦਕਸਮਾਲੈਕਰਕਤਾਗਬ
 ਟੈਅਤਿਬੀਲੇਇ। ਨਾਮਪਰੈਸਤਿਗੁਰਕਪੈਤੁਕਗਿਆਰਦੇ
 ਮਾਨਾਪਤ੍ਰਸਿਰੇਅਖਰਪਰੇਪੁਨਿਪੁਨਪਰੇਸੁਜਾਨਾਆਸਗੁ
 ਰੂਕੀਮੰਤ੍ਰਸਿਖਕਾਜਸੇਸਾਰੀਕੀਨਾਬਿਲਗਾਰੀਬੀਸਿਖਕ
 ਰਕੀਨਿਆਦੇਮਸਕੀਨਾਜਗਛੁਡੈਖੰਡੇਚਰਨਪਾਹਿਲਸਿਖ
 ਸਾਰਾਪਾਹਿਲਖੰਡੇਐਜਿਹਚਰਨਨਪਾਹਿਲਪਾਰਾ। ਚਰਨਪ

ਗਿਲੀਖੰਡੇਈਏਸਿਖਕਾਨਾਤਾਮਾਨਾ ਜਗਨ੍ਹੇਵੈਤੁਗੰਗੰ
 ਕਰਹੁਦੈਤੋਅਪਨੀਸਾਨਾਉਸਦਦਿਦਮੈਭੇਦਨਾਭੇਦਨ
 ਪਿਤਾਅਰਸੁਵਨਾਤਿਉਸਿਖਜਾਏਕਤਾਪਾਹਿਲਭੇਦਨਤਦ
 ਨਾਬਡੇਲਪੂਕੇਭੇਦਨਾਹਿਸਿਖਜਾਲੇਵੈਸਿਖਾਬਰਨਜਾਤਿ
 ਕੇਦੁਰਪਰਮੈਸਾਸਿਖਸੁਲਖਾਏਵੈਲੇਵੈਪੀਤਿਕਰਖਾਵੈਕ
 ਰਜਦਵਾਇ। ਸਿਖੀਪਦਜੇਦਗਾਕਰਠੇਰਨਕਤਰੁਪਾਹਿ।
 ਨਮਕੀਪੀਤਿਨਾਮਜਪਨਾਮਰਮੈਦਿਭਪਾਂਦਾਨਾਮਉਪਦੇਸੈ
 ਨਾਮਸੁਖਸਪਾਸਾਢਲਾਨਾਮਾਜੀਵਨਜਾਕਾਪਰਮਹਿਤਭਲ
 ਨਾਗੁਰਕੀਰੀਤਾਭੁਜਨਜਾਕਾਦੇਹਹਿਤਰੋਧੈਬੈਰਾਗੀਮੀਤਾ।

ਜਿਉਗੀਪਦੇਸਜਾਇਨਿਤਮਾਰਗਆਸਾਤਿਉਆਤਮ १੬੨
 ਹਿਤਆਖਰੈਰਗੀਏਚਿਤਉਦਾਸਾਜੁਨਸਪਾਚਿਤਲਾਇ
 ਕੈਦਲਨੇਕੇਰੀਪੀਤਿਮੇਭਏਜਬਲੈਗੋਲਨਨਕੇਰੀ
 ਰੀਤਿਏਭੈਰਗਗਤਿਕਰਦੇਨਾਆਵਨਜਾਇਅ
 ਪਨੀਵਸਨਆਪਮੈਸਮਸੁਪਨੇਮਿਲਦਾਇਆਭਇਅੰਤ
 ਜਿਉਨੀਦਮੈਆਤਮਜਾਨੇਭੁਗਇਏਹੀਜੇਗਕੀਰੀਤਏ
 ਮੇਭੁਗਕੀਬਨਾਇਪਾਂਚਅਰਦਾਸਾਜੇਗਕੀਸੇਹੀਸਾਏਤ
 ॥ਉਂਝਲੀਪ੍ਰਦਅਪਨਕੇਸਤਿਗੁਰਗਪੇਚੇਤਾਅਨਯਦਉਠੈ
 ਫੂਨਕਾਰਸਤਿਗੁਰਨਾਂਮਚਿਤਾਰਗੁਯਪਿਆਨਗਾਰੁਪਆ

ਨਏਬੀਲੀਜੈਪਚਾ। ਭਾਰਪਦਾਰਬਾਰਬਰੁਪੰਜਵੀਏਅ
 ਰਦਾਸਾ। ਪੂਰਨਪੂਰੀਪਾਇਗੋਛੇਵੀਛੁਫਮਪਕਾਸਾ। ਸਤਵੀ
 ਸਰਨੀਅਗਇਪਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰੀਪਾਇ। ਅਠਵੀਮਾਲਾਏ
 ਰੀਏਸਤਿਗੁਰਸਦਾਸਪਿਅਗਇ। ਨਾਵੀਨਿਤਗੁਰਸੇਵਨੇਨਰਕ
 ਨਿਵਾਰਨਜੋਗਾ। ਏਸਵੀਏਗਪਨੋਈਏਸਤਿਥੇਰਿਮੈਂਗੇਗਾ।
 ਸਿਖਾਭੁਮਨਕੀਜੀਏਬੁਧਗਾਖੀਏਠਉਗਾ। ਰਾਖਾਸਤਿਗੁਰਸਿ
 ਖਕਾਜਿਉਅਭਾਰਹਿਤਅਉਗਾ। ਬਾਈਬਿਹਾਏਗੁਰੁਬਿਗ
 ਤੋਰੇਗੁਰੁਨਿਬਾਗਾ। ਬਭਨਮਾਨਹਿਤਪੰਦਵੀਵੀਨਾਸਤਿਗੁਰ
 ਰਾਗਾ। ਨਾਨਕਦੇਇਕਲਕੀਰੈਭੈਸਬੀਸੀਸਤਾ। ਬਿਤਨਿਏ

ਬਿਤਸੁਪਗਯਇਗੀਪੁਬਕਲਕੰਤਾ ਤੇਵੀਤਰਗਮਗੁਰੂ ੧੬੩
 ਕਾਏਵੀਕਟਗੀਸਿਧਾਪੰਤਵੀਪਤਿਸਿਉਗੁਰੂਪਾਰਿਛੁਰੀ
 ਗੁਰਗਿਗਬਿਧਾਏਕਸਉਅਰਯਸਕਰਜਉਬਰਸੀਕੇਏ
 ਖਾਗੁਰੂਗਵਾਵੈਸਿਖਕੇਪਾਵੈਗੁਰਪਦਮੇਖਾਜਬਉਤਰੇ
 ਤਬਸਿਖਪਰਦਸਸਦੇਪੀਗਤਿਪਾਇਸਿਅਰਯਸੀਅ ॥
 ਜੇਗਯੇਤਾਕੇਪੁਜੇਪਾਇਸਿਖਸੁਖੀਸੋਹੋਇਗਾਸੇਅਰਯ
 ਸਕਰਗਿਸਤਗੁਰਗਿਤਦਸਦੇਪਦੇਇਸਿਖੀਜੁਗਤਿਰ
 ਤਗਿਸਾਗੀਪਰਪਨਛੇਰੁਕੈਨਿਯਲਗੁਰਪਦਸਰਗਾਬਾ
 ਲੀਸਤਗੁਰਕੀਪੜੈਕਾਵੈਜਨਮਮਰਨਾਸਾਖੀਪੁ

ਗੋਪੀ ॥ ਬਿਲੋਦਾਗੁਰੂਜੀ ॥ ੭੮ ॥ ਕੁਦਨਾਮਸਿਖ
 ਕਿਉਕਰੈ ॥ ਮੂਏਬਪਕਿਉਰੇਦਨਪਰੈ ॥ ਬੁਰੇਕਰਮਤੇਆਪ
 ਬਲਾਇ ॥ ਸਗਲਕੁਟਿਬਸੁਭਮਾਰਗਪਾਇ ॥ ਫਲਨਬੇਈ
 ਅੰਨਬਪਾਗ ॥ ਤਿਨਕਾਸਟ ॥ ਅਰੁਭੰਮਨਿਵਾਰ ॥ ਕਰਜਨਦੇ
 ਈਨੀਚਉਡਾਲਾ ॥ ਵੇਸੁਨਗੀਰਿਨਨਿਸਾਲਾ ॥ ਕਾਹੁਜੇਤੁਗ
 ਰਾਨਹਿਮਾਭੂ ॥ ਅਪਨੀਰਹਿਤਮੂਲਨਹਿਛੁਡਾਏ ॥ ਦੁਰਜਨਸੇਤੀ
 ਪੀਤਨਕਰੈ ॥ ਹਿਰਦੈਰੇਲਕਾਂਅਪਰਹੈ ॥ ਫੇਮਾਰਗਮੈਬੈਠਨ
 ਹਿ ॥ ਦੂਟਾਬਾਜਨਮੰਜੀਲਾ ॥ ਚਿਰਪਸਾਸਪੈਇਆਪਾਪ
 ਇ ॥ ਦੁਆਂਤਨਸੇਨਪਦੰਤਰੇਤਾਇ ॥ ਪਾਵਤਬੇਰਹੈਬਕਬਾ

੯੬੪
 ਇ। ਭੋਜਨ ਪੀਛੈ ਭੋਵੇ ਜੋ ਬਾਪ। ਰਿਵੈ ਜੈ ਨ ਕਬਹੂੰ ਚੁਰਾ ਆਗੇ
 ॥ ਲਖ ਮੀਨ ਸਦ ਹਿੰਦੁ ਪਾਗੇ। ਮਗ ਮਹਿ ਜੈ ਨਾ ਰਹਿ ਮੈ ਭੋਜਾ ਮ
 ਲਮੁੜ ਨ ਮਗ ਮੈ ਰੋਜਾ। ਬਾਇ ਬਿਪ ਕਉ ਪਾਇ ਨ ਛੁਵੈ। ਅੰ
 ਨ ਭੁਗਾਤਿ ਕੀ ਨਿਦ ਨ ਭੁਵੈ। ਰਹੈ ਇਕਾਂਤ ਬੈਠ ਕਰ ਪੰਜਾਨਾ। ਹਿ
 ਰੈ ਗੈ ਨੈ ਨ ਚਿਤ ਵਨ ਨਾਨਾ। ਖਾਂਸਰ ਨਾਰੀ ਪਰ ਕੀ ਬੁਰੀ। ਹਾਜ਼
 ਦੂਤ ਕੀ ਮੈ ਵੀ ਛੁਰੀ। ਸਕਲ ਰਾਜਾਗਤਿ ਨ ਜੀ ਰਹੈ। ਮੈ ਬਨ
 ਅਪ ਕਥੇ ਬਨਹਿ ਕਰਹੈ। ਸਿਖਲ ਦੂਤ ਅਨ ਭਿਅਸੀ ਸਿਖ।
 ਕਾਲਾ ਸੂਕਾਤਿ ਆਗੇ ਅਗੀ ਮਖ। ਪਰ ਕੀ ਗਮਤੀ ਨਾਰੀ ਛੁਰੀ।
 ਜੈ ਅਪਨੀ ਇੰਦ੍ਰਿਯੈ ਛੁਰੀ। ਦਿਭੁ ਨ ਸਿਤ ਕੀ ॥ ੧੬੪ ॥

ਅਸੁਆਸਿਦਾਚਿਤਨਤੁਯੋ। ਖਗਤਰਦਰਯਗਥਾਸਤਿਗਥੈ
 । ਰੈਨਦਿਨਾਨਿਜਤਤੁਵਿਚਾਰੈ। ਗੀਏਦਿਰਗਜਗਤਕੇਅਸ ०
 ਰਾ। ਏਯਪਾਨਗੁਣਆਤਮਤਿਆਗ। ਸੁਨਕਰਿਸਾਸਤੁਗ
 ਰਬਗਵਾਵੈ। ਕਾਪੁਦਸਤਸੇਨੇਨਛਾਯੋ। ਪੀਰਜਸੇਬਿਦੁਗ
 ਰਪਦਾਵੈ। ਸਾਜਸਾਜਸਬਸੇਛਿਟਕਾਵੈ। ਵੀਸੈਕੁਪੀਸੁ
 ਮਤਕਾਬੋਪਕਾ। ਪਾਨਅਪਾਨਕੀਗਤਿਕਾਸੇਪਕਾ। ਬਧੀਬੋਰੇ
 ਜਨਨਪਿਖਾਇ। ਮਾਨਬਧਾਈਅਪਨੀਨਾਗਿ। ਕੁਸੁਤਕੁਤੁ
 ਜਸੁਨਾਰੀਸੇਤੁਗਾਇਨਕੇਤੁਯੋਮਾਨਅਪੋਰੇਗਾ। ਖਲਕੀਮ
 ਲਕੀਜਾ। ਪੰਗਤਿ। ਪੁਰਪਦਾਵੈਸਾਪੁਸੇਗਤਿ। ਏਦੁਭੁ

ਨਮੋ ਭਗਤੀ ਰਯੋ। ਕਰਨੀ ਭੁਏ ਫਾਤੁ ਨਿਕਰੋ। ਸਮਾਤੁ ਸਿਤ ਸਬ १੬੫
 ਨਕੋ ਰੋ। ਨਿਮਾਇ ਸਮੈ ਕੁਛ ਪਛਨ ਟੇਰੈ। ਭੁਗਨ ਕੀ ਕੀਰਤ
 ਨਿਕੀ ਜੋ। ਖਾਂ ਨ ਪਾਂ ਨ ਮੈ ਬਿਤ ਮਨ ਭੀ ਜੋ। ਸੁਪਾਤ ਰਬੇ ਗਰਮ
 ਤਿਸੁ ਪਾ। ਕਰਤਿ ਹੀ ਸਿਖ ਤੁਝ ਪਰ ਪਨ ਰੁਪਾ। ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ ਹੋ
 ਈ ॥ ਬੋਲੇ ਫਾਤੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ੭੮ ॥ ਪਿਅਨ ਸਿਪ ਗੁਰ ਸਬ
 ਵਪਰਈ ਨ ਸਬ ਪਰ ਬੋਲਾ। ਪਾਸੀ ਬੈਠਾ ਪੁਛਿ ਆ ਕਹੁ ਸਿਖਾ
 ਤੁਝੇ ਤਾ। ਪਿਅਨ ਸਿਪ ਗੁਰੁ ਕਮਜੇ ਬੋਲਾ ਬੁਝਨ ਰਸਾਲਾ।
 ਮੇਰੀ ਸਿਖੀ ਦਿਓ ਭਈ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪੁਣੇ ਦ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਜਗੁ ਦਿਨ ਸਹਿ
 ਫਾਤ ਮਕੀ ਆਸੁ ਨੀਏ ਪਕੂ ਦਿਅਲਾ। ਗਰਿਭ ਪਾਲ ਬੇਦਤ

ਕੁਸਮੇਕੋਕਰਨਿਗਲਾਸਾਤੁਦਿਨਾਦਿਨਪੀਛਿਮੈਯੀ। ਖੇਤਜੁਤਵ
 ਕੇਕਾਰਨਸੈਯੀ। ਗਲਸੀਬੀਨੈਦੀਆਖਜਾਨਾ। ਬਿਲਸਪਰਖਰੁ
 ਇਮਨਠਾਗਨਾ। ਪਰਮੈਆਇਕਜਾਗਰਦੀਨਾ। ਭਿਜਨਬਿ
 ਪ੍ਰਮਾਭਿਆਗਤਫੀਨਾ। ਗੁਰਕੀਵਸਵੀਗੁਰਗਾਏਦੀ।
 ਗੁਰਸਨਮੁਖਪਨਕੀਨਵਿਭੂਦੀ। ਤੁਮਰੀਵਸਤਕੋਯੋਸੈਕਾ। ਤੁ
 ਮਗੁਰਮਪਨੀਰਸਨਾਉਦਰਾ। ਤੁਮਰਸੇਦਾਨਫਾਇਹਆਵਾ।
 ਗੁਰਦਸਵੰਪਤੁਪਦੀਨਚਨਾਵਾ। ਮਸਤਕਦੇਕਗਾਇਆਮੈ
 ਤਬਯੀ। ਚਿਰਕਰਮਤਬਪਨਸੋਕਰਯੀ। ਪ੍ਰਮਾਭੁਲਾਇਹਸਿ
 ਖਪੈਸਨਮੁਖ। ਤੁਮਰੇਚਰਨਨਾਇਆਗੁਰਮੁਖ। ਵੇਰਾ॥

ਕੂਕਮੂਕਸਿਖਕੂਕਦੂਖਬਿਜਨਥਾਨਤੁਪਿਲੀਨਾਗਿਰਪਰ १੬੬
 ਸਨਮੁਖਪਰਾਨਾਦੂਦਾਨਾਹੀਨਾਸਾਜਪਾਰੀਆਆਇਸਿਖ
 ਗੁਰਨਾਨਕਕੀਛੁਪੀਪਾਖੰਡੇਪਹਿਲਮਾਰਹਿਤੁਰਕਨਸਿਖੀ
 ਥਾਪਾਆਇਸਿਖਤੁਤੁਸਿਦਕਹਦਮੇਸੇਬਛੁਤੀਹੇਤਮੈਸਿ
 ਖਤਬਾਬਾਪਕਤੁਸਿਖਤਮਨਕੇਤਾਤਬਸਤਗੁਰਸਬੇਸਿ
 ਕਹੁਪਿਆਨਸਿਖਕੁਛਮਾਂਗਾਸਿਦਕਬੇਲਕਾਸਿਖਤੁਸਤੁ
 ਗੁਰਕਤੁਆਂਗਾਮਾਂਗਾਵਰਤਬਯਾਨਸਿਖਾਇਤਮੇਮਨ
 ਮਾਂਡਾਤੁਮਰੇਆਗੇਬਖਸਿਆਪਛੈਭਾਵਾਂਸਾਥਾਕਿਉ
 ਹੋਵੈਗਾਸਿਦਕਦਿਨਅਬੀਸਿਖਮੁਰਦੁਇਸਿਦਕਦੀਜੀ

ਏਸਿਥੋਨੇਇਹਦੀਜੇਮਨਭੁਇ। ਹਸਕਰਪੁਤ੍ਰਜੀਤਬਕਰਾ
 ਸਾਹਿਬਸਿੰਘਸੁਨਬਾਤਾਸਿਪਲਸਨਹੀਰਾਮੁਕਤਿਕਮੀਠੇ
 ਰਕੁੰਯਾਤਿ। ਹਮਰੀਤਨਕੀਸੁਰਗਤਿਅਸਤਿਰਾਇਹੁਇ
 ਯਾਇ। ਪੂਰਕਉਠਤਿਜਗਮਹਿਲਸਤਤਿਉਸਿੰਘਮਮਾ
 ਇ। ਸਿਵਕਦੀਆਵਿਭੁਤਾਦਈਦਈਦਿਦਾਪੂਰਾਦ
 ਤਸਿਪਮਮਤੇਜਵਪਿਥੈਠਤਮਤੋਮੂਰਾਸੂਰਪੁਰਸਬਕੂਰ
 ਤਜਿਦੁਰਦੁਰਭੁਬਨਮਾਹਿ। ਰਾਜਕਾਜਗਾਜਮਾਜਮਬਸਿ
 ਵਕਦੀਆਮੁਪਾਹਿ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਏਈ। ਬਿਲੇਵਾ
 ਗੁਰੂਜੀ ॥ ੮੦॥ ਏਕਬਾਰਗੁਰੂਜੀਪੁਤ੍ਰਤਿਵਿਸਨਾ

ਕਰਕੈ ਬੈਠੇ ਥੇ। ਤਾਂ ਲੋਗ ਨਰ ਨਾਰੀ ਨਾਹਿ ਦਿਲ ਲੋਗੇ ਮੇਰੇ। ਤੁਥ
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿ ਆਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾਤ ਕਮਾਪ ਦੇਖ ਕਰ ਲੋਗ
 ਵੇਦੇ ਜੈ ਨਸ ਦੇਰੇ। ਹੋਹਿ ਦਿਨ ਆਵੇ ਦੇ ਜੈਨ। ਤੁਹੰ ਜਿਸ ਕਿਸ ਦੇ
 ਲੋਨਾ ਵੇਦੇ ਜੈਨ। ਏਹ ਕਿ ਕੂਬਾਤ ਹੈ। ਤੁਹੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਕੁਈ
 ਜਗਤਿ ਤਮਾਸ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਕੀ ਕਿ ਆਪੀ ਤਾਰਿਗੀਠ
 ਹਰਦੀ। ਦੂਪ ਦੇ ਤਜਾਂ ਪੈਨ ਦੇ ਵਤੀ ਮਿਧਰਦੀ। ਪੂਜਾ ਦੇ ਵੇਦੇ
 ਤਾਂ ਪੀਤੋ ਸੋ ਹਰਦੀ। ਪੁਤ੍ਰ ਜਲਦੀ ਨਾਰਾਧਰ ਭੀਤਰ ਭਾਂਦੀ
 । ਦਾਂਤ ਦੇ ਇਜਜਮਾਂ ਨਦਿਜਗਲ ਕਹਿਭਾਂਦੀ। ਮਾਲਕ
 ਵੇਦੇ ਖਾਂਤ ਤਾਂ ਛਾਕਰ ਛਾਂਦਨੀ। ਹੋਮਖਟੂ ਪੁਰਖ ਨਾਹ ਦਿਲਮਾਂ

੧੧੭

ਵੀ। ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਰੀਤ ਸਬਗ ਮਨ ਆਵਦੀ। ਸਿਖੇ ਸਦੀ ਪੀ
 ਤਮ ਦਾ ਪੀ ਭਾਂਦ ਵੀ। ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਸੁਨੇ ਸਬ ਕਾਂ ਮਦੀ।
 ਨਿਦ ਨ ਗਟੁਲ ਦਾ ਨੇ ਤਸਿ ਦਕ ਗੁਰਪਾ ਮਦੀ। ਪਰ ਰਗਤਿ
 ਇਸ ਨਾਨਕ ਦਾ ਹੀ ਬਾਂਦ ਵੀ। ਅਸੇ ਪੋਗੇ ਮੇਧ ਪਦੀ ਪਦਨੰ ॥
 ਵਦੀ। ਤੀਜੀ ਪੈ ਅਗਨੇ ਤੇ ਸੇ ਮਜੇ ਤਮਾਵਦੀ। ਸੁਦਰਨ ਚੰ ॥
 ਵੀ ਅਰਦੂਪ ਤਾਂ ਬਾਏ ਇਸਾਂ ਮਦੀ। ਰਸਮਿ ਦੇਖ ਜਲ ਦਾ ਨਪ ॥
 ਪਰ ਨ ਜਾਂ ਮਦੀ। ਹਿਅ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਾ ਯਨਾ ਹਿਦੁ ਪਰ ਜੋ। ਤੀ
 ਜੈ ਮਲੇ ਛੁਸਨਾ ਨ ਦੁਤ੍ਰੇ ਕਾ ਰਜੋ। ਰਾਤ ਰਾਖ ਸੀ ਨਾ ਹਿਅ
 ਰਧੇ ਹੇ ਇਸਾਂ ਵਦੀ। ਹਿਸਾਂ ਸਬ ਕੀ ਪਾਪ ਜਲ ਕਾਲ ਨ ਜਾਵਦੀ

॥ ਇਹੀ ਨੇਮ ਕੀਰੀਤ ਨਾਇਕੁ ਜਨਮ ਕੋ ॥ ਪੁਆਜਗਤਿ ਕੋ
 ਪਾਰਸਰਬਤ ਅਰਮ ਕੋ ॥ ਹੋਰ ਕਪਟ ਕੀਰੀਤ ਜੋ ਆਲ
 ਜੋ ਜਾਲ ਕੀ ॥ ਅਰਪੇ ਕੇ ਹੀ ਜਾਲ ਨਾਮ ਸੰਭਾਲ ਕੀ ॥ ਸ
 ਭਿਰੁ ਰੋਇ ਇਹ ਆਲ ਬਿਤਰਹਿ ਚਕੀ ॥ ਸਚਾ ਜਗਾ ਬਿਉ
 ਹਾਰਤ ਜੈ ਸਬ ਕਰ ਕੀ ॥ ਭੁਈਤਰਨਾ ਸੁਰਾਮਤ ਮਾਸਾ ਵਿਸ
 ਨ ਕਾ ॥ ਰੋਇ ਅਮੈ ਪਜਾਨ ਵਾਸ ਨਹਿ ਸਿਸ ਨ ਕਾ ॥ ਏਹ ਜੁਗ
 ਤਿ ਵਰਤਦੀ ਆਲ ਰੋਇ ਵਰਤਦਾ ॥ ਜਗਤ ਮੇਲ ਪਰਕਾ
 ਰ ਦਿਲ ਕਾ ਪਰਚਦਾ ॥ ਯਿਉ ਢੋਪਨ ਸਤਰੰਗੇ ਜਠਾਰਾਂ
 ਢੁਕਿ ਕਾ ਲਾਤ ਨਹਿ ਕਛੁ ਬਿਚਤਿ ਉਹੀ ਏਹ ਮਾਯੇ ਸਉਰ

੧੬੮

॥ ਸਾਰੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਲੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਦਭਾ
 ਈਸਿਖਾ ਪੇਮੀ ਮੂਲ ਹੋ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ॥ ਜਾਂਤ ਪੇਮ ਪਵਾਹ ਬੋਲੈ
 ਖਸੇ ਨਰਪਾਦਤ ਬੋਲੈ ਉਤਾਰੈ ॥ ਕੇਰਨ ਕਸਿਪ ਪੇਮ ਬਿਨਾ ਪਯਨ
 ਰਾਗ ਸੁਭਾਤਿ ਕੇਵ ਪਾਏ ॥ ਸਿਖਾ ॥ ਠਾਰਿ ਜੁਗਿ ॥ ਪੀਨ
 ਹੈ ਸਾਸਤਰੀ ॥ ਦਿਨ ਸੁਦਨ ਬਿਭੂ ਬੋ ॥ ਬੋਲੈ ਉਤਾਰਤ ਵਿਸੁਦਾਪ
 ਤੁਹੀ ਪੇਮ ਬਿਨਾ ਮਰੇ ਕਸਿਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਪੁਲਕਤ ਬਾਤ ਅਨਾ
 ਹਵ ਬਾਤ ਸੁਭਲ ਨ ਮਾਰਿ ਕੇਵੇ ਤਪਾਨੀ ॥ ਤੇਰੇ ਹੀ ਭੀਤਰ
 ਭਿਖਮਾ ਪਨ ਸੈਲ ਕੇ ਅੰਤਰ ਪਾਵ ਕਭਾਨੀ ॥ ਏਕ ਹੀ ਭਾਖਤ
 ਸਾਂਝਿ ਨਾਖਤਿ ਤਿਉ ਤੁਹਿ ਅੰਦਿਓ ਤਨ ਪਾਨੀ ॥ ਜਾਂਲ ਕੀ

ਹਕੀਪਾਲਵਟੀਨਹਿਸਤਸਰੂਪਸੇਨੇਸਮਾਂਨੀ॥੨॥ ਏਹ॥ ੧੬੬
 ਸਤਿਰੂਪਪਰਮਾਤਮਾਸਬਖਦਰਗਬਿਅਪਾਗਜਿਨਜਾਂ
 ਤਾਂਕੇਅਨੇਦਐਰਨਜਾਨਤਅਪਾ॥੩॥ ਸਤਸੇਨਢੇਤਨ
 ਅਮਲਸ੍ਰਿਪਕਾਸਅਬਨਸਾਅਤਮਰਾਂਮਸੁਛੇਦਨਿਤ
 ਜਾਨਤਿਪੁਰਤਿਅਸਾ॥ ਵੀਸਤਿਜਗਜੋਸਸੇਸਿੰਗਬਿਪਿ
 ਅਸੁਤਕਾਤਾਸਾ॥ ਗਗਨਸੁਵਨਬਾਰੂਸਨਿਗਪਤਿਉਛੁ
 ਠਾਅਕੁਸਾਗਬਿਸੇਰੁਰੀਪਅਰੇਸਿਖਮਮਤੁਹਿਆਸਮਰੁ
 ਪੂਰਾਜੰਮਦਮਰਦਾਕਟੀਏਆਠਜਨਮਸਿਰਪੂਰਾਤਬਪੂ
 ਛੁਸਿਖਸੇਢਕੇਕੀਏਜਾਮੇਰਾਸਿਖੀਮਾਂਗੇਗਾਉਦਿਗ

ਰਾਗੁਦਾਸੁ ਉਤੈਗਾ ਬਿਨੈਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬਸਿੰਘਸਾਗੁਰੀ
 ਕਰਨੀਸਾਭਾਗੁਪਨਾਮਾਪਨਾਕਰਰਯੈਸਿਖਮਮਗਢਾਗੁਰ
 ਨਾਨਕਅੰਗਵਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਭੁਲਤੇਜਾਗਾਂਮਦਾਸਗੁਰ
 ਅਰਜਨਾਗਰਗਾਇਵਸੁਠਰੇਜਾਗੁਰਗਰਗਇਹਰਿਕਿਸਾ
 ਗੁਰਤੇਗਬਗਦਰਗੁਪਾਤਾਂਕਾਸੁਭਵਸਵਾਂਗੁਰੂਤੇਗਿਦਿ
 ਖਾਵਾਗੁਪਾਵੇਹੋਰਪਰੇਅਵਰਤਬਹਮਤੁਮਾਰੇਪਸਾਰੁ ॥
 ਵੀਪੁਰਨਕਰਨਕੇਕਰਯੈਜਗਪ੍ਰਕਾਸਾਗਮਦਾਸਪੁਰਾਮਤੁ
 ਮੇਗੁਰਦਾਸਪਤੀਜਾਮਿਲੈਸਲਾਹੀਹੋਇਤੁਮਬਾਤਬਨਾਵੈ
 ਵੀਜਾਗਾਂਮਦਾਸਪੁਰਜਨਮਪਰਉਨੀਸੈਕੇਮਾਂਦਾਵਰਸਭੁ

ਦਸਹਰਾ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਕਰੋ ਜਾਂਦਾ ਏ ਕਲ ਜੂਤ ਕੇ ਬੀਜ ਮੈਮ ॥ ੧੧੦ ॥
 ਇਜੇ ਦੇ ਮੁਹ ਏ ਕਾ ਅੰਸਹ ਮਾਗਾ ਦਹਰ ਅੰਸਹ ਨ ਮੈਗਾ ਸੁਖ
 ਲੇਕਾ ਬਿਨ ਸਬਰ ਸਕੇ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨ ਮਲੀਆ ਪੰਜਾਬਾ ਅ
 ਬਲ ਜੀਤੋ ਪਛਮਾਂ ਦੇ ਨਵ ਬਰਸ ਸਿਸਾ ਬਾਬਾ ਬਲ ਜੀਤ
 ਬਿਆਹ ਕਰਿ ਮੁਹ ਨ ਦਿਖਾਉ ਆਇ ਮੇਰੇ ਦੁਸ ਮਨ ਸਬ
 ਹੋ ਨਿਦੀ ਬੈਠੇ ਆਇ ਨਿਗਮ ਬੋਧੀ ਰਬ ਅਪਕਤਾ
 ਤੀਰਥ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ਦਿਲੀ ਦੇ ਜੰਛੂ ਕੇ ਜੰਮੇ ਮਾਛੇ ਬਾਪਾ ਬ
 ਰੂਜਤ ਨਤੇ ਬਿਆਹ ਤਿਸ ਬਿਛਰੀ ਲੇਵੇ ਮੇਲਾ ਬਖਸਿਪਿ
 ਛਲੀ ਬਿਖਮਤਾ ਕਰੋ ਮੈਸਾ ਪੇਲਾ। ਏਪਈ ॥ ਸਕਲ

ਕਥਾਤੁਰਿਭਾਖਸੁਨਾਉ। ਤੇਰੇਮਨਸੀਦੇਹੀਮਟਾਉ। ਬੁਰਬਖ
 ਸਸਿੰਘੇਰਾਮਕੋਰਪੀਛੈਖਤੀਮੇਰਾ। ਦੂਜੇਜਨਮਕਾਂਸੀਮਰੈ
 ਆਵੈਮਮਜਨਮੈਕੋਰਾ। ਸਬਯਨਕਪੂਲੈਕਰਕੈਪੇਤ। ਭੁਗ
 ਭੁਗਾਵੈਰੋਸੁਰੇਤ। ਜੇਜੇਪੰਥੀਮਜਾਦੀਮੇਰਾ। ਤਿਨਕੋਜ
 ਮਪੁਰਕੀਨਨਿਹੇਰਾ। ਮਰੈਸਬੀਸਰਦਾਰੀਦਾਗ। ਝੇਝੇਮੁਸੁ
 ਜਬਾਂਪੈਰਾਰਾ। ਬਾਂਧੋਬਾਧਮਾਰਸਿਖਾ। ਕਰੈਕੋਰਤੀਪਚੀ
 ਭੁਲਿਖਾਝੇਅਮਾਨਪਰੀਯਲਮਾਂਤਾ। ਸਿਪਦੇਹਚਾਮੇਨ
 ਨਸਾਂਵੁ। ਤਬੈਪਗਤੀਮੇਰਾਸਭ। ਤੇਜਤਾਨਪਨਲੇਵਾਖੜ
 ਮਸਿੰਘੇਰਾਸਤਾਨਵਾਂਨਵੈਪੂਆਕਛੁਕਾਲਾ। ਤਿਨੀਸੇਥੇ

ਭੀ ਤਰੇ ਸੁਰਦਾਸ ਤਨ ਪਾਲਾ ਠਾਗ ਭੁਗਤਿ ਅਹਿ ॥ ੧੭੭ ॥
 ਗਾਤਾਂ ਦਿਨ ਦਿਲੀ ਆਵਾਂ ਮਾਰਾ ਮੇਰੀ ਸੇਗਤਿ ਸਿਰ ਦੁਖ ਪ
 ਵਾਹਾ ਤਥੈ ਫਿਰੰਗੀ ਪੁਜਾ ਦੁਖਾਵਾ ਚਾਕਰੀ ਤਿ ਮਮ ਪੰਥ ਸਿ
 ਵਾਰੇ ਗਾਤਾਂ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਕਲਾਸ ਵਾਰੇ ਜਪ ਪੀਥਿ ਨ ਭੁਭ
 ਰਾਜੁ ਪਾ ਮੇਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਫਿਰੰਗਾ ਸੁਪਾ ਬੇਬ ਦੇ ਸਕਰ ਜਾਗਿ ਫਿਰੰ
 ਗੀ ਗਾਜੈ ਗੋਤ ਬਮੋਰ ਕੁੰਜੀ ਗੀ ਬਿਲਾ ਸਿਖ ਕੁੰਜੀ ਗੀ ਨ
 ਮਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਮਝਾਵੇ ਸਿ ਆਮਾ ਜਸ ਬਲੇ ਗਇ ਅਪਦਿ
 ਆਲਾ ਚਿਦੇ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰਨੀ ਭੁਲਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਸਵਿਖੀ
 ਵਰਤਣਾ ਨਾ ਰਿਮ ਲੇਛੀ ਪਰ ਕੀ ਸਰਤਣਾ ਗਲ ਕਾਮੁ

ਲਸੀਸਿਵੈ ਸਰਦਾਰਾ ਤਾਂ ਪਰਗਤ ਮੈਕ ਮਗੁਵਾਰਾ ਜ਼ਾਰਦੁਕੇ
 ਸੁਤੋਇਉ ਤੁਝੀਗੀ ਬੇਦ ਅਰਜ ਮੈਲਿਖਾਤੁਰੀਗੀ ਗਜਿਉ ਅ
 ਜਤਿਤਿਉ ਤੋਵਗੁਬਲੀਆ ਭਾਦਾ ਸੁਦੇਵਰਤੋਜਿਉਤੁਲੀ
 ਆਗਾਨਾਰਠਿਰਿਗਦਭੇਗੈ ਸਿਖਏਕਾ ਤਾਂਇਨਸਿਪਚਾਰਜ
 ਕਾਮੇਕਾ ਸੁਨਬਾਤੁਤੁਵਰਤੋਯੋਈਗਇਸਕਰਨੀਕੇਯੋਯੋ
 ਕੋਈਗਗਿਅਨੀਪਿਆਨੀਗੁਨੀਪਨਾਢਾ ਨਮਜਪਤੁਪਰਮ
 ਰਮੈਅਯੁਗਕਾਸੀਯੋਅਰੁਨੁਰਿਗਪੁਰੇਗੀ ਸਰਕਪਾਰੀਦਾ
 ਮਜੁਰੇਗੀ ਸਬਦਰਚੈਰਮਪਰਅਵਤਾਰਾ ਕਾਮਭੇਦਾਰ
 ਮਨਨਉਸਾਰਾ ਤੁਹਤੁਰਮਾਰੀਐਸੀਓਗਾਨਾਰੀਢਾਨਕਬ

ਪੁੰਨੇਗਾ ਜਨੈਗਾ ਮੁਹਕੇਈ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਸੁਤਇ ਕਪਾਟਲਾ १੭੨
 ਇਆਗਾ ਜਪੁਤ ਕੇਵੁ ਜਾਇਆਗਾ ਜਪੁਤ ਕਾਨ੍ਹ
 ਮਪੁਰਨਿਕਸਾ ਮਰੇਗੇਗਾ ਸਿਮੇਰਾਇ ਜਨਮ ਪਰਜੀਤੋ
 ਜਿਨਿਸੇਗਾ ਮੇਰਾ ਭਾਗਰਜੀਤੈ ਕਸੀ ਗਰੁਦ ਸੇਵਕੀ ਬਾਹੁ
 ਰਾਸੀ ਗਜੇ ਬਕਨਗਰ ਭੁਪਾਇਓਈ ਮੇਰੇ ਸਿਖਸਮਲੈ ਸੇ
 ਈ। ਏਅਦੇ ਸਲੇਵ ਗਿਸਰਗੇ। ਪ੍ਰਬਤ ਮਾਹਿਪਾਲ ਸਮ
 ਰਾਗਾਤ ਜਾਰਤੀ ਨਕੇਸਕੇ ਅੰਦਰਾ। ਪੁਮੇਪਾਲ ਸਾਪਾਵਤੁ
 ਤੇਵਰਾ। ਪੀਲੀ ਕੀਲੀ ਲੇਵੈ ਸਿਖਾ। ਅਸਮ ਭਾਰ ਬਰਨਕੇ
 ਰਿਖਾਇਤਾ ਅਰਾਨੀ ਸਰਕੇਪਾਰਾ। ਸੰਬਤ ਬੀਤੈ ਗਿਰੀ

ਤੇ ਬਾਨ ਦਾ ਰਾਹਿ ਆਨ ਵੈ ਠੋ ਜ ਪੁਰ ਬੀਜਾ ਰੈ ॥ ਗੁਜਰ ਸੂਰ
 ਜ ਨਾਮ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਮੇਰ ਪਰਚਾ ਕਰ ਦੂਰ ਰੰਗੀ ॥ ਗਿਲ ਜੈ ਸੁਸ
 ਲੈ ਰੋਗ ਰਠਿ ਰੰਗੀ ॥ ਖੜੀ ਸਿਪਾਹਿ ਪਾਇ ਕਮੇਰਾ ॥ ਘਾਇ ਅਸੀ
 ਘੋਜਨ ਮੈਗਾ ਫੁਰਾ ॥ ਰਾਜ ਨਗਰ ਚਿਉ ਚਿ ਨੀ ਪੂਰਾ ॥ ਕਿਲ ਕਪੂਰੀ
 ਠਿਰ ਜਾਉ ਤੂਰਾ ॥ ਜਨਮ ਕੁਮ ਮੇਰੇ ਪਟਲਾ ॥ ਵੇਖੇ ਗਾਜਿਉ
 ਰਾਤੀ ਸੁਪਨਾ ॥ ਕਾਹੂ ਦੇਸ ਵਾਸ ਲੈ ਭੇਦਾ ॥ ਕਾਹੂ ਨਿਯਾ ਚਿਉ ॥
 ਜਸ ਮੇਟਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਜਗੰਦਰਾ ॥ ਕਰੀ ਠਕੀਰੀ ਦੇਸ
 ਸਿਵਾਏ ॥ ਸੇਸੇ ਦੇਸ ਰਾਜ ਪਰਜੀਤਾ ॥ ਵਪੈ ਬਾਲ ਸਾਲੇ ਕਪ
 ਤੀਤਾ ॥ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਲਖੈ ਨਾ ਕਾਹੂ ॥ ਮੇਰੇ ਦਿਖਾਉ ਰਦਾਜਿਉ

ਰਾਹੁ। ਵੀਰੁਗੀਰੁਜੁਜੁਸੁਖਿਨਮਾਸਿਪਤਮਦਾਨਾਬੁਪਜਾ
 ਮਾਸੁਪਸਾਪਿਬੁਰਗਸਿਪਦੇਰੀ। ਪਦਲਨਗਰਜਨਮਰੁ
 ਸੇਰੀ। ਕਾਪੂਕਗਲਗਆਗਲਬਾਤ। ਸਬਸਿਪਨਕੇਰੁ
 ਲਾਸੁਗਤ। ਤੁਰਕਚਾਕਰਮੇਗਾਬਾਲ। ਜੀਤੈਪਸਚਮਮ
 ਮਗੁਇਚਾਲ। ਯਾਬਿਪਭੁਪਨਮਪਜਮੇਗਾ। ਤੇਗਦੇਰਸੁਪ
 ਨਿਸਸਾਂਦਸਦੇਗ। ਜੇਕੇਸਿਪਪਜੈਉਠਪਤ। ਕਲਕੈਦੇਖ
 ਨਬਿਆਪੈਤਾਤ। ਜਾਗਿਆਪਨੇਢੇਰੇਸਿਖ। ਤਿਕੇਦੀਖੈਰੁ
 ਤਭਦਿਖ। ਸਕਲਸਿਪਦੈਤਿਪਕਾਂ। ਰਮਗਦਰਸਨਤੁ
 ਮੇਰਿਆ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਏਈ॥ ਬੇਲੇਦਾਗੁਰੁਜੀ॥੮੩

ਤਾਂ ਬੁਲਕੇ ਹੋਇਆ ਸੇਰੇ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੂਕ ਹਿਆ ਭੁਲ
 ਲਿਆਇ ਕੋ। ਫਾਰ ਪਤੀਆ ਦਿਨ ਫੜੈ ਸਿਖ ਉਜੈ ਨੀਨੋ ਬੈ
 ਲਾਇਆ। ਲਿਆਵੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤਿਵੀ ਕਰੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿਖ
 ਲਿਖਤੁ ਤਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਇਆ ਸਿਖ ਬੇਟੇ ਸੁਪੇ
 ਜ਼ਾਰ ਪਏ ਸਾਹਾ ਜਗਨੀ ਭੁਟ ਪਰਿਖੁ ਸੀਧੁਆ ਉਸਕੀ
 ਜਨਾਨੀਆ ਸਿਖਦੀਆਂ ਸਤੁ ਮੈਂ ਬੁਲਾਂ ਸੰਗਾਰੀ। ਪੰਜ ਮੈਂ
 ਵਰਮਾ ਲੇਕੀ ਪੁਜਾ ਦਈ ਪੁਸੀ। ਭਲਦੀ ਬੇਰਗੁਰੂ ਜੀਓ
 ਹਜ਼ਰ ਮਦਨਵੰਤੀ ਸਿਰਚਰਨਾ ਪਰਪਰਾ ਪਗਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਈਆਂ। ਲੁੰਬੂ ਕੇ ਭਰਨ ਹਟਾਇ ਰਹੇ ਪਰ ਭਿਰਮਾ ਜਾਨੀ ਹੋਈ

ਗਾਇਸਕੇਬੋਲੇਅਬਕਿਕੁੰ। ਤੂੰਸੇਰਗੁਰੂਕਾਪਰਦੇ १੭੪
 ਦਾਯੋ। ਲੈਦਾਨਹੀ। ਤੇਰਾਪੁਰਸਾਰਾਟਹਲੀਅਹਿਦੇਗਾ।
 ਅਗਲੈਜਨਮਪੁਲਤੈਨੂਦਿਤਾਸਾਧਤਸਿਖਪੂਆਗਿਰਖ
 ਜ਼ਾਲੈਬੂੰਜਾਣਾ। ਤਾਬੋਲੀਮੇਜਨਾਹੋਇਗੁਰੂਕੇਬੋਲੇਉਸਨਾ
 ਕੇਗੁਰਬਖਸਸਿਪਈਰੰਨਾ। ਪਛੁਤਾਵੇਗੀਪੁਤ੍ਰਨੁਸੁਰਾ
 ਵੇਤੇਰਾਪੁਰਖਦਾਜਾਂਮਾਤੀਦੀਦਾ। ਤਾਂਸੀਰਾਜੀਪੁਈ।
 ਮੇਨਦੀਦੂਜੀਮਥਾਟੇਕਿਆ। ਤਾਂਗੁਰੂਕੇਰੁਪਕਾਹੀਰ
 ਹੋ। ਸਿਰਹਲਾਇਆਸਬਮਥਾਟੇਕਹਿਦਾਪੁਈਆ।
 ਤਾਂਪੀਛੇਤੇਗੁਰੂਜੀਸਨਲਗੇ। ਖਸੀਦੇਖਕੈਮੈਪੁਛਿਅ ०

ਜੀਪਤਿਸਾਗ।ਹੁਕਮਕਿਊ।ਬਲਨਪੁਆਮਦਨਾਸਿਖਦੀ
 ਲਨਕੇਤੇਰੀਸਿਖਦੀਹੋਇਗੀ।ਜੁਵਾਲਾਲਗਰਾਜਦੀ
 ਆ।ਜੀਵਦੁਬੇਰਾ।ਸੁਨੀਗਰਾਤੁਸਦੁਗਾਇਆਅ
 ਤੇਸੇਦੀਦੇਖਲਭਾਗੁਰੂਕਿਆਮੈਨੁਨਾਬਖਸੀਤੁਕਿਆਭੁਲ
 ਹੁਦਤਾਬਖਸੀਗੁਰਬਖਸੀਸਿਪਹੋਵੈਗਾ।ਦੂਜੀਲਨਕੇਰੀ
 ਸਿਖਦੀਸੇਬੀਰਜਵਾਲੀਫੁਜੀਅਰੇਪਗਾਨਲਾਗਮਨਾਬੇ
 ਲੈਆਦਰਦੀਆ।ਪਰਦੇਹਮਸਲੀਸੇਦਿਆਹੋਗਾ।ਕ
 ਰਤਾਰਕੀਨੇਤਪਰਸਿਦਕਕਾਫਲਰਦਸਿਪਕੇਸੇਦਾਸਾਨੀ
 ਰੀਕਾਰਕਰੈਗੇ।ਫੇਰਹਿਦਵਾਲੀਜਨਮੈਗੀਰਜਪੁਤਦੀ।

ਸਿਖਮਰਏ ਕਰੀ ਜਨਮੈ ਕੇ ਸੋਇ ਪਨੁ ਬਖਸੀ ॥ ਦੁਖ ਸਖ १੭੫
 ਛੀਨੀ ॥ ਅਵਗਧ ॥ ਅਲਵਦੇ ਲਾਯੋ ॥ ਤਮੈ ਨ ਬੋਲ
 ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ਬੋਲੇ ਵਾਗੁ ਬੁਝੀ ॥ ੮੩ ॥ ਰ
 ਤਿਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋਏ ਸਦੇ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬੁਲਾਏ ॥ ਅਤੇ ਕਈ ਸਰਬ
 ਵਰ ਬਲ ਭਗੁਣੀ ॥ ਅਸੁਖੀ ॥ ਅਵਰ ਸਬ ਬੁਲਾਇ
 ਪੁਛਿਆ ॥ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਭਾਈ ਸੁਣੀਓ ॥ ਏਹੁ ਸੁਪਨਾ ਕਿਸੇ
 ਤੇ ॥ ਅਵਦਾਯੋ ॥ ਰੁਸੀ ਸਿ ॥ ਅਲੇਖੇ ਢੇਰ ਦਿਖਾ ਲਖ ਕਿ
 ਉਲਗੀ ॥ ਅਤੇ ਪਗਲੇ ਗਾਗੇ ॥ ਪਗ ਕਿਉ ਪਰਏ ॥ ਜੇ ਨਾ ਛੀ
 ਤੇ ਪਿਛੋ ॥ ਬੁਕਦੇ ਕਿਉ ਜੇਨਾ ॥ ਰੁਕ ਬਿਗੋਰ ਬੋਲਦੇ ਕਿਉ ਜੇਨਾ

॥ ਅਟੇਕੀਤ ਵਨ ਕੀ ਪਿਛੁਤੀ ਆਦਿ ਕਿਉ ਜੋ ਨ ਦੇਯੈ ॥
 ਕਮਾਨ ਕਿਉ ਟੇਕਾ ਦੇਯੈ ॥ ਅਤੇ ਤਮਾਨੁ ਕਿਉ ਛੁਹਾਯੈ ॥
 ਨਾ ਅਤੇ ਦੁਆਦਸੀ ਨੋ ਕਿਉ ਕਥਾਹਿ ਕੀਨੀ ਪੜਦੇ ॥
 ਏਹੁ ਨ ਕੇ ਛੁਵਰਕਿ ਆਪਿ ਆਇ ਸਕਲ ਚਸਮੰ ਨਭੇ ॥
 ਵਪਟੇ ਨਾਗੀ ਭਾਗਾ ਪੂਰਮ ਨੀਦ ਪੀਛੈ ਪਏ ਜੀਵ ਕਲਾਹੁ ॥
 ਟਟਾਬਾ ਟੁਰੇ ਸੁਫਲਿ ਸਤੁ ਜੋ ਤਕੇ ਨਰਕ ਸਾਚਾ ਭੂਠਾਇ ॥
 ਤਨੀ ਬੁਝੀ ਗਿਅਨ ਦੇਣਾ ਪਰਤੁ ਮਹੀਸੁ ਦੁਆਬਲ ਭੁਕ ॥
 ਲਸਪਾਪ ਫਲ ਭੋਜਤ ਪਤਨੀ ਪੀਤਾ ਚੰਦ ਉਠਾਇ ਰਿਖ ॥
 ਨਾਦ ਕਉ ਕਾਮੀ ਵਸਤੁ ਮੀਤਾ ਗੁਣੀ ਅੰਗ ਨੂਜਾਨ ਵੀ ॥

ਸੁਪਠਤੁਰਦਰਈਸਾਮੀਤਪਾਂਗਸਰਨਗਤੀਗੋਰੁਲਾਗਜੁ १੭੬
 ਖਸੀਸਾਸੁਖੀਅਤਿਤਮੰਤ੍ਰਕੋਨਾਸਰਨਕੇਰੇਤਾਜੁਕਦੀ
 ਏਹਤੁਰੇਤੁਰੇਜਾਤੇਕੀਨਾਏਤਾਗੁਰਦਾਸਦਾਸਪਰਸਤਿਤੁ
 ਰੂਅਗੀਮਟੈਤੁਮਸਰਨਾਤਵਨਰਿਪਾਥਿਨਅਧਿਮਤੀਬੈ
 ਲਤਪੀਤਕੀਹਰਨਾਸੈਨਪਤਕਪਿਤਾਇਗੀਪਰਮਬਰ
 ਤੀਜਾਨਾਗਨਪਤਅਧਿਮਨਈਏਅਤਿਤਵਨਕੀਕ
 ਨਾਸੁਖਾਸਿਪਟੈਕਾਰਕੀਸੈਤਨਈਗਿਵਿਗਾਗਾਏਬਲਾਇ
 ਦਜਾਜਾਸਕੈਅਦੈਮਮਦਿਗਸਾਰਾਕਲੁਆਤੁਰਕਸਰ
 ਜਜਬਰਾਭੂਮਪਰਛਾਇ।ਜੁਠਕਾਇਜਪਮੰਤ੍ਰਬਲਾਪਿ

ਵੂਕੇਪਛੁਜਾਇ। ਸਕਲਪਾਪਜੇਤੂਮਦੇਹਰਿਪੈਗਏ। ਫੇਰਿ
 ਯਾਕਲਮੈਤੁਨਰੀ। ਸਗਨਨਗਰਿਕੀਸ੍ਰੁਤਕਥਦਾ। ਨਾਨ
 ਕਜਾਂਤੁਮਦਿਅਲੋਹਿਸਕਲਦੇਖ। ਮਟਜਾਇ। ਸਿਕਰਬਿ
 ਲੁਰਦਾਰਦਬਿਪ੍ਰਮਜਮਿਲਕੁਬਜਾਭਿਲਾਇ। ਕੁਪਾਧੁਏ
 ਸਤੁਗੁਰਕਯੋਲਨਕੇਗੁਰਬਖਸਸਿਘਾ। ਤੂੰਕਿਉਬੋਲਤਨ
 ਹਿਅਬਕਾਨੀਹੋਗਮਮਸਿਗਾ। ਤੁਮੈਬੋਲਾਸਮਵਕੈਮਨ
 ਪਚਭਾਤੁਮਚਰਨਾਜੀਤੀਕੇਕਿਅਥਸਸੀਕਰਤਾਤੁਮ
 ਚੀਸਗਨਿਅਠਪਾਰਕੀਏਸਟਾਰੈਨਾਮਚਪੋਪਜਾਨਾਨ
 ਬਯਮਾਰੀਕਥਕਰਤੁਮਰੇਗਮਗਾਗਿਅਨ। ਸੁਨੇਜਾਹਿਥਸਿ

ਅਸੁਨਿਪੁਸੈਤਬੋਕਗਕਰਜੋਗਪਟਉਡਆਰਨਲਿ १११
 ਮੁਖਕਹੀਏਸੀਗਤੋਤੋਗ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ ॥ ਬੋਲੋਵਾ
 ਹਿਰੁਬੁਝੀ॥ ੨੫॥ ਬੋਲੋਤਰਪੁਰਾਇਆਲੋਹਇਜਨ
 ਮਯੋਨਭ੍ਰਮਜੀਵਾਸਿਵਾਵਸਏਕਾਂਤਚਿਤਲਖੈਭ੍ਰਮੈਸੁ
 ਪਨੀਵਾ। ਤਾਰਾਗੁਰਪਤਨੀਭੁਗੀਚੰਦਕਲਖਾਏਖਾਪ
 ਰਨਾਰੀਪਰਜਨਅਪੀਲੋਗਦਿਖਾਇਚਿਲੇਖਾਰਮਲਖ
 ਨਮਿਰੀਆਗਏਵਿਛੁਰੇਦੋਨੋਭ੍ਰਾਤਿ। ਨਿਸਰੋਭੋਪਗਨੀ
 ਧਰੀਮਿਤ੍ਰਕਗਨੀਬਾਤ। ਭਿਅਨਮਿਲੇਪਰਚਾਪਗਨ
 ਦੁਰਦੀਨਾਤਬਏਗ। ਰੋਭੋਪਰਦਸਤਾਰਫਲਪਾਵੇਨਿਰਦ

ਖਦੇਗ। ਭੁਤ ਜਾਤ ਭੁਤ ਪਰਜਿ ਤੇ ਸੁਰ ਦੇਖੀ ਮਟਵਾਇ। ਭੁਤ
 ਦੀਏ ਸੁਧ ਕਾਇ। ਗੁਣ ਪੀਛੇ ਸਭੀ ਬਨਾਇ। ਪਾਪ ਗਸੈ ਜਬ
 ਆਨ ਕੋ ਤਿਸ ਕਰੈ ਬਿਪ ਆਨ। ਬਿਨਾ ਬਲਾਏ ਬੋਲੀਏ ਜਾਂ
 ਬਿਪਤ ਲੀਨ ਮਾਨ। ਆਦ ਅੰਤ ਰੇਟੀ ਗਾਹੀ ਦੇਵੀ ਪਤ੍ਰਿ
 ਤੁਰੇਨ। ਬੇਦ ਚਿਕਤ ਤੇ ਪਰਮ ਵਾਨ ਏਕ ਪਛਾਤੀ ਲੀਨ। ਸ
 ਗਾਹੇ ਇਸ ਬਸੁਰ ਮੇ ਦੇਵ ਦਾਨੈ। ਗਿ। ਰਨ ਸਤ ਨ ਕੇਸ ਅਨੈ
 ਕਰੈ ਟੰਕਾਰੀ ਕੋ। ਅਜ ਮੇਰ ਸਾਹੀ ਕੀਨ ਕਾਉ ਛੁਡਿਤ
 ਦਿਜ ਮਾਂਝ। ਪਕਸ ਸੁਵਾਵੈ ਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟ ਬਝਗੰਡਾ। ਪੀ
 ਰਮ ਲੇਛੀ ਬੈਠ ਕੈ ਕਰਿ ਆਦਿ ਰਬੈ ਠਾਤਿ। ਤਮ ਕਤ ਮਰੂ

ਸਦੁ ਮਪੀਦਤਦੀਨਅਦਾਇ। ਅਤਵਿਸੁਦ੍ਰੁਗਨਗੁ ੧੧੮
 ਨ੍ਰੁਬਿਪ੍ਰਾਥੀਪਦੁਇ। ਚੈਨਅਮੰਤਕੋਟੀਪਸੀਮਲੀਮ
 ਲੇਛੀਪਾਇ। ਤੁਗੰਬਿਪਸੁ ਤੋਗਪਦਸੁਦ੍ਰੁਗਨਦੀਨਾਪਥ
 ਨਾਇ। ਮਚਨਕਾਲਨਭੁਸਬਦੁਇਗੋਕਰੁਤੀਨਜਯਾ
 ਇ। ਸਗਲਪਾਪਜੇਭੂਮੈਬਸੈਅਇਪਦਮਾਂਡੁਸੇਤ
 ਬਕਤਕੋਲਗੋਕਥੈਨਪੁਜਕਰਾਂਡੁ। ਅੰਨਪਿਅੰਇ
 ਨਬਿਦਿਆਪੁਖੈਸੇਬਾਦੀਜਗਮਾਂਗਿ। ਦੁਗਰਿਦਆ
 ਰਬਲਨਾਸਗੁਇਆਪਦਾਇਗਰਿਅਗਿ। ਰਜਨਾਹੀ
 ਤਿਆਗਨਬਨੈਤਜੈਗਡੁਕਭੇਗ। ਬਿਗਰਬਿਅਗੀ

ਅਰੁਣਤ੍ਰਿਅਤ੍ਰਿਅਗੈਕੁਲਅਰਗਾਸਿਭਸੇਖਜਲਅ
 ਸੁਦਹੁਇਨਿਗੁਰੇਕਰਅਪਵਿਤ੍ਰਾਸ੍ਵਾਨਸੁਪਦਜੁਠਾਅਲ
 ਪਪਟਬਿਪਾਜਲਅਸਿਭਾਐਸੇਬੇਦਪੁਰਾਨਸੁਦਸੰਕਰ
 ਮਲਨਨਯੋਗਾਸ੍ਵਤਾਸੁਨਨਰਕਪਸੁਗਾਨਕੁਲੀਨੀਯੋਗ
 ॥ ਪੰਥਰਚਮੈਪਰਮਹਿਤਪੁਜਾਦਾਨਨਪਾਇਲੋਭਬੰਧ
 ਮਾਨਤਨਹੀਸੁਕਰਜੇਨੀਪਾਇਗਦਿਵਸਰੈਗੁਰਵਰਨਭੁ
 ਜਕੁਲਕੀਕਰਹੈਕਾਰਾਪਾਪਵਿਤ੍ਰਾਗੈਸਿਖਮਮਸਾਖੀਸੁ
 ਨਉਪਕਾਰਾ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ ॥ ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੂਜੀ
 ੨੬॥ ਏਕਬੋਰਗੁਰਸਿਭਿਅੰਜਨਮਹੁਆਫੁਟੇਸਿ

٩٩٤

ਮਰਮਾ ਕਰਤਾ ਪੁਕਮ ਪੁਕਮ ਮੈ ਤਬ ਕਲੰਯੋਗੇ ਗਥਾ ਰਾਜ
 ਤੁਮਾਰਾ ਬੇਰਾਮ ਮੈ ਪੰਥ ਕੇ ਸਾਥਾ ਜਗਨਨਾਥ ਦੀ ਠਉਰ
 ਮੁਹਤੂ ਆਰਕਾ ਮੈ ਰਨ ਛੋਗਾ ਕਾਜੀ ਦਿਸਨਾ ਥੇ ਕੂਰ ਮੈ ਪਰ
 ਮਨਿ ਵੇਗਾ ਤੈਸੇ ਤੁਮ ਮੁਹਰਾ ਪੀ ਚਿਸ ਚਾਲ ਕਰੇਗਾ ਕਾਜਾ ਸੁ
 ਗਲ ਲੋਗ ਮੈ ਜਾਨਿ ਚਿਸੇ ਰਤੁ ਮਾਰਾ ਰਾਜਾ ਤਬ ਰਮਾ ਮੈ ਸੇਕ
 ਰਿਅਗਤਿ ਤੁਮ ਕੇ ਕਰਨੀ ਸਿਧਾ ਬਿਲੀ ਕਰਨੀ ਨਾਹਿ ਕੋਰ
 ਰੇਨਾ ਮਕੀ ਬਿਧਾ ਕਲਾ ਕਰਾ ਵੇ ਬਾਪ ਸੁਤ ਨਾਹਿ ਪੁਰਖ ਕ
 ਜੁਪਾ ਭੈਨ ਮਾਇ ਕੋ ਛੋਰ ਕੇ ਗੇਹ ਨ ਪਾ ਲੈ ਸੁਪਾ ਸੁਤ ਨਾਹੀ
 ਸੁਸਰਾ ਭੁਜੈ ਸਾਸੁ ਤਜੈ ਜਮਾਤਾ ਏਕੁ ਭੁਜੈ ਭੂਪਤਿ ਭੁ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਾਉਪਾਏ ਸਾਹਿਬਾ ਸੁਦਨੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਾਉਪਾਏ ੧੮੦
 ਗੁਪਤ ਕਾਰਿ ਉਪਕਾਰੀ ਸੁਦਨੇ ਗੁਪਤ ਕਾਰਿ ਉਪਕਾਰੀ
 ਰੁਜਨੈ ਨਾਰੀ ਭੁਲੈ ਕੈਨੇ ਆਜਨ ਨੀਦੁਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮਝਾਵੈ
 ਬਾਪ ਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਸੁਭਾ ਸਿਖ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰੂ ਕਉ ਅੰਨ
 ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਖਾਧਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਕਾਸਾ ਦੁਖੀ ਖਾਵੈ ਰੁਚ ਬਹੁ
 ਭੁਭਾਇ ਪੀਤ ਬੋਰਖੁ ਸਮਝਿ ਬਚਨ ਉਦਰ ਭੁਭਨ ਕੇ ਕਾਜ
 ਨਾਰੀ ਮਿਲਨਾ ਭੋਗ ਭੁਭਿਗੁ ਗਿਯ ਜੀਏ ਸਾਜਾ ਬੇ
 ਵਧੇਰ ਤੇ ਬੇਵਧਰ ਭੂਮ ਬੇਢੰ ਤੇ ਛੁਡਾ ਘਰ ਬੇਢੈ ਬਨੀਏ
 ਸਕਲ ਸੁਦ ਬੇਰਤੇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਭੂਖੇ ਮਰਤੇ ਕਾ ਮਧਿਨ ਭੁਗਵਾ

ਕਰੈ ਭੁਖਾ ਜਾਣਾ ਧਾਂਪਿ ਕਰਤੇ ਸੁਰਸੀ ਮਗਛੁ ਲਿਖਿ ਕਹਾ
 ਏਕਾ ਲਿਗਾਨ ਕੇ ਐਸੇ ਕਰੈ ਸਿਤ ਸੰਗ ਕੇ ਭਾਗਾ ਆਪਸ
 ਕੇ ਅਵਰਨ ਨਰਕ ਕਰਨੀ ਬਨੈ ਨਲਾਗਾ ਲਿਗਾਨ ਕੇ ਐਸੇ
 ਠਗੇ ਕਥੇ ਗਿਆਨ ਕੀ ਬਾਤਿ ॥ ਸਿਰਪੁ ਨੈਨ ਨ ਜਲ ਸੁਦਤ
 ਕਪਟੀ ਅਪਕ ਸੁਗਤਾ ਗਾਰੁ ਗਿਰਦੈ ਰੇ ਰਿਕਾ ਸੁਭੁਗਾ
 ਤੇਗੁ ਗਰੁਤਾ ਜਗਾਂਦਾ ਗੁਰੁ ਬਿਖਨ ਬਹੁ ਬਿਨਾ ਚਾਹੁ
 ਇਕਾ ਮਾਸਿ ਮਤੁ ਬਨੈ ਅਤਿ ਜੇ ਕੁਤਾ ਸਤੁ ਮੀਤ ਕਾ ਕਾਂਮ ॥
 ਸੁਨ ਬੋਲੈ ਕੇਤ ਕਰੁ ਲੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਨਟਿ ਨਿਉ ਪੰਥਾਨਾਂ ਮਦਾਨ
 ਗੁਇ ਪੰਥ ਮੈ ਕਰੀ ਤਿ ਅਪਨੀ ਸਿਧਾ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥

ਬੈਠੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ॥੨੬॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁ ਸੁਨੈ ਸੁ
 ਨਾਵੈ ਉਦਾਂਤਾ ॥ ਹਮ ਹਮ ਰੇ ਸੇ ਗਤਿ ਭੁਗਤ ਕਰਾਂ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਤ
 ॥ ਕਲਜੁਗ ਬੋਲ ਸੁਨਾਇਆ ਸੁਨੈ ਹਮਾਰੀ ਖਜਾਤਾ ਕਥਾ
 ਸੁਨਾਵੈ ਆਦਕੀ ਮਤ ਕਰੀ ਭਵਿਖਾਤਾ ॥ ਕਲਨਾਮਾਗੁ
 ਰਬਖਸਸਿ ਪਈ ਨਾ ਤੋ ਕੋਟੇਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਖ ਸੁਣ
 ਇਆ ਸਾਭ ਸੁਨਾਵੈ ਤੇਗਾ ॥ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਨਾ ਆਦਮੈ
 ਬ੍ਰਹਮਜਨਮ ਤਾ ਕੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬੈਠੈ ਮਹੈ ਅਪਕ ਅਧਿਕ
 ਗੀਲਖਲੀਨਾ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਮੁਤ੍ਰਾਇ ਭਿਤੁ ਮਰਨੇ ਆ
 ਇਸਮਾਜਾ ॥ ਕਹਿਸਮਾਪਿਕਰਿ ਮੋਨ ਪੁਇ ਚਿਤਵਾ ਪੁਰਖ

੧੨੯

ਭੁਗਯਾ ਏਕ ਖਗਦੁ ਜਾਤੁ ਆਤੀ ਜਾਏ ਥਾਸੁ ਠਾ ਪ੍ਰਿਥ ॥ ਜਨ
 ਮਕਿਸ ਉਪਕਰਿ ਨੀਤਿ ਪਨਾਈ ਗੁਰਾ ਪੁਛਾ ਦੁਹਿਣ ਕਿਉ ਵ
 ਰਤ ਦੀਪੁ ਕਰੇਗਾ ਜਾਇ ਸਿਈ ਗੰਗਾ ਕੁਮੇਹ ਦਿਗੁ ਕਮ
 ਗਜ ਮੁਹਿ ਦਾਇ ਸਤ ਕਰਾਤ ਬਪੁਰਖ ਨੈਦੇ ਸਦੇ ਸਦਿ ਉਚਾ
 ਇਹ ਜਿਸੈ ਦੇਸਤਾ ਕਾ ਲਿਖ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਟਾ ਤਪਸਤ
 ਜੰਗ ਅਰਛਨ ਲੋਗ ਕਰਾਂ ਉਰੇ ਜਾ ਬਾਹਮ ਲਬਹਮ ਪਾਯੇ
 ਦੀਉ ਲਾਬਨ ਬਸ ਜੇ ਜਾ ਬੀਉ ਠੁਲਾ ਉਸੇ ਬੇਰ ਉਮਰਲ
 ਖਇ ਕਬਰਖਾ ਸਸਤ ਪਰਮ ਛੁਕਰੇ ਪਨਾ ਵਿਹਾਰੀ ਵੈਸ
 ॥ ਭੀਨ ਬੇਦ ਭੀਨ ਬਰਨ ਸਬਨ ਖਲਾਉ ਮੇਜਾ ਲੁਕਾ ਬੇ

ਲਗ ਪਤਾ ਜੀ ਸਸਤ ਪਰਮ ਮੁਖ ਪੁਬਾ ਸਬੈ ਚਲਾਉਰੀ ॥ ੧੮੩ ॥
 ਮੈਵੇ ਉਸੇਵਾ ਪੁਬਾ ਜਗ ਕਰਾਂਉ ਅਰਬ ਜਿਓ ਪਾਪੀਮਣੇ
 ਉਲੇਗਾ ਸ੍ਰਗ ਲੇਗ ਲਗ ਕਰਮ ਹੀ ਦਸ ਬੇਈ ਲੇਭੇਗਾ ॥
 ਦਸ ਸਤ ਸੀਤੀਵੇ ਸਕਲ ਪਾਪ ਭਰਨ ਸਬ ਅਗਿ ਬਰੇ ॥
 ਤਿਤੇ ਉਨ ਦਸ ਪਰਮ ਚਲਾਂਉ ਰਾਗਾ ਭੁਪ ਪੁਣੇ ਤੀਜਾ ਕੈ
 ਅਰਚਾ ਪਰ ਕੀਵੇ ਬੁਝਾ ਸਤ ਜੀ ਦਨ ਦਾਰ ਬੀ ਜਾ
 ਧਾਪਨ ਅਪਾਧੀ ਬੁਝਾ ਅਪਕ ਬਿਪ ਅਰੁ ਫੁੜ ਕੀ ਦਲ ਜ
 ਕਰੈ ਜਨ ਅਪਾਰਾਯ ਕੇ ਗਰਮਾਨ ਕੈ ਨਿਅ ਭੈ ਕਰਾਵੇ
 ਜਾਪਾ ਭੁਪੁ ਅਰੁ ਪਰ ਤੁਰ ਬਾਬੁ ਮਾ ਕਰੈ ਤੇ ਬੋਲਾਤ

ਬਹਮਕਰਜੇਰੇਨਮਰਆਇਸਤੁਮਰੀਕੇਲਾ। ਤਸਕ ਕੁਧੁ
 ਮਾਥੇਲਿਆਪੁਤਪਛਾਤੀਮੇਗ। ਤੇਰੀਇਫੁਜਾਇਏਜੁਸੇ
 ਮੇਰੇਮਨਲੇਰਾ। ਕਪਤੁਤੁਕਉਕਯੋਲਗਾਜਨਪਰਪੁਨਅਰਪ ॥
 ਪਾਆਪਕਰੈਕੁਗਵੈਅਪਨਿਸੇਵਰਖੀਦੇਬੀਜਾਪਾ। ਬਹੁ
 ਪੁਤੁਬਪੁਬਾਸਨਾਇਫਿਅਸਿਫਿਅਸਾਗ। ਸੁਦਰਾਜਪ
 ਰਹੀਅਰਨਿਬੇਦਜਾਪਹਰਿਪਾਰ। ਕੁਗਤਕਰੈਪਾਪੀਤਰੈ
 ਨਰਨਾਹੀਦਿਜਸੂਦਾ। ਨੀਚਬਾਲਜੁਦਨੀਤੁਰਕਸੀਕਰਅ ॥
 ਸੁਮਖੁਦਾ। ਨਮਾਇਨਾਦੈਰੋਸਕਲਨਰਕਤੁਰਗਮਮਰਾਜ
 ॥ ਕੂਤੀਦੈਨੋਗਤਿਰਦੇਯੋਨੀਅਰਥਸਮਾਜਾ। ਏਤੁਵੀਪੁ

ਰਨ/ਰਿਤਬਭਵਿਗਾਧੁਬਾ/ਏਕਤੁਮਾਰਾਇਰੁਸਪੁਐਰ ॥ ੧੮੩ ॥
 ਨਕਾਨਪੁਦੁਬਾ/ਸਾਖੀਪੁਰੀਏਈ ॥ ਬੋਲੇਵਾਪਚਾਰੁ
 ਜੀ ॥ ੧੮੪ ॥ ਏਕਬੇਰਗੁਰੂਜੀਕਯੋਬਾਕਪਤਸੁਰਾਤ
 ॥ ਸੁਨਸੁਤਕੁਮੀਜਾਈਓਪਰਮਕਰਮਵਿਖਾਤਾ/ਸੁਨਕ
 ਲਜੁਗਮੇਰਾਪੁਕਮਤੁਮੇਰਾਅਗਿਆਰਾ/ਸਰੁਮੰਬਾਬੁ
 ਹਿਰਾਜਰਦਨਮਮੰਤ੍ਰਸਿਪਸਾਰਾ/ਜਿਹਜੁਗਨਮੈਆਸਰ ॥
 ਬਪੁਤਜਗਤਪਅਰਦਾ/ਚਮਨਮਨੁਪਰਸਨਸੁਆਸਰ ॥
 ਲਿਮੈਕਾਰਜਸਰਚਾ/ਤੇਰਾਰਾਜਯੋਇਪੁਤ੍ਰਜਬਸਵਦੇਵ
 ਨਦੇਉਦਰਜਾ/ਜਿਉਇਛਾਤਿਉਦਰਤੀਏਨਮਮਾਤਮਾ

ਗਰਜਾ ਕੁਲਾ ਭੁਮਾਰਾ ਭਗੁਇਸਕਲਸਿਪਤੁਇ ਭਾਵੇ
 ਨੀਕਰਨੀ ਫੁਲ ਅਪਕ ਤੀਨਰਾਖੀ ਓਸਕਾ ਪਰ ਅਸੀ ਪਰਨ ॥
 ਰਿਤਨ ਨਾਮ ਸਰਾਏ ਸਾਧਾ ਹਰਿ ਭੁਜ ਹਰਿ ਭਿਤ ਹੇਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਸਿਦਕੀ ਕੁਲ ਆਸਾ ਦੇਹ ਅੰਤ ਬੀ ਹਰ ਭੁਜੇ ਤਉ ਭੀ ਹੋਇ
 ਨਿਸਤਾਰਾ ਅੰਸੇ ਹਰ ਕੇ ਨਿਭ ਭੁਜ ਭੁਦਜ ਲਉ ਤੈ ਪਾਰਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਪਾਯਨ ਹੋਇ ਕੈ ਤਨ ਮਹਿ ਅਰਪੈ ਜੋਇ ਤਾਂ ਕਾ ਭੀ ਤੂੰ ਭੁਕ
 ਭੀ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਖੋਇ ਅਵਰ ਦੇ ਕਤਜ ਆਸਰਾ ਦੇ ਕਨਮ
 ਕੋ ਪੇਸਾ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੋ ਬੇਪ ਕੈ ਜਾਇ ਸਾਜ ਕੀ ਖੋਆ ਅਪਨੀ
 ਨਾਰੀ ਸਭ ਇਤ ਪਾਯ ਅਪ ਜੀਇਤਾ ਸੋਈ ਸਿਤ ਗੁਰਮਾਨੀ

ਚਿਕਰਿ ਪੁਰਸ਼ਾਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰਧੁ ਸਭੁ ਜਾਨੁ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਤੁਰੇ ਯਾਹੁ ਆਪੁਰਬ ਸੀਚਿ ਜੀਘਮ ਮਤਿ ਚਰਨ ਨ ਕੋ ਜੋਕ
 ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਇਹੋ ਬੇਦ ਮਾਂਵ ਲਿਖੀ ਨ ਸਿਰੀ
 ਸੋਸਾ ਦੀ ਬੁਲੀ ਸਕਲ ਸਮਾਲਾ ਕੀਨਾ ਅਪਨੈ ਅਪਨੈ
 ਕਰ ਅਈ ਚਿਮ ਮਤਿ ਪਾਂਮਾ ਕਰ ਕਰ ਕਰਨੀ ਕਲਪਲ
 ਗਮਿਲੀ ਚਿਅੰਗ ਅਚਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮਵਾ ਕਕਰੀ ਸਿਘ ਭਾਪਰ ॥
 ਪਸਿਤੀ ਜਾਪਾ ਮਧਮਾ ਵੈਖਰੀ ਜਾਪਰ ਸਭਾਰ ਦੇਵ ਅਸਥਾ
 ਪਾਨਾਗ ਇਦੇ ਦੇਵੈ ਪਰਾਕਾਸ ਪਸਿਤੀ ਇਸ੍ਰਾ ਵਾਗਾ ਦੇਹੀ
 ਮਧਮਾ ਵਸੈ ਦਿਅਸ ਵੈਖਰੀ ਸਿਸ੍ਰਾ ਸੁਆਸ ਠਹਰਾਵੈ ਨ

ਰੁਪਰਉਠੈਤੁਰੰਗੀਭੇਜਾ। ਨਮਤੁਜਨਕੀਤੁਗਤਿਹਿ। ਹਮਥਰ
 ਬਖਸੀਮੇਜਾ। ਕਹਿਕਰਸੁਨਤੁਸਾਹਿਬਸਿਪਦੁਪਕੀਨੀ। ਕਲਰੀ
 ਮਾਇਸਾਖੀਸਤਿਗੁਰਦਈਪਤਤਸੁਨਤਸੁਖਸੀਮਾ। ਸਾ
 ਖੀਪੁਰੀਏਈ ॥ ਬਿਲੋਵਾਹਗੁਰੂਜੀ ॥੯॥ ਏਕਸਮੈ
 ਗੁਰਮੈਜਮੈਥੈਥੈਸਿਖਸਮਾਜਾ। ਕਰਨੀਕਹਿਗੁਰਦੀਆਹਸ
 ਪੁਛਤਸਬਕੋਲਾਜਾ। ਏਕਬੇਰਿਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਗੁਰਅਰ
 ਜਨਕੀਰਹਤਾ। ਸੁਖਮਨੀਮਹਿਮਾਤੁਲੀਕਲਸਬੁਕੀਕਰਨੀ
 ਮਹਤਾ। ਏਕਸਮੈਸੀਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਕੇਹਜੁਰਦੀਹਿਵਿਆ
 ਤੀਪੰਠੀਲਾਲਨੀਤਲਾਲਜੀਪੁਛਿਆਜਾਂਲਗੇਗੁਰੂਜੀਕਰਨ

ਤਾਂਸਿ: ਨੇਦਸਿਪਾਤਜੂਰਪਛੁਦਵਾਸਤੇਸੁਨਾਇਆਜੀਸ ੧੨੧
 ਰੇਪਤਸਾਹਮਦਰਯਦੀਖਮਾਏ। ਏਕਸਿਖਨੂਜਗਇ
 ਦਿਓਦੇਵਲਾਗਾਏਦੀਖਮਾ। ਨਇਤਨੇਪਚਜਤਾਵਮਾਹਿਰੁ
 ਰੂਕੇਤਜੂਰਬਿਜਲਾਲਪਾਂਤੁਗੰਨਿਗਲਓਦਬਿਪੀਓਦਪਾਨ
 ਓਦਸੁਖਦੇਵਪੰਰੂਤਮਾਨਵਾਸਥੈਰਾਗੀ। ਮਦਨਗਿਰ।
 ਆਲਮਸਾਹ। ਹੁਸੈਨਅਲੀ। ਨਬਿਖਸੁਖਾਗੁਲੀਅੰਚੁ
 ਨਾ। ਗੁਰੂਜੀਕੇਪਰਚਦੀਏਆਇਪਹੁਓਗਜਾਂਮਥਾਟੇਕ
 ਰੁਕੇ। ਤਾਂਪਛੋਭਾਈਸਦਮਦੁਭਾਈਕੇਤਜੂਰਕੀਰਤ।
 ਕੇਸਮੈਥਚਨਗਇਆ। ਭਾਈਸਿਖਜਪਜੀਨਾਪਨ੍ਨਦਹੇ

ਵੈਗਾ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ। ਜਪ ਮੈਂ ਮੁਕਤ ਅਰਦਾਸ
 ਗੰਗਾ ਕੀ ਗਛਿਆ। ਬਲ ਨੇ ਹੋਇਆ ਰਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ
 ਅਮਰ ਬੀ ਕਰੇ। ਰੂਪ ਰਿਖਾ ਭੀ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਟੋਰ ਬਿਜਰਾ
 ਜਪਾਂ ਰੂਥੇ ਨਤੀ ਕਰੀ। ਸਾਢੇ ਪਤਿਸਾਹ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਸੁਣਨੀ।
 ਏਕਾਇਨ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ॥
 ॥ ਉਗਾ ਜੀ ਅਜਾਣਾ ਕੇ ਜਾਣ ਮੈਂ ਭੀ ਜਪੁ ਜੀ ਕਾ ਪਮਾਰ ਬਸੁ
 ਨਿਆ ਅਰਾਗਾ ਜੀ ਮੈਂ ਭੀ ਸੋਲੇ ਕਾ ਸੁਣਾਵਾ ਆਗਾ ਬਰ
 ਨੇ ਹੋਇਆ ਰਾਈ ਸੁਣਾਇ। ਤੂੰ ਭੀ ਪਤੀਤ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਦੇ
 ਘਰ ਕਾ ਪੰਥੂ ਤੇਰੇ ਗਾ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੰਦ ਬੋਲਿਆ ਅਸੀਰ

ਮਾਖਾਂਦੇਕੀਉਪਮਾਬੁਰੀਬੁਰੀਖੁਸਮਤਨਿਨਿਤ
 ਬਾਉਤਬੇਲਨਅਪਕੁਬੁਗਪੁਰਬਤੀਮਿਤਾਨਮਨੋ
 ਸਮਤ੍ਰਿਤਸਿਖਸਮਾਲਾਹੋਉ। ਖਜਤਤੁਰਕਨਕੀ
 ਏਮੇਰੀਕਰੈਨਸੋਉ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ ॥ ਬੇਲ
 ਹਗੁਬੁਝੀ॥ ਏ॥॥॥ ਏਕੁਬੇਗਸਿਖਨਅਰਜ
 ਕਹੀਜੇਏਗ। ਸਕੇਸੀਸਜਟਾਜੂਟਬੇਤੀਨਜੁਗ
 ਏ। ਕਲਜੁਗਾਬਿਖਸਾਪਜਨਮੁੰਡਤਪੰਛ
 ਨਾਵੇਪੁਜਾਕੋਕਿਆਕੀਨਮਨਪੰਛਾ
 ਵਗਾਇਦਿਜਸਬਕੀਏਅਪੀਨ

ਤੁਤਿਕੀਨਾ ਦੇਰੁਈ ਆਮੇਰੀ ਸਹੀ ਸੁਦਛਾ ਪਈ ਮੁੰਡ
 ਜਸੀ ਮਤ ਬਿਪ੍ਰੇਇ ਮੇਰਨ ਮਾਰੇ ਕੁੰਡੁ ਮਲੇਛਨ ਆ
 ਮੁੰਡ ਸਿਖ ਤਿਯ ਮੁੰਡੀ ਕਰ ਆਨਾ ਅਪਨੀ ਰੁਦਛੀਕੀ
 ਤਬ ਜਗਮੈ ਸੁਦਕਾਨਾ ਪਨ ਲੀਨ ਛੀਨਾ ਨਾਹੀ ਮਦਕਪੂ
 ਦੇਗਾ ਤੁਹਿਨ ਰੂਰਤੇ ਆਨ ਤੇ ਛੀਨ ਪੋਥੀ ਆਏ ਗਏ
 ਕੇ ਕਾਰਨੇ ਬੰਦ ਨ ਸਿਗਲ ਕੀਨਾ ਤਿਉਨਿ ਪੇਪਦਿਖ
 ਗੁਰਕ ਬਿਪਈਨਾ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ਤਿਨ ਜਾਨੀ
 ਮਾਧਕ ਬਾਣਾ ਕਰਨੀ ਵਾਲਾ ਤੁਰਗ
 ਲਾਗਾ ਮਗਲ ਟੀ ਸਭਾ ਗਿਆਨ

ਕੀਤੁਗਤਿਗਜਕੀਮੰਗੁਗਥਿਕਾਰਜਿਤੁ ਪਰਜਾ
 ਵਿਪਲਦੁਖਕਰਮਕੰਡੁਲਦਨਦੇਖਕਹਾਂਕਰਮਥਾ
 ਪਨਦੇਹਕਹਾਂਕਰਮਾਬ੍ਰਹਮਾਕੇਕਹਾਂਕਰਮਬੇਦੇਹਵੇ
 ਵਪੁਪਰਮਾਤੀਰਥਤੁਪਜਪਦੁਖਲੇਮਸੀਤਮਅਰ
 ਨਾਦਰਨਅਸਮਾਇੰਦੇਦਵਿਪਰਚਾਵਿਪਤਾਚਾਨ
 ਮਨਕੇਮਨੁਇੰਦਨਮਤਿਮਤਿਪੁਅਗਿਗਗਾਦੀਸ
 ਵਕੀਭੇਦਤਾਮੁਰਖੀਅਰਜੀਲਾਗਾਸਾ
 ਤੁੰਗਨਅਬਹਮੇਦੇਤਨੀਦਿਸਦਾ
 ਨਠਲਹੁਆਪਾਇਰੂਪੀਅਸਰਨ

ਦੀਸਾਪਾਵਰਤੀਅਵਰਾਸਾਖੀਪੰਚਸੋਗੁਰਕਖੀਤ
ਬਾਗੁਰਕਾਕਿਵਰਾਸੋਸਾਖੀਗਮਕੋਰਕਮਸੋਕਾਬਲੀ
ਲਾਮੁਲਤਾਨੀਸੁਰੇਦੀਰਤੀਏਪੂਰਬਭੁਲਾਸੋਅ
ਗਰਦੀਏਸੂਰਤਸਿੰਘਬਖਸਕਰੀਗਰਆਪਾ। ਏਖਦ
ਬਸਕੁਲਾਕਰਾਸੁਨਗੁਰੂਕੀਬਾਪਾ। ਸਾਖੀਪੂਰੀਐ
ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੂਜੀ ॥ ੬੩ ॥ ਏਛੁਨਜਾਏ
ਏਵਾਵਾਅਰਸੀਬੁਧਾਪਰੇਕਮਨਲਿਲਾਰ
ਸਮਏਬੁਧਾਸਾਖੀਗਰੀਏਸਨਕੇਸਿਪਬਤ
ਮਗੋਵਾਇਗਈਆਰਾਮਕੁਵਰਦ

ਈਤੁਣਾ ਵੁਕੇਸੇਤਬਖਾਲਸੇਪੁਛਾਏਹਰਤੇਤਾ
 ਪਿਆਸੇਬਫਨਕੇਅਥੇਪੁਛਤੇਮੰਤਾਤੁਮਗਾਕ
 ਸਿਖਕਓਮਨੀਮਸਾਵਨਮਾਨਾਆਪਅਕੁਲਜੇਵੁ
 ਪਰੇਏਹਅਭਿਭਾਜਾਂਨਾਹਸਬਲੇਪੁਰਦਿਆਲ
 ਹਮਤਨਖਾਹੀਹਿਤਾਗੁਰੂਖਾਲਸਾਇਗੁਰੇਹਬਾ
 ਕੇਤਾਪਾਂਫਸੇਕੀਭਿਟਵੇਪੁਰਜੀਸੀਖਤਨਖਾਇ
 ਮਦੀਨੀਜੇਦੇਇਨਹਿਤਿਸਕੀਪੁੰਜੀਸੁਆਹ
 ਹਾਦਰਬਾਦਸਾਹਇਕਦਿਨਬੁਝਾਏਹ
 ਛਾਅਪਕਮਾਨਤੁਭੀਤਲਿਖਦੇ

ਕਰਸਾਧ ਆਗੀ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਲਾ ਤਬ ਬੋਲੇ ਫੁਗਵਾਂ
 ਗੰਦੂ ਕਰਮ ਸੁਜੇਲਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਕਿਸਾਨ ਫਲ ਸੇਵਾ
 ਦੇ ਪੈਨਾ ਸੇਵਾ ਫਲ ਦੇ ਭੂਪਤੀ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਨਾਥ
 ਪਿਆਨ ਦਿਲ ਮਾਂਦ੍ਰਿਸ ਬਿਤਵਤ ਕਰੈ ਕਾਮਾ ਜੇ
 ਪਪੁਜਾ ਦੇ ਗਲੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ਭਾਮਾ ਆਸਤਨਾ ਸਤ
 ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਪੈਨਾ ਸੁਰਤ ਸਮਾਲਾ ਆਸਤਨੇ ਤੇ ਗੰਦੂ
 ਮਸਲਾ ਮਾਨਾ ਤੁਮਰੀ ਆਸਰੇ ਗਰੀਬਿ ਦੂਨਿਰ
 ਵਤਰੇ ਗੀ ਕਾਮ ਬਿਨੁ ਗੰਦੂ ਕਿਰਤੀ ਮਗਰ
 ਚੰਡ ਕੀ ਫਲ ਲੁਟੀਏ ਸਿਰਤਾ ਸਾਭਿ

ਭੁਭੁਸਿੰਦੇ
 ਮਤ ਕਾਰਾ
 ਦੇਤ ਕਿਉ
 ਕਰਾਵੈ ਨਾ
 ਸੁਗਣਿ
 ਸੁਨਾਨਾ
 ਨਥਾਵਨਾ
 ਦੇ ਕਿਸੇ
 ਕਰਨੀ

ਉਭੂਸਿਓਵਿਪਦਬਠਲਲੇਵਤਜਾਅਕਾਜਾ। ਤੁਮ
 ਮਤਕਾਠਾਅਪਕਕਥਰਪੂਜਤੇਨਿਤਾ। ਕਹੋਪੁਜੈਨ
 ਦੇਤਾਕਿਉਮੁਖਕਹਨਾਹੋਅਮਿਤਾ। ਏਕਪਛਹਦਿਖੈਨ
 ਕਰਾਵੈਨਾਹਿ। ਤਉਭੂੀਵਿਨਭੂਮਮੈਨੀਕਰਤਾਪੀ
 ਸਾਇ। ਤੁਮਬੀਦਾਹੁਇਬੀਦਗੀਕਹੋਕਰੰਤੋਰੇਜਾਵਿ
 ਸੁਨਾਨਾਬਤੁਮਕੋਰਨਿਵਾਜੀਅਖੋਜਾ। ਜਾਕਾਰੁ
 ਨਬਾਵਨਾਇਕਅਲਾਹਕਹੰਤਾ। ਦਰੁਦਨਿਵਾ
 ਦੇਕਿਸੈ। ਜਾਮਕਾਮਹਿਤਾ। ਜੇਕਹਨਾਤੀ
 ਕਰਨੀਕਿਰਤਜਮਾਲਾ। ਉਤ੍ਰਹਮਾ

ਮੇਵੇਸੁਕਮਾਲਾਬਰੂਪੀਰਪੈਕਿਬਗੰਦਰੂਦਫਾਇਤਮੁ
ਲਮਾਨਾਤੀਨਤ੍ਰਿਵੇਲੇਹਿਦਕੇਦੋਨੋਤਜੈਸਮਾਂਨਾਖਲ
ਰਾਤੀਜਾਗਮਕਰਾਦੋਨੋਦੂਠੇਛੇਗਿਏਕਮਕਾਲਮਰੀ
ਮੁਹਿਕਥਾਖਾਲਸੇਪੋਗਾਮਬਜਨਮਾਜਬਜੁਦਾਗੁਇ
ਭਰੇਮਨੀਮਜਾਨਾਦੇਵਲਬੁਤਫਰੇਸਤੇਛੇਰੂਕਰੈਨਿਦਾ
ਤੁਮਰਾਬਾਪਬਿਦੇਸਬਸਲੀਨਾਤੁਮਨਿਪਸਨਾਪੀਛੇ
ਉਜਦੇਨਾਹਿਦੁਪਰੇਸਨਾਤੁਮਰਾਬਿਖਰਫਦਰ
ਖਰਚਮੁਬਾਗਪਦਰਤੁਮਾਗਦੀਨਗੁਇ
ਜਗਾਗਾਬਿਖਰਫਗੁਲਮੀਕਰਫਯੋਬਿਖ

ਰਚੇਰਠਗਮਾਗ। ਬਿਖਰਧਰਭੁਪਤਮੁਸੇਮਾਇਨ
 ਇਸਮਾਗ। ਗਾਇਆਲਿਖਾਅਜਮਤਕਰੀਅੰ
 ਜੀਲਿਖੀਅਪੀਨ। ਕਯਮਪਲੇਸੀਬਹੁਤਪੀਰਤਮ
 ਸੇਵਾਈਨ। ਸਾਖੀਪ੍ਰਗੰਧੇਈ ॥ ਬੋਲੇਵਾਹਗੁਰੂ
 ੯੭॥ ਏਕਸਮੈਸੁਤਪੈਰੁਸੁਤਕਰੀਸਲਾਂਮਾਦਿਵਾਨ
 ਲੁਨਕਾਅਨਦਾਨੀਪਿਥਾਪੁਛਾਅਪਪਛਾਨਾਕੋਨ
 ਵਕੈਸੇਆਵਨਕੋਨਤੁਮਾਰਾਨਮਾਆਵਨਕੈਸੇ
 ਤੁਮਕੋਸਤਸੁਠਪਮਾਤਏਏਲਲਨਰੇ
 ਮਮਦਾਦ। ਸੈਦਾਖੰਮਮਪਦਰਥਮੈ

ਗੁਰੂਪੀਰਤੁਮਜਗਨਿਕੈਮਾਇਸਿਖਇਰਮੁਵਾਦੁਰਸਨ
ਰਾਜਮਾਲਦਿਲਹੋਇਅਗਿਆਨਮਜਾਬੋਲੇਸਤਿਗੁ
ਸਮੁਦਕੇਅਵੇਤੁਮਹੀਰੋਜਿ। ਬਾਜੀਖੇਲਪੀਤਕੀ
ਜੰਜਾਨਤਹੀਖੇਜਾ। ਪਾਂਢਮੁਹਰਬਖਸੀਤਬੈਪਾਇਰੁਜੀ
ਨਾਗੀਮਾ। ਦਿਲਹਰਖਾਬਿਲਖੀਗਈਸਰਸਾਪਾਇਨੀ
ਮਨਿਤਅਗਇਗੁਰਦੇਨਨਿਤਪਾਂਢਰੁਪਈਏਚਿਤਾਏ
ਸਤਿਗੁਰਅੰਤਿਕਹਿਅਬਪਦਿਦੁਹਿਤਾਪੀ
ਅਬਪਦਿਦੁਹਿਤਾਪੀ। ਅਬਪਦਿਦੁਹਿਤਾਪੀ
ਅਬਪਦਿਦੁਹਿਤਾਪੀ। ਅਬਪਦਿਦੁਹਿਤਾਪੀ

੧੬੭

ਤਪਿਤਯਾਕੀਲਰਚਾਯਾਗਿ। ਅਪਮਰਖਫਤੇ
ਨਛੁਰੇਗੀਗਜਲਨਾਇ। ਪਾਵਤਯਪਤਪੁਨਾਸਹੁ।
ਤ੍ਰਿਭ੍ਰਿਸ਼੍ਟੀਇਪਾਨ। ਪੇਤੀਮਗਰਜਮਜਿਮੀਸੁਪ।
ਸਤੇਜਾਨ। ਕਥਾਸੁਨਸਤਿਗੁਰਨਗੀਬ੍ਰੇਤਾਨਿਜਗ।
ਯਾ। ਪਾਂਬੁਦਈਸਨੇਮਨਾਚਨਿਪਪਜਾਦੁਖਾਇਆ।
। ਪਜਾਵਾਰਤੁਦੀਜਯੈਦੁਖਤਰੁਦੇਸਭਲੇਗ।
ਪੀਰਪਸਰਮਤਯੈਤਪਾਗਿਏਸੇਸੇ।
ਕਥਾਨਨਿਪਬਤੁਮਲੇਛਨਾਯਾ। ਤੁਲਾ।
ਦਸੁਤਸੰਗੀਪਜਾਸਮਾਯਾ। ਮੁਨੀਰ।

ਪ੍ਰਭਵੇਸਾਂਦ੍ਰਾ ਬਨਸਿਵਰਾਪਿਬਰਗਵਾਲ ਅਜਪਹਿ
 ਖੇਜਾਇਕਸਾਂਦ੍ਰਾ ਚਿਨਕਹਿਅਸੁਨਸਾਪਜੀਮੁਹਜਲਪਾ
 ਗਇ। ਪ੍ਰਗਟਾਨਰਮੁਹਿਕਹਿਉਲਾਗਪਰਨਜਸੋਹਇ। ਏ
 ਕੋਤਪ ਕਰਤਖਾਇਕਾਇਨਦੁਹਾਂ ਅਮੇਗ। ਪੁਰਖਵਾਛੇਗੇ
 ਹੀਅੇਖਪਤੇਸਿਪਤੇਦਾਪਸਭਮੇਰੇਮੇਪੀਪਰਨਸਿਪਖਾਲ
 ਮੁਹਿ। ਹੀਜਾਂਅਨਿਪਗਟਕਿਅਵਪੀਮਲੇਛੀਦ
 ਗਾਝਾਤੁਯਾਤਾਕੀਬੇਦੀਸੁਠਾ। ਮਨਸੁਤਨੀ
 ਨੀਰਸਮੰਗੁ। ਗੇਮੇਪਕੇਕੁੰਰੂਤੇਉਪਜੀਪਾਪ
 ਤਸੇਜਮਲਪੈਤੀਰਖਣੁ ਲਸਥਖਾਤਾਗੇ

੧੬੨

ਹਤਾਸਮਜਗਤਯੁਧਪੀਠਅਯਮੇਰਲਿਅਇਹਿ
ਫੈਲਤਸਾਹੀਕਲਕੀਐਸੀਵਹਇਪਿਤੇਮੇਰਅਰਕਰ
ਤੇਹੁਆਤਮਾਕੂਨਿਦਾਮਨਮੁਰਤਮਾਇਸੁਤੇਤਾਤੇਤਜੀ
ਪੂਤੇਦਾਯੁਗੰਦਿਨਅਇਆਈਜਤਿਜਤਿਆਗੀਭੂ
ਗਪਕੁਸੋਈਦਿਜਕੇਸਵਕਰਸਾਦਤਿਆਗੀਮਿਰਾ
ਤੇਹਮਛੋਗਸੁਨਾਕਰਸੇਗਤੀਵਰਜਾਕਥਾਏਹ
ਕਰੀਦਖਕਲੀਕੀਖਰਜਾਸਾਖੀਪੁਰੀ
ਵਾਹਗੁਰੂਜੀ॥੬੨॥ ਸੁਨਸਿਖਮਮਤੇਰ
ਮਾਕੂਸਿਗਮਗਨਮਰੇਤੋਅਤਭੁਲਾਜ

ਕਤਮਾ ਰੁਸੇਵੀ ਐਵੇਵੀ ਪਤਰਤਜਜਾਹਿ ਪਾਨੀਤਾਂਕੇ
ਥਕਾਮਦਗਸਮਹੁਇਆਹਿ ਮਦਗਦਹਤਾਸਾਤਕੁਲ
ਗੁਗਦਪੈਤਨਏਕਾਸਤਿਕੁਲਦਹਤਾਜਗਤਜੂਠਨਿਦਾਵ
ਹੋਅਨੇਕਾਤਜੈਤਮਾਕੁਮਨੁਖਕਲਿਚਿਪਰਆਦਰਪਵ
ਜਾਪੁਰੀਪਰੀਤਿਸਤਾਵਨਾਸਫਲਕਮਾਈਮਾਂਨਾਸਾਸਤ
ਪਾਜਜਾਕੇਕਹੈਕਹੈਅਪੇਜਾਮਦਾਨੀਦਕਹੈਇਹ
ਖਸਿਗਾਇਹਕੁਬੁਧਾਘੋਨੀਚਨਨਾਖੜਕਾ
ਦੈਜੇਬੈਲਾਘੋਨੇਕਨੇਸਿਨਆਸਤਜੇਨਾਗੀ
ਤਈਹਖਾਵਾਂਨੇਪਛਮੁਦੁਬੈਲਹੋਇ

॥ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੀਲਏਗਿਆਨੀ ਮਤਸਰਗਿ ॥ ਕੇਨਿ
 ਗੀਬਿਪਕਮਬਰਨਾਗੀਪਰਸਿਗਾ ॥ ਵਿਆਹਵਾਮਦੇਖਰ
 ਰਜਲੈ ਬੈਲਨਪ੍ਰਸਕਪੰਗਾ ॥ ਧੋਨਲਾਵਪਰਵਸਤਲੈ
 ਛਿਸਤੋਗਕੁਲਗੀਤਾ ॥ ਗੀਵਜੀਵਕਾਅਪਹਰੇਕੁਗ
 ਤੋਰੇਪੀਤਿ ॥ ਪਿਗਜੀਵਨਏਹਪਾਪੀਹੈਇਨਪੁਸੁਦਰਰ
 ਕਹਾਕਲਾ ॥ ਸਿਦਕਛੋਰਗੁਰਬਲਨਹਤੁਦੇਖਮਾ
 ਨੈਲਾਤੁ ॥ ਵਸਕਰਮਨਕੇਸਾਲਜੀਕਾਯਾਮ
 ॥ ਚਾਰਬਰਨਮੈਸਾਪਸੇਜਮਗਿਹਜੁਗਿ
 ਪ੍ਰਤਿਯਦੁਬਦਿਲਤੀਨਤਯੋਇਰੇ-

ਨਕਾ ਅਸਤਵਸਤਨਹਿਕਾ ਪਰਨਾਰੀ ਵਿਤਾ ਤਯੇ
ਸਨਮਾਨਸੀਤਿ ਆਗਾ ਪੁਰਖ ਅਸਤਸਲਾਪਨੀਅ
ਤਮੰਦਤਵਿਯਾਗਾ ਪੀਛੇ ਭੁਲਾ ਬਖਸੀ ਏਸਦਾ ਕਰੇ
ਦੇਸ਼ ਮੂੜਾ ਕਰਨੀ ਇਹਨੀ ਸਿਦਕ ਗੁਰਨਾਨਕ ਬਖ
ਸੀ ਗੁੜਾ ਨਾਮ ਜਪਨ ਦਸ ਸਾਪਨਾ ਸਿਖ ਭਮਾਰ ਸੋਇ।
ਨਾਨਕੁ ਪਾਵਤੋ ਏਹ ਕੇਹੂ ਬਨ ਕੋ ਨ ਕੋਇ। ਸਮਿਤੁ
ਕਤਾ ਸਿਦਕ ਸਾਬਤੀ ਜਾਗਾ ਸਿਮੇਰਨਿ ਤੀਮ
ਮੇਤਿ ਸਾਧਾ ਅਰਨੇਕਾ ਸਹਿਜਾਨੀ ਜੀ
ਬੀਏ ਬਸਿ ਸਕਤ ਮੈ ਮੋਹ ਬਿਗਾਰ ਕ

੧੬੪

ਸਨੀ ਜਿਤਾਂ ਕੇ ਦੇਇ ਸੁਦੇ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਿ
ਤੀ ਗੁਰੈ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁਸਿਖ ਸੁਸਾਪਨ ਤੇ ॥ ਸੁਖ ਪਾਠ ਨ ਗੀਤ
ਖਨੈ ਗਨ ਤੇ ਉਪਜਿ ਓਠ ਲਕੇ ਤਤ ਜੇ ਗਨ ਤੇ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧ
ਸਿਪ ਸੁਭੇ ਤਭਲੀ ਬਿਪਕਾ ਜਸ ਰੇ ਮੁਖ ਭੇਗਨ ਤੇ ॥ ਸਿਪ ਕ
ਏ ਗੁਰ ਭੇਟ ਦੀ ਏਏ ਗਈ ਜਪੇ ਗੁਰ ਮੇਦਨ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਏ
ਗੁਰਨ ਕਕਿ ਪਾਕਰੀ ਪੰਥ ਬਤਾਇ ਓਸਿ ਪਾਗੁਰ
ਨਕ ਬਰਨਨ ਅਰਥ ਪਾਠੁ ਕੁਜੇ ਸਿਪਾ ਸੁਪਨਾ
ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨੀ ਪਿਆਤਾ ਜਿਥੀ ਅਰਥ
ਲਿਖੇ ਸਿਪ ਸੁਗਤਾ ਪਾਠ ਕਪਰ ਪੂਰਨ ॥ ੩ ॥

ਵਾਕਾ ਵੇਖੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਿਖੇ ਸੁਰੇ ਦੇਹ ਪੁਨਰੁ ਨਿਜਾ ਪਾ ਕਲਿਜ
 ਮੈਦਤੁ ਵਰਨਕ ਉਚਾਰਭਾਂਤ ਕਾ ਜਾਪਾ ਪਰਾਮਪਰਾ ਵੇਦਕ
 ਸਿਪਸੀਤੀ ਜਿਗਾਪਾ ਵੇਖਰੀ ਚਾਰੇ ਬਾਨ ਮੈਤਨ ਮੈਕਰਹ ਵਾਸਾ
 ਨਾਤੀ ਪਹਿਲੀ ਪਿਰਦੇ ਪੁੰਨ ਕੇ ਠਪੁੰਨ ਮੁਖ ਬੋਲਾ ਜਿਉਲਿ
 ਚਪਠ ਫਲ ਅਪਕਰੇ ਇਏ ਗੀਤ ਪਕਾ ਮੇਲਾ ਅਜਪਾਜਾ
 ਨਾਪਠੇ ਦਿਜ ਵਰਕੁਲ ਨੀਦਨੇ ਲਾਗੁ ਗਢਿ ਗਅਰ
 ਕੇ ਪਾਇਓ ਪਰਮਾਨੇ ਲਾਨੀ ਦਲਾਲੀ ਪਿੰਡੀ ਲਾਲਖ
 ਵੀਓ ਲਾਅਲ ਮਮਾਨ ਦਾਸ ਸੁਕ ਮਦਨ ਗਿਰ
 ਚਿਗੁਰਤੇ ਗਤਿ ਕੇ ਉਤ੍ਰਿਓ ਦਿਹਿ ਗਮ ਭਾਂਡਾ

੧੬੨

ਭੇਦਸੇ ਪੁਰਖ ਪੁਰਤਤਾ ਪਾਇ ਰਿਪੁ ਨ ਕੋਸਾ ਤਾ ਤੀ
ਗੁਰਇ ਹਰੀ ਇਹ ਜੀ ਪਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਜਾਤੇ ਮੋਕੋ
ਦਿਓ ਇਹੀ ਅੰਤ ਕੋ ਬੋਲਾ ॥ ੧ ॥

॥ ॥ ॥ ੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਰਿ

ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਜੋ ਨੇ ਜਾਪਾ ਵਧੇ ਆਗੈ ਲਾਜਲ ਮੰਤ੍ਰੇ
ਚੋਰੇ ਗਤ ਨਤਾਪਾ ਨਾਰੀ ਵਸ ਕੇ ਕਾਰਨੇ ਅਖਰ ਜ
ਰੈਨਾ ਸੁਫਲ ਕਮਸਾਪਨ ਸਿਪੈ ਸਾਪਕ ਸੁਖ
ਭਾਤੇ ਸੁਰਬੇਰ ਮਾਪਕ ਮੇਪਰਾਨੇ ਮੇਖੇ ਦਾ
ਮੋਗ ਪਦੇ ਵਸੈ ਕਜ ਮੇਰਿ ਪਸੁਦੁ ॥ ੨ ॥

ਮਕਤਪਾਯਨੇਪਾਗੇਚਸੇਖੇਸੂਰਜੇਦਏਚਕਿਨੈਦੁਸਪੀ
 ਏਦੇਠਲੈਵੈਦਿਚਓਤੀਦਿਜੇਨਸੀਗੁਰੁਕਤੇਸੀਕੇਸਵੇ
 ਨੀ। ਏਹਗਾਸੀਗੁਰਅਰਜਨਬਦਨਜਬਸੁਨੇਸਿਖਸੁ
 ਦਾਇ। ਤੁਹਿਨਤੇਪਦਸੁਰਪਨੈਮਿਦਯੇਦੁਖਕੇਤੁਮ
 ਅਬਸੁਨੀਏਕਜਪਪੜੇਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੇਸੀਗਾ। ਗੁਰ
 ਏਕੁਤਬਖਸੀਗੁਰੁਦਰਗਾਜਗਇਨਿਸੀਗਾ। ਤਬਸੀ
 ਕਾਹਿਅਭਾਈਜੋਕੇਸਿਖਜਪਪੜੇਗਾਤਿਤਸੇ
 ਨਦਰਸੀਕੀਗਤਿਪਾਇਗੇ। ਅਰਸਤਗੁਰੁਉਸ
 ਨੇਪਾਏ। ਜਿਉਪੈਨਾਕੀਗਾਇਕੇਠਾਕਰਲਾਵੇਨਿ

੬੬੬

ਤਾ ਕਰੇ ਪਤੀ ਤਿਨਿ ਤਜ ਪੁਪਨੇ ਸੋ ਤੇਉ ਸ ਤਗੁਰੰ
ਖੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਲੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ॥ (੬੬੬) ॥ ਸੇ
ਵਿਕ ਮਰਗ ਏਕੋ ਸਤਗੁਰ ਸੋ ਤਿਸ ਮਾਸਾ ਜਪ ਪਰਮਾ
ਲ ਲਿਖਿ ਜੋ ਕਰੀ ਸਰਲ ਤਾ ਬਾਸਾ ॥ ਪਨੈ ਸੁਨੈ ਗਿਤ ਲਾ
ਜੁ ਲਿਖ ਦੇਵੈ ਪੀਤਿ ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਤ ਠ ਲਪਾਇ ਕੈ ਤਰੇ
ਖ ਕੈ ਰੀਤਿ ॥ ਕੁਟਾ ਕਰ ਚਿ ਪਦੇ ਸਗੁਰ ਤ ਬੀਠੇ
ਖਾ ਕਰੇ ਜਪ ਪਨ ਜਬਾ ਸਕਤ ਸਿਪੋ ਹੋਇ ਗੁ
ਆਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਏ ਸਭੁ ਗੋਰੁ ਸਿਭੁ ਨਾਨਕ
ਸਭੁ ਏ ਪਚਿਤੀ ਠੇਰ ਪਨੀ ਗਾਬਾ ॥

ਜੀ॥੧॥ ਸਿਰਪਉੜੀ ਅਮੀਤਰਦੇਏਹਪਉੜੀ
ਲਾਦੇਕੇਸਮੈਏਹਪਉੜੀ॥ ਪੜਸਮਾਏਸੀਗੁਰੂਜੀ
ਤਨਮਸਤਿਗੁਰਸਾਇਸਿਧਾ॥ ਭਾਈਸਿਖਸਾਹਿਬ
ਪਹਮਈਯਾਦਗੁਰੂਮੰਤਕਰਨੇਗਾ॥ ਸਤਗੁਰਬਲਤ
ਖਗਇਆਏਹਪਾਰਕੇਮੀਤਾ॥ ਸਬਏਖਸਤਿਗੁਰਬ
ਮਰੈਅਧਿਨਿਸਦੀਤਾ॥ ਏਕਵਾਰਸਤਿਗੁਰਕਾ
ਕਲਮਹਿ॥ ਲਿਖਾਕਰੈਗੇਜਗਤਮੈਮੇਰਾਸਿ
॥ ਏਕਸਮੈਮੰਤੀਬਹੁਤਪਰਪਰਬਾਜੈਬਾਜ
ਨਿ॥ ਨਾਰੈਕਰੈਏਖਤਸਾਜਾ॥ ਜੈਸੀਗੁਰੂ

ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਤੈਸੀ ਗਾਇਓਇ ਜਕਤਿ ਸਚਾ ਤੁਝੇ ਸੰ
 ਜੀਕਲਿ ਮੈ ਸਿਰਫ ਮੁਕਤੁ ਨਾਹ ਬਾਹੁ ਭੇਜੈ ਕਜ ਪਸਰ
 ਲਸਕੇ ਰੋਕਾ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਕੇ ਨਿਤ ਸਦਾ ਰੋਕਾ
 ਮਾਘੇ ਨਾਮ ਦਕਾਵਲ ਤੀਬਰਾ ਜੁਪਾਇ ਕਥੇ ਰਾਗ
 ਤਿਗੁਰ ਬੋਲੇ ਮਨ ਸਿਖ ਪਧੇਗਾ ਪਾਪਿ ਅਪੇਗਾ ਦੇਖਤਾ
 ਕਸਾਪਾਸ ਜੋ ਪੁਨ ਤੁਮਾ ਕੂਰੇ ਲਾ ਬੋਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ
 ਇਸਤੇਰ ਪੇਸ ਕੇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰੇ ਪਾਪਿ ਮਾਪਿ ਦੇਖ
 ਸਿਖਾ ਯੁਕਤੀ ਨ ਤੁਰ ਕਨਕ ਰਾਗਿ ਧੀ ਤੇਰੀ
 ਦੂਜਲ ਕਾ ਮੁਕਤ ਪੈ ਤੁਝੇ ਸਤਗੁਰ ਦਾ ਕਾ

ਸੋਖੇ ਪਿਨਾਪਾਕਾ ਸਾਖੀਪੁਰੀ ॥ ਬੇ
ਸੁਵਾਰਗੁਜੀ ॥ ੨੦ ॥ ਕੁਲਕਧੁਆਸਤਿਗੁਰਮ
ਤੁਸਿਖਸੰਗਤਿਕੀਕੁਰੀਗਾਗਾਥਜੋਰਸਨਮੁਖਪੁਛੇਮੁ
ਲਤਾਨੀਸਿਖਬੀਗਾਦੇਪਿਕੂਤਕੋਭਿਮਗਤਾਪਤੀਕਾ
ਤਮੁਲਤੁਨਾਪਾਨੇਸੰਗਤਸੁਦਨਦੇਕੋਤਮੇਕੀਕਾਨਾ
ਪਿਤਗੁਰਬੇਨਤੁਭਏਮੇਰੀਬਾਤਪਤੀਤਾਸਕੰਦਮਿ
ਸਿਦਕਰੀਕਥਾਤੁਰਿਖਤਰੀਤਾਸਕੰਦਪੁਛਾਏ
ਸਿਜਗਤਿਜੂਠਕਿਅਗਨੀਦਾਕਲਿਜੁਗਕੇਸੇ
ਦਿਓਕਿਯਕਿਨਕੀਨਸੁਨਿਦਾਸਿਦਕਰਨਾਸੁਨਪੁ

ਰੂਮਰਜਨਜੀਕਾਵਾਕਪਾਤਿਸਾਜੀਵਸਾਲਿਖਹਇਮਾ
 ਲਿਖਆਗੇਬਚਨਲਿਖਾਰੀਲਿਖਜਗਿਬਸਿਖਬਚਨ
 ਰੂਜੀਕਾ। ਵੇਰਾ। ਚਲਨਸਮੈਸਿਰਾਨਮੈਦਾਨਲੇਖ
 ਵੇਨਾਮਤਸੁਭਾਵਕੀਪਟਲਮੈਭੂਤਭਾਰਕਨੀਸੇਨਾ।
 ਮਨਜੀਤਨਜੁਪਮਪਗਾਰਾਜਕਾਜਸੁਖਦਾਗ। ਮਿਲਨੇਚਿ
 ਲਨੇਬੰਪਮੈਗਾਜਜੋਗਚਿਤਸਾਗ। ॥ ਇਨਕਾਰਾਕੀ
 ਟਕਮੈਪਾਂਚਪਚੀਸਾਜਾਪਾਛੁਤੀਅਰਤੀਜਾਪਕਰ
 ਖਅਰਪਤੇਲਾਪਾ। ॥ ਪੰਜਅਖਰਅਥਵਪੰਜੀਅ
 ਵਾਛੁਤੀਵਾਅਰਤੀਸਬਕੇਬਰੇਬਰਜਪਾ

ਜਸੁ ਕਰਨਾ ॥ ਕਰਹੋ ਮਗੁਰ ਮੀਰਿ ਕੋ ॥ ਗੁਰਾ ਜਕੀ ਪਯਾਤਾ ॥ ਕ
 ਰਜਹੋ ਇਬਨ ਤੁਏ ਸੀ ਮੁਖ ਗੁਰ ਪਤਾ ॥ ੪॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਿ
 ਟਜਾ ਯੁਤ ਜਪੈ ਏਕ ਭਾਗ ਏਇ ਮੂਨਾ ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਤਜ ਸੁਦਰ
 ਤਰ ਤਜ ਵਿਸ ਗੁਨਾ ॥ ੧੦॥ ੨੦॥ ੩੦॥ ੪੦॥ ਗਿਆਨੀ ਸਿ
 ਆਨੀ ਜੋਗ ਪਰਕਰ ਮੀ ਸੁ ਕੁਮਿ ਪਯਾ ॥ ਉਤਨਾ ਜੀਲਿਖਿ ਮ
 ਹੀ ॥ ਗੁਰਸ ਪਸਿਖ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾ ॥ ਏਕ ਗੁਰੁ ਕਤਿ ਮੈ ਪਾਂਡ
 ਰ ॥ ਆਨ ਮੈ ਜੋਗ ॥ ਏਕ ਦੇਸੈ ਪਤ ਸੀ ਗੁਰ ਮੈ ਪੰਢੀ ॥ ਗੁਰ ਮੀ
 ਜਾ ॥ ਪਸ ਮੈ ਏਹੋ ਮ ॥ ਆਰਜਨ ਵਿਸਲਿ ਪਯਾਤੋ ॥ ਓਕਾਗ
 ॥ ੧॥ ਸਤਨਾਮ ॥ ੨॥ ਤਗਗਾਨਾਮ ॥ ੩॥

ਬਚਨ ਪ੍ਰਿਅਮਾ ਹਰਿ ਸੂਨਮ ਮਰੇ ਹੋਇ ਦਾਰਾ ਬੋਧਿ ਦੁਖ ਦਾ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂਦਰਸਯ ਗੁਰੇ ਸੁਪਨ ਸਲੋਕ ਕੂ : ਉਕਤ ਵਾਨ ॥
 ਤਬਾ ਬੇਜ ਲਾਲ ਪ੍ਰਿਅਮਾ ਤਬ ਬੋਲਿਅਮਾ ਸਿੰਗਤਿ ਸਾਖਰੁ
 ਰੂਪ ਨ ਕਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਸੁਪਨੇ ਮਾਂ ਵੇਖੇ ਤਬ ਸੁਦਾਸੇ ਸੁ
 ਦਾਵੇ ਮੇਖੇ ਪ੍ਰਯਾਤਿ ਗੁਰੁ ਦਰਬ ਯਾਲਾ ਬੇਪਰਮੇ ਦਿਰਕ
 ਤੇ ਸੁਰਸੇ ਵੇਨੇ ਵਾਯੇ ਖਤਿ ਸੁਦਾਸੇ ਸਤਿ ਪ੍ਰਯਾਨੇ ਸਿੰਗਰੁ
 ਕੁਵੇ ਹਿੰਦੁ ਪਮਦੇ ਮਨੇ ਨਿਰੋਪੇ ਯੁਤਿ ਜਤ ਪਰਗੇ ਪ੍ਰਸੇਤ ਨੀਤਿ
 ਦਾਨੇ ਗੁਨਾ ਕਰੇ ਗਏ ਤੇ ਪ੍ਰਕਰਯਤ ਜਤਿ ਨਮ ਬ੍ਰਾਹਮੇ ਕਾਰਮ
 ਵੇਕਲ ਸੁਦਧਾਨ : ॥ ੨ ॥ ਪੀਛੇ ਪੁਛੁ ਦਲਗਾਨਿ ਪ੍ਰਯਾ ਪਦ

ਸਲੋਕ: ॥ ਗੁਰਵਾਰਥਸਮਝਾਵੇ। ਤਾਂਬਰਨੋਇ ਆਉਈ
 ਏਹਜਪਜੀਕਾਮਾਨਸੀਪ੍ਰਮੰਤਕਾਅਰਥਯੋਗ। ਏਸਤਿ
 ਨਾਮਪੰਥੀਅਰਥਪੜ੍ਹੇ। ਤਾਂਤੁੰਦੋਵਦਤਪਿਤਕਠਨਾਸਕ
 ਰੇ। ਮੁਕਤਯੋਇ ਅਵਗਤਿਨੋਇਗੀ। ਜੋਭੋਜਨਉਪਪੜ੍ਹੇ
 ਰਿਪਵਧੇ। ਅੰਨਪਥੇ। ਕਾਲਰਾਤਯੋਇ। ਧਨਲਾਭਮੈਪਾਮ
 ਮੈ। ਉਦਾਸੀਮੈਵੇਦਤਾਕੀਪੁਜਾਮੈ। ਅਰਨਾਰੀਸੁਤਮੈਬਾ
 ਧਮੈਮੋਗੀਲਿਖੈਵਸਸਹਸ੍ਰਪੜ੍ਹੇ। ੧੦੦੦੦॥ ਗੁਰੁਅਗੇ
 ਮਥਾਨਿਵੈਪ੍ਰਤੀਤਕਰੈਦਸਵੰਪਅਵੰਪਦੇਵੈ। ਗੁਰੁਕਾਜਿ
 ਆ। ਤਲਨਸਮੈਛੂਤਭਾਕਨੀਕੀ। ਦਿਸ੍ਰਮੈਪੜ੍ਹੇ। ਸੁਪਨੇਗੁ

॥ नारायणाय नमः ॥ ४॥ मिथ्याय नमः ॥ ५॥ कुरुक्षेत्र
 मः ॥ ६॥ रघुदेवाय नमः ॥ ७॥ उग्रकाय नमः ॥ ८॥ पुरुषोत्त
 माय नमः ॥ ९॥ रुक्मिणीदेवाय नमः ॥ १०॥ धातुमते नमः
 ॥ ११॥ निरञ्जनाय नमः ॥ १२॥ रघुनाथाय नमः ॥ १३॥
 बुद्धदेवाय नमः ॥ १४॥ चित्राक्षाय नमः ॥ १५॥ नि
 त्युपाय नमः ॥ १६॥ रघुनाथाय नमः ॥ १७॥ शैव
 नमः ॥ १८॥ रामाय नमः ॥ १९॥ अथवाय नमः ॥ २०॥
 कालाय नमः ॥ २१॥ लक्ष्मीपते नमः ॥ २२॥ भूत
 राय नमः ॥ २३॥ दिलीपे नमः ॥ २४॥ अज्ञाय

२५॥ जगदीशजनमः २६॥ निरकारजनमः २७॥
 २८॥ सदमेसजनमः २९॥ टिकारदागदुष्टो ३०॥
 ३१॥ जगतजनमः ३२॥ चिकारजनमः ३३॥ मृग
 ३४॥ उज्जपाष्टिगमिषसुजनमः ३५॥ हृदीद
 ३६॥ अरुपजनपदं ३७॥ पंजीतडागुरुपमष्टितीतवे
 ३८॥ गोपदो ३९॥ अगलिपतेमै ४०॥ अरुपदो ४१॥
 ४२॥ कर्मदा ४३॥ पंजीमडुदिवगमै ४४॥ अरुतीगु
 ४५॥ सुसादा ४६॥ सुलडादी ४७॥ उज्जपाष्टिगमिषसुजनमः ४८॥
 ४९॥ जग रापमपदं ५०॥ दजपकीपडिनीसोपा ५१॥ अरु

ਮਕਰੈ ਛੁਡੀ ਲਖ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤਿ ਤ ਕਾਲਾ ਜਾਪੇ ਘੁਮੈ
 ਮਾਧਿ ਹੋਇ ਮਾਰਜਨ ਦੂਖ ਨ ਟਾਲਾ ਆਸਾ ਪਰ ਦੂਜੀ ਪਿ
 ਤ੍ਵੇ ਮਾਧਿ ਸਚ ਜਾਨ ਮਾਧਿ ਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰਠ ਲਾਗੈ ਆਖ
 ਦਰਸਾ ਯਦੁ ਸਾਂਸਾ ਵਿਪਵਾ ਕਾਰਜਾਨ ਮੈ ਕਾਏ ਕੋਰਿ
 ਲਾਗਾ ਕਾਰਜ ਕਾਹੁ ਅਟਕ ਮੈ ਦੇਇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਭਾਗਾ ਨਾਨਿ
 ਘਰਨ ਹੁਗੁਣ ਸੇਗੈ ਦੇਵੀ ਕਾਰਜ ਪਿਆਨਾ ਜਪ
 ਪੜਸਾਭਾਇ ਨਸਾ ਤੇ ਫੇਰ ਪਰਸਾਨਾ ਚਿਤ ਮਪੰਜੇ ਜੁਪ ਸਫ
 ਸਪਤ ਮਬੀਧਾ ਅਟਕੀ ਨਾਗੀ ਆਠ ਵੀ ਨਾ ਵੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿ
 । ਦਸ ਵੀ ਦਸ ਦੇਵ ਨ ਜੇਵਾਨ ਲੇਨੇ ਵੀ ਲਾਗਾ ਜਾਪ

ਹੁਕਮ ਵਿਖੇ ਗਿਆ ਪਉਤੀ ਪੀਠਾ ਵਾਰੀ ਪਨਕਲ ਪਨਕਰੇ
 ਦੁਖ ਅਰਿਸੁ ਕੇ ਨਾਸਾ ਤੇਰੀ ਤੇ ਸਿਪਨ ਉਯੈ ਕਾਰਜ ਰਾਜ ਰਾ
 ਸਾਜੀ ਤੁਮੈ ਚੈ ਦਸ ਕਹਿ ਪੰਚ ਦਸੀ ਤੇਰੁ ਤਾ ਪੇਸ਼ ਸਤੇ ਭਾਕ
 ਤੁਯੈ ਸਤ ਦਸ ਮੇਰੁ ਨ ਕੂਤਾ ਪੜ੍ਹੇ ਆਠਾ ਰਹਿ ਆਠ ਦਸ ਨਿਭਉ
 ਠਹਿਰਾ ਪੇਤਾ ਖਟ ਮਾਹੇ ਵਿਦਯਾ ਵਪੈ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧ ਸੁਚੇਤ
 ਏ ਸੰਨੀਯੋਗ ਮੈ ਵਿਸੀ ਕਾਰਜ ਜੋਗਾ ਸੀ ਤਤਿ ਹਿਤ ਵਿਧੀ
 ਵਸਤ ਸੁਤ ਵਾਧਾ ਵੀ ਜੋਗਾ ਤੇਰੀ ਰਿਪਨ ਅਪੁਟ ਮੈ ਚੈ
 ਯੁਕਤਿ ਪੀਤਿ ਪੀਤਿ ਵਿਸਵੀ ਆਵੇ ਮੇਰੁ ਸੇਰੁ ਗੁਰੀਤ
 ਜਗ ਫਲ ਮੈ ਬਲ ਪਰੇ ਸਪਤਿ ਵਿਸਕਾ ਜਾਪਾ ਆਠਾ ਵਿਸ

ਮੈਯੋਜੋਗੇਗੇਤੁਮਸਿਖਾਜਾਂਕਾਦਾਦੁ ਸੁਰਮਾਸਤਿ
 ਰਗਬੀਪਾਤੁਬੈਬਹੁਈਜੋਗਕੀਦੈ ਸਦੈ ਸਮਸੇ
 ਆਕਰਨਾਐਸੀਮਾਦਸੀਲਨਕਾਕੁਲਾਸੁਮਗਾਏਕਾ
 ਨਾਏਸਿਖਬੇਦਸੇਨਪਾਲੀਸਾਗਾਜਮਪਰਜਗਭੇਦਾ
 ਰੀਅਦਕੁਤਜਮਕੀਕਾਗਾਖੁਸੀਲੇਯਤੁਰੇਗਏਦੇ
 ਨੁਖੇਲਬਨਾਇਐਠੇਪੀਛੇਪਲਪਪਰਿਤਕਿਰੇ
 ਠਾਇਨਿਤਕਰੈਬੇਖੇਲਮੈਬਦਲਾਨਾਬੈਰੀਏ
 ਇਲਗੈਨੋਕਰਹੁਦੈਜਿਸਕਿਸਬਿਪਸੁਖਲੋਇ
 ਪੁਛੀਤਿਨਦਰਜਿਅਤਾਂਦਿਨਗਾਰ

ਰਬਦੁ ॥ ੭੯ ॥ ਗੁਰਕਉਤਾਰੇਸੋਇ। ਬੋਲੈ ਸਸਤ੍ਰਪੁਰਿਥੈ
 ਨਿਬਿਲੈ ॥ ੮੦ ॥ ਭਾਵਾਰਨਕਰੈਤਿ ਸਬੁਕ ਮੁਖਲਾਨਤਜੀ
 ਵਨਿਤਾ। ਕਹਿਕਰਚਖੁ ਮੀਰਕੈਸਤਿ ਬਾਰਏਹਥੈ ਨਾਲ
 ਏਹਾਪਦੇਵਤਿਤਿਸੈਪੈਰਤਿ ਆਪਸੁਪੈਨਾ। ਤੁਥਕਟਾਰੀ
 ਚਿਰਦੇਵਈ ਬਾਰਤੀਨਕਰਲੀਨਿ। ਗਇਤਨੈਮੈਬੋਲੈਤਿਸੈ
 ਪਠਾਈਕੀਨਾ। ਸਾਰਿਆਪੁਤ੍ਰਪਠਾਦਕਾ ਆਪਗਹਿ
 ਨਾਲਪਸਿਪਤੁਰਵਾਰਸੇਸੀਸਜੁਵਾਕਰਲੀ
 ਲੇਮੁਸਲਮਾਨਕੀ ਅਨਅਤ ਬਾਰੀਸਿਖਾ। ਖਾਵ
 ਮਤਿਸੀਬੁਰਾਈਲਿਖਾ। ਸੁਨੀਸਕਲ

੨੦੩

ਸਿੰਦੂ ਮਸਲ ਲਾਨ ਤਈ ਨ ਪਠਾਨਾ ਸੁਨੀ ਸਾਹਰ
ਭੇਜੇ ਬੈਠ ਸੁਜਾਨਾ ਦਿਨ ਪੰਛਾਲ ਗਏ ਕਰ ਜਖ
ਕਾਟ ਖੁਸ਼ ਕੀਨਾ ਲੇ ਬਿਦਾ ਪਤ ਮਾਲ ਲੈ ਦਿਲੀ ਕੇ
ਵਕੀਨਾ ਨਾਇ ਸੁਨਾਇ ਸਮਾਲ ਕਰ ਸੁਖੀ ਖਾਲ ਸੇਮ
। ਤਬੇ ਏਕ ਦਿਨ ਵੀ ਪਮਾਲ ਕੀਨੀ ਭੁਲੀ ਸੁਮਾਨਾ ਏ
ਏਕ ਲਗਾਇ ਆਈ ਨੀ ਕਨ ਤਬ ਏਫੇ ਗਲੇ ਕ
ਆਨਜ ਮਾਇ ਕਫੇ ਗਨ ਏ ਕੈ ਕਫੇ ਗਾਇ ਕਾ
ਨਦ ਮਾਕਿ ਆਉਤ ਰੇ ਪੁਰਖ ਸਮਾਲਾ ਪਾਇ ਪ
ਲਿਖੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਚੀ ਚਾਲਾ ਅਮਾਲ

ਹੀਕੇ ॥ ਭਮੁਖਾਗਏਧੈਦਾਨੀਬਾਤਕਰਨਹਿ ॥
 ਹੀਕਿਨਾ ॥ ਭਮੁਖਾਗਏਧੈਦਾਨੀਬਾਤਕਰਨਹਿ ॥
 ਮੰਤਾਪੂਛਕਮਾਨਾਏਇਦੇਇਲੇਸਮਾਨੀਸੀਤਾਪੀ
 ਫੁਲੇਇਕਮਾਨਾਏਇਦੇਇਲੇਸਮਾਨੀਸੀਤਾਪੀ
 ਆਪਕਹਿਪਾਪਪੁੰਨਕੀਪਾਵਾਫਲਨਤਿਆਰੀਕਰੋ
 ਬਕਮਸੇਹਾਮੁਖਿਯੋਫਲਨਮੁਖਿਸਿਵਨਕੁਪੁਰ
 ਪੇਰਿਅਸਾਇਯੋਫਲਨਮੁਖਿਸਿਵਨਕੁਪੁਰ
 ਗਇਅਭਿਤਾਬਾਕੀਅਭਿਅਗਇਯੋਫਲ
 ਯੋ ॥ ਧਨੀਫਿਠੀਸਾਧਿਯਸਿਖਸੁਖਕਾਰਾ ॥

॥ पांचपद्मीसतिगुरुललीकेनदीडसद ॥ एग
 सधउसिहसिवागीअगतबीडमुगि ॥ ॥ पचरे
 देपेनजीलां बदेगनसिगा ॥ कजिकपिबांपासउद
 राबुलाकराबनगि ॥ सापनजेगसभापकेसग
 सापैपगि ॥ डीजउडुवची ॥ सधउनपीरभीकजी
 सजानासयसमानजगवेदकायुलैगिदुभा
 भाना ॥ साधीपुगीगि ॥ ॥ बिलेदगग
 ॥ ६५ ॥ गुडीविअनरगुडीदुबनुसिप
 गगिदुमुसलमानकेसुपदाहीसलीगा

NamdhariLibrary@gmail.com

204

ਪਾਸੁਨਾਗਗਨਉਜਤਭੁਜਾਜੇਜੇਸੁਗ ਏਹ
ਤਾਕੁਲੇਗਨਕਗਰਉਲੀਤਿਤਸਮਾਅਗਨਚੇ
ਨਪਿਤਮੇਲਿਓਪਦਅਗਰਨੇਕ ਸੁਪਸਨਾ
ਇਥਾਸਨਸੁਤਸਮਤਸੀਗਰਹਾਏਕਾ ਕਰਦਵੇਖੀ
ਪਨਰੁਸਮਘੋਨਾਗਨਕਮੈਦਾਸਤੁਲੇਗਨਜੀਨਿ
ਲੇਗਇਆਉਮੈਦਾਲਕਤੀਲੇਆਦਤੁ
ਰਖਸੇਗਸਮਜੀਨੀਵੀਆਸੀਦੇਸਾਅ
ਘੋਨਾਪੁਤਾਅਨਾਕੁਇਆਪੁਤਾਅ
ਤਿਸੀਠਵਰਸੁਤਲਛਾਜਤੁਜਾ

ਗੀਸੇਵਾ ਅੰਤਰਲਾਦਾਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨ ਕਰਸਣ
 ਦੇਵਾਦਸਮਵਤਾਗੀਦਸਗੁਰੂਚਰ
 ਸੋਇਕਉਨਕੀਕੀਗੁਰੂਕੀਸਿਖ
 ਇਕਸਤਿਗੁਰਰਪੀਨੈਲੇਯੇਤਸੁਯਾਨਾਮਰਸਿਖਸੋ
 ਵਸੀਪਰਮਕੋਟਕੇਵੀਚਾਤਿਸਪਤੀਤਿਕੈਕਾਰਨੈਸਤਿ
 ਗੁਰਦਰਸਨਪੀਚਾਸੁਨੈਪਨੈਚਿਤਲਾਇਕੈਸਮਦੈ
 ਤਿਪਤੀਤਿ। ਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਦੈ
 ਮਨੋਰਥਮੀਤਿ। ਸਤਿਗੁਰਮਸਤਿਗੁਰਪੈਨਸਾ
 ਜਾਨਾਮਗੀਸਾਖੀਸੁਦਪਨੈਪਵੀਆਨਾ ॥

ਗੰਗੇਈ. ਲਿੰਗਾਧੁਰੁਜੀ। ੨੬। ਜੋਗਣ॥

ਗਿਥਾਇ ਰਲਿਖਾਇਰਮਕੁਦਰਕੀਭਲਦਸ

ਕੀ ਕਥਾ ੧੮ ਕੇ ਛਿਗਸਮਵ ਕੇ ਮੋਰਠਾ ਤਾ ਤੇ ਪਗਲੇ

ਸਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਨਾਮਾਨੰਤਸਮੈਰਉਨਾਹਿਬਾਸੁਪ

ਨੇਕਰਾਸਾਪਾਇਸਦੁਆਰਿਅਕਾਬਲੀਗਏਲੇ

ਸਮੇਲਾ ਭੂਲਾਕਰੇ ਤਤਤਪਰਮਕੋਟਲੈਗੈਸ

ਗੁਰਿ ਮਾ ਕਰੁ ਬੁਧਾਇਕੈ ਨੈਦੇ ਦੇਖੀ ਸਦੀ ਮਹਿ

। ਲੇਖੀ ਗਾਇਕ ਗੁਰਦਗੀ ਮਲ ਲਗਦੇ ਮੇਰੇ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ਅਬਲਸੀਤਬਹੁਤਾਇਨਰਜਾ ਲੋਗਤਥੈ ॥
 ਨਾਲਾਸਬੀਲੋਗਤਬਸੁਰਖਮੁਖਲਾਲਾ ॥ ਰਮ
 ਰੈਪਹੁਰੇਸੁਭਕਾਲਾ ॥ ਨੈਲੇਰਚਨਪਕਰਤਬਗਥੈ ॥
 ਵਕਮਤਤੁਜੀਓਅਭਿਲਾਖੈ ॥ ਰਖੈਨੈਲੁਕੇਸੇਰ
 ਸਾਲਾਸੇਵਾਕਰਤਵਰਖਗਥੈਕਾਲਾ ॥ ਸੇਵਾਬਹੁ
 ਕਰੀਦਿਸੇਵਾ ॥ ਬਚਨਕਰਾਪੁਆਸੁਦੇਵਾ ॥
 ਭੁਪਤੁਬਾਪਲੋਗ ॥ ਸਿਟੀਫੁਡਾਦਾਨੈਲੇਤੋਰਾ ॥
 ਚੰਨਕੀਆਨੈਲੇਨੇਮਾਗਾ ॥ ਇਧਰੁਫੇਸਬਾਨੇਰੇ
 ਗਾ ॥ ਬਰਖਅਦੁਈਦੇਹਿਰਾਖੀ ॥ ਨੈਲੇਸੇਰਾ ॥

ਮਨਕਾਖੀ। ਕਹਾ ਕੋਬੈ ਬਹੁ ਦਰ ਤਸਮਾਲ। ਬਾਤ ਕੀ ਕੁ
 ਨੀਰੀਤ ਬਿਸਾਲ। ਮਿਠੇ ਪੀਰ ਕੀ ਗੋਸਟ ਕਾਖੀ। ਸਾਂਝੀ
 ਕੁਕਰੀ ਅਬਦਾਰ ਬੀ। ਮਿਠਾ ਪੁਛੇ ਸਤਿਗਮ ਦਾਸ।
 ਦੂਪੀਰ ਪਤਰੁ ਕਸਰਾਜ। ਕਹਾ ਤਬੈ ਸੁਆਸ ਨਕੀਰੀ
 ਮਨ ਕੁ ਦਰਗੋਤਿ ਕੀਰੀਤ। ਸੁਤਹੁ ਤਿਤਵਾਸ
 ਲਜਾਇ। ਰਹੈ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਲਨ ਸਹਇ। ਬੀਪ ਅਸ
 ਏਨੁ ਮਨ ਨਿਰਬਾਸ। ਹੋਵੈ ਮਨ ਸਹਜੈ ਪਵਪਾਸ। ਨੈ
 ਪੂਰਾ ਸਾਖੀ ਸੁਖ ਕੰਨ। ਕਿਹ ਬਿਪਕੀਰੀ ਗੁਰਗੋਬਿ
 ਰਾਮ ਕਟਰਤ ਬਕੀ ਸੁਨਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਤਿਬੁਝਬਨਾਇ। ਜੇਬੁਰਾਜਰਹੁਜੀਤਦੇਇ। ਤਾਕਾ
 ਪਿਤਰਧਨਾਮਰਤਨਦੇਵ। ਸੇਕਲੂਰੀਦੇਪਿਤਵਾਨ।
 ਆਨੰਦਪੁਰੀਮਲਿਆਸਤਿਗੁਰਆਨ। ਬਾਸਰਬ
 ਸਤਿਗੁਰਮਨਭਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਜਾਨਿਦਿਗਨੇ
 ਜਨਾਇਆ। ਸਤਬਰਸਰਾਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾ। ਗੁਰ
 ਬਖਸੀਸਗਲੀਸੁਕਲਾਸ। ਖਨਗਕਟਾਗਬਰ
 ਤੁਬਕਾਕਮਾਨਲਹੇਰੀਸਤਿਗੁਰਬੁਰਕਾ। ਤਿਨਲੈ
 ਸਤਿਗੁਰਨੀਲਾਰਾ। ਪੁਛਾਸਤਿਗੁਰਰਾਨੀਜਾਗਾ
 ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਸਤਿਤੂੰਪੁਗਾ। ਭੁਰੀਰਾਐਗਰਭਨ

ਉਗਾ ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਸਤ ਕਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਪੂਜਾ ਤੇ ਕਰ
 ਪਵਨਾ ਤੁਮਰੇ ਧੰਨ ਆਇਆ ਜੀ ਨਾ ਮੇਰੇ ਤੁਹ
 ਕੇ ਭੇਦ ਨ ਭਾਨਾ ਨੈਦਾ ਸਤੁ ਮਦੇ ਪੀਆ ਪਾਅ ਬਜੇ
 ਬੁਝੈ ਟਲ ਸਮਾਨਾ ਨੂਰ ਪੁਰਾ ਜੇ ਆਗਿਆ ਵੀਨੀ
 ਸੋ ਪਕਟੇ ਚਨ ਮਾਰਨ ਵੀਨੀ ਗਲੀ ਉਠਾਇ ਬਰਛੀ
 ਸਦਾ ਤਿਸੈ ਨ ਕਟੇ ਢੀ ਢਲੀ ਮੁਗਤਾ ਸਿਤ ਕਰ
 ਪੂਜਾ ਕਰੇਗਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਠਤੇ ਮੁਖ ਉਢੇਗੇ ਰਾਜੇ
 ਇਕ ਦਿਨ ਪੁਛਾਤਾ ਕੋ ਦਰਸਨ ਮੁਏ ਹੋਤੁ ਕਿ ਮਸਤ
 ਦਿਪਰਸਾ ਪਾਲਨਿ ਪਰਾਖਾ ਅੰਤਰ ਭੁਯਾਨ ਪੂਜਾ ॥

204

205

ਕਰਜਾਖਾਗਾਖਦਖੇਰੀਅੰਗਨਘੀਛਾਸਬਦਿਖਲ
 ਫੀਪੂਜਾਖੀਛਾਪੂਜਾਕਰਕਰਾਪਸਾਦਿਘੀਅ
 ਭੁਪਦਰਪਾਇਨਸਾਦਿਘੀਛੇਬਲਾਇਉਠਾਜਬਰ
 ਤਨਾਬਾਦਲਜਾਨਰਾਜਾਪੂਅਮਗਨਾਏਰਅਸ
 ਵਾਰਅਪਾਏਠਾਢੇਛਲੇਲਿਕਾਰਮੁਢੈਇਉਗਢੇ
 ਾਜਾਂਜੀਕਰੀਭੁਪਨੀਮੈਡਾਨਪਿਤੀਤਿਅਫ
 ਪਅੰਤਰਾਬਾਗਰਾਖਅਸਪੁਨਦੇਖੋਗੰਦਿਸਮ
 ਮੀਕਾਗਾਈਬਿਸੇਖੋਗਾਏਸਿਕਾਰਚਤਨਦੇਦਦਾਨ
 ਨਾਸੁਏਰਾਤਿਗੁਰਦਰਮਨਕਰਿਕਿਸਾਨੇਰੇਈਸਾ

ਵੇਗਾਤੁਹਿਨਾਸਮਤਿਜਗਤਿਗੇਤੁਮਰੇਮਰਕਨਾਸਿ
 ਤੇਪੁਜਾਕਰਤਰਜਪੁਤਿ। ਨੈਲੰਗਇਸਾਖੀਸੁਭਸੁ
 ਤਾ। ਹਮਰੇਅਗਾਨੀਕਹੀਤਿਨਾਪਾਮਿਸਨਰਗਇ
 ਲੁਕਮੀਬਾਪਾਮੁਤੇਰਗੀਬਿਪਕਪੁਛੀ। ਅਬ
 ਹਮਰਲਾਹਿਤਿਅਗੀਸੁਛੀ। ਕਹਿਕਰਿਮੋਨਪਜਾ
 ਹਮਿਸਤਿਗੁਰਾਤੁਜੀਵੇਹਜਾਹਿਪਦੁਲੈਸੁਰਪੁਰ।
 ਹਮਿਬਸਿਪਸਨਮੇਰੀਬਾਤਿ। ਮਿਸਨਰਗਇਲਮਿ
 ਮੁਸੁਹਤਾਜੀਧੁਮੈਕਉਨਾਮਲਗੇਹ। ਰਹੇਨਰਗਇਲ
 ਤਿਗਰੇਨਾਤਿਨਬੀਕਹੀਇਸੀਬਿਪਤੁਛੀ। ਹਮ

ਬਾਡੁ ਅਨੇਸੁ ਨੀਤਿ ਵਿਲਖੀ ॥ ਰਤਨ ਦੇਇ ਕੀ ਦੇਖੀ ॥ ੩੧ ॥
 ਖਾ ਬਲੋ ਪੁਛੀ ਓਸਤਿ ਗੁਰਦਾਖ ॥ ਨੈਦੇਏ ਕਰੁ ਪਸਾ
 ਲੇ ਮਿਲਾ ॥ ਮਿਸ੍ਰਲਾ ਦੀ ਆਵੇ ਗਲਿ ਖਿਲਾ ॥ ਤੀਨੇ ਪੁ
 ਪਵਾਹੀ ਭਏ ॥ ਪੁਰਖ ਪੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਵ ਨਿਰਮਏ ॥ ਮਾਸੇ
 ਕਲਗ ਕਥਾ ਭਲਾਈ ॥ ਮਾਨੇ ਮਗਰਿ ਰੀਗ ਭਲਾਈ
 ॥ ਰਤਨ ਕਹਾ ਗੁਰਜੀ ਕਹੋ ਤੇਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਦ ਬ
 ਮੇਗ ॥ ਬੋਲੇ ਐਸਾ ਸਮਾਇਕ ਆਵੇ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸਦ
 ਲਖੇ ਲਖ ਲਾਵੇ ॥ ਵਹਿਣ ਨਿਰਖੇ ਸੁਨੀ ਪਾਏ ॥ ਪੁ
 ਕਰੀ ਉਮਗੈ ਮਨ ਸਾਗੇ ॥ ਵਿਦਾ ਲੇਹੁ ਮਾ ॥ ਰਮੈ ਅਗੈ

ਗਇਹਸਾਖੀਇਹਮਬੀਪਾਏ। ਜਗਤਿਬਾਸਿਘਸਿਖਗਖ
 ਲਿਖਾਹੀ। ਗੁਰੂਸਿਖਨਹਿਭੇਫਤਿਖਾਰੀ॥ ਵੇਹਰ ॥
 ਲਿਖੀਆਸਾਖੀਪ੍ਰੇਮਜੂਤਦੇਖਪੁਛੁਲਿਖੀਅੰਤਾਪਸੈ
 ਨੈਜੋਸਿਖਸਿਦਕਸੇਫਲਪਾਇਮਹਿਤਾ। ਫਰਨਪੀਤੁ
 ਪ੍ਰਿਥੀਜੀਏਕਰਹੁਅੰਤਸਾਗਇਆ। ਆਇਅੰਤਸਤ
 ਪਤੁਤੁਮਰਾਜਸਾਗਿ। ਆਨਗਇ। ਰੁਲੈਮੈਤੁ
 ਪੀਤਜਸਾਗਿਬਾਸਿਘਗੁਰਤੁਗਤਿ। ਗਇਹਦੇਗਖ
 ਲੁਲਿਖਾਮਿਸਨਗਇਫਰਕਤਿ। ਪੈਨਗੁਰੂਪੈਨਸਿਖਸਿ
 ਕੁਰਮਛੇਜਾਗਹੈਜਾਗਇ। ਸਿਰਕਾਟੈਦੋਸਿਖਕੇਫੁਗ

ਹਨਗੁਰੂਮੁਖੀਭਾਇ। ਵਖਰਿਕਤੀਤਬਤੁਏਰਾਪਾਵੁਪੁ २॥
 ਜਾਂਕਾਲਾ। ਬਾਸਕਰਾਪਰਖਾਲਸੇਪੀਤਗੁਰੂਗੀਅਸਾ
 ਲਾ। ਨਾਇਪਪਰਪੰਡੁਤਾਕੁਛੁਨੀਤਾਵੈਮੋਗਾਜਿਨ
 ਬਖਸਾਹਮਬਰੁਕੋਸੇਗੁਰੂਮਨਮਸੇਗਿ। ਸੇਬਤੁਸ
 ਤ੍ਰਾਸਾਸਥਾਅਸੀਏਕਸੁਤਾਸਾਸਾਇਬਸਿਪਾਲਿ
 ਸਾਖੀਅਪੋਚੀਕਰੀ। ਜਿਗਜਾਸਾ। ਪੀਛੇਸਾਖੀਅੰ
 ਕੀਲਿਖੀਸੇਬਤੇਇਕੀਜਾ। ਛਾਰੇਦੇਹੇਛਿਗਲਿ
 ਸਨਗਇਲਚੀਸਾ। ਜਨਮਜਨਮਯੋਜਾਇਗੇਬਿਪਗੁ
 ਨਸੇਏਗਾਹੁਕਮਨਮਾਬਾਰਿਅਨਦੀਅਦਾਸਭੁਗ

ਕੁਇੰਦਗਾਨਮਮਾਂਗਹੁਏਕਵਾਰਜਹਕੁਲਤੁਮਰੀਸੇ
 ਵਾਨਾਤਰਹਉਪਾਪੀਕੁਲੀਕਿਨਬਨਸਿਤਤਨਲੇਵਾ। ਭੁਲੇ
 ਲਗੋਗੁਰਪੰਥਮਸਿੰਦਕਤੁਮਾਰੇਗਥਾ। ਜੀਤਤਨਾਗੀ
 ਮਕੁਲੀਰਖੇਸਬਕਰਮਾਤ। ਹਰਿਗਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲੀਏਬੋ
 ਲਵਹਿਗੁਰੁਮੰਤ੍ਰ। ਉਚਨੀਚਕੁਲਜਨਮਨਾਜਾਤੇਕੁਲ
 ਨਸਿਤ। ੧੦੦॥ ਆਨੰਦਭਾਇਆਮੇਰੀਮਏਸਤਿ
 ਤੁਮੈਪਏਆ। ਗਏਹਤੁਕਦਈਮਨਾਇਰਖਦੀ। ਸਿਰੀ
 ਹੁਗੁਰੁਜੀ। ਏਹਰਾ। ਸਾਹਿਬਸਿਪਾਲਿਖਤਸਮਾਪਤਿ
 ਜਾਗਰਤਨਮਾਲਾਸੁਖਸਾਥਾ। ਪਨਿਤਸੁਣਤਿਨਿਗਲਪੁਇਸ

॥ पां पा घा म न धि ग रि प न द ध लो रि प जे रा ॥ क स घी धि
 प पा प प ग ति ग दा ता अ प प्ये रा ॥ १८ ॥ धि प प नै ग रि क
 बु जै नी दा उ म उ ति ति आ रा ॥ क रै मु उ द क क र म क रै
 पा उ मु उ दा रा ॥ १९ ॥ लो प डी ॥ धि प प रि के दे क धि अ
 गि ॥ धि प द र न के धि अ गि न धि अ गि ॥ धि अ गि क र डी
 लो रि न दां म ॥ अ न दे दू की क रै न दां म ॥ २० ॥ धि प क र उ
 रा ॥ धि प क र घे दा ॥ धि प क र दा न न प रै डे दा ॥ बु ज न दां
 क रं न ति आ रा ॥ मे धि प पु ज उ ब डु डु रा रा ॥ २१ ॥ रा रा
 न लो दे डु ल न मु र ड ॥ हू ड ग म उ क न न म रा ॥ दू र ति ॥ धि

१३६

ਨਮਾਂਗੈ ਪੜ੍ਹ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਵੇਦ ਵਤ ਭੁਗੈ ਸੁਰਗ ਜਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਲੇ
 ਵੇਦ ਵੇ ਮੋਹਨ ਕਰੈ ॥ ਸੋਦਿ ਜੁ ਸਕ ਲਜਗ ਤਤੋ ਪਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਪਾਇ ਪਰਤ ਮੁਰੀ ਤੇਜਾ ॥ ਵੇਦੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰ ਮਨਿ ਦੇਤਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਮੈ ਜੋ ਪੰਥ ਕਰਾ ਤਿਹ ਕਾਰਨਾ ॥ ਨਹਿ ਤੇ ਮੋਹੋ ਜਨਮ ਅਕਾਰਨਾ ॥
 ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਨਹਿ ਦੁਤਾ ਮੈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਸੇਵਾ ਨ ਛਾਨੈ ॥ ੨੪ ॥
 ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਵੈਗ ਚੀਰੈ ॥ ਆਜ ਕਾਲ ਕਰਿ ਕਾਲ ਸੀਰੈ ॥
 ਸੁਆਮੀ ਪਰਮ ਕਰੈ ਤਿਤੁ ਪਾਲੈ ॥ ਪਰਮ ਪਾਲ ਸੁਭੁ ਰਸ ਤਾਭੁ
 ਲੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜਮੈ ਸਮੈ ਸਿਰਭੈ ਗਨ ਸੇਵਾ ॥ ਛੁਡਿ ਮੂਲ ਤਾ ਬਾਲੀ
 ਗੁਰਗੇਵਾ ॥ ਸੁਨੈ ਸਿਖ ਮਮਤਾ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ॥ ਭੁਲੈ ਭੁਲੈ ਕੀ ਸੇਵਾ

ਵਾਪ ਕਏਹ ਕੈਸੇ ਬਿਪਛੀਨ ਨੀਪ ਤਾਪਨ ਕਸਿਗਏ ਫੁਕਾ
 ਸੁਨ ਸੁਤ ਪੁਰਨ ਸਾਚਾ ਤੋਕੋ ਭੇਜਾਲਾਉ ਹਿਤ ਤੁਲੇ ਆਇ
 ਅਕਾਚਾ ਕੁਲੀਨ ਕੀਨੀ ਸੁਤ ਕਹਿਓ ਵੇਖਾ ਪਰਚਾਨ ਜਨ
 । ਹੀ ਆਮਲਨ ਪਤੀਤ ਨਹਿ ਕਿ ਆਕੇਰੀ ਗੁਰ ਧਨਾ ਨੀਪਤ ॥
 ਨਿਕਟ ਕਰ ਜੇਰ ਕੈ ਮਾਤਾ ਕਹਿਤ ਹਿਸਾਤਾ ਮਾਤੀ ਪਤਾ ਮਮ
 ਸਾਚ ਗੁਰ ਸੁਨੀ ਚਿ ਬੈਨ ਜੁਗਤਾ ਮੇਰੀ ਪਸੀਨ ਫੁਛੁ ਭਈ ਜੇਰ ॥
 ਹੋਸੇ ਹੋਇ। ਭੁਟ ਫਿਰੀ ਮਗ ਬਚਨ ਭਾਇ ਬੇਚ ਬਿਗਾਵ ਸੇ
 ਇ। ਤੀਨ ਜਗਾ ਬਤੇਸ ਭੁਸਰੇ ਬਚਨ ਨ ਆਵੈ ਕਾਂ ਮਾਤੁ ਮਭੇ
 ਲੇ ਮੇ ਕੋ ਪਕਾ ਮੇਰੀ ਬੁਧ ਗੁਰ ਮਾਨੀ ਪਤਾ ਕਹਿ ਓ ਸੁਦ ਪੁਤੁੰਸ

ਖਿਛੁਆ ਭੁਲਾਬਤਾਇਆ ਦੇਵਾ ਮਾਸਖਾਇਤੇ ਪਰਮਜਾਇ ੧੫੩
 ਕਿਆ ਕੀਨਾਸਤਸੇਵਾ ਵੇਦਜਕਰਤਗੰਪੀਰਸੈਪਰਸੈਜ ॥
 ਤੀਬੇਰਾ ਏਕਾਜਾਰਕੇ ਨਗਲੀਏ ਪੀਰਸੈਤੀਰੇਤਾ ਕਾਇਖ
 ਤੁਚਾਨਗਾਰਫਿਗਪਾਲੀਵੇਚੇਰਤਨਾ ਤੀਨਾਜਾਰਕੀਜਮਾ
 ਕਰੀਪਤਾਇਖਵੇਜਤਨਾਨੀਮਲਾਪਤਸਿਉਇਉਕਰਿਅ ॥
 ਸੁਨੀਪਤਾਤਅਪੀਨਾਸਤਿਗੁਰਮੋਹਿਬਤਾਈਏਜਿਉਪਤਿ
 ਆਰਾਕੀਨਾਈਨੀਉਦਹਿਪਲਕੀਲੇਲਗਾਵਤਸੀਸ
 ਆਖਲੀਗੰਠਵੇਮਾਸਤੇਸਫਕਾਨਾਈਸਾਖਾਇਓਬਾਰਿ
 ਸੁਤਨਿਰਖਅਚਰਜਥਾਪਕਹਿਦੀਨਾਮਾਸਾਇਖਾਦਿਗੰਨ

ਤਿਗੁਰਪੁਰਨਮੋਹਿ। ਤੇਰੀਬੁਪਉਤਾਵਲੀਮਤਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ
 ਭੇਇ। ਅਮਤੁਮਸਤਿਗੁਰਬਚਨਲਗਤੁਪਾਵੈਬਿਸਰਾਂਮਾਧ
 ਨਵੂਠਾਇਹਜਾਨੀਓਮਤੁਲੇਭੀਤੁਹੋਇ। ਫਾਰਦਿਵਸਜੀਵ
 ਨਬਨਾਕਹਿਅਮੋਰਸਮੋਇ। ਪੁਤ੍ਰਨਬੋਲਾਉਦਨਮਨਮੇ
 ਠਹਰਨਨਾਹਿ। ਬਾਦੀਆਤੁਸੀਯੋਇਰਹਿਅਪਤਬੁ
 ਛੀਅਹਿ। ਸਿਭਾਅਪਕਤਬਬਾਦੀਆਪਰੀਜੁਤਥਿ
 ਲਪਾਇ। ਪੁਤ੍ਰਲਗਾਉਠਵਲਜਮੈਕੋਦਿਨਬਛਤੀਮਾਇ।
 ਵਸਹਜਾਰਕਮਾਇਕੇਠੁਲਾਮਨਅਤਿਮਾਂਨਾਲਗਾਖੀਦ
 ਧਨੋਲਤੁਬਪਗਪਿਤਪਗਆਨ। ਸਿੰਗਲੀਵੇਪਰਲੋਗਸ

੧੫੪

ਬਾਅਇਆਸਇਗੁਰਸਰਨਿ। ਮਾਰਗਪੁਰੁਕੇਸਿਮਰਕੈ॥ ੦
 ਇਆਰੈਪਰਿਚਰਨਾ। ਪਿਆਨਸਿਪਮਾਜਰੀਏਏਪਰਆ
 ਇਆ। ਪੁਤ੍ਰਜਦੇਬਿਸਿਰੁਗਮਿਲਾਬਡੀਭੁਇਭਗਤਕਰੀ।
 ਪਸਾਦਿਕਰਕੈਗੁਰਚਰਨਾਰਾਤਨੁਲਾਈ। ਬਾਦੀਆਏ
 ਲਿਆਪਿਆਨਸਿਪਤੂੰਮੇਗਗੁਰਭਾਤ। ਲੀਨਾਬਚਨਮਮ
 ਪੁਤ੍ਰਤੇਪਰਗੁਆਵਿਖਾਤ। ਅਬਮੇਰੀਗਤਿਕਿਉਹੈਸਤਿ
 ਗੁਰਗੇਇਦਯਾਲ। ਸੇਉਪਾਵਤਵਗਾਥੀਮਤਮੇਪਰੇਹਪੁਸਾਲ
 । ਗੁਈਪਾਤਸਤੁਸੀਗਮਿਲਦਲੇਮਿਲਨਗੁਰਸਰਨ। ਚੁਰਨ
 ਲਗੇਸਤਿਗੁਰਗੇ। ਹ੍ਰਿਪਾਵਾਨਦੁਖਹਰਨ। ਉਤਰੇਭੋਜਨਗੁ

ਇਸੁਪਰਹਿਤਭੁਏਇਨਤੀਨਾਪੁਤ੍ਰਸੇਥਕਰਜੇਹਸਿਖਬਖ ੧੫੫
 ਸਾਵੈਸੁਤਭੀਨਾਬੀਜਭਲਾਪੂਰਨਪਭੂਬਿਖਡਾਲਨਹੀਸੁਪ
 ਾਵਿਪਾਯੋਇਸੁਪਾਕਰੇਕਾਂਮੀਵਿਪਦਿਹਮਮੁਧਾਹਸਬੇਲੇ
 ਜੀਵਨਗਤੀਵੇਖਤਪੁਰਖਅਲੇਖਾਗੁਰਨਾਨਕਤਮਰੇਗੇ
 ਸਿਪਨਮਿਲਕਰਿਭੁਖਾਨਾਨੁਤਮਗਾਪਿਤਾਪਿਤੁਭਲੀਕਮ
 ਈਕੀਨਾਤਬਪੁਛਾਜਬਗੁਰਚਲੇਪੁਛਿਆਯੋਤੀਨਾਹ
 ਸਬੇਲੇਸਤਗੁਰਪਭੂਵਸਵਾਹਮਰਾਵੇਗਾਤੁਮਪਲੇਵੇਗੇਏ
 ਹਕੋਤੋਪੁਛੇਸਿਵੇਗਾਪੁਛਾਪਿਅਰੇਬਢਨਪਨਪਰਾਅਮਾਨੀ
 ਤੇਰਾਨਾਨੇਤੁਮਹਮਗੁਰੂਤੁਧਿਮਿਲੇਮਿਲਦੁਢਮੇਗਾਹਮ ॥

ਭਾਨੀਮਲਕਾਤੋਗਪੁਤ੍ਰਵਿਦੋਖਾਹਿਰਏਪੇਗਤਬਹਮੈਅਬ
 ਪੁੱਛਬਹੁਘੋਖਾਤਬਮਮਸੁਲਤੇਸਿਖਨੈਪੁਛਾਬਚਨਬਿਲਾਸ
 ਆਪਿਆਨਸਿਖਕੀਵਲਜਗਤਭੁਈਸੇਪਦਾਸਲਾਧਨਪਾਇ
 ਅਭੂਮੀਗਭਾਅਏਪੁਛਿਆਮੋਗਿਬਚਨਲੀਅਬਦੀ
 ਏਦੀਅਭੂਮੀਵਸਤੈਸੇਯਾਭੂਮਗਸਿਦਕਤਬਹਮਕਰਾ
 ਪਾਉਖਰਦਅਪਰੇਕਾਜਗਨੇਤਤਗਮੇਪਲਾਚਾਰਜਤਨ
 ਭਮਗਕੇਲਾਸਿਤੁਪ੍ਰੇਮੀਏਕਸਮਪੁਤ੍ਰਬਾਦੀਅਜਾਤਿਅ
 ਬਸੇਵਾਕੀਤਵਨਸਤਿਗੁਰਕਰੀਪਾਤਿਪੁਛਸਿਖਕਿਅ
 ਚਾਹੀਏਤੁਸਿਖਮਲਗਮਪਾਯਾਵਛਵਦਿਸਐਸਭੁੰਗੀਅਵ

ਰਨਦੁਜਾਜਾਇ। ਬਿਸੇਬੁਰਪੂਛਾਹੇਤਕਰਪਹਿਦਰਿਦੁਹਇਦੁ
 ਚਾਪੀਛੇਤੇਪਜੀਪੁਛੇਮਮਤਾਕਰਹੋਚੁਗ। ਤਬਸਤਿਗੁਰਸ
 ਕੈਕਹਿਆਪਰਜਾਈਓਜਾਂਸਿਖਾਕਰਕਨਾਪਸਾਦਿਕੋਪ
 ਫਿਅਨੀਦਤੈਲਿਖਾਲੂਕੈਕਨਾਗਜਪਪੜੇਸਿਖਨਪਾਂਚਨਦੇਇ
 ॥ ਪੰਚਗੁਰਕੇਭਾਗਦੇਕਰਅਰਦਾਸਕਾਭੇਇ। ਅਰਦਾਸਰ
 ਹਿਤਯੋਜਾਨੀਓਕਿਆਕਰਹੈਤਬਮੰਤਾ। ਜਪੁਪੜੇਗਅਰਸਿ
 ਧਤਾਸਭਅਰਦਾਸਸਿਪਸੀਤਾ। ਸਿਖਦੁਣਜਗੁਰਪਰਮਕਾਸਤਿ
 ਗੁਰਦੇਵੇਲਾਭਾ। ਬਲਬਲਾਵੈਸੀਗਤੀਦੇਇਕਨਾਹਕੀਸਾਭਾ।
 ਤਾਂਬੋਲਾਸਿਪਗੁਰੂਜੀਦੇਸਹਮਾਰਕਠਨਾ। ਸਭਅਰਦਾਸਕਾ

੧੫੬

ਕੁਲਾਮਿਲਕਾਤੇਗਪੁਰਬਿਦੇਖਾਹਿਰਦੇਪੇਰਾਤਬਹਮੈਅਬ
 ਪੁਛੁਬਹੁਘੋਖਾਤਬਮਮਸੁਲਤੇਸਿਖਨੈਪੁਛਾਬਚਨਬਿਲਾਸ
 ਆਪਿਆਨਸਿੰਘਕੀਵਲਜਗਤਕੁਟੀਸਿਪਦਾਸਲਾਧਨਪਾਇ
 ਆਭੂਮੀਗਡਾਆਇਪੁਛੁਆਮੋਗਿਬਚਨਲੀਆਬਦੀ
 ਏਦੀਆਭੂਮਰੀਵਸਤੈਗੋਗਾਭੂਮਰਸਿਦਕਤਬਹਮਕਰਾ
 ਖਾਉਖਰਲਅਪਰੇਲਾਜਗਨੇਭਤਗਮੇਪਲਾਗਾਰਜਤਨ
 ਕੁਮਗਕੇਲਾਜੇਤੂੰਪੇਮੀਏਕਸਮਪੁਤਬਾਦੀਆਜਗਤਿਅ
 ਥੇਸੇਵਾਕੀਭਾਵਨਾਸਤਿਬੁਰਕਰਗੀਪਾਤਿਪੁਛੁਸਿਖਕਿਨ
 ਲਾਗੀਏਤੂੰਨਿਗਮਲਾਮਪਾਲਾਵਛੁਦਦਿਸਾਜੇਸਤੂੰਗੀਅਵ

ਤੇਰਸਨਾਚੇਤਗੁਰਪਾਇਲਮੈਗੁਰਪਾਰਮੇਲ। ੧੫੭
 ਗਾਜੈਪੰਦਰੀਸਸਤਪਾਰਮੇਲ। ੧੫੮। ਧਾਜੀਪੀਠਸਿਖਅਰ
 ਲਮੇਲ। ੧੫੯। ਮਿਗਦੁਸੁਮੇਲਹੁਇਸਸਤਪੇਲ। ੧੬੦। ਤੁਹਪ
 ਸਾਇਦੁਖਦੁਰਸੁਖਆਦ। ੧੬੧। ਆਗਕਾਸੰਜੋਗਦੁਪੈਕਾਜ
 ਘਟੈਸੋਗ। ੧੬੨। ਮਿਲੈਮੰਤ੍ਰਸਤਿਗੁਰਮਹੰਤ। ੧੬੩। ਹੋਇਕਾਜ
 ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੂਗ। ੧੬੪। ਗੁਰਮੇਲੀਦਾਸੀ। ਪਾਈਯੇਸੁਖ
 ਪ੍ਰਗਾਸੀ। ੧੬੫। ਰਾਖਾਮੇਰਸਿਦਕਪੁਰੀਕੁਗਤਿਫੇਰੀਕਾਅੰਧ
 ਗੁਰਗਖੇਘੋਧ। ੧੬੬। ਰਾਜਾਕਾਮਿਲਾਪਾਸਗਈਗੁਰਅ
 ਧ। ੧੬੭। ਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈਸੇਘਦੁਰਤਿਖਵੈਮੁਖਗੀਤਮੇਖ। ੧੬੮।

१७
 परमकारुणिकतन्त्रीबधनीआदुपतबिगु॥२१॥भारगकी
 कुलाबधनगुणलुल॥२२॥बुद्धसबजगतिगिपुनसुपु
 हि॥२३॥भनमेरदसगतिगुणबधन॥२४॥कगीगुणुअर
 दामतीससुनैमिधतिउलुहि॥बुद्धसबगरीटरीसतिगु
 रपुगीपहि॥२५॥साधपुगीगुणी॥बलेदगुगुनी
 १५॥कगैमिधबगनीलगासतिगुणकगैपुलसगति॥कैनी
 अरलबगनारकीकगैमिधसमसुहि॥१॥गिलैनसैबगल
 बलेअनपधपडजगति॥बुद्धपैसगति॥आतुगैपरैसगीरी
 पहि॥२॥सैदुईतीससुधपीसगैअरदामकरलेहि॥

ਸਰੁ ਮਪਪੀਵਤਦੀਨਅਦਾਇ। ਅਤੁਵਿਸੁਵਰਨਗੁ
 ਨ੍ਰਬਿਪਗਥੀਪਵਾਇ। ਰੈਨਅਮੰਕੋਦੀਪਸ਼ਮਿਲੀਮ
 ਲੇਛੀਪਾਇ। ਤੁਹਿਪਸੁਤਗੋਪਦਸੁਵਰਨਵੀਨਾਪਥ
 ਨਾਇ। ਮਰਨਕਾਲਨਕੁਸਬਦੁਇਗੋਕਰਤੀਨਜਨਾ
 ਇ। ਸਗਲਪਾਪਛੇਭੂਮੈਬੁਝੈਅਗਇਪਦਮਾਂਦੁ। ਸਿਤ
 ਬਕਤਕੋਲਗੋਕਥੈਨਪੂਜਕਰਾਂਦੁ। ਅਮੋਨਪਿਆਇ
 ਨਬਿਦਿਆਪੁਖੈਸੋਬਾਦੀਜਗਮਾਂਗਿ। ਦੁਹਿਦੁਆ
 ਰਬਲਨਾਸੁਇਆਪਦਾਇਹਰਿਅਗਿ। ਰਜਨਾਰੀ
 ਤਿਆਗਨਬਨੈਤੁਜੈਗਭੁਕਭੋਗ। ਬਿਗਰਬਿਅਗੀ

੧੧੮

ਅਰੁਚਿਅਤਿਅਗੈਕੁਲਅਰੇਗ। ਸਿਚੇਖਜਲਅ
 ਸੁਚਹਿਨਿਗੁਰੇਕਰਅਪਦਿਤ। ਸ੍ਰਾਨਸੁਪਕੁਠਾਅਲ
 ਪਪਟਬਿਪਾਜਲਅਸਿਤ। ਐਸੇਬੇਦਪੁਰਾਨਸੁਚਸੇਕਰ
 ਮਲਾਨਜੇਗ। ਸ੍ਰੇਤਾਸੁਨਨਰਕਪਸੁਪਾਨਕੁਲੀਨੀਜੇਗ
 ॥ ਪੰਚਰਤਾਮੈਪਰਮਪਿਤਪੁਜਾਦਾਨਨਖਾਇ। ਲੋਕੁਬਿਪ
 ਮਾਨਤਨੀਸੁਕਰਜੇਨੀਪਾਇ। ਗਦਿਦਸਰੈਗੁਰਫਗਠੁ
 ਕੁਕੁਲਕੀਕਰਹੈਕਾਰ। ਪਾਪਬਿਗੁਰੈਸਿਖਮਮਸਾਖੀਸੁ
 ਨਉਪਕਾਰ। ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ ॥ ਬੋਲੇਵਾਗੁਰੂਜੀ
 ਦਈ। ਏਕਬੇਰਗੁਰੂਗਿਆਨਮਹਾਫੁਤੇਸਿ

५॥ मनुजतिगुणबलतडुटेडलीडटीनुधसिपात्रुं ११६
 दिनेबेलेमुसकमुहिभबनहिदुजीद्वारासबपुढे
 सुनीएपुत्रुपेलपुक्रमकपुसाकाबुगद्वानसिपगेरिज
 नीचपीढेपुटिडुमपापीधनेमसिजमपरेकरैपुक्रम
 सुधसुपाउमरेदेधडिगकरैपुक्रमधालसामान।
 उमडीघपुपारेअद्वकषैठिरेगीपाना। नारठिरे
 गदसिधममपचमैलेद्वैराधा। पचममलेड्डीद्वैपैगे
 डुरकदुपरातीनाधा। घपैपंरपरपरमनपिजाधि
 पकलकापरमाद्वरडेसगलजगंतमैद्विचलाजगै

ਮਰਮਾ ਕਰਤਾ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਬ ਕਲਜੋਰੇ ਗਵਾਰਾ
 ਤੁਮਾਰਾ ਬੇਰਾਮ ਹੈ ਪੰਥ ਕੈ ਸਾਚਾ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੀ ਠਉਰ
 ਮੁਹਿਤੁ ਮਾਰਕਾ ਮੈਰਨ ਛੋਹਾ ਕਾਸੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਾਥੈ ਕੁਰਮੈ ਪਰ
 ਮਨਿ ਦੋਹਾ ਤੈਸੇ ਤੁਮ ਮੁਹਰਾ ਪੀਰਿ ਸਗਲ ਕਰੋਗਾ ਕਾਜਾ ਸ
 ਗਲ ਲੋਗ ਮੈ ਜਾਨਿ ਚਿਮੇਰਤੁ ਮਾਰਾ ਰਾਜਾ ਤਬ ਹਮ ਅਸੇ ਕ
 ਰਿਮਾਤਿ ਹੁਮ ਕੋ ਕਰਨੀ ਸਿਧਾ ਬਿਲੀ ਕਰਨੀ ਨਾਹਿ ਕੋ
 ਰੋਨਾ ਕੀ ਬਿਧਾ ਕਲਾ ਕਰਾਵੇ ਬਾਪ ਸੁਤ ਨਾਹਿ ਪੁਰਖ ਕ
 ਜੁਪਾ ਭੈਨ ਮਾਇ ਕੋ ਛੋਡੁ ਕੈ ਗੋਰ ਨ ਪਾਲੈ ਸੁਪਾ ਸੁਤ ਨਾਹੀ
 ਸੁਸਰਾ ਭੁਜੈ ਸਾਸੁ ਭੁਜੈ ਜਮਾਤਾ ਏਕ ਭੁਜੈ ਭੂਪਤਿ ਯੁ